Digitized by Google

5. 6. 131.

Digitized by Google

JOANNIS CORNELII DE PAUW

NOTAE IN PINDARI

OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA.

BIBLIOTHECAE PVB. FLORENTINAE

TRAJECTI ad RHENUM,
Apud NICOL. MUNTENDAM, *Bibliop.*

CIϽ IϽ CCXXXVII.

Digitized by Google

LECTORI.

Habes hic Notas meas in Pindarum: Eas excipient aliæ ſimiles in alios Auctores priſcos; quos cum integro contextu edere ſupervacaneum foret, quia vel ſatis ſunt obvii, vel nuper exercuerunt prela. Quod in Æſchylo feci, feci etiam in Pindaro: Metrum curavi, & ſententiam verborum explicui; collata denuo prima Editione Aldi, & altera ſecuta Calliergi; cum hanc ad me transmiſiſſet amiciſſimus *Gronovius* meus, illam idem Vir plurimum reverendus, *Hieronymus De Wilhem*, cujus humanitati Æſchyli Aldinam debeo. In re Metrica Schmidium nunc ſequuntur omnes: Nullo jure & imperite: Ille enim ſyllabas numeravit ſolas, & ſic Metra & Metrorum pedes non modo miſcuit, ſed etiam longe plurima mutavit, quæ *κατα ισοδυναμιαν* optimo jure ſtare

poſſunt; ut ſyllabas ſyllabis opponeret, ineptiſſime præterea breviſſimas producens & longiſſimas corripiens ſolo arbitrio ſuo. Rectius ſe habent Metrica antiqua; ſed quæ unius non ſunt Technici, haud dubie vero contexta ex plurium obſervatiunculis, qui nec ejusdem ætatis, nec ejusdem ſuerunt ingenii: Mala enim miſcentur bonis, & non pauca in illis reperiuntur, quæ ineptiæ ſunt meræ: Adhæc Scribarum imperitia & mutilata & corrupta ſunt ſæpius, neque dicunt hodie, quod dicebant olim, cum ex parentum calamo exibant: Ea igitur rite examinans, Technicorum errores notavi; Scribarum παροραματα, quatenus licuit, correxi; & rem Metricam ita explanavi, ut obices ſuperſint nulli, qui morari poſſunt: Metra nunc accurate ſunt diſtincta, & accurate etiam ſunt diſtincti Metrorum pedes, omnisque confuſio, quam recentiores Technici induxerunt, a nobis eſt ſublata; cum antea in Anacreonticis ab illis decepti, ipſi etiam ſcripſerimus quædam, in quibus non

non eſt ille rei Metricæ nitor, quem Hephæſtionis eruditio nobis præſcribit: Annotemus ea hac occaſione breviter: Jonicus non jungitur cum Choriambo: & Verſus Παρα δ' ἱςιην καθισας, ſi mediam in ἱςιην producas, Anapæſticus eſt Dimeter Brachycatalectus; ſi corripias, Epichoriambicus Dimeter Acatalectus: Sic enim Antiſpaſtus pro Dijambo præcedit. Jonicus non amat Epitritum primum: Verſiculi igitur, Θιασῳ τερπομαι κυρων: Δι' ὁν αμπαυεται λυπα: Απαλην παιδα κατεχων, ſunt Antiſpaſtici Dimetri Catalectici, quorum Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus. Ditrochæus proprie dictus non copulatur cum Epitrito quarto: & Verſus Ον δ' εχω δραμειν, ὐκ οιδα, Antiſpaſticus eſt Dimeter Acatalectus, ex Antiſpaſtis duobus integris: Ditrochæus enim eſt Antiſpaſtus bonus. Antiſpaſtus non ſociatur cum Jonico a minore: Verſiculus igitur Επειδη βροτος ετεχθην, pro Antiſpaſtico Dimetro Acatalecto ex duobus Antiſpaſtis habendus eſt propter ſyllabæ poſtremæ αδιαφοριαν: ut & alter E-

 ρως,

ϱως, Ιμερος, γελωντες: Nam Ditrochæus, ut dixi, Antiſpaſtus eſt bonus. Pæon tertius fugit Jonicum a minore: & ſumta poſtremæ αδιαφοϱια, omnes illi Verſiculi vel pro puris Pæonicis, vel pro puris etiam Antiſpaſticis Dimetris Acatalectis haberi debent: Pæon ſcilicet tertius, vel Pæon eſt, vel Antiſpaſtus. Idem Pæon tertius amicus non eſt Choriambo: Quare Δολερον νοον μεϱοπων; Verſusque ſimiles, ſunt Epichoriambici Dimetri Acatalecti, ſumto Antiſpaſto pro Pæone. Pæon tertius reſpuit etiam Epitritum tertium & Jonicum a majore: & ſumendus Antiſpaſtus cum Syzygia Jambica ἐπτασημῳ, ut Verſus, Οταν εις φϱενας τας εμας: Δολιοις, απις', ανδανοις, ſint Antiſpaſtici Glyconii. Pæon ſecundus non diligit Choriambum: & Verſiculus Υπ' αμπελον ευπεταλον, eſt Anapæſticus Dimeter Brachycatalectus, a Jambo incipiens. Pæon quartus non jungitur cum Choriambo: Verſiculus Τι καλον εςι βαδιζειν, vel Anacreonticus eſt producta prima in καλον, vel Aſynartetus Dimeter

ter Catalecticus, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico acciſo. Idem Pæon quartus non jungitur cum Epitrito primo vel Antiſpaſto: & Verſus Οταν ὁ Βακχος εισελθῃ, Antiſpaſticus eſt Dimeter Catalecticus, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo. Epitritus primus cum Ditrochæo; Epitritus primus cum Choriambo; Epitritus primus cum Antiſpaſto; & Epitritus primus cum Bacchio; pedes ſunt irregulares, & efficiunt Antiſpaſtica πολυσχηματιςα. Epitritus quartus non amat Anapæſtum: & Verſiculus Εισελθῃ μεθυδοτας, eſt Antiſpaſticus Dimeter Catalecticus, ex uno Antiſpaſto integro, & uno Antiſpaſto acciſo: Alter ſequens Μηδεν μοι και ὑμιν εςω, pro *Ditrochæo* ſumto Antiſpaſto, Antiſpaſticus eſt Dimeter Acatalectus. Proceleusmaticus non copulatur cum Jonico: & Verſus Χ' ὑπο τα πεταλα δυναι, Antiſpaſticus eſt Pherecratius, converſo Proceleusmatico in Antiſpaſtum quinqueſyllabum, qui duas breves habet pro una longa. Moloſſus non connectitur

cum

cum Ditrochæo: & Verſiculus Την ψυχην μȢ χαρωσον, eſt Antiſpaſticus Pherecratius ατακτος cum Antiſpaſto in longam deſinente. Bacchius non amat Moloſſum: & ſi Πλεον χρυσȢ νευρα maneat, vel tres ſunt Spondei pro tribus Dactylis producta prima loci privilegio, vel duobus Spondeis Æolice Jambus præmittitur. Antibacchius etiam Moloſſum non amat: & ſi Αιγλαν τε λαμπρυνοις retineatur, Jambicum eſt Dimetrum Brachycatalectum. Atque hoc obiter; ut benignitati illorum Semonum occurram, qui nimio me & mea corrigendi ducuntur ſtudio: Tu Lector vale, & non mihi, ſed veritati ubique fave. Trajecti ad Rhenum, Idib. Februar. A. CIƆ IƆ CCXXXXVII.

JO-

JOANNIS CORNELII DE PAUW

NOTÆ

IN PINDARUM:

EDIT. OXON.

****

IN OLYMPIA.

ODE I.

Col. 3. Ατε διαπρεπει νυ-] Trochaicum Ithyphallicum, ut Colon præcedens: Nam prima in ἀτε eſt brevis: Metricus de Choriambico ineptit. 7. Μηκεθ' ἁλιου σκοπει &c.] Quid hæc ad αεθλα? Nihil certe, nihil: Et nugatur Poëta, ſi ita ſcripſerit: Legendum arbitror plane, Ει δε εσθλα γαρυεν Ελδεαι φιλον ητορ, Μηκεθ' ἁλιυ σκοπει Αλλο &c. Optima eſt aqua, ſplendidum eſt aurum: ſed ſi egregia canere vis, mi anime, vel Solem cane, vel cane Olympica: Nihil quippe præſtantius eſt revera Sole, & quæ cum Sole comparari poſſunt, Olympi-

cis: Sic ἐννοια eſt ſatis apta, & verba etiam ſatis apte cohærent: Scis, quid de his Galli eruditi. In concurſu vocalium Character eſt Pindaricus. 9. Ἐν ἁμερᾳ] Pro Epitheto eſt; & cum θαλπνοτερον, φαεινον arcte cohæret: Alias ineptiret Poëta. 10. Ερημας δι' αιθερος] Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Ditrochæus eſt Antiſpaſtus bonus: Metricus, το δεκατον, αντισπαστικον επιωνικον διμετρον καταληκτικον. ου λεγεται &c: Ridicule: Sed delendum videtur αντισπαστικον, quod adjectum a ſtipite: Junge Scalam ad Col. Epodi 12: Ipſe Antiſpaſtus etiam plane alienus ab Jonicis. 15. Σοφων μητιεσσι κελαδειν] Metricus, το ιε. διμετρον κατ' αντιπαθειαν ὑπερκαταληκτον· αντισπαστος γαρ και παιων πρωτος και συλλαβη. Excidit vox & legendum, αντισπαστικον διμετρον κατ' αντιπαθειαν ὑπερκαταληκτον: Pæon primus efficit Trochæum, quem Antiſpaſtus non amat: Inde αντιπαθεια Metrici: Sed Pæones & Antiſpaſti non junguntur: Ego Colon pro vero Antiſpaſtico Dimetro Acatalecto habeo: Pes ſcilicet ſecundus eſt Syzygia Jambica ἑπτασημος, Dactylo ſumto κατα διαλυσιν pro Spondeo.

16. Κρονȣ παιδ', ες αφνεαν ἱκομενȣς] Verum etiam Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, nec de αντιπαθειᾳ cogito cum Metrico. ἱκομενȣς κελαδειν bonum eſt, & bonum etiam ἱκομενοις αμφιβαλλεται, non tertium αυδασομεν ἱκομενοι: Id enim verborum cohærentiam

tiam turbat. 17. Μαχαιραν Ιερωνος εστιαν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: De Phalæcio balbutit Metricus. 18. Θεμιστειον ος αμφεπει Σκαπτον] Θεμιστειον adjective nota: Θεμιστεον eſt apud Heſychium: Hic ſyllaba longa requirebatur: Non inepte etiam ſcribere potuiſſet Lyricus Θεμιστευον σκαπτον a Θεμιστευω: Imo id figuratius & grandius fuiſſet. 22. Αγλαϊζεται δε] Ita ſcriptum ακαταλληλως, ut recte Antiqui Interpretes obſervant: δρεπων μεν, αγλαϊζομενος δε: Metri neceſſitas effecit. 27. πασσαλυ] Non ita Dores: Alia innumera id genus: Moneo ſemel in principio. 28. ει τι τοι Πισας τε] Πισας ſolet primam producere: Hic corripitur propter Metrum Trochaicum, ut & alibi apud Noſtrum: cui Simonidem adjungit Scholiaſtes: Pro ουτω δε, οι παρα Πινδαρῳ και Σιμωνιδῃ legendum in Scholiis οι περι Πινδαρον και Σιμωνιδην, phraſi notiſſima. 35. Συρακοσιον, ιπποχαρμαν] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Tribrachys eſt pro Jambo. 37. Δε οἱ κλεος παρ' ευανορι Λυδυ] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Dijambo in principio: Metricus peſſime Jambicum cudit. 38. Πελοπος αποικια· τε μεγασθενης] Metricus ιαμβικα δυο πενθημιμερη και συλλαβη: Ego malo Aſynartetum ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Trochaico Penthemimeri: Id enim rotundius.

39. Εραϲϲατο γαιαοχος Ποσειδων] Aſynartetum ex duobus Penthemimeribus Jambicis.

43. Η θαυματα πολλα] *Sane miracula ſunt multa*: θαυματα eſt ſubſtantivum, & hæc optima lectio. 46. Δεδαιδαλμενοι ψευδεσι ποικιλοις] Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum: Antiſpaſtum excipiunt Jambica, & Anapæſtus eſt pro Jambo.

57. μειων γαρ αιτια] μειων ad καλα præcedens pertinet: Bona de Diis fingere, minor eſt culpa, quam de illis fingere prava: Id omne, quod de Diis fingitur, culpa eſt: ſed ea minor, ſi bona, quam ſi mala de illis fingantur: Et hoc reſpicit ſequentia, quæ ipſe narraturus eſt: Neptunum enim fingit forma pueri captum, non Cererem aut quemquam Deorum alium γαστριμαργον & ventri deditum: φαμεν una cum καλα referendum ad ipſos μυθες: Sic ſententia eſt optima. 66. Χρυσεαισι τ' αν' ιπποις] Ita legendum: Nam copula requiritur. 68. μεταβασαι] *tranſiiſſe*: rapuiſſe & cum rapto tranſiiſſe. 69. Ενθα δευτερῳ χρονῳ] Inepta lectio, & inepti, qui eam tuentur: Locus eſt corruptus, & legendum absque dubio, Ενθ' ανωτερῳ χρονῳ Ηλθε και Γανυμηδης. 80. Τραπεζαισι τ' αμφιδευτατα κρεων, Σεθεν &c.] Locus difficilis, & non eodem modo lectus & intellectus olim: Dicam uno verbo: Legendum puto, Τραπεζαισι τ' αμφι δευτα τα κρεων Σεθεν διεδασαντο και φαγον. αμφι vel adverbium vel præpoſitio

ſitio eſt: αμφι τραπεζαισι διεδασαντο, vel τραπεζαισι διεδασαντο αμφι: δευτα τα κρεων σεθεν, τα κρεα σεθεν δευτα: membra tua lebeti immerſa: δευτος a δευω: Sic ne literam mutare neceſſe, & ſententia eſt perſpicua: Quæ alii ſcribunt, non ſunt unius aſſis: Si αμφι δευτατα jungas, ut Athenæus junxit, neque menſis ſecundis conveniunt fercula, neque bonum eſt κρεων διεδασαντο: Locus enim non eſt τω μεγικω: Alia prætereo: Unus ex Antiquis, δευτατα, η τα εσχατα, η τα βεβρεγμενα τω αἱματι: Ineptiit miſer: Nam cocta non poterant βεβρεγμενα eſſe αἱ[illegible], neque δευτατα βεβρεγμενα eſſe poteſt; ſed in Libris fortaſſe repperit δευτα, quod ego poſui. Erunt, qui αμφι cum δευτα connectent: αμφιδευτα τα κρεων: idque non ineptum quoque: Eo autem opportunius & δευτα, & αμφιδευτα eſt, quod de ipſa immiſſione nihil præcedat: τε ταμον κατα μελη αμφ' ακμαν ὑδατος πυρι ζεοισαν. 91. Τανοι Πατηρ ὑπερκρεμα- σε, καρτερον αυτω λιθον] οἱ πατηρ arcte jungendum: *pater ejus*: οὑ πατηρ, dativus pro genitivo, ut ſæpe: Sic αυτω recte ſequitur: Interpretes non bene. 97. Μετα τριων τεταρτον Πονον] De Siſypho, Tityo & Ixione intelligo; & ſcribendum Μετα τριων τεταρτος, ne oratio ſit male hiulca: εχει μετα τριων τεταρτος: Perſona perſonam requirit: τεταρτον ad rem & πονον ſe refert, neque ſic convenit: Quin & per ſe pravum eſt, quia de tribus nihil præceſſit, & απαλαμον

λαμον βιον τȣτον ipſum ternarium excludit, neque τεταρτον πονον etiam ad βιον apte accedit: απαλαμον βιον τουτον, εμπεδομοχθον πονον, cum μετα τριων τεταρτος, optima ſunt. 110. Λαχναι νιν μελαν γενειον ερεφον] νιν ερεφον cohæret, & ad μελαν γενειον ſubaudiendum κατα, ut verba ſint apta: Niſi legendum forte, Λαχναι νιν μελαγγενειον una voce: Sic μελαγγειος habemus, ut notum: *eum, cui barba erat nigra:* Et hoc non rejiculum certe.

111. Ετοιμον ανεφρον]ισεν γαμον] ἕτοιμον, ſi Neptunus annueret: Ita accipe. 120. ει τι Ποσειδαον ες χαριν &c.] [illegible] χαρις τις εραστȣ προς ερωμενον: Ipſum amorem Neptuni reſpicit eumque in memoriam revocat Deo, ut annuat: Ita unus ex Antiquis perbene. 127. ολεσας] Alii Libri ολεσαις: ad Doriſmum apprime, quo participii poſtrema ex Idiomate brevis, adjectione literæ producebatur: Vide, qui de Dialectis ſcripſerunt. 137. ουδ' ακραντοις ἐφαψατ' ων επεσσι] ουδ' εφαψατο θεȣ επεσσι ακραντοις: Ita ſupple: Interpretes non bene. 140. εν πτεροισιν τ' ακαμαντας ἱππȣς] ἱππȣς εν πτεροισιν pro ἱππȣς πτερωτȣς: Elegans & equeſtris eſt locutio: Benedictus riſum meretur. 144. Τεκε δε λαγȣτας ἑξ] Edit. Ald. Roman. & pleræque aliæ, Α τεκε λαγετας ἑξ: Quod hic habemus, requirit ſententia & συνεχεια verborum, ſed non requirit Metrum: Colon enim eſt Trochaicum, quod in principio æque Dactylum

lum admittit, ac Tribrachyn: De pedum ισοδυναμια non cogitarunt Interpretes.

145. Αρεταισι μεμαλοτας] *qui virtutibus fuerunt curæ:* hoc Emphaticum. 146. Εν αἱμακουριαις] Celebris eſt locus Plutarchi in Vit. Ariſtidis, ubi inter alia, και τον ταυρον εις την πυραν σφαξας, και κατευξαμενος Διϊ και Ερμη χθονιῳ, παρακαλει τες αγαθες ανδρας τες ὑπερ της Ελλαδος αποθανοντας επι το δειπνον και την αἱμακουριαν. Quæ ſi rite conſideres, minus probabile eſt, quod de epheborum feſto hic ſcribit Triclinius: An κουρος in voce Bœotica quæſivit, & inde commentum Grammatici? Si Plutarchum ſequamur, a κορεω & κορος non male deducitur, ſed αἱμακωρια Bœotice præſtat. 159. α- ει παραμερον] Hæc arcte jungenda: αει de continuis, quæ ſeſe conſtanter excipiunt, pulchre dicitur: Sic παραμερον, & αει παραμερον. 163. ἱππικῳ νομῳ] Quia κελητι vicerat: Et νομῳ vertendum *modo:* Vox Muſica eſt νομος, & idem, quod τονος & τροπος: Si ἁρματι viciſſet Hieron, ἁρματειον νομον accinuiſſet: Eoque pertinet ſequens, Ει δε μη ταχυ λιποι, Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν ἁρματι θοῳ κλεϊξειν, Επικουρον &c. De ἁρματειῳ νομῳ Plutarchus Orat. 2. de fort. Alexandri: Alibi forte plura: Interpretes hæc non intelligunt.

164. Αιολη̈ιδι μολπα] Habuimus ſupra, Αλλα Δωριαν α- πο φορμιγγα πασσαλου Λαμβαν', ειτι τοι &c. Unde apparet, Pindarum non

non diſtinxiſſe τονον Αιολιον a τονῳ Δωριῳ, quos diſtinxerunt poſtea alii: Vide Ptolemæum in Harmonicis & ejus Interpretes: τονος Δωριος erat gravis ſibique conſtans: cui proinde non convenit illud ποικιλον & αιολον, de quo hic Commentatores. 167. Καλων τε ιδριν αλλον, η δυ-] Ita Schmidius ex duobus Libris Palatinis: Alii omnes, Καλων τε ιδειν αλλον και δυ-, & Καλων τε ιδριν ἁμα και δυ-: Utrumque reſpuit Metrum Jambicum, cui amica eſt lectio Palatina: Durum tamen αμφοτερα Καλων ΤΕ ιδειν, Η δυ-: An in quibusdam Libris fuit olim, Καλων τε ιδριν ἁμα γε και δυ-, vel Καλων γε ιδριν ἁμα τε και δυ-: in quibusdam vero, Καλων τε ιδριν αλλον, ιδε δυ-? In utroque eſt Tribrachys pro Jambo, & Metrum licite variat: Si αλλον η præferas, pro Καλων τε rectius ſcribas Καλων γε. Ad Hieronem autem hoc referendum, non ad ipſum Pindarum, & ιδριν ponens pro comparante eſt, & τῳ κυριωτερον reſpondet.

172. τεαισι μηδεται, Εχων τυτο κηδος, Ιερων, Μεριμναισιν] τεαισι μηδεται μεριμναισιν arcte cohæret, & εχων τυτο κηδος eſt pro caſu quartò: Sic Sermonis indoli ſatisfit: Interpretes male εν ſubaudiunt. 175. Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν ἁρματι &c.] Illud γλυκυτεραν perperam nectitur cum επικουρον ὁδον λογων: Nihil enim durius aut ineptius: Patet ex interpretamentis: Ad μεριμναισιν pertinet, & γλυκυτεραν poſitum pro γλυκυτεραν μεριμναν: ει

δε

δε μη ταχυ λιποι, ετι γλυκυτεραν σου μεριμναν συν ἁρματι θοῳ ελπομαι κλεϊξειν: Hoc facile & perſpicuum. 179. Εμοι μεν ων Μοισα καρτερωτατον βελος αλκᾳ τρεφει] De Lyrica Poëſi accipe in genere, ne ineptus ſui ipſius laudator ſit Auctor. 187. προφαντον σοφιᾳ] σοφια, ἡ ποιητικη, & σοφοι, οἱ ποιηται.

ODE II.

Col. 1. ΑναξιΦορμιγγες ὑμνοι] ὑμνοι, οἱ εστε ανακτες Φορμιγγος: *qui regitis Lyram*: quorum partes ſunt primæ & præcipuæ in Lyra: Ad hymnorum præſtantiam pertinet. Elegantiſſime etiam ſcribere potuiſſet Vates, ΑραξιΦορμιγγες ὑμνοι: Hymni, a quibus eſt quod pulſetur Lyra, & ſine quibus eſſet plane muta: Pindaricum vere. 2. Τινα Θεον, τιν' Ηρωα] Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus: Jonicum Metrici eſt nimis ambiguum, & iſta acciſa nihil definiunt. 3. Τινα δ' Ανδρα κελαδησομεν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Metricus inepte, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Sumit ſcilicet poſt Antiſpaſtum Syzygiam Jambicam ἑπτασημον; cum Antiſpaſtus ſecundus ſit ejusdem indolis, cujus eſt primus: Ita intellige bonum, εις ποδας τεσσαρας τους δισυλλαβους μεταλλασσεται, ὡς και ενταυθα· ὁρα γαρ. ἡ δευτερα συζυγια ιαμβικη εστιν οικεια τῳ αντισπαστῳ. Ita diſtinguendum: Nunc prava diſtinctione iſta ſenſu carent.

4. Ητοι Πισα μεν Διος] Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Antibacchiis, vel quia Antibacchios non admodum diligunt Lyrici, Aſynartetum potius Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam Dactylum in fine Jambici Dimetri Brachycatalecti ponere non audeo, quanquam ibi pro Anapæſto recte ſtat Spondeus. Metrici Choriambicum iterum nimis eſt ambiguum. 5. Ολυμπιαδα δ' εστα-] In Verſu Antiſtrophæ ſequentis eſt Jambus pro Tribrache. 6. συν Ηρακλεης] Antiſpaſti in oppoſitis variant. 7. Ακροθινα πολεμου] Pæonicum Dimetrum Acatalectum ex Cretico & Pæone: Jonicum Metrici vagum etiam & ambiguum: Pro τω Ιωνικω αρχομενον apud eum ſcribendum τω Ιωνικω αρχομενω: Ita vocat Jonicum mutilum. ακροθινα πολεμου, *ſummum belli cumulum*: partem belli poſtremam: poſtremum, quod bellum ibi gerens fecit: θις, ακροθις: *Cumulum adferre, cumulum accedere* norunt omnes: Male de ſpoliorum primitiis cogitant Interpretes: Sic ακροθινια ſcribere debuiſſet Pindarus: Neque id appoſitum de ipſo agone. 8. Θηρωνα δε τετραοριας] Epionicum Dimetrum Acatalectum: Metricus accurate minus Ιωνικον, & apud eum corrupte υπερκαταληκτον pro ακαταληκτον: In τετραοριας vel τετραο vel οριας Tribrachys eſt: Difficilior enim eſt Synizeſis, & ſic adeſt τετρωριας. 9. Ενεκα νικαφορου] Pæonicum

cum Dimetrum Acatalectum ex Pæone & Cretico: qui recte notatur ad marg. edit. Brubacch. Metricus inconcinne pro eo Pæonem primum habet mutilatum: Pes primus eſt Pæon quartus, & Metrici τριτος in τεταρτος ad marg. edit. Brubacch. recte etiam mutatur.
11. Δικαιον ξενον] Antiſpaſtus in oppoſitis variat. 14 ορθοπολιν] Forma vocis nova, ab ορθοω: ορθοοπολιν: Legere vero præſtat conjunctim, Ευωνυμων τε πατερων Αωτον ορθοπολιν: Sic verba aptius cohærent: καμοντες enim ſequitur, πατερων reſpiciens. 17. Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμος] Malo Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμοι: Syllaba nihilominus recte corripitur, quia Diphtongus ſequitur: Vulgatum indigum eſt. 30. Εν δικα τε και παρα δικαν] Trochaicum Dimetrum Acatalectum, cum Tribrache in fine: Metricus primam in δικαν corripit, & de Epichoriameo ineptit miſere. 32. Χρονος ὁ παντων πατηρ] Pæonicus Dimeter ex Pæone & Cretico. 35. Εσλων γαρ ὑπο χαρματων] Recte Metricus, Επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Pro Jonico eſt Pæon ſecundus, ut ſæpe; Et ſic nugantur lepide, qui εσλων pro εσθλων requiri putant, non pedum, ſed ſyllabarum conſiderantes indolem: Hic εσθλων, ut vides, e textu ejectum eſt, idemque factum a Schmidio: Ego εσθλων, in prima Epodo diligo, ut Metrum ſit certius, ideoque ipſum Vatem ita ſtudio ſcripſiſſe ſuſpicor.

38.

38. Ανεκας ολβον ὐψηλον] De ανεκας Alii aliter: Non accedo: ανεκας jungendum cum ὐψηλον, non cum πεμπη, & αυξησις in eò Pindarica: Junge Stephanum in Append. Theſauri V. Ανεκας. 51. Λεγοντι δ' εν και θαλασσα] Pro και εν θαλασσα: Nota: poteſt venire uſui. 58. Ουδ' ἀσυχιμον ἁμεραν Οποτε &c.] Recte intelligunt quidam de die unoquoque, quem vivimus, & neſcimus, an tranquille *finiemus* & tranſigemus propter rerum humanarum inconſtantiam: Sic commode ſequitur, Ροαι δ' αλλοτ' &c, & male Tautologus non eſt Auctor: τελευτασομεν, διαξομεν. 65 Ουτω δε μοιρ', ἁ, τε πατρωΐον Τωνδ' εχει &c.] τε poſt ἁ non placet hic: Scribe ἁ γε πατρωΐον: τωνδ', *horum*, melius, quam τονδ', *hunc*: διττογραφιαν noſti.

70. Εξ οὑ περ εκτεινε Λαΐον μοριμος υἱος] Aut Λαΐον contrahendum in Diſyllabum, aut habendum pro Anapæſto propter vocalem appoſitam: Vide Colon Epodi præcedentis: In Epodo poſtrema etiam eſt Anapæſtus pro Spondeo, & iſta variatio pedum non peccat, quia Trochaicum in locis paribus & Spondeum & Anapæſtum admittit: In Periodico autem hoc Trimetro Acatalecto, pes vel ſecundus vel quartus eſt hicce. 78. Νεοις εν αεθλοις] νεοις, τοις πρεπουσι νεοις, τοις δι' αγωνος: Ita Antiquus Scholiaſtes recte: Sequentia alio pertinent, & ſic aptum adeſt diſcrimen: νεων αεθλοις. 80. Αδραστιδαν Θαλος αρωγον δομοις]

μοις] Αδραστιδαν θαλος arcte copulandum, ut copulandum etiam arcte αρωγον δομοις: Vide Schmidium: Αδραστεϊδαν, quod in omnibus eſt excepto uno Palatino, non mutandum: Tribrachys enim eſt pro Jambo, & Αδραστεϊς non deterius, quam Αδραστις: Naſutulo Triſyllabum diſplicuit. 82. Οθεν σπερματος εχον- τα ριζαν, πρεπει &c.] Ita Schmidius ex ingenio: Non intercedo: Bonum tamen eſt εχοντι pro εχουσι, ubi τωνδε V. 66. præcedit, & λοιπω γενει V. 29. Theronem & Xenocratem reſpicit, fratriſque etiam mentio fit ſtatim: Retento autem εχοντι, ſequitur novo ſpiritu Πρεπει τον Αινησιδαμου &c: idque in his Lyricis appoſitum: Quare nihil potius muto, & diſtinctionem τελειαν poſt ριζαν ex aliis editis repono. 85. Εγκωμιων τε μελεων Λυραν τε τυγχανεμεν] εν δια δυοιν: μελεων λυρικων, εγκωμιων λυρικων. 87. Ολυμπια μεν γαρ αυτος &c.] αυτος hic vertendum eſt *ſolus*, ut in iſtis Homeri, Τυδειδης δ' αυτος περ εων, προμαχοισιν εμιχθη: Id tamen minus conveniens hic propter Antitheſin, quæ ſequitur, & victoriam Theronis opponit victoriæ fratrum communi: Πυθωνι Δ' ομοκλαρον ες αδελφεον: Mallem, ſcripſiſſet Auctor, Ολυμπια μεν γαρ οιος: Od. præced. habuimus οιος εν ορφνα Απυεν. 98. των τε και των Καιρον] Et δυσφρονων & ευτυχων: Ad præcedentia enim hæc reſpiciunt, το τυχειν & δυσφρονα, ibi memorata: καιρον, tempus: Divi-

Divitiæ virtute ornatæ ferunt facile & doloris & lætitiæ tempus, id eſt, dolorem & lætitiam ipſam: Φερειν eſt ὑπομενειν, 99. βαθειαν ὑπεχων Μεριμναν αγροτεραν] Profundam ſubiens ſollicitudinem conſequendi quod ſibi conducat: Et hoc etiam ad τυχειν & δυσφρονα pertinet: In rebus difficilibus πλουτος αρεταις δεδαιδαλμενος anxie excogitat ea, quibus læta ſibi venetur: αγροτεραν recte ad αγραν referunt Interpretes, eoque indicatur ipſe venandi ſucceſſus: Dicuntur autem hæc Ethice & γενικως, ut ex ſequentibus apparet: Ideoque αγωνιας etiam in præcedentibus γενικως accipio de omnibus, quæ ſunt periculoſa & magnam animi contentionem deſiderant: Sic locus eſt egregius & omnia ſibi conſtant. 106. Τα δ' εν ταδε &c.] τα δε a θανοντων μεν pendet: Punctum igitur minus, & τα cum litera exigua requiritur.

108. φρασας] Malo φρασαις, ut Jambus ſit certus. 110. Ισα δ' εν ἁμεραις ἁλι- ον εχοντες] Ισα pro Ισον, quod præceſſit: Durior eſt variatio, quam exegit Metrum: Aldina, Ισαις δ' εν νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' εν ἁμεραις ἁλι-: Legi poſſet ſalvo Metro, Ισαις δε νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' ἁμεραις ἁλι-: Sed nihil muto.

114. τες αλκα χερων] Ald. & Pal. tertius, τες εν χερος ακμα: quod Schmidius pro Scholio habet: Inepte: Nihil enim redolet minus, quam Scholion: Et Dochmaicum etiam bonum eſt ita ſcriptum: Apertius tamen & ſignatius αλκα χερων.

χερων. 116. Κειναν παρα διαιταν] Κειναν habent omnes, neque moveo; ſed propter adjuncta, fateor, meo judicio elegantiſſime legeretur Κλειναν παρα διαιταν: Attende. 126. ετειλαν] ετελειωσαν: Nota: Heſychius, Τελλον, εποιουν: Et Τελλεται, επιτελει, Φαινεται, γινεται, ανυεται: Nam ita legendum pro επιτελειν φαινεται: τελω, τελεω: τελω, τελλω: τελω, τελος: τελλω, τελλις: Idem Heſychius, Τελλις, ὁλον, ταξις, μορος: Ita lego pro μερος: Plura alias. Palatini tertii ε[illegible]ειλαν non fert Metrum. 129. Νασον] Caſaubonus cum Pal. primo Νασος: Non obloquor. 130. περιπνεουσιν] Caſaubonus περιεπουσιν: Quo jure? Idne aptius & melius? Ibid. αν- θεμα δε χρυσου φλεγει] ανθεμα χρυσου, flores optimi & omnium venuſtiſſimi: χρυσος & χρυσουν, quicquid excellit & præſtat. 132. Τα μεν χερσοθεν, απ' α- γλαων δενδρεων] Alios flores terræ, alios arboribus tribuunt Interpretes: Inepte, ſi vera ſit lectio, quam hic habemus: Nam τα μεν χερσοθεν απ' αγλαων δενδρεων ſeparari non poteſt, & ſolos flores arboreos promit: Id certum: Et hoc igitur ſumendum, aut legendum, Τα μεν χερσοθε, κ' απ' α- γλαων δενδρεων: Sic ſeparatio locum habet: χερσοθε pro χερσοθεν ob Metrum: Talia plura: Probabilis eſt ſuſpicio, quia flores ex ipſa terra non omiſſurus videtur Poëta. 134. Υδωρ δ' αλλα φερβει] Ineptiſſime Scholiaſtes antiquus, ροδα, υακινθον, ια intelligit, quia

ταυτα

ταυτα ὑδατι τρεφεται: Sentiunt omnes, neque verbum addendum: Tu miſſis ineptiis, intellige flores, qui in aqua & aquæ ſuperficie naſcuntur: Tales, ut noſti, plures: Sic hi commode opponuntur præcedentibus.

135. Ορμοισι των χερας ανα- πλεκοντι και στεφανοις] Mira locutio: Nam qui κεφαλας ſubaudiunt, ut στεφανοις habeat quo commode referatur, balbutiunt miſere: Sic mallem cum aliis dicere, ὁρμοισι και στεφανοις χερας αναπλεκοντι ſcriptum eſſe præpoſtere pro ὁρμους και στεφανους αναπλεκοντι χερσι: Quanquam id etiam duriſſimum profecto: Perbene ſcripſiſſet Poëta, Ορμοισι των χερας αναπλεκοντι και κεφαλας: χερας, brachia, ut notum: Nihil accommodatius: ὁρμοις και στεφανοις male etiam Tautologum hic: An ita ſcripſit revera Pindarus? Id perquam probabile, & qui hic in Scholiis ſcribit, ὁρμοις ουν λεγει τοις ἑλιγμασιν, οἱς τας κεφαλας στεφανουνται και τας χειρας: quod etiam exprimit ſequens, ὁρμοις, τοις ενερμασιν οἱς τας χειρας στεφανουνται και τας κεφαλας: ipſum κεφαλας, credo, in Libris invenit. 137. Βουλαις εν ορθαις] εν abundat: Nihil frequentius.

138. Ον πατηρ εχει Κρονος ἑτοι-] Ald. & Pal. tertius, Ον πατηρ εχει γας ἑτοι-: An mutilate forſitan pro Ον πατηρ εχει μεγας?

140. Ποσις ὁ παντων Ρεας] ὁ Ρεας cohæret, & nihil planius. 152. Φωναντα] Pro φωναεντα nota: Dubito tamen, an ipſi Dores non

non ſcripſerint φωνάεντα τρισυλλαβως per Synizeſin: Sic enim & vox erat ſignatior, & ſonus ab α circumflexo parum vel nihil diſcrepabat. 153. Δε το παν, ἑρμηνεων] παν hic ſine dubio corripuit Pindarus: Nihil enim certius ex Metro: Neque miror; διχρονον enim eſt α, & menſura variat, ſimiliter ut υ & ι: Πισα ι brevi habuimus: Alia alibi: Ridiculi ſunt Magiſtelluli, qui in iſtis ſibi fingunt leges aheneas. Το abeſſe non poteſt: Alias ες Δε ἁπαν, ἑρμηνεων reponerent fortaſſe barbatuli. 156. λαβροι Παγγλωσσια] Ita legendum: Ariſtidis παγγλωσσιας mihi perquam ſuſpectum: Jota adſcriptum ſcis quot errores excluſerit. 168. μητιν' ἑκατον Γε ετεων πολιν, Φιλοις ανδρα &c.] μητινα πολιν jungo, & ἑκατον ετεων dictum παροιμιακως de longiſſimo temporis intervallo: Ita nos etiam loquimur hodie. 171. αφθονεστερον τε χερα] Malo χερι, ut πραπισιν præcedit. 176. Το λαλαγησαι θελων] Ingratum eſt το, & vix convenit loco: Scribendum puto, Τι λαλαγησαι θελων: Sic nihil venuſtius Græce. 177. Κρυφον τε θεμεν εσθλων, κακοις Εργοις] κρυφον eſt ab Ariſtarcho: Libri ante eum κρυφιον: Nimis naſutus fuit homo: Nam Anapæſtus in loco primo Verſus Jambici non peccat, nec Jambum requirunt Jambi oppoſiti: Ubi autem κρυφος pro κρυφιος? ubi κρυφος pro κρυψις? Viri Grammatici hoc eſt commentum, & nihil aliud,

ut ſic etiam εσθλων expediret: χρυφος εσθλων ſcilicet ſubſtantive recte dicitur, cum contra adjective dicatur prave: Hoc vident omnes: Alii εσθλων cum αινον jungunt, & ſic vocem explanare ſtudent: quo nihil durius aut ineptius: Quæ præterea in Scholiis ſunt, omitto; & legendum arbitror Κρυφιον τε θεμεν εσθλον, κακοις Εργοις: Id planum & perſpicuum: εσθλον, ſcilicet αινον, quod contra κορος primas agit, & vox apte reſpicit. 178. Επει ψαμμος αριθμον περιπεφευγεν] Ita legunt omnes, & ψαμμος pro caſu primo habent: Inepte, ſi quid video: Sententia enim miſere flacceſcit voce ita accepta: Dicam, quod ſuſpicor, tribus verbis: Aut Doricum ψαμμος pro ψαμμους hic habemus, aut pro ψαμμος ſcribendum eſt ψαμμω in caſu patrio, qui cum αριθμον cohæreat: Sic ſententia eſt bona, & Poëta dicit, quod debet: ψαμμος αριθμον Dorice eſt ψαμμους κατ' αριθμον: ψαμμω αριθμον ψαμμου αριθμον, ut dixi: Utrumque apte nectit περιπεφευγεν cum ὁσα χαρματα, & facit ut numeros habeat Periodus: Sic autem poſt περιπεφευγεν pro puncto collocandum eſt Comma, ut recte habent Editi quidam. Illud addam hic in fine: Verſus iſte, Φιλεοντι δε Μοισαι, in Stropha ſecunda ex ſcripturæ diſcrepantia ortus eſt: Fuit ſcilicet in quibuſdam, ϱα Σεμελα· Φιλε- οντι μιν δε Μοισαι, pro ϱα Σεμελα· φιλει Δε μιν Παλλας αιει: idque annotatum originem dedit gibbo: In altera lectione Antiſpaſtus

tiſpaſtus variat & nihil ſane, quod ineptum videri queat: Præfero tamen, quod nunc habemus.

ODE III.

Εις Θεοξενια] Inepta Inſcriptio: Theoxenia non celebrantur in hac Oda: εν Θεοξενιοις aptum fuiſſet: Ita Recentiores ſuo more.

Col. 1. Τυνδαριδαις τε φιλοξεινοις ἁδειν] Metrico εγκωμιολογικον καταληκτικον: Ego malo Proſodiacum ανακλωμενον Trimetrum Catalecticum propter ea, quæ ipſe Metricus de προσοδιακῳ ſcribit: ανακλωμενον, quia Choriambus præcedit Jonicum: In Metrici Scalá poſt δευτερȣ ιαμβικȣ, λιπουσης συλλαβης omnino requiritur. 2. Καλλιπλοκαμῳ &c.] Apud Metricum ex edit. Brubacch. ſcribendum, ὁτι ταις προσοδοις και προξενησεσι: προξενεω, προξενησις: Et ad vocem θεοξενια alludit Grammaticus. 3. Κλειναν Ακραγαντα &c.] Metricus, προσοδιακον διμετρον. εις &c. Scribe προσοδιακον τριμετρον: ad Col. ſequens διμετρον ὑπερκαταληκτον rectum eſt. 5. Υμνον ορθωσας ακαμαντοποδων] Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας αντι &c. Ineptit: Admiſſo Ditrochæo Proſodiacum manere non poteſt Proſodiacum: Pedum enim alternatio ceſſat: Alibi rectius dicitur Epichoriambicum Pindaricum ex Sapphico: Quin & Trochaicum Dimetr. Hypercatal. eſſe poteſt: Duo enim Dactyli contigui non vitiant. Pro

ορθωσας malo ορθωσαις, ut vere longa ſit ſyllaba.

6. Ιππων αωτον] Si Interpretes audiamus, ἱππων αωτος dicitur ὑμνος: An recte? Haud puto: Nam αωτον ἱππων ipſos ἱππους requirit & reſpicit, neque vagatur extra vocis adjectæ terminos: Vide alia gemella: Res eſt perſpicua: Aliud igitur dictum, quam quod dictum opinantur illi: Legendum, Θηρωνος Ολυμπιονικαν Υμνον ορθωσαις, ακαμαντοποδων Ιππων αωτῳ: *Erigens hymnum Theronis Olympionicam pedes- indefeſſorum equorum flore:* quo ſcilicet victoria obtenta: αωτῳ ἱππων ακαμαντοποδων idem, quod ἱπποις ακαμαντοποσι: equis præſtantiſſimis, quorum pedes non fatigantur: Sic αωτον indolem ſervat, & vocis adjunctæ præſtantiam notat, ut debet: Ολυμπιονικαν autem & ἱππων αωτῳ ſeſe reſpiciunt mutuo. 8. νεοσιγαλον] Penultimam correptam nota: Sic de Doriſmo non cogitandum cum Interpretibus: σιγαω, σιγα, σιγαλος, σιγαλεος, σιγαλοεις, νεοσιγαλος.

9. Δωριῳ φωναν εναρμοξαι πεδιλῳ Αγλαοκωμον] Hæc & præcedentia nonne indicant, hanc Oden novo Metro novoque Rhythmo conſcriptam eſſe? Tale quid latere videtur mihi: Ignoramus vero ea, quia Muſicam ignoramus antiquam: De Θεοξενιαις hic non cogitandum, ac ſi illa novum quid ingeſſiſſent: Ita ineptuli, qui Inſcriptionem, credo, dederunt ineptam. Metricus hic, στησιχορειον, εκ μονων επιτριτων δευτερων. ἡ δε πρωτη συζυγια και

τεταρτον

τεταρτον λαμβανει, διαλυομενου του πρωτου μακρου, εις δυο βραχεα: Quid illud poſtremum? An ſcribendum forte, ἡ δε πρωτη συζυγια και τεταρτον παιωνα λαμβανει, διαλυομενου &c? ut ſecundi Epitriti indolem explicet, & ejus rei exemplum quaſi ſuggerat in Colo 18: Si Θευμοροι ſcilicet in Θεομοροι diſſolvas, Epitritus ſecundus ea διαλυσει recipit quartum Pæonem: Hoc quiſque videt: Et ſic improbabilis non eſt ſuſpicio mea: Fors & Θεομοροι fuit revera in Libris quibuſdam: Et ita, ut nunc video, Aldina. 14. βοαν αυλων] κιθαριστηριων, qui citharæ comites perpetui: Diximus aliquid alibi. 17. Α, τε Πισα με γεγωνειν] απο κοινου repetendum πρασσει: Nihil enim aliud præcedit: Et hæc durior eſt Ellipſis: An ipſe Pindarus forte ſcripſit, Α, τε Πισα με γεγωνει? alta & clara voce clamat me, ut canam: Ita commode γεγωνει accipi poteſt, idque Pindaricum revera. 21. Ατρεκης Ελλανοδικας βλεφαρων &c.] Illud βλεφαρων cum ſequenti υψοθεν jungunt Interpretes: Nimis coacte profecto, & præterea etiam languide: Nam αμφι κομαισι non indiget υψοθεν βλεφαρων, ut quid ſit, intelligatur: An ατρεκης βλεφαρων ανηρ jungendum? Id perquam probabile mihi: Vir, cujus oculi nil niſi verum vident: υψοθεν per ſe poteſt etiam eſſe perquam Emphaticum: Nam ex loco eminentiori data videntur præmia ab Hellanodicis. Colon hoc ſimile Colo 5. Strophæ: Vide ibi. 23. Αμφι κομαισι

&c.] In Metricis delendum eſt punctum poſt αναχλωμενον : αναχλωμενον απο χοριαμβȣ διμετρον ακαταληκτον. 24. κοχροα κοσμον &c.] Simile primo Strophæ: Ubi Proſodiacum, diximus. 26. Αμφιτρυωνιαδας] Metricus, δακτυλικον πενθημιμερες. εν δε τῃ πρωτῃ επῳδῳ, ἡ δας μακρα, συναιρεσιν επαθε των βραχεων· ἅπερ εισι, το μεν ἑν, τȣ δακτυλου· το δε ἑτερον, ἡ συλλαβη: Quid ſibi volunt poſtrema? Credo eum, qui iſta ſcripſit, in Libris ſuis pro Αμφιτρυωνιαδας inveniſſe Αμφιτρυωνιδας: quod ita accepit, ut Verſum Penthemimerem effingeret, ac ſi δας longa, ex duabus brevibus contracta eſſet, quarum una Dactylo cedebat, altera conſtituebat ſyllabam: Sic nihil ſcilicet deerat, & Penthemimeres exire poterat: Scriptura inepta, & commentum ineptum hominis inepti, 27 Μναμα των Ουλυμπιᾳ &c.] Metricus, στησιχορειον διμετρον, ὑπερκαταληκτον. Vitium apertum: Scribe τριμετρον ακαταληκτον: Colon ſimile in Stropha. 28. πεισας] πεισαις. 30. Διος αιτει] αιτει haud dubie eſt verbum: De αιτει ſubſtantivo nugatur bonus Euſtathius; a quo deceptus fuit Menagius in Amœnitat. Jur. Civil. & Voſſius in Etymologico: Hic ipſe locus refutat hominem: αιθουσα omnes novimus: An αιθος pro œco, qui a ſole calet, alicubi adhibitum fuit, & ſic αιθος & αιτος confudit ille? Videbimus alibi diſtinctius. 31. σκιαρον τε φυτευμα, Ξυναν ανθρωποις στεφανον τ᾽ αρετας] Alii rectius diſtin-

diſtinguunt, σκιαρον τε Φυτευμα Ξυνον ανθρωποις, στεφανον τ' αρετας. 33. Ηδη γαρ αυτῳ] Ηρακλει: αυτῳ ab αντεφλεξεν regitur. 34. Πατρι μεν βωμων αγισθεντων] *Aris Jovi conſecratis:* Aræ Jovi erant conſecratæ, ſed nondum in illis propter Agones ſacrificatum: Sic nihil præpoſterum hic, ut autumabant Interpretes Antiqui. 45. πορευειν] Male pro πορευεν: Talia in his millena: Moneo ſemel. 46. ν' Ιστριαν νιν. Ενθα Λατους] Editiones Antiquæ & plerique Libri, ν' Ιστριανην: quod Schmidium mutaſſe miror: Nam ſic exacte Spondeus reſpondet Spondeis in oppoſitis, cum ν' Ιστριαν νιν contra Trochæum opponat Spondeis: Nam νιν brevis eſt: Et ſic ſibi adverſus eſt Schmidius, ipſeque quod ponit, deſtruit: Mihi Ιστριαν νιν ideo non diſplicet: ισοδυναμους enim pedes legitimos admitto promiſcue. Tertia lectio fuit, ν' Ιστρια νιν: quam ſi probes, mutata diſtinctione ſcribendum, ν'. Ιστρια νιν ενθα Λατους Ιπποσοα &c: Id apertum. 54. Αντιθεισ' Ορθωσια, εγραψεν ἱεραν] ἱεραν eſt Tribrachys pro Trochæo vel Spondeo: Metricus non dubito, quin pro ἱεραν legerit ἱραν: Alias de Colo hoc ſcripſiſſet, quod de Colo poſtremo Strophæ ſcribit: Epitritum ſcilicet ſecundum in fine primum etiam Pæonem accipere: qualis eſt γραψεν ἱε. 57. Τοθι δενδρεα θαυμαινε &c.] Arbores, quas cervam perſequens, ea occaſione in Scythia videbat: Non enim propter

arbores, ſed propter cervam Scythiam petierat: Peſſime Antiquus Interpretes ad illud ſuperius, Δη τοτ' ες γαιαν πορευειν θυμος ωρμαιν' Ιστριαν νιν: Δια τουτο παραγενεσθαι πρεθυμηθη εις την γην του ἱερου ποταμου, εις την Σκυθιαν: ut umbram loco induceret: Sic Vates balbutiret, & ασυστατα narraret: δη τοτε ibi ad tempus referendum: celebrato agone primo; poſt primum agonem, contigit, quod hic narratur. Interpres ambigue ἱμερος εσχεν vertit *deſiderium habebat*: Recte Benedictus *deſiderium cepit*: Moneo, quia lubricus eſt error, in quem incidit Antiquus Interpres, & alii fortaſſe cum eo. 62. Ιλαος αντιθεοισι νισσεται] Haud dubie legendum αντιθεοισιν, ut Verſui bene ſit. 63. Συν βαθυζωνου διδυμοις παισι Ληδας] Colon Steſichoreum laborat, niſi δυ in διδυμοις hic produxerit Pindarus: Idne ſtatuendum? Per me licet: διχρονον enim eſt υ, cujus menſura variat: Alias ſcribendum, vel Συν βαθυζωνου διδυμοισι παισι Ληδας, vel Συν βαθυζωνοιο διδυμοις παισι Ληδας: Sic vel Dactylus eſt pro Trochæo, vel Anapæſtus pro Spondeo, & pedes Trochaici licite diſcrepant: Vide & judica: Aldina certe pro διδυμοις habet διδυμοισι. 75. Ει δ' αριστευει μεν ὑδωρ, κτεανων Δε χρυσος αιδοιεστατον· Νυν &c.] Manifeſto hic victoriam Olympicam aquæ & auri præſtantiam vincere declarat, ut longe pluris facienda ſit ea, quam vel aqua vel aurum: Et hoc confirmat ſuſpicionem

nem meam Ode prima: Non philoſophatur ibi Poëta, ut male putant Interpretes, ſed cum vulgo loquitur, & de aqua & auro dicit, quod dicebant paſſim omnes in vita communi, habita ratione uſus fructuſque: Apage, apage igitur iſtam aquæ præſtantiam ex intimis Philoſophiæ penetralibus petitam: De uſu aquæ cogitandum eſt ſolo, qui ſane optimus: Sic ſcimus, quid voluerit Pindarus, & ineptierunt ſtrenue, qui olim αεροβατουντες, εσθλα ea de cauſa mutarunt in αεθλα: Ego nunc de mea conjectura non dubito. Iſtud Colon, Δε χρυσος αιδοιεστατον, laborat miſere: Jonicum enim eſſe non poteſt, & pro Jonico Dijambum vel Epitritum tertium habet in principio: Mendum leve irrepſit, & legendum arbitror, Δε χρυσος αοιδεστατον: ab αιδοιος eſt αιδοιεστατον: ab αοιδος, αοιδεστατον: Utriuſque vocis eadem eſt indoles, & ut αιδοιος eſt *venerabilis*, ita αοιδος eſt *decantatus*: Quid cenſes? An dubitas de ſuſpicione mea?

ODE IV.

Col. 1. Ελατηρ ὑπερτατε βροντας] Epichoriambicum Dimetrum Hypercatalectum, quia Antiſpaſtus pro Syzygia Jambica præcedit: Metricus de Proſodiaco ανακλωμενῳ ineptit: Pæon tertius non poteſt per ανακλασιν fieri Jonicus, quia Choriambi prima longa eſſe debet ipſa. 2. Ακαμαντοποδος] Metricus, αναπαιστικον διμετρον ακαταληκτον: Imo μονομετρον:

Sciunt omnes: Eſſe etiam poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum.

4. Υπο ποικιλοφορμιγγος αοιδας] Metrico Jonicum Trimetrum Brachycatalectum, prima longa reſoluta: Non obloquor: Sed Anapæſticum Dimetrum Acatalectum etiam non diſplicet. 5. Ελισσομεναι] Pæon ſecundus eſt pro Jonico. 7. Ξεινων δ' ευ πρασσοντων, εσαναν] λογαοιδικον Metrico: Apud quem pro εξ αναπαιστυ και ιαμβυ legendum εξ αναπαιστων και ιαμβυ: Novum tamen, quod ante Jambum Spondei ſint omnes: An forte Jambicum Dimetrum eſt ατακτον cum Spondeo in ſecundo loco? Ita Lyrici non ſemel: Recentiora, de quibus Metricus, non curo: Pro συμπυκτοι αναπαιστοι legenduin etiam in Metricis συμπτυκτοι αναπαιστοι: Res eſt nota ſatis. 8. Αυτικ' αγγελιαν] Metricus, Φερεκρατειον, λειπυσης της τελευταιης συλλαβης, ηγουν εξ επιτριτων: Obſcurius eſt illud εξ επιτριτων: Dicam verbo: Ita vocat, quæ tres pedes habent Diſyllabos cum una ſyllaba: Ea enim, ut pes quartus, ad tres alios accedit, & ſic επιτριτον efficit: Tale Φερεκρατειον, de quo ſermo hic: In Epodo mox ſimiliter habes τροχαϊκον επιτριτον: quod infra ad Od. 8. recurrit: Neque ſic differunt επιτριτον & ἑφθημιμερες: Cur autem Magiſter Colon non ſimpliciter dixit Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum? An bonus ſibi ſumſit intricatius illud, ut eruditior videretur? Corcula iſta novi. 10. Αλλ' ω Κρο-

ω Κρονȣ παι, ὁς Αιτναν εχεις] Metricus, επιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. επιωνικον — και παλιν ὑστερον ιαμβον: Pro ὑστερῳ ιαμβῳ ego malo Jonici dimidium: Poſtrema Coli eſt indifferens, ut ipſi pueri ſciunt: Sic Jonicum magis ſe exſerit. 11. Ιπων ηνεμοεσσαν ἑκατογ-] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, διαλυθεντων των ποδων: Pes ſecundus eſt Dactylus, quartus Tribrachys: Colon etiam eſſe poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, ſi Antiſpaſtum ſecundum facias quinqueſyllabum: Ιπον, *prelum*: Optime. 12. Τυφωνος] De prima producta male dubitat Schmidius: Tyrones ſciunt. 14. Δεκευ χαριτων ἑκα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum potius Dimetrum Brachycatalectum: Ald. & Palat. C. Δεξαι pro Δεκευ: Nec Jonicus in Jonico cedit Pæoni, nec Jambo Spondeus in Jambico. 19. Οχεων] οχεων vel κωμος, vel φαος: Præpoſitio male ſubauditur. 25. Χαιροντα τε ξεινιαις πανδοκοις] Vitium apertum: Scribe Χαιροντα τε ξενιαις πανδοκοις: Sic Epionicum Epionicum eſt, & gemello ſuo reſpondet: In eo παι ante vocalem corripitur. 31. Α περ Κλυμενοιο παιδα] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. κειμενης εμπροσθεν συλλαβης, μεμιγμενον τοις τροχαιοις: Illud κειμενης εμπροσθεν συλλαβης vento ſervit, & aliunde irrepſit. 33. Ελυσεν εξ ατιμιας] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Scribe ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: ατι eſt Jambus,

bus. 34. Χαλκοισι δ' εν εντεσι νικων] Metricus, προσοδιακον, απο τροχαϊκϐ αναλυομενϐ διμετρον υπερκαταληκτον: Dele illud απο τροχαϊκϐ αναλυομενϐ: quod ad ſequens Colon pertinet: προσοδιακον διμετρον υπερκαταληκτον bonum eſt & perſpicuum: Editio Brubacch. ad marginem περιοδικον pro προσοδιακον: quod pravum eſt, ſi ſcribas, ut nunc ſcribitur: Dicam verbo: Aldus pro Χαλκοισι habet Χαλκεοισι: Eo recepto, Colon poteſt eſſe Periodicum Dimetrum Hypercatalectum: Χαλκεοισι eſt Ditrochæus, δ' εν εντεσι νικων Syzygia Jambica επτασημος cum ſyllaba: Inde Periodicum illud. 35. Δρομον, εειπεν Υψιπυλεια] Metricus, διμετρον υπερκαταληκτον επι χοριαμβω, απο τροχαιου αναλυομενον: Scribe απο τροχαιου αναλυομενου, ut præcedit ad Colon præcedens loco alieno: Colon eſt Epichoriambicum propter Syzygiam Trochaicam reſolutam: Δρομον εειπεν: Ita Metricus: Poteſt etiam eſſe Trochaicum Dimetrum Acatalectum.

37. Ουτος εγω' ταχυτατι] Metricus, δακτυλικον διμετρον καταληκτικον: Imo τριμετρον: Ita corrige. 38. Χειρες δε και ητορ ισον] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam prima in ισον hic longa eſt: Metricus, περιοδικον· οιον ιαμβος διπλους, και εξ αρχης, και εκ τελους αρχομενος: *Jambus apparet* διπλους, *ſive a principio, ſive a fine numeres:* Hoc pertinet ad ſyllabarum τυπον, qui revera talis: --υ--υ-υ: Magiſtri eſt acu-

acumen, & nihil aliud: Sic tamen conſtat eum pro Χειρες legiſſe Χερες: Alias enim ιαμβον διπλουν ſtricte ita & diſtincte non commemoraſſet. Ουτος εγω· ταχυτατι &c. *Ille ego: vidiſti pedum agilitatem: æque agiles mihi & manus, & cor:* ut pedibus vici, ita & manibus & corde vincere queam: & curſu vincere & pugna ſtataria poſſim: Nam & manus mihi ſunt agiles, & animus mihi eſt promptus: Nihil ſignatius: Interpretes non intellexerunt: ισον ταχυτατι ſe refert ad pedum agilitatem, cujus ſpecimen hic ediderat Erginus. 39. Φυονται δε και νεοις] Metricus, περιοδικον τροχαϊκον, απο ιαμβου, καταληκτικον: Nihil ineptius: Talia Periodica non dantur: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum. 41. Θαμα, και παρα τον αλικιας] Pæonicum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, τροχαϊκον επιτριτον. τυ πρωτυ ποδος αναλυομενυ, ετι δε και τυ δευτερυ: quod verum eſſe non poteſt, niſi in Libris ſuis invenerit, Θαμα, παρα τε τον αλικιας: Nam ſic θαμα πα, & ρα τε τον, Trochæi ſunt reſoluti: In copulis iſtis erratum & variatum millies.

ODE V.

Col. 1. Υψηλαν αρεταν, και] Dactylicum Trimetrum, aut Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Apud Metricum ſcribendum, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, ει σπονδειον &c. pro

pro τριμετρον καταληκτικον. 2. Στεφανων αωτον γλυκυν] Antiſpaſticum Dimetrum Acatalectum cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ: Inepte Metricus Jonicum vocat: Nam Pæones tertii ita non junguntur cum Jonicis. Per αωτον γλυκυν male Interpretes antiqui & novi ὑμνον intelligunt: Errorem ſimilem correximus Od. 2: αρεταν ὑψηλαν αωτον, στεφανων αωτον, eſt αρετας ὑψηλοτατας, στεφανους αγλαους; & ad ipſum αρεταν, ad ipſum στεφανων ſe refert το αωτον: Iſta acciperet Camarina animo hilari; eaque mox vocat δωρα ακαμαντοποδος απηνας και Ψαυμιδος: Nam per appoſitionem dicuntur illa. 3. Των Ουλυμπιᾳ] Antiſpaſticum Dochmaicum: Aldus, Των Ολυμπιᾳ: Eo pertinet Metrici Ithyphallicum, qui nimis calide Colon hoc dimenſus eſt, neglectis Antitheticis: Ita erratum etiam alibi, & mox in hac ipſa Oda. 6. Ακαμαντοποδος τ' απηνας δεκευ] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum cum Syzygia Jambica in medio: Metricus, αναπαιστικον. συγκειται δε, εκ δυο αναπαιστων και βακχειου. ὁπερ περιεχει τα αναπαιστικα ὡς καταχλεις: Quæ plane inepta ſunt: Nam απηνας, βακχειος, non poteſt eſſe καταχλεις, ubi ſequitur δεκευ: Hoc ipſi pueri vident: An forte in Libro ſuo repperit homo, Ακαμαντοποδος τε δεκευ απηνας, & ad iſtam lectionem notavit, συγκειται δε εκ τριων αναπαιστων και βακχειου· ὁπερ &c? Sic bonum eſt, quod dicit, ſed abludunt Antithetica, & ad iſtam

iſtam normam redigi non poſſunt: Quare ſic iterum Magiſter erraſſet hic, ut in Notula præcedenti eum erraſſe vidimus. 9. Καμαριvα, λαοτροφον] Aldus & Palat. C. Καμαριναν λαοτροφον: Inde Metrici προσοδιακον εκ του απ᾽ ελασσονος και χοριαμβου, erroris notati exemplum certum: Cola enim Antithetica una cum hoc, ſcripto Καμαρινα, Antiſpaſtica ſunt Dimetra Acatalecta cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ, & Proſodiaca eſſe non poſſunt. 10. Βωμους ἑξ διδυ-] Dactylicum Dimetrum Acatalectum aut Antiſpaſticum Dochmaicum. 13 Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, ut ſextum: Metricus, ὁμοιον τῳ ἑκτῳ: αναπαιστικον: Ex eo apparet, hominem ibi non legiſſe aliter, ſed ineptiiſſe revera turpiter. 15. Ιπποις, ἡμιονοις τε, μοναμπυκι-] Metricus, διμοιρον επους: Partes duæ Heroici: quatuor nempe Dactyli vel Spondei: Bonus Schmidius id non intellexit: Vide quid comminiſcatur. 17. Αβρον νικησας ανεθηκε, και] Simile 15, & διμοιρον etiam επους: Pro νικησας malim iterum νικησαις. 18. Ον πατερ᾽ Ακρων᾽ εκαρυξε, και] Recte Metricus, εγκωμιολογικον. παρα τας τελευταιας συλλαβας. το γαρ πληρες &c, ſi ſcribas, ut ipſe ſcripſit, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Syllaba una deeſt in fine. 29. Κολλᾳ τε σταδιων θαλαμων &c.] Recte de lignis advectis intelligunt per fluvium, ex quibus thalami con-

conſtruebantur: ὑψιγυιον ἀλσος θαλαμων Pindaricum eſt ex aſſe, ut & κολλᾳ. 34.
Αει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπα-] Legendum Αιει ob Metrum: Et ita Ed. Rom. & aliæ quædam: δε, quod hic habemus, pendet a μεν V. 24: αειδει μεν, αιει δε αμφι &c: Verbo moneo, ut nexum melius perſpicias. Επωδος κωλων ιθ.] Ineptiunt, qui hæc pro επωδῳ habent: Nam nunquam επῳδος ſimilis fuit Strophæ & Antiſtrophæ; & eo ipſo, quod aliquid dicatur επῳδικον, Metrorum diverſitas inducitur certa: Vide Hephæſtionem pag. 68. Enchiridii: Quin & longe alia indoles επῳδων, quam στροφων & αντιστροφων: Nam cum στροφαι & αντιστροφαι cantarentur a ſeſe vertentibus vel ad dextram vel ad ſiniſtram, επῳδοι contra cantabantur a ſtantibus: Res eſt nota, & ad iſtud diſcrimen accommodata haud dubie ipſa ratio Metrica. Quare vel in tres Strophas æquales cum Metrico diſtinguenda eſt Oda, vel cum Editione Aldina in Strophas, Antiſtrophas & Epodos hoc modo,

Στροφη.

Υψηλαν αρεταν, και
Στεφανων αωτον γλυκυν,
Των Ουλυμπιᾳ,
Ωκεανου θυγατερ,
Καρδιᾳ γελανει,
Ακαμαντοποδος τ' απηνας δεκευ,
Ψαυμιδος τε δωρα.

Αντι-

Αντιστροφη.

Ος ταν σαν πολιν αυξων,
Καμαρινα, λαοτροφον,
Βωμυς ἑξ διδυ-
μους εγεραρεν, ἑορ-
ταις θεων, μεγισταις
Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-
πταμεροις ἁμιλλαις.

Επωδος.

Ιπποις, ἡμιονοις τε, μοναμπυκι-
ᾳ τε. τιν δε κυδος
Αβρον νικησας ανεθηκε, και
Ον πατερ' Ακρων' εκαρυξε, και
Ταν νεοικον ἑδραν.

Στροφη.

Ικων δ' Οινομαου και
Πελοπος παρ' ευηρατων
Σταθμων, ω πολι-
αοχε Παλλας, αει-
δει μεν αλσος ἁγνον
Το τεον, ποταμον τε Ωανον, εγ-
χωριαν τε λιμναν,

Αντιστροφη.

Και σεμνυς οχετυς, Ιπ-
παρις οἱσιν αρδει στρατον;
Κολλᾳ τε σταδι-
ων θαλαμων ταχεως
Υψιγυιον αλσος,
Απ' αμαχανιας αγων ες φαος

Τονδε δαμον αστων.

Επωδος.

Αιει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπα-
να τε μαρναται, προς
Εργον κινδυνῳ κεκαλυμμενον·
Ευ δε εχοντες, σοφοι και πολι-
ταις εδοξαν εμμεν.

Στροφη.

Σωτηρ ὑψινεφες Ζευ,
Κρονιον τε ναιων λοφον,
Τιμων τ' Αλφεον
Ευρυ ρεοντα, Ιδαι-
ον τε σεμνον αντρον,
Ικετας σεθεν ερχομαι, Λυδιοις
Απυων εν αυλοις,

Αντιστροφη.

Αιτησων πολιν ευα-
νοριαισι τανδε κλυταις
Δαιδαλλειν· σε τ' Ο-
λυμπιονικε, Ποσει-
δανιοισιν ἱπποις
Επιτερπομενον, φερειν γηρας ευ-
θυμον, ες τελευταν,

Επωδος.

Υιων, Ψαυμι, παρισταμενων. Υγι-
εντα δ' ει τις ολβον
Αρδει, εξαρκεων κτεατεσσι, και
Ευλογιαν προστιθεις, μη ματευ-
ση Θεος γενεσθαι.

Schmidius, qui Editione Aldina uſus fuit, ea de re nihil, forte propter paucula leviter ibi turbata: Tu vide & judica. Illud addam: Sunt, qui hanc Odam propter abſentiam Epodi, & iſta Scholiaſtæ ſtatim in principio, αὑτη ἡ ῳδη, εν μεν τοις εδαφιοις ουκ ην· εν δε τοις Διδυμȣ ὑπομνημασιν, ελεγετο Πινδαρου, ex Pindaricarum numero expungunt: Et hi non minus graviter errant, quam qui ex Stropha faciunt Epodum: Oda enim tota quanta eſt, Pindarum ciet, & ſi alia ulla, ejus majeſtate & ingenio digniſſima eſt: Quid autem Scholiaſtæ εν τοις εδαφιοις? An quod Schmidius credidit, ita vocat *originalia*? Haud puto: Nam ubi εδαφιοις eo ſignificatu? Hercule, vox adjective ne reperitur quidem Græce; & nimium tribueretur ineptientibus, ſi concederemus *Libros originales* ignoraſſe Odam: Dicam uno verbo: Locus eſt corruptus, & ſcribendum abſque dubio, αὑτη ἡ ῳδη, εν μεν τοις ελαχιστοις ουκ ην, εν δε &c: Pauciſſimi erant Libri, a quibus hæc Oda exulabat, & Didymus in ſuis Hypomnematibus eam adſcribebat Pindaro: Hoc bonum & perſpicuum: Δ & Λ millies commutantur: Inde error proclivis. 42. Ευρυ ρεοντα, Ιδαι-] An prima in Ιδαιον hic corripitur? Vix puto, & ſcribo, Ευρυ ρεοντ’, Ιδαι-: Spondeus pro Dactylo: quod Naſutulis diſplicuit: Et ita Aldina. 53. Υγι- εντα δ’ ει τις ολβον Αρδει] Novum eſt illud αρδει de eo, qui felici-

felicitatem & divitias poſſidet: *rigat, humectat:* Sed εξαρκεων κτεατεσσι arctius cum eo jungendum: Felicitatem rigat lætioremque efficit, qui ſorte ſua eſt contentus, eo ipſo, quod ſic ſorte ſua contentus ſit: Quare egregie ſane adjunctum illud vim verbi exprimere poteſt: Ut & alterum ſequens και ευλογιαν προστιθεις: Id enim ολβον etiam αρδει: Gnomica in his Pindari ſunt multa & egregia.

ODE. VI.

Col. 1. Χρυσεας] Metricus, χρυσεας, αμφιμακρος, η αναπαιστος: id eſt, vel Amphimacer eſt, vel Anapæſtus: quem haud dubie ſumſit hic in Jambico: Ita Grammatici aliquando: Et prima in χρυσεος etiam alibi in his corripitur. 2. προθυρῳ θαλαμυ Κιονας, ὡς ὁτε θαητον &c.] Abruptus & confragoſus eſt locus: quem ego ita ſcribendum arbitror,

Χρυσεας ὑποστασαντες ευ-
τειχει προθυρῳ θαλαμου
Κιονας, ὡς ὁτε θαητον μεγαρον,
Παξομεν· αρχομενυς τ᾽ εργου προσωπον
Χρη θεμεν τηλαυγες.

Ὡς, ὁτε θαητον εστι μεγαρον, χρυσεας ὑποστασαντες ευτειχει προθυρῳ θαλαμου κιονας παξομεν· αρχομενους τε εργου προσωπον χρη θεμεν τηλαυγες: τε poſt αρχομενους eſt pro και: *ita etiam:* μεγαρον, ædes: θαλαμος, pars ædium interior & honoratior: Sic omnia ſunt planiſſima: αρχο-

μενους

μενους bonum, nec pravum αρχομενου: Sume quod lubet: Poſterius paulo ſecretius, & ſic magis fere Pindaricum. 7. Βωμῳ τε μαντειῳ] Alii Βωμω τε μαντειω: quod non deterius Dorice. 8. συνοικιστηρ] Hoc propter majores dicitur Ageſiæ: Illi συνοικιστηρες Syracuſarum, non Ageſias: Interpretes non diſtinguunt hic inter συνοικειν & συνοικιζειν, συνοικετης & συνοικιστης: Periti ſciunt, & error eſt ſatis putidus. 10. Κεινος ανηρ, επικυρσας αφθονων] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπουσης της εσχατης: Malo Proſodiacum Trimetrum Catalecticum: Id receptum magis & notum: επικυρσαις etiam mavult Metrum.

15. Ουτε παρ' ανδρασιν, ουτ' εν ναυσι κοιλαις] Audacior oppoſitio & apta minus. 23. Επ]α δ' επειτα πυραν νεκρων τελε-] Proſodiacum, ut Strophæ decimum: Pro τελεσθεντων ſine dubio legendum eſt τελεσθεισῶν, ad πυραν, nec Atticiſmum illum ego agnoſco. 28. Μαν]ιν τ' αγαθον] Metricus, Ιωνικον μονομετρον, ὑπερκαταληκτον· η αναπαιστικον διμετρον η μονομετρον. ὡς θελεις γαρ τους αναπαιστους λαμβανεις: Etiam κατα μονοποδιαν Anapæſtos numeravit bonus.

31. Νυν παρσ]ι Συρακοσιῳ] Duriſſimum eſt παρστι pro παρεστι, & quod ego probabo, cum aliud ſimile mihi allatum fuerit ex loco ſyncero & indubitato: Multa Naſutuli in his ob Metrum, quod non ſatis intelligentes, curabant quovis modo: indeque credo, παρστι hoc: Dicam, quod ſuſpicor: Legendum

forte, Ανδρι κωμου δεσποτα. Νυν παρ τι Συρακοσιω: παρ pro παρα & παρεστι: τι pro κατα τι: quod temperat prudenter, ne in laudando Poëta videatur nimius, ante μεγαν ορκον, & illud de ſe dictum, Ου φιλονεικος εων,

Ουτ' αν δυσερις τις αγαν: Comparo, & modeſte comparo, cum quoquam rixari nolens: Hoc ſane opportunum & planum: Unus ex Antiquis Interpretibus, εις δε το μαντις, και πολεμιστης απο κοινου το αγαθος. όπερ εξεστιν ειπειν και τῳ Αγησιᾳ τῳ δεσποτῃ του ύμνου. τι δε αυτῳ παρεστιν, ό και τῳ Αμφιαραῳ· και μαντις και ανδρειος τα εν μαχαις: Qui non aliter legiſſe videtur: Attende modo: Sic ipſa ſuſpicio mea fuit in Libris antiquioribus, quos boni illi Critici non viderunt. Alterum addam: In Editione Aldina eſt, το και Ανδρι κωμου δεσποτα Παρεστι Συρακουσιῳ: Et hoc bonum quoque: Nam Pæon ſecundus eſt pro Jonico, & αντιθεσιν non vitiat: Hoc certum, ſed ignotum Suaviculis, qui ſyllabas ponderant ſolas: Vide igitur & elige: Νυν non requiritur, & rectius fere abeſt, quam adeſt: Συρακουσιῳ abſque dubio inimicum eſt Metro, & mutandum in Συρακοσιῳ. 35. Τουτο γε οἱ σαφεως μαρτυρη-] Metrico προσοδιακον: Sed Proſodiaca ita non cuduntur cum Jambo: An Pyrrichius eſt, dimidium Jonici a minore? Haud puto: Nam Jonici ſeſe excipere non ſolent: & ſic alternatio eſt nulla. Quare credo, Colon eſſe Aſynartetum ex Dactylico Di-

Dimetro & Jambico Monometro. 37. Ω Φιντις] *O Phintis:* Sic recte Interpres: Et mihi nomen proprium videtur: De Etymo videndum: Apud Heſychium eſt, Φινηται, συντιθῃ: Si φινω ſit συντιθημι, Φιντις aurigæ nomen eſt aptum: Quin & nomen proprium ſimul & appellativum eſſe poteſt: φιω, φινω: φιω, Φιμος, δεσμος, κημος, επιστομιον; φιμοω, δεσμευω, εμφραττω, αγχω, επιστομιζω: φινω, Φινευς, nomen proprium celebre, Φιντις: Hæc non abhorrent a vero: ω φιλτατε non video, quam Emphaſin hic habeat. 47. σαμερον γ' ελθειν] γ' male a Libris quibuſdam abeſt: Sic enim corruit Verſus. 52. Κυριῳ δ' εν μηνι] Κυριῳ longe melius, præſertim hic, quam Καιριῳ: Oculati vident. 54. πορσαινειν δομεν] *dare ut curaret:* Interpretes male: πορσαινειν eſt curare, curam gerere.
55. Βρεφος γ', ὁς ανδρων] Et hic γ' Jambicum ſuſtentat. 62. Χολον ου Φατον ο- ξεια μελετα] χολον οξεια μελετα pro χολον συν οξεια μελετα: & iram & curam utramque acrem: Notiſſima eſt Ellipſis: Aldus οξεια μελετα jungit cum ωχετ' ιων μαντευσομενος: Non male etiam. 65. Ταυτας περ' ατλατου παθας] Non placet περ' pro περι: Scribo περι ατλατου, ut Tribrachys ſit pro Jambo: Ineptuli, qui Metrum non intelligebant, mutarunt.
73. Ηλθε δ' ὑπο σπλαγχνων ὑπ' ω- δινος τ' ερατας] ὑπο σπλαγχνων male vertitur *ex viſceribus:* Nam ita non loquuntur Græci: Aut

υπο σπλαγχνων accipiendum, ut ſequens υπ' ωδινος, quatenus venter & viſcera operam quoque præſtant in partu; aut ſcribendum απο σπλαγχνων υπ' ω- δινος ερατας: Sic *ex viſceribus* aptum eſt: Pro Ηλθε δ' legendum haud dubie Ηλθεν δ': Alias Jambicum non poteſt eſſe Jambicum. Schmidium non moror.

78. αμεμφει Ιῳ μελισσαν] Locutio audacior & Pindarica: αμεμφει ιῳ μελισσαν eſt veneno, ſed quod comparari poterat cum melle, neque eo erat deterius in nutriendo: Ut το αμεμφες & bonitatem illius veneni deſignaret Pindarus, adjecit μελισσαν, quod pro Epitheto eſt ipſoque μελισσωδει: tali veneno inculpato, quod pro melle erat & eſſe poterat: Sic αμεμφει ιῳ μελισσαν Emphaſin ſuam habet & indolem refert Auctoris: Interpretes ridicule ipſum mel intelligunt: Nam cui bono & uſui igitur dracones? Nonne ſic ipſæ apes fuiſſent pro nutriculis adhibitæ? Ambages vides ineptas: Attende autem ad δαιμονων βουλαισιν: Inde enim ιος ille αμεμφης μελισσαν. 91. ιων ξανθαισι και παμπορφυροις Ακτισι βεβρεγμενος αβρον Σωμα] An ακτισι βεβρεγμενος eſt vel eſſe poteſt apta locutio? Non video: ακτινες enim non humectant, ſed ſiccant, ſed illuſtrant, ſi earum indolem ſpectemus: Sciunt omnes, & ubi animum advertunt, dubitabunt mecum, an Pindarus ſcripſerit, quod hic ſcripſiſſe creditur: Legendum ſuſpicor, ιων ξανθαισι και παμπορφυροις

Ακραισι

Αχραισι βεβρεγμενος αβρον Σωμα: *violarum flavis & purpureis ſummitatibus humectatus tenerum corpus:* αχραι ιων ſunt violæ, ipſi violarum flores: illi enim violarum ſunt *ſumma:* In quibus repoſitus erat puer, ne durum ſolum corpori noceret, & ut mollis maneret violarum mollitie cutis tenella: βεβρεγμενος ſic delicatiſſimum ſane: Humor violarum humectans cutem incumbentem, & durum & ſiccum ab ejus teneritudine arcebat: Nihil ſignatius, aut exquiſitius: Ut ιων αχραισι emendamus hic, αχρ' επ' ανθη καβαινων eſt apud Hephæſtionem in Lyrici fragmento pag. 44. Vide ibi. 106. μεταλλασεν τε μιν] Hoc inepte dicitur poſt αντεφθεγξατο αρτιεπης πατρια οσσα, & recte exponi non poteſt: Apparet ex Interpretum commentis, quæ omnia ejuſdem ſunt pretii: Non dubito, quin locus leviter ſit corruptus, & ſcribendum opinor plane, Αντεφθεγξατο δ' αρτιεπης Πατρια οσσα, μετα πλασεν τε μιν· Ορσο &c: μετα μιν πλασεν, *ad eum acceſſit:* πλαω, πλαζω: Sic nihil appoſitum magis, inprimis ubi φαμας οπισθεν ſequitur: Vocem quæ ad te acceſſit, ſequere: Vident, qui oculis uti poſſunt. 110. αλιβατον] Scribe ἀλίβατον, & ab ἀλιος, non αλιτειν deriva: Id enim requirit Metrum. 111. Θησαυρον διδυμον Μαντοσυνας] De πυρομαντια & ενθουσιασμῳ recte explicant. 112. τοκα μεν φωναν ακουειν Ψευδεων αγνωστον] Repete ex ſequentibus

bus *απο κοινυ*, *κελευσεν*: *τοκα μεν κελευσεν ακουειν φωναν ψευδεων αγνωστον· ευτ᾽ αν δε — βωμῳ, τοτ᾽ αυ κελευσε χρηστηριον θεσθαι*. Nunc vocem Apollinis audiret, eique ut fallere neſciæ crederet: dein vero agonibus ab Hercule inſtitutis, oraculi ſedem ſibi conderet, & vaticinandi arte conceſſa uteretur: Non ſtatim conſulentibus reſponderet, ſed id faceret poſt agones ab Hercule inſtitutos: Sententia verborum eſt apertiſſima: Et tamen ſunt cum inter antiquos, tum inter novos Interpretes, qui hæc referunt ad *θησαυρον διδυμον μαντοσυνας*, ac ſi *τοκα* & *τοτε* exponerent *θησαυρον* illum *διδυμον*: Quo nihil hercule ineptius. 116. *Πατρος θ᾽ ἑορταν τε κτισῃ πλειστομβροτον*] Duplex copula peccat: Scribe *Πατρος θ᾽ ἑορταν γε κτισῃ*, vel *Πατρος γ᾽ ἑορταν τε κτισῃ*. 118. *τοτ᾽ αυ*] Hoc cum præcedenti *τοκα μεν* cohæret, ut dixi: Ineptiſſime autem ibi *τοκα* Dorice, hic *τοτε* ſcribitur communiter: Talia in his ſexcenta; & ſuo ore ne partem quidem dimidiam loquitur Pindarus calculo meo. 120. *Εξ οὑ πολυκλειτον καθ᾽ Ελ- λανας γενος Ιαμιδαν Ολβος ἁμ᾽ ἑσπετο*] Ineptit Scholiaſtes antiquus, qui *ἑσπετο* cum caſu quarto conſtructum putat: Linguæ enim indoles certiſſima obſtat: Sic ſcribendum fuiſſet *Εξ οὑ πολυκλειτῳ καθ᾽ Ελ- λανας γενει Ιαμιδαν Ολβος ἁμ᾽ ἑσπετο*: neque id recuſaſſet Metrum, ſed auribus fuiſſet fortè minus acceptum: Et tamen Græculum

culum ita errantem ſequuntur hodie Editores: Indignor ſane, præſertim ubi diſtinguere licet ſtatim perbene, Ἐξ οὗ πολυκλειτον καθ' Ἑλ- λανας γενος Ιαμιδαν. Ολβος ἁμ' ἑσπετο· τιμωντες δ' αρετας &c, & ipſa illa diſtinctio etiam habetur in Palat. C. & Edit. Roman. Nihil ridiculum magis: Prima in Ιαμιδαν, quæ hic producitur, ſupra V. 74. in Ιαμος corripitur. 126. οἱς ποτε πρωτον περι δωδεκατον Δρομον γ' ελαυνοντεσσιν αιδοια &c.] Longe ſignatius Aldus πρωτοις pro πρωτον: οἱς πρωτοις ελαυνοντεσσι περι δωδεκατον δρομον: Vident omnes: πρωτον ambiguum: πρωτοις victorem deſignat aperte: Ne dubites igitur.

132. λιταις θυσιαις] λιταις haud dubie eſt a λιτος, & λιταις θυσιαις ευσεβεως jungendum arcte: In eo ſcilicet vera pietas, nec ſacrificia ſumtuoſa amant Dii, ſed ſincera: Sic Colo Proſodiaco bene eſt, quod concidit, ſi λιταις a λιτη pro λιτανευτικαις ſumas: Ejus enim prima corripitur. 140. Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσα ακονας λιγυρας, Α μ' εθελοντα προσελκει Καλλιροοισι πνοαις] Ita omnes Libri: Sed quid eſt ακονας λιγυρας, ſi rite expendas? Dicam uno verbo: Interpretes non expediunt, quanquam verboſi: Ego vix dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit, Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσα ακοας λιγυρας, Α μ' &c: ακοας, *famæ*: δοξαν ακοας λιγυρας: Sic & λιγυρας, & προσελκει καλλιροοισι πνοαις, aliaque concinunt, & de ipſa fama dicuntur egregie:

Eruditi

Eruditi probabunt; alios non curo.
151. Γνωναι τ' επειτ'] Scribe Γνωναι δ' επειτ': Hoc enim opponitur præcedenti πρωτον μεν, ut συνεχεια docet. 159. Φοινικοπεζαν Αμφεπει Δαματρα] An Φοινικοπεζα, quia a quærendo filiam laſſa, pedes habebat eo colore? Sciunt omnes ex vita communi, nec diſplicet: Pedes rubros vel rubicundos certe inter præſtantes non referam, atque difficilis adeo ſum in Epitheto ita accipiendo, ut ab Interpretibus accipitur: Matrem & filiam hic habemus, & de raptu haud dubie cogitandum. Obſerva autem φοινικοπεζαν αμφεπει Δαματρα ante λευκιππυ τε θυγατρος εορταν propter rigorem Metri: Alias uno ductu ſcripſiſſet Vates, Φοινικοπεζας αμφεπει Δαματρος λευκιππυ τε θυγατρος εορταν: Talia notanda in tranſitu, ut ea, quæ Pindarus ſcripſit volens, diſtinguamus ab illis, quæ nolens ſcripſit & coactus. 166. Αγησια δεξαιτο κωμον] κωμον, pompam, ubi in Siciliam redux, victor intrabit urbem: De hymno perperam cogitant Interpretes: Αγησια κωμον, ipſum Αγησιαν κωμαζοντα: Sic recte ſequitur, Οικοθεν αχαδ' απο Στυμφαλιων Τειχεων ποτινισσομενον, &c: Res eſt perſpicua. 179. σαλακατοιο ποσις Αμφιτρι-] Monometrum Jambicum hic conſtat ex duobus Jambis; in oppoſitis ex Spondeo & Jambo: quæ ſibi non adverſa ſunt, neque neceſſe ut ποσις γ' Αμφιτρι- ſcribas cum fulcro: Qui Colon pro Proſodia-
co

co habebant, id adhibere non poterant non, ut ruenti adeſſent. 180. ευτερπες αιθος] Recte ευτερπες: ευτρεπες Metrum reſpuit.

ODE VII.

Col. 1. α- φνειας απο χειρος ελων] αφνειας απο χειρος dictum pro αφνειᾳ χειρι: *manu diviti, opulenta:* απο & *ab*, ut vulgo accipitur, non convenit, & Interpretes errant: ελων, *ſumens*, ut donet. 3. Αμπελε ενδον] Ita editum hic ex uno Libr. Bodlej. Alii omnes, tam MSS. quam Impreſſi, Ενδον αμπελε ordine inverſo: qui non mutandus: Ditrochæus enim rectiſſime in Verſu Trochaico opponitur Epitrito ſecundo, & de pedibus ισοδυναμοις hic cogitandum: Bonus Schmidius, ut Spondeum haberet, ι ante λ producebat: Quo nihil ineptius & a Proſodia alienius. 5. Νεανια γαμβρῳ] Ita Schmidius contra omnium Librorum auctoritatem, qui conſtanter Νεανιᾳ γαμβρῳ exhibent: Rectiſſime: Nam in Jambico Jambus perbene opponitur Spondeo, neque alter alteri obeſt: Error eſt ſimilis præcedenti: Ubi autem νει pro νι in iſta voce? Dubito, an ullibi, & duriſſima eſt Epentheſis.
6. Οικοθεν οικαδε] Cohæret cum δωρησεται, non cum προπινων, a quo Commate diſtinguendum eſt. 15. ιλασκομαι] παθητικως accipiendum: *propitius ſum, faveo, amicum me præbeo:* Sic νικωντεσσιν peraccommodum

modum eſt, & comparatio conſtat.
16. Ουλυμπια Πυθοι τε] Plerique Libri Ολυμπια: Perbene ad Νεανια in Colo oppoſito.

19. χαρις ζω- θαλμιος] Eodem pertinet, quo Φαμαι αγαθαι: Benedictus perperam ad Muſam Pindaricam refert: Dicam ſemel: Ineptiſſimus ſui laudator fuiſſet Pindarus, ſi Benedictum & alios ei ſimiles ſequamur Interpretes: Ab illorum enarratiunculis cavendum tibi, Lector: Non male de Poëſi ſua ſenſit Vates, ſed laudes ei non tribuit adeo inſanas: Cum temperamento igitur ubique accipiendum, quod eo ſpectat, & ipſa Poëſis intelligenda præcipue γενικως.

21. Θ' ἅμα μεν φορμιγγι, παμφω-] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: καταληκτικον ad marg. Ed. Brub. ineptit.
22. εν εντεσιν αυλων] εντος, inſtrumentum: Inde εντυω, εντυνω, εντευω: Inepte Scholiaſtes Antiquus, εντεα ειπε, παρα το εντος εχειν την φωνην: Noto in tranſitu ut rideas. 24. Διαγορα] Prima in Διαγορα hic producitur, a Διος, *Dialis:* Dialia & divina loquens: In nomine impii Diagoræ corripitur apud Comicum. 26. Αελιοιο τε νυμφαν] Metrico δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, vel ut eſt ad marg. Edit. Brub. καταληκτικον: utrumque enim bonum: Addit η προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: quod ad Colon Strophæ poſtremum etiam notare debuiſſet. 27. Ροδον ευθυμαχαν, Οφρα &c.] Rectius ευθυμαχαν ad

πελωριον

πελωριον ανδρα refertur: ad ευθυ & vocis indolem modo attende. 28. Οφρα πελωριον ανδρα παρ' Αλ-] Metricus, περιοδικον. διπλυς τροχαιος: Periodicum Dimetrum Acatalectum ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico: Trochæus primus eſt reſolutus, & reſolutus etiam eſt Jambus poſtremus: τροχαιος διπλυς dicitur, quia Trochæi duo ſtant in principio. 30. πυγμας αποινα] Hoc arcte copulandum cum στεφανωσαμενον: Similiter apud Comicum eſt in Equit. εστεφανυν μ' ευαγγελια: Illud πυγμης etiam ευθυμαχαν vindicat Diagoræ. 33. Ασιας ευρυχορυ] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος διμετρον ακαταληκτον: imo καταληκτικον, & ita ſcribendum. 34. Τριπολιν νασον πελας] Metricus, προσοδιακον διμετρον καταληκτικον: Non probo: Nam dimenſio eſt ambigua, ut quiſque videt: Colon eſt Jonicum Dimetrum Catalecticum cum Ditrochæo acciſo. 35. Εμβολῳ] Recte Aldina & Rom. editio εμβολω: Ασιας ευρυχορυ νασον τριπολιν jungendum: & εμβολω, ut mihi videtur, ad ipſam Inſulam referendum, quæ continentem Aſiam verſus εμβολυ formam refert: Minus appoſitum, quod Alii de Lycia & Lyciæ loco ſcribunt, ſi verba ſpectes: Appoſitiſſimum vero illud, quod nos dicimus, ubi Jalyſus, quam tenuit Damagetus, ad εμβολον accedebat, & non longe a Lindo aberat, quæ in εμβολῳ erat ſita. Probabiliter Meurſius in

in Rhod. Grammaticum, qui Odæ Epigraphen illuſtravit, ſcripſiſſe putat, Ταυτην την ῳδην, αναχεισθαι φησι Γοργων εν τῳ της Λινδιας Αθηνας ιερῳ, χρυσοις γραμμασι, pro Σεληναιας & Αηναιας Αθηνας, quæ nunc in Libris noſtris extant: Eum vide: Id etiam ad hujus loci ſententiam pertinet. 39. σαι λογων, Ηρακλεος] Ita Schmidius reclamantibus omnibus Libris: qui conſtanter σαι λογον, Ηρακλεος: Rectiſſime, ſi ſententiam & Syntaxin reſpicias: Nam ξυνον requirit λογον, eoque carere non poteſt volens: At verſus alia eſt conditio, ejuſque menſura λογον reſpuit: Trochaicus enim eſt Euripideus: Dicam verbo: quod ipſa vox præſtare non poteſt, præſtare debet fulcrum, legendumque ne Metrum labaſcat, σαι λογον γ', Ηρακλεος.

47. Ο, τι νυν και εν τελευ- τᾳ φερτατον ανδρι τυχειν] Rectius legeretur τυχει vel τυχῃ: τυχεω antiquum: *ſit:* Aldina etiam, Οτι νυν εν και τελευ-: An ita ipſe Poeta, ut certior eſſet pes Jonicus? 53. εκ θαλαμων Μιδεας] *Ex cubili Mideæ.* 57 ελθων] Non ita Dores, ſed ενθων: Moneo in tranſitu, ut de Idiomate neglecto cogites. 59. ναων πλοων] Cohæret & Pindaricum eſt. 74. παισιν φιλοις] τοις Ηλιαδαις: V. Meurſium in Rhodo. 83. Λαθας ατεκμαρτα νεφος] Ita Schmidius: Libri omnes ante eum ατεκμαρτον: Veriſſime, ſi Colon ſit Proſodiacum: Sed & Anapæſticum eſſe poteſt: & ſic ατεκ-

μαρτον

μαρτον non peccat, quia Anapæſti & Dactyli in Anapæſticis promiſcue adhibentur.
86 Καιτοι γαρ αιθουσας εχοντες] Malo και τοι γαρ αιθουσας: τοι, ουτοι, ut notum: Id aptius & expreſſius. 87 Σπερμ᾽ ανεβαν φλογος ου] Nota ου ſic in fine Coli & Pericopes: Propter Metrum id factum. 88. Τευξαν δ᾽ απυροις ιεροις Αλσος εν ακροπολει] αλσος male explicant ναον: Nam ita voce non utuntur Græci: De loco igitur accipe arboribus conſito in arce, ubi ara Minervæ ab Heliadibus fuit extructa, quemque propter ipſas arbores αλσος vocabant, & pro luco Minervæ ſacro habebant: τευξαν recte dicitur de luco, ut de omnibus aliis, quæ hominum manibus & opera fiunt. 89. Κεινοισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον] Subaudiendum eſt nomen Jovis: quod duriſſimum ſane, & vix tolerabile: An locus male habet, & ſcribendum, Ζαν οισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον? Ζαν pro Ζευς Dores: *Jupiter quibus:* Non diſplicet profecto, & facilior eſt Criſis, quam multi putabunt: Pro κεινοισι olim Dorice ſcriptum fuit τηνοισι: τηνος, κεινος: Id proxime ad Ζην οισι accedit, & ipſum Ζην pro Ζαν probabiliter in Libris ab Idiomate degenerantibus: Ζαν, Ζην, οισι, τηνοισι, κεινοισι: Sentis jam? Imo de Idiomate cogitandum ſedulo, ubi lectio ſuſpecta occurrit; quia ſic mendi origo ſeſe aperire poteſt. Viſne aliud, quod mihi incidit,

dum hæc poſtrema ſcribo? Legere etiam potes, Κεινοισι μεν Ζαν Ανταγαγων vel Αντ' αγαγων νεφελαν, Πολυν ὑσε χρυσον: αντα, *palam*: Judica: Hoc paratius, ſed elegans minus & eruditum. 91. αυτα Δε σφισιν ωπασε τεχναν Πασαν, επιχθονιων, &c.] Ita επιχθονιων a κρατειν pendet: In aliis τεχναν πασαν επιχθονιων jungitur: Non male etiam: Nam κρατειν cum caſu quarto conſtruitur plus ſemel. 95. ζωοισιν ἑρποντεσσι θ'] *viventibus & gradientibus:* θ' non negligendum: Vivunt & gradiuntur quaſi eorum ſimulacra: ἑρπειν pro βαινειν Dores: ζωοισιν pro ζωσιν: Interpretes putide *animalibus reptilibuſque.* 98. Δαεντι δε και σοφια Μειζων αδολος τελεθει] δαεντι δε και σοφια μειζων τελεθει αδολος: σοφια μειζων hic dicitur γενικως, & ars eſt quævis præſtantior: De comparatione non cogitandum: Ea autem perito videtur carere dolo, & ipſa arte conſtare ſola abſque ullis præſtigiis: Eam pro arte, non pro præſtigiis habet peritus artifex: Reſpicit Auctor ad illud ipſum, quod de operibus Dædaleis mortalium ſimpliciſſimi crediderunt primo: Ea ſcilicet Magica eſſe, non naturalia, & ita non arte, ſed ſolis præſtigiarum fallaciis potuiſſe adornari: Vide Euripidem in Hecuba V. 836. & ibi Scholiaſtem: Locus eſt inſignis, & de quo alias diſtinctius: Nunc perſpicua plane eſt horum verborum ſententia. 110. αμπαλον] αναπαλον: Euſtathius hinc

hinc ad Iliad. A. 119. Θεων δ' ορκον μεγαν μη παρφαμεν] *Deorum vero jusjurandum magnum non prӕterdicere:* non contradicere jurijurando, ſeſe jurijurando non opponere: Sic commode ſequitur, Αλλα Κρονω συν παιδι νευσαι: Elegans & nativum eſt παρφαμεν eo ſenſu: Et inde lux iſtis Heſychii: Παρφασις, παραινεσις, συμβουλια, παρηγορια, η απατη. Et Παρφαμεν, παραβηναι απαντα: prӕterloqui, aliter atque aliter loqui, verbis decipere, tranſgredi: Poſterius παραβηναι illuſtrat Scholiolon Cod. Palat. παραβηναι, cujus parentem παρβαμεν pro παρφαμεν legiſſe autumat Schmidius: nullo, ut nunc vides, jure: Alius Grammaticus in Lib. Barocc. παρφαμεν apte παρειπειν exponebat. 122. Φαεινον ες] Nota Proceleuſmaticum pro Dactylo: De Synizeſi non cogito. 124. εσσεσθαι] Omnes Editi priores & Libri Mſſ. excepto uno Palatino, εσεσθαι: quod Schmidius mutavit, ignorans vim Aſynarteti, cujus poſtrema eſt indifferens: Ita errant, qui non Metra, ſed ſyllabas tenent. 133. επι προτερων Ανδρων] Languet prout vulgo exponitur: Credo επι hic idem eſſe, quod περι, *prӕ aliis tempore prioribus:* επι pro *ſupra* notum eſt: inde σημασια iſta.

135. ὢν εἱς μεν Καμειρον, Πρεσβυτατον τε Ιαλυσον ετεκεν &c.] Ita legendum abſque dubio: Inter Antiquos fuerunt ineptuli, qui πρεσβυτατος ſcribebant pro πρεσβυτατον, & απο ante ὢν ſubaudiebant; digni, qui ab omni-

bus exſibilentur: Ut nihil aliud dicam, ad τε modo attende poſt πρεσβυτατον: Emphaſis autem non inelegans in πρεσβυτατον cum Ιαλυσον juncto, quia Damagetus urbem cognominem tenebat, & ſic honoratius illud Jalyſi honorabat quodammodo Damagetum. 143. Ισταται] Ita omnes præter unum Schmidium, qui Εσταται mavult: Neſcio, quo jure. 148, κλεινα τ' εν Ισθμω Τετρακις ευτυχεων· Νεμεα τ' αλλαν επ' αλλα] Rectius diſtinguas, κλεινα τ' εν Ισθμω Τετρακις· ευτυχεων Νεμεα τ' αλλαν επ' αλλα: Sic enim minus aſpera eſt Ellipſis in αλλαν επ' αλλα: quod præter νικαν, ſic etiam ipſum τυχην ex ευτυχεων ſibi adſciſcere poteſt. Vident periti. 153. τα τ' εν Αρκαδια Εργα] εργα idem, quod ſequens αγωνες: *ea quæ ſunt in Arcadia.* 156. Αιγινα, Πελλανα τε, νικων-] Quia omnia hic ſunt copulata, ſcribendum videtur, Κ' Αιγινα, Πελλανα τε: In Aldina eſt, Πελλανα τ', Αιγινα τε νικων-, cum duplici copula: Plane contra legem Metri, neque ſcribere volo, Αιγινα τε Πελλανα τε, quia copula ita geminata, parum eſt jucunda: Nam Metrum Anapæſtum Jambo oppoſitum non abnueret. 158. ουχ ετερον λιθινα Ψαφος εχει λογον] ουχ ετερον λογον ego etiam refero ad εξακις præcedens: Nihil facilius & naturalius: Poteſt autem ψαφος ad *calculum* iſtum alludere, & eo etiam intuitu placuiſſe Poëtæ. 159. νωτοισιν Αταβυριου Μεδεων] νωτοισιν μεδεων pro εν νωτοισιν μεδεων:

μεδεων: μεδων caſum tertium non amat: Secunda in Αταβυριου producitur, ut vides: Recte: Nam αταν in nomine iſto quæſiviſſe videntur ipſi Græci; eoque refero, quod hic legimus in Scholiis, εισι δε χαλκαι βοες εν αυτῳ, αἱτινες, ὁταν μελλει ατοπον τι γενεσθαι, μυκωνται: Et βυριον teſte Heſychio οικημα: Quare ab ipſo mugitu, qui erat calamitatis index, ita vulgo mons dici potuit non incommode: Bochartus cum Phœnicibus ſuis balbutit: Heſychius, Αταβυριον, ορος ενθα θηρια συναγονται: Id ad ατης οικημα etiam accedit: Plura forte alias: Inquies; ſic prima officit, quæ in ατη etiam longa: Ita eſt; ideoque ſcriptum ſuſpicor primo τοις Αταβυριυ: Spondeus pro Dactylo, quem hic etiam ſuſtulerunt Naſutuli.

168. ἁτε οἱ πατερων Ορθαι Φρενες εξ αγαθων Εχραον] Male jungunt εξεχραον: Ordo verborum eſt, ἁτε ορθαι φρενες εξ αγαθων πατερων οἱ εχραον: Sic nihil aptius aut expreſſius: ορθαι φρενες ſunt φρενες ipſius Diagoræ, quæ ex probis patribus derivatæ. 170. Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανα- κτος, Ερατιδαν τοι &c.] Diſtinctio male habet: Scribe cum Aldo & Cantero, Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανα- κτος. Ερατιδαν τοι συν χαριτεσσιν εχει Θαλιας και πολις· εν Δε μιᾳ μοιρᾳ &c. μη κρυπτε, Ζευ: *Eratidarum equidem cum gratiis habet urbs etiam læta convivia: At uno momento temporis illa turbari poſſunt, ſi tu non adſpires, Deorum pater:*

 Clau-

Clauſula eſt elegans & appoſita: De Callianacte recte Schmidius: Ερατειδαι ſunt tribules ita dicti ab uno ex Diagoræ majoribus: quorum θαλιας propter hanc ipſam victoriam ideo nominatim celebrat Pindarus, una cum ipſis illorum χαριτεσσιν: πολις eſt Dam ageti Jalyſus.

ODE VIII.

Col. 1. Ματερ ω χρυσοστεφανων] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον, η χοριαμβικον. επιτριτον idem, quod εφθημιμερες: Diximus ſupra: Pro χοριαμβικον ſcribere debuiſſet επιχοριαμβικον: Tale enim eſt propter Trochæos pro Jambis ſumtos. 2. Αεθλων Ουλυμπια] Ita Schmidius cum Palat. A. & B. Omnes alii, tam MSS. quam editi, Αεθλων Ολυμπια: Quo admiſſo Colon eſt Jonicum Dimetrum ανακλωμενον: Pæon enim tertius fit Jonicus, quia ſequens Jonicus a longa incipit: Atque hoc bonum quidem & receptum, ſed ab Antitheticorum eſt menſura diſcrepans; quæ abſque ανακλασει ſunt recta Jonica cum Ditrochæo mutilato: An diſcrepantia iſta uſus fuit Poëta? Potuit ſane: At quia adjectione unius literæ facile tolli poteſt, tutius ſit fere hic pro Ολυμπια ſcribere Ουλυμπια: Metricus nimis curte, Ιωνικον απ' ελασσονος. τριτου παιωνος, αντι Ιωνικȣ: De ανακλασει enim debuiſſet loqui, quia Pæon tertius in Jonicis non habet locum, ſi ανακλασις abſit: Quin

&

& in eo peccat Magiſtellus, quod ſic unius Strophæ primæ meminerit aliis neglectis.

3. Δεσποιν' αλαθειας· ινα μαντιες ανδρες] Aſynartetum ex Penthemimeri Jambico & Trimetro Dactylico. 4. Εμπυροις τεκμαιρομενοι, παραπει-] Metricus, επιχοριαμβικον Πινδαρικον, η ιαμβελεγος: Ineptit η ιαμβελεγος: Nam Trochæi hic pro Jambis: Rectius eſt επιχοριαμβικον. 10. Ανεται δε προς χαριν ευ- σεβεων ανδρων λιταις] De his alii aliter: Dicam, quod res eſt, tribus verbis: Libri antiqui diſcreparunt, & in quibuſdam fuit, ut hic habemus, Ανεται δε προς χαριν ευσεβεων ανδρων λιταις: in quibuſdam vero, Πληρεονται προς χαριν ευ- σεβεων δ' ανδρων λιται: Ex iſta diſcrepantia ortum eſt ανεται λιται, balbuties mera, quam boni Grammatici pro Schemate Pindarico habent, a Libris corruptis & male interpolatis decepti: Videbimus ſuis locis, tam hic in Pindaro, quam alibi: Quod hic proſtat, eruditius & alteri præferendum. 13 Τονδε κωμον] Hanc lætitiam, hanc exſultantium pompam: Ita, ut indicavi jam, accipiendum ubique in his, ſi alia non obſtent. 20. Ζηνι γενεθλιω· ον μεν Εν &c.] Ita Schmidius ex Palat. B. Alii Libri aliter: Aldus ὅς σε μεν Εν &c: Optima lectio eſt, ὅς σε Εν Νεμεα προφατον· Αλκιμεδοντα δε &c: Vident periti, & ὑμμε præcedens probat: μεν ex διττογραφια acceſſit. 21. Εν Νεμεα προφατον] Metri-

cus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Legit, ut in Libris quibusdam eſt, πϱοφαντον pro προφατον: Sic enim Colon eſt Choriambicum Dimetrum Catalecticum: At illud προφατον propinat nobis Dactylicum Dimetrum Hypercatalectum; qua menſura etiam ſunt Antithetica, arripienda ideo certo certius: Et hic Magiſtellus ad primam Epodum attendit, alias ſequentes non curans.

22. Αλκιμεδοντα δε παϱ Κρονȣ λοφῳ] Metricus, εγκωμιολογικον· παϱα την τελευταιαν συλλαβην: Malo Aſynartetum ex Dimetro Dactylico & Trochaico Penthemimeri: Sic a norma vulgata minus receditur, nec nominum inducitur confuſio. 26. Εξενεπε, κϱατεων] ασυνδετως ita & nude venit Εξενεπε, ut fere diſpliceat: An diſtinguendum forte, Ην δ' εσοϱᾳν καλος· εργῳ Τ' ου κατα ειδος ελεγχων, Εξενεπε, κρατεων Παλᾳ, δολιχηρετμον &c?

27. Παλᾳ, δολιχηϱετμον Αιγιναν πατραν] Metricus, προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον. ὁ πρωτος εξ ιαμβων. αδιαφοϱος. ὁ β, χοριαμβος. Scribe ὁ πρωτος εξ ιαμβȣ: Pes primus Proſodiaci in Epodo hac eſt Pæon ſecundus pro Jonico a majore, & ſic Colon incipit a Jambo, ſi pedes ſimplices ſumas: Id autem αδιαφορον, neque Antitheticis obſtat, quæ ab Jonico incipiunt: Ita intellige Metricum, qui hic dicit, quod debet. 28. Ενθα Σωτειρα Διος ξενιȣ] Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæſtico, aut Dactylicum

ctylicum Hepthemimeres cum Cretico pro Dactylo in principio: Metricus ineptit, Ιωνικον απ' ελασσονος τροχαϊκης συζυγιας πρωτε και τριτου παιωνος, κατα το συνηθες των Ιωνικων και τριμετρων βραχυκαταληκτων: Pæon tertius non miſcetur cum Jonicis, nec talia dantur Jonica: Poſt των Ιωνικων pone Comma, & ſcribe και τριμετρον βραχυκαταληκτον: Ea menſura eſſet Colon: και manere poteſt, licet abundet: πρωτε pro πρωτε ποδος ſcriptum eſt abſolute. 29. Παρεδρος ασκειται Θεμις] Bonus Schmidius & Editores Angli hic primam in Παρεδρος producunt; ac ſi Jambus non poſſet opponi Spondeo in loco primo Verſus Jambici: Nihil indoctius aut ineptius: Mirum, quod παλα paulo ante reliquerint intactum. 30. Ο, τι γαρ Πολυ, και πολλα ρεπει] *Quicquid enim multum & varie agitatur & motitat ſeſe:* πολυ eſt pro adverbio, & πολυ και πολλα cohæret; Ejiciendum igitur Comma, nec πολλα denegandum ipſi ſententiæ. 33. Δυσπαλες. Τεθμος δε τις &c.] Poſt Δυσπαλες pro puncto majori pinge punctum minus: Cohærent enim ſequentia, & κιονα δαιμονιαν ad rectam χειρι & *Juſtitiam* pertinet. 50. καπετον] Pro καπεσον & καππεσον, id eſt, κατεπεσον ob Metrum: Simile καβαινων pro καββαινων apud Hephæſtionem, & alia alibi.

51. Αυθι δ' ατυζομενω, πνοας βαλον] Scribe, Αυθι τ' ατυζομενω, πνοας βαλον: δ' recte ſequi-

 tur

tur poſt μεν in Εἰς δ' εσορουσε: Nihil apertius.

59 αλ- λ' ἁμα πρωτοις αεξεται Και τετρατοις] αρξεται bonum eſt de πρωτοις, ſed vix bonum eſt aut bonum eſſe poteſt de τετρατοις; neque cum duobus illis recte jungitur: Suſpicor aliud dediſſe Pindarum: Legere potes perbene, αλ- λ' ἁμα πρωτοις ερρεται Και τετρατοις: *ſuccumbet*, *capietur*, *peribit*: Heſychius, Ερρεται, φθαρειται: ερρω, ερρομαι. 66. Αποπεμπων Αιακον Δευρ' αν' ἱπποις χρυσεαις, Και Κορινθου δειραδ'] Diſtingue poſt Δευρ', ut αποπεμπων Αιακον δευρ' ſic interponatur, & επ' Ισθμον ποντιαν και Κορινθου δειραδα cohæreant apte: Δευρο ad ſuperius τανδ' ἁλιερκεα χωραν ſe refert, & paulo durius eſt: Si dediſſet Pindarus, Αποπεμπων Αιακον Δωμ', αν' &c, id ego ſane prætuliſſem.

70. Τερπνον δ' εν ανθρωποις ισον εσσεται ουδεν] Adſentior illis, qui cum ſequentibus hæc jungunt. 71. Ει δ' εγω Μειλησια εξ αγενει-] Idem eſt Μειλησια, an Μειλησια, & idem etiam Μειλησια, an Μελησια ſcribas: Nam Epichoriambicum illud in principio & Ditrochæum & Epitritum ſecundum admittit promiſcue: Hoc certo certius, ipſeque Ditrochæus naturalior Epitrito, quia eandem menſuram Trochaicam ſervat: Syllabarum menſores talia ignorant; & Μειλησια probabiliter eſt a naſutulis, qui inter eos familiam ducebant. 74. Και Νεμεα γαρ ὁμως Ερεω ταυταν χαριν] De Meleſia hoc ſine dubio acci-

accipiendum, qui imberbis etiam in Nemeis vicerat: Pro Και Νεμεα malim fere Καν Νεμεα. 76. Ταν δ' επειτ' ανδρων μαχαν Εν παγκρατιῳ] Scribe potius, Ταν τ' επειτ': ανδρων aperte ciet Meleſiam: Timoſthenes & Alcimedon αγενειοι. 78. Ειδοτι ραΐτερον] Colon Dactylicum requirit ραιτερον ipſa ſcriptura: Simile αισσειν pro αΐσσειν, & alia id genus: ειδοτι cum Emphaſi dicitur de experto: απειρατων ſequitur. 81. Κεινα δ' εκεινος αν ειποι] Idioma fuit Τηνα δε τηνος αν ειποι: Moneo in tranſitu. 90. Εν τέτρασι παιδων απεθηκατο γυιοις] Penthemimeres Jambicum requirit Εν τετρασιν παιδων: Et ita recte Editi quidam.

92. και επικρυφον οιμον] Cui κωμος opponitur vincentium. 96. Αρμενα πραξας ανηρ] Scribe πραξαις: Dicam ſemel; ita legendum, quoties ſyllaba vere longa requiritur Metro, ut hic in Trochaico Euripideo 99. Χειρων αωτον Βλεψιαδαις, επινικον] αωτον χειρων επινικον jungendum, & ejicienda diſtinctio, quæ a pleriſque Editis recte abeſt: De hymno iterum male cogitant Interpretes: αωτον χειρων eſt *manuum præſtantiam*, *manus præſtantes*, quæ victorias pepererunt Blepſiadis: 103. Καννομον ερδομενον] Καννομον pro κατα νομον: Et ſic ερδομενων certe ſcribendum potius: Nimis enim coactum eſt, Commate poſito poſt μερος, κατα νομον ερδομενον per appoſitionem referre ad τιμερος & ſic interpretari: Si το adeſſet, non intercederem: Εστι δε και

Το

το θανοντεσσι μερος, το καννομον ερδομενον: Periti vident, & perſpicuum eſt diſcrimen.

104. Καταχρυπτει δ' ȣ κονις &c.] Neque verſa vice ſepulchrum occultat mortuorum cognatorum gloriam cognatis: Viventes mortuos, mortui viventes, facinoribus ſuis egregiis honorant & condecorant: Sententia eſt mutua, & de gloria ad mortuos tranſeunte præcedens, de gloria vero tranſeunte ad vivos, hoc poſterius dicitur: Qui aliter accipiunt, errant, nec ad καταχρυπτει attendunt.

106. Ερμα δε θυγατρος ακουσας Ιφιων Αγγελιας] *Simulac hoc nunciatum fuerit Iphioni:* Non neceſſe, ut αγγελια προσωποποιηται cum Interpretibus: Floridior eſt locutio, & αγγελια recte tribuitur Mercurio nunciorum & κηρυκων præſidi. 107. ενεποι κεν Καλλιμαχω] Iphion & Callimachus hic: quorum unus ſine dubio avus Alcimedontis: Id enim aperte docet præcedens illud, Πατρι δε πατρος ενεπνευσεν μενος, Γηραος αντιπαλον: Alter Alcimedontis cognatus; quo gradu, incertum: Uterque vivus & ſpirans: Ineptum enim, quod de mortuo patre & avunculo balbutiunt quidam: Qui nuncium acciperet primus, fors ipſe avus: ſed hoc etiam incertum neque nugari placet: Ενεπνευσεν ſupra figurate dicitur: Id apparet hinc.

109. ον σφιν ωπασεν Ζευς γενει] σφιν γενει pro σφων γενει: Dativus eſt Poëticus: Interpretes & hic & alibi in iſtis errant.

ODE

ODE. IX.

Col. 1. Το μεν Αρχιλοχου μελος] Metricus, αναπαιστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον εις δισυλλαβον: Poteſt etiam eſſe Antiſpaſticum Glyconium. 2. Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ] Ita malo etiam ego, ſi Ολυμπιᾳ ſit pro Epitheto: εν ſcilicet abundat, ut ſæpe, & Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ vertendum *voce Olympica*, id eſt, magna, qualis requiritur Olympiæ, ut audiatur ab omnibus: Φωναεν Ολυμπιᾳ, *vocale in Olympia*, bonum eſt per ſe, ſed Κρονιον παρ οχθον facit, ut hic conveniat minus propter ταυτολογιαν.

3. Καλλινικος ο τριπλοος κεχλαδως] Si ſequamur Grammaticum, qui hic ſcribit, Το μεν Αρχιλοχου μελος, ὁ τοις νικωσι τα Ολυμπια επῃδετο, ην τριστροφον· κοινως δυναμενον ἁρμοζειν επι παντος νικηφορου· δια το και της πραξεως αυτης ψιλον εχειν τον λογον· μητε δε ονομα, μητε ιδιωμα, αγωνισματος, longe aliud fuit μελος, quod in Herculem compoſuit Archilochus: Ω καλλινικε χαιρ᾽ αναξ Ηρακλεες, Αυτος τε και Ιολαος, αιχμητα δυο: ut ex ipſis nominibus apparet, quæ erant nulla in iſto Olympico; Et adſtipulatur Eratoſthenes, qui ὑμνον, non επινικιον, fuiſſe ſcribit illud, cujus initium ſunt adſcripta: Cum autem τριστροφος eſſet ὑμνος ille, ter, ad ſingulas nempe Strophas ſemel, ut εφυμνιον, Τηνελλα καλλινικε accedebat: Idemque factum videtur in altero Olympico: Nam ſic Emphaticum eſt Καλλινι-

κος

κος ὁ τριπλοος κεχλαδως, ubi Το μεν Αρχιλοχȣ μελος præceſſit: Τηνελλα Καλλινικε pro μελει haberi non poterat: τριστροφον igitur illud cantabatur, & cuique Strophæ accinebatur Τηνελλα καλλινικε: Sentis? hoc appoſitiſſimum: Sic autem conſtat, quam male vulgo Τηνελλα cum Verſu Strophico Archilochi connectatur: Edunt enim, Τηνελλα Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεις: Et contra mentem Poëtæ, & contra legem Metri: Ω Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεες, quod poſuimus, hic ab Eratoſthene ſumſimus, & purum putum eſt. κεχλαδως & κεκλαδως idem: χλαζω & κλαζω, ψοφεω: Si res eſſet mei arbitrii, mallem tamen κεκλαδως, quam κεχλαδως, hoc loco: quia χλαζω de murmurante quovis, κλαζω autem de ore dictum videtur diſtinctius: Heſychius, Κλαζοντες, κραυγαζοντες. Κλαζων, βοων: Plura alias. 5. χθον, ἁγεμονευσαι] Jambicum Penthemimeres aut Jonicum Dimetrum Brachycatalectum: Pes primus variat, ut ex Antitheticis vides: Ut eum æquaret, bonus Schmidius malebat hic, Κρονιῳ παρ' ο- χθῳ ἁγεμονευσαι. 6. Κωμαζοντι] Nota: hoc κωμον aperte explicat in his, & probat vocem non de hymno, ſed exſultantium pompa accipiendum eſſe: Ειδικωτερον eſt, quod notat hic Græcus Interpres, ἐθος δε ην κωμαζειν την νικην ἑσπερας τοις νικηφοροις, μετ' αυλητȣ· μη παροντος δε αυλητȣ, εἱς των εταιρων ανακρουομενος, ελεγε, Τηνελλα Καλλινικε. Ita legen-

gendum: Nunc nullo ſenſu legitur ες περας τοις νικηφοροις: Plura alibi. 10. Δια τε φοινικοστεροπαν] Metricus, περιοδικον, επιτριτος τροχαιος: Scribendum ſine dubio, περιοδικον, η επιτριτος τροχαιος: Nam iſta ſunt plane diverſa, & diſtingui debent: επιτριτον τροχαιον intelligo; & tale eſt Colon, cujus Trochæus primus eſt reſolutus, & Trochæus ſecundus variat, ut quisque metiens videt: Sed quid περιοδικον? Non adſequor: Periodus enim in his nulla: Aut ineptit Magiſter, aut loquuntur Scribæ: Poſterius malo, & ſcribendum ſuſpicor χοριαμβικον: Tale ſcilicet eſſe poteſt Colon, ſumtis Trochæis pro Jambis: χοριαμβικον pro επιχοριαμβικον habuimus etiam alibi, nec iſta diſtinguunt ubique Magiſtri: Ita legere igitur ſufficit, neque επιχοριαμβικον requiritur: Utroque modo variat Metrum, quod Schmidium æquo animo tuliſſe miror: Sed ſibi ſimilis non erat ille. 11. Σεμνον τ' επινειμαι] Illud επινειμαι perquam durum eſt & ingratum, inprimis ubi σεμνον ejus lateri adhæret, & Δια φοινικοστεροπαν præcedit: *invade, depopulare:* an vitium hæret leve, & ſcribendum, Σεμνον τ' επινεισαι? Heſychius, Νεισεται, εισερχεται. Νεισαντο, επορευοντο. Et Επινεισεται, επιλευσεται: Hoc aptum & conveniens. 15. Πελοψ εξαρατο καλλι-] Metricus, επιωνικον αταχτον, σπονδειον εχων τον δευτερον: Vix puto, & nimia eſt αταξια in Epionico: Ego Colon Anapæſticum eſſe arbitror

bitror Hepthemimeres cum Jambo in primo loco more Archilochi: Sic nihil novum & αταχτοτερον hic. 16. *στον εδνον Ιπποδαμειας*] Metricus, επιωνικον καθαρον διμετρον, ακαταληκτον: Hoc falſum eſt, ſi Antithetica conferas, quorum duo ſunt αταχτα, ut præcedens, neque in ordinem cogi poſſunt Critices πειθαναγκη: Bonum enim Schmidium non moror, qui regulis ſuis Proſodiacis ex quovis facere potuit quidvis: An in his ita diſſonus fuit Pindarus? Vix credo, & hoc etiam Colon Anapæſticum Hepthemimeres, ſicuti antecedens, eſſe puto: quod proinde ita ſtabiliendum fulcro, στον εδνον γ' Ιπποδαμειας: Ad ejus normam vero redigenda Antithetica, ut in progreſſu videbimus: Sic abigimus, quod revera abſonum eſt, & via media incedimus tuti. 22. *Εξ Οποεντος, αι- νησαις ε και υιον*] αινησαις non eſt participium hic, & diſtinguendum, ut ea de re apertius conſtet, Κλεινας εξ Οποεντος· αι- νησαις ε και υιον: Et ita præter Benedictum, Aldus & Editor Romanus. 27. *Θαλλει δ' αρεταις ι- σον και Κασταλια, παρ' Αλφειϋ τε ρεεθρον*] Propter και, τε malim, Θαλλει δ' αρεταις ι- σόν και Κασταλιαν, παρ' Αλφειϋ τε ρεεθρον: παρα ad utrumque pertinet poſtpoſitum: Aldus & Editor Romanus τε pro και habent: quod lectionem illam magis adhuc exigit: Neque Metrum vitiat τε: Nam utroque modo Colon eſt Glyconium,

&

& Antiſpaſti variant millies: Schmidius non intellexit. 30. *στεφανων αωτοι*] Coronæ egregiæ, & pro coronarum floribus, id eſt, omnium præſtantiſſimis, haberi poſſunt & debent. 32. *τι ματερ᾽ αγλαοδενδρον*] Ut Colon ſit Anapæſticum Strophico ſimile, legendum *τι ματερα αγλαοδενδρον*: Anapæſtus eſt pro Spondeo: Imperiti mutilarunt vocem, ne vocales concurrerent, cum eo concurſu delectetur ubique Pindarus. 38. *Ει συν τινι μοιριδιῳ παλαμᾳ*] Anapæſticum Dimetrum Acatalectum: Inepte Metricus, *προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον· ὁ πρωτος, Ιωνικος απο μειζονος· ὁ β, χοριαμβος· ὁ γ, Ιωνικος απ᾽ ελασσονος*: Nam ita non ſolent jungi Jonici adverſi, præſertim in Proſodiacis. 39. *Εξαιρετον Χαριτων νεμομαι*] Metricus, *τριμετρον επιωνικον βραχυκαταληκτον*: Errat, ut ſupra: Pæon tertius nunquam eſt pro Jonico, niſi *ανακλασις* accedat, quæ hic nulla: Colon eſt vel Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Anapæſtico, vel Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum: Antiſpaſtus ſtat in medio. 40. *Καπον· κειναι γαρ ωπασαν*] Metricus, *διπλυς τροχαιος, και διπλυς ιαμβος*: Vitium eſt manifeſtum: Scribe, *διπλυς σπονδειος, και διπλυς ιαμβος*: Ut in Jambelego Dactyli cum Jambis, ita in hoc Colo Spondei, qui pro Dactylis ſunt, cum Jambis copulantur: Et ſic Aſynartetum hic habemus ex Dimetro Dactylico & Monometro Jambico.

41. Τα περὶ. Αγαθοι δε] Metricus, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, αδιαφορον κατα την αρχουσαν: Sic Pæon ſecundus eſt pro Jonico: Colon etiam eſſe poteſt Jambicum Penthemimeres. 42. Και σοφοι κατα δαιμον' ανδρες] Aut Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, aut Trochaicum Dimetrum Acatalectum: De Antiſpaſtico Metricus: κατα δαιμονα: δαιμονα hic a θεοις diſtinguit Pindarus, & μοιραν, ειμαρμενην, fatum, intelligit: cujus ductu & imperio viri & vere ſapientes, & vere ſtrenui fiunt: Sic non ineptiunt, quæ cum επει de Hercule ſequuntur, contendente cum ipſis Diis.

45. σκυταλον] Ita ſcribas, an σκυταλην, res eodem redit: Sciunt omnes, Synonyma eſſe iſta: τριοδοντος σκυταλην perperam jungit Schmidius: τριοδοντος εναντα jungendum eſt.

50. ουδ' Αΐδας ακινητα εχε ραβδον] *non quietam habuit virgam:* ea uſus fuiſſet contra Herculem. 52 Βροτεα σωμαθ' ᾁ καταγει] Inepte Schmidius, Βροτεα σωματα ᾁ καταγει: Et de ισοδυναμιᾳ adjicit, quæ non intelligebat ipſe: Diximus ad Stropham primam. 58. Το καυχασθαι παρα καιρον] Colon Anapæſticum bonum & certum.

70. Κτισασθαν λιθινον γονον] Si ita legas, variat Antiſpaſtus: Κτησασθαν Antiſpaſtum exhibet aliis gemellum: Hoc tamen bonus Schmidius corruptum cenſet hic: Ita ſibi conſtabat Metricus: Ego animi ſum dubius: Nam

Κτη-

Κτησασθαν recte exponi poteſt *ſibi compararunt :* quod ignoraſſe etiam videtur ille: Ideo ſcilicet ſententiam curavit ſibi relicto Metro: Editio Aldina & Romana etiam Κτησασθαν. 73 Αιγυν. Αινει δε παλαιον] Αιγυν debet eſſe Jambus: Scribe igitur cum fulcro, Αιγυν γ'. Αινει δε παλαιον: Nihil certius.

74. Μεν οινον, ανθεα δ' ὑμνων] Labaſcit Colon Anapæſticum, fulcro quoque ſuſtentandum: Lege, Μεν οινον γ', ανθεα δ' ὑμνων.

79. Αντλον ἑλειν] αντλον hic eſt mare, & loca alia, in quibus commorantur & habitant aquæ: Perbene Benedictus *in ſuos ſinus rediiſſe :* Qui ἀντλον interpretantur την χυσιν και την ρυσιν τȢ ὑδατος, errant longe: Notiſſima eſt prima vocis ſignificatio.

82. κοραν τε φερ- τατων Κρονιδαν] Ita ſcriptum pro κορας τε φερτατω Κρονιδαν: Ad Protogeniæ enim & Jovis amores reſpicitur, ex quibus Locro natus filius: Numerus pluralis pro ſingulo: Id infrequens non eſt, nec ego improbo; ſed cur ipſum illud ſingulum non ſumſit Poëta hoc loco, adeo concinnum & appoſitum? Sane ita ipſe forſan olim manu ſua: Durum enim eſt, ne quid diſſimulem, φερτατων Κρονιδαν de uno Jove, ita ἁπλως.

83. εγ- χώριοι βασιληες αιει] Elegans eſt Emphaſis in αιει: Reges uno ordine ſibi ſuccedentes: ſucceſſione non interrupta: Periti ſciunt, & verbo moneo. 86. Ταν παιδ' απο γας Επει- ων Οπουντος] Filiam O-

 pun-

puntis, non filiam Deucalionis, facit Pindarus Protogeniam, & in eo diſceſſit ab aliis: Nugantur, qui iſtud diſſidium tollere ſtudent, Deucalionem ſtatuendo binominem: Sic enim de Epeorum imperio nondum conſtat; nihilque frequentius, quam ejusmodi diſſidia, in Mythologicis. 88. Μιχθε Μαιναλιαισιν εν] Libri omnes conſtanter Μιχθη: quod Schmidius mutavit ob Metrum, cum paulo ante V. 70. pro Κτησασθαν ſcripſiſſet Κτισασθαν: quæ levitas ſane eſt deſultoria: Ego Μιχθη lubens retineo: Antiſpaſtus enim licite variat, nec Glyconii indolem mutat: Quin & de μιχθε pro μιχθη dubito: De μιχθεν pro μιχθησαν certa res eſt.
91. ποτμον εφαψας] *mortem annectens:* mortem afferens: Venuſtum eſt εφαψας.
100. πασιν λεων τε διαιταν] Huic Anapæſtico etiam adferenda eſt medela: Scribe nulla mutatione, πασιν λαον τε διαιταν: Aldus λαων pro λεων. 103. βαν, ιδ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται] Plerique Libri, βαν, οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται: Utrumque admittit Phalæcium, & Antiſpaſtus uterque bonus: Aptius autem revera, βαν· οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται, ſi attendas. 108. Τευθραντος πεδιον μολων] Ita bonus Schmidius iterum, ne quid detrimenti caperet res Metrica: Riſum meretur: Antiſpaſtus iterum variat licite, & Librorum omnium Τευθραντος purum putum eſt: De ipſo Τευθραντος non neceſſe ut loquar.

115.

115. Νοον γ'. Εξ οὖ Θετιος γο-] γ' a quibusdam Libris peſſime abeſt: Nam ſic Colon Anapæſticum concidit. 116. νος ουλιῳ μιν εν αρει] Laborat etiam Colon hoc, neque Antitheſin ſervat: Legendum, νος ουλοιῳ μιν εν αρει: Nihil facilius aut paratius.

124. Τ' ηλθον τιμαορος Ισθμιαι-] Colon eſt juſto longius: Nec de Synizeſi hic cogito: Scribe, Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαι- . 126. ὀτ' αμφοτεροι κρατησαν Μιαν εργον αν' ἁμεραν] Epharmoſtus cum Lampromacho Iſthmia vicerat eodem die: Ita hoc intelligendum: De Olympicis non loquitur amplius Poëta, quia victoria illa jam celebrata, Odes ὑποκειμενον præcipuum: Ei annectit alias nunc victorias: quarum prima Epharmoſto communis cum Lampromacho; cujus proinde ſimul hac occaſione meminit: Res eſt aperta: Sed ſic nullus ego dubito, quin paulo ante ſcribendum ſit, Προξενια δ', αρετα Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαις Τε Λαμπρομαχου μι- τραις: Niſi enim copula accedat, ita nude & incongrue ad Lampromachum tranſit, ut omnibus, qui artem loquendi callent, id diſplicere debeat ſane; Vocula adjecta omne incongruum tollit. 130. Ται δε και Νεμεας Εφαρ- μοςῳ κατα κολπον] Ex Ται δε colligo, Epharmoſtum etiam bis Nemea viciſſe: Ita enim hæc nectit Poëta, ut aliter intelligi non poſſint commode: Attende modo ad ται poſt αλλαι δυο χαρμαι, ſuffragabe-

ris mihi: Hæc autem arctius cum verbis præcedentibus copulanda, ut Epharmoſtus & victoriæ, quas Epharmoſtus reportaverat ſolus, rite diſtinguantur a Lampromacho & victoriis, quas cum Lampromacho reportaverat ſimul: Εφαρμοστῳ longius paulo ab Αλλαι δε δυ' εν Κορινθου πυλαις diſtat, & quod ordo non dicit, dicere debet interpretatio.

134. Οια δ' εν Μαραθωνι, συ-] Libri omnes Οιον: Perbene: Antiſpaſtus variat, & Οιον αγωνα aptiſſimum eſt: Schmidius iterum Οια, ut Metrum curet: Id mandandum ſcilicet ei. 135. συ- λαθεις αγενειων] Ereptus imberbibus: Seſe eripiens ex numero imberbium: imberbium numero ſeſe ſubducens: Locutio Pindarica.

152. Το δε φυᾳ, κρατιστον ἁπαν] Schmidius καρτιστον: In his ipſis ſibi non conſtitit homo.

156. Ανευ δε θεου, σεσιγα- μενον γ', ου σκαιοτερον χρη- μ' ἑκαστον] Encomium præcipue meretur, quod natura præſtat: Ea vero, quæ uſu & doctrina comparantur, ſi publico Encomio careant, ideo non deteriora ſunt, aut deteriora videri debent: Hic ſenſus, cui ſequentia pulchre conſentiunt. 158. μ' ἑκαστον. Εντι γαρ αλλαι] Anapæſticum poſtremum, quod ope noſtra indiget: Scribe etiam hic cum fulcro, μ' ἑκαστον γ'. Εντι γαρ αλλαι: Sic Antithetica optime conſpirant: Erunt, quibus hoc loco diſplicebunt fulcra vicina: Et illi legere poterunt, Ανευ δε θεου, σεσιγα- μενον τ', ου σκαι-

ϛκαιότερον χρη- μ' ἑκαςον γ'. σεσιγαμενον τε pro και σεσιγαμενον: Mihi ea non diſplicent; quanquam Emphaſis eſt in και σεσιγαμενον, quæ adblandiri poteſt. 166. Αιαντεον γε δαι- θ', ὁς Οιλιαδα νι- κων επεσ]εφανωσε βωμον] Pro Αιαντεον plerique Libri Αιαντειον: Sic etiam τειον Jambus eſſe poteſt: τι ὁς τ' Οιλιαδα ſine dubio officit Metro: Legendum, θ' ὁς τ' Οιλιαδα νι- : Nam ſententia copulam requirit, & Jonicum, pedem domeſticum, non reſpuit Metrum: Alias legendum, Αιαντειον τε δαι- θ' ὁς Οιλιαδα νι-: Aldus Αιαντειον τε, Palatinus A. Αιαντεον τε: uterque τε pro γε: Schmidius hic ſuo more. De Οιλιαδα non dubitandum, quanquam Libri fere omnes Ιλιαδα exhibent: Ea de re aliquid alibi.

ODE X.

Col. 1. Τον Ολυμπιονικαν αναγνωτε μοι &c.] *Dignoſcite, qua parte mentis meæ mihi pictus ſit:* in quo ſit apud me pretio, ut ut oblitus fui, ſuo tempore hymnum ei ſcribere: Pictura in mente ad ipſum pretium reſpicit, & locutio iſta non ignota etiam eſt hodie. 3. Εμας γεγραπται. Γλυκυ γαρ αυτῳ] Metricus, τριμε]ρον ιαμβικον ὑπερκαταληκτον. ὁ τριτος δακτυλος πανταχε: Vitium apertum: Scribe ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 4. Μελος οφειλων, επιλελαθ'. Ω] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον διῃρημενου του πρωτου ποδος: De pede tertio id etiam notare debuiſſet, & notavit forſan, ut mu-

tilata ſint verba: *διηρημενου του πρωτȣ και τριτου ποδος.* 5. Μοισ'] Haud dubie pro *Μοισα*: Muſam & Veritatem alloquitur Pindarus, eisque *ερυκέτον* apte tribuit: *αναγνωτε* præcedens reſpicit omnes eos, qui *μελος* vel audirent, vel legerent: Iſta ſunt rite diſtinguenda, ut ipſa verba dictant: Metricus de Colo hoc, *καταληκτικον πενθημιμερες, η αναπαιστικον διμετρον βραχυκαταληκτον, η προσοδικον διμετρον ακαταληκτον*: Quid *καταληκτικον πενθημιμερες*? Neſcio, neque ipſe Metricus dixiſſet: Nihil enim ſignificat aut ſignificare poteſt: Vel corruptum igitur eſt plane, vel aliunde perperam inſertum hic cum aliqua labe: Anapæſticum Dimetrum, & Proſodiacum Dimetrum perſpicua ſunt. 6. Αλαθεια Διος] Metricus, *Αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον*: An alii hoc habuerunt pro Dactylico Penthemimeri, prima producta loci privilegio, & eo pertinet præcedens *δακτυλικον πενθημιμερες*, quo modo ſcilicet ſcribendum pro *καταληκτικον πενθημιμερες*? Id perquam probabile mihi. 7. Ορθᾳ χερι ερυκετον ψευδεων] Metricus, *επιωνικον τριμετρον καταληκτικον· ἡ πρωτη συζυγια Ιωνικη· ἡ δευτερα ιαμβικη· ειτα τροχαιος, οικειος τῃ Ιωνικῃ συλλαβῃ*: Jambi & Trochæi ita non placent mihi in Epionico: Colon Pæonicum Trimetrum Hypercatalectum eſſe puto ex Antibacchio, Pæone tertio, Antibacchio & ſyllaba: Verba Metrici in fine leviter ſunt corrupta: Scribe, *ειτα*

τρο-

τροχαιος, οικειος τῃ Ιωνικῃ, συλλαβη, vel και συλλαβη. 9. Εκαθεν γαρ επελθων ὁ μελλων χρονος] ὁ μελλων χρονος, *cunctans*, *moras nectens tempus*: id eſt, tempus, quo mora commiſſa eſt, & ego cunctatus fui: Interpretes ineptiunt: *futurum tempus* poſt ἑκαθεν επελθων Baubonis ſermo eſt. 13. Ψαφον ελισσομεναν] *Calculum contra me latum* propter moram: την καθ' ἡμων λοιδοριαν, ut recte unus ex Interpretibus Græcis. 15. κοινον λογον] hymnum, qui publice legitur.

17. Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων] Metricus, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον — ειτα χοριαμβος. ειτα πους ἁπλους: Recte, ſi Λοκρων aliaque gemella pro Trochæo & Choriambi dimidio ſumas: Et ſic Metrici πους ἁπλους accipi poteſt. In Scholiis hic, απονεμει γαρ ἡ τραχεια πολις. τινες οὑτως: Quorſum illud? Et quod præcedit τραχεια δε εικοτως αν λεγοιτο, λοφωδης &c? Dicam: Fuerunt, qui pro Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων legerunt Νεμει γαρ ἁ τραχεια πολις Λοκρων: Et eo pertinet τινες οὑτως: *ita quidam*: Inepta lectio & inepta interpretatio: Quanquam enim νεμει ἁ τραχεια πολις ſic ad antecedens χαριν referebant, non poterant non ridiculi videri eo ipſo paulo eruditioribus; præſertim ubi ἁ τρα eſt Spondeus & ſic Metri ratio peſſime temeratur: Vident omnes: Faceſſant igitur Critici illi inficeti, & æternis tenebris damnetur commentum adeo inſulſum.

18. Ζεφυριων· μελει τε σφισι Καλλιοπα] Metricus, προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον· ὁ πρωτος, τροχαιος τȣ δευτερου ποδος λελυμενου. ειτα Ιωνικȣ απο μειζονος. ειτα χοριαμβȣ: Non accedo: Nam in Proſodiacis pedes eſſe debent alternantes: Colon eſt Aſynartetum ex Trochaico Penthemimeri, & Penthemimeri Dactylico: Apud Metricum vero ſcribendum τȣ πρωτȣ ποδος λελυμενȣ, & Ιωνικος απο μειζονος. ειτα χοριαμβος. 21. Δ' εν Ολυμπιαδι νικων, Ιλᾳ φερετω χαριν] Metricus, Ιωνικον τετραμετρον καταληκτικον, τȣ τριτȣ παιωνος αντι τȣ απ' ελασσονος κειμενου, και τροχαιου, και συλλαβης: Non ſequor Magiſtrum: Nam Jonici contrarii ita non ſolent necti, nec Pæones tertii pro Jonicis ſumi: Colon eſt Aſynartetum ex Jambico Penthemimeri, & Dactylico Trimetro Acatalecto: Jambus unus eſt reſolutus: Solent aliquando Lyrici Spondeum adhibere pro Jambo in locis paribus: Quod ſi factum velis hic, Colon etiam haberi poteſt pro Jambico Trimetro Acatalecto cum Spondeo in quarto loco: Vide & judica: Pro Ιλᾳ Palat. C. & Aldus Ιολα: Recte, ubi de Dactylico Trimetro conſtat: Nec tamen deterius Ιλᾳ, deductum ab ἱλαω vel ειλεω: Id enim Spondeum exhibet: Ιλᾳ Metrum reſpuit, quia primam corripere ſolet, quam hic ipſum Jambicum ſibi deſideraret longam: πυκτας eſt primus ſingulus, non quartus pluralis.

22. Αγησιδαμος, ὡς Αχιλει Πατροκλος] Me-

Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον, εξ Ιωνικου: Jambicum Trimetrum Brachycatalectum apertum eſt: Sed quid εξ Ιωνικου? Neſcio, & male repetitum credo ex ſequenti articulo: Pro Αχιλει cave, ſcribas Αχιλλει: Sic enim concidit Colon. 23. Θηξας δε κε φωτ' αρετᾳ, ποτι] Metricus, προσοδικον τριμετρον βραχυκαταληκτον· εξ Ιωνικου του απο μειζονος, και ποδος ἡμισεος: Scribe, εξ Ιωνικου του απο μειζονος, χοριαμβου, και ποδος ἡμισεος: πους ἡμισυς eſt ex mente Metrici Jonicus a minore dimidius: Et ſic male iterum copulantur Jonici contrarii, præcipue in Proſodiaco: Errat; & Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Catalecticum: φωτ' αρετᾳ nunc omnes Libri: Fuerunt olim, qui φυντ' αρετᾳ habebant, ut ex Scholiaſte apparet, qui ita legit in ſuis: Utrumque bonum eſt, ſed melius & ſignatius fere φυντ' αρετᾳ. 25. νηρ, Θεου συν παλαμᾳ] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας: Non eſt Jonicum Dimetrum: Nam παλαμᾳ nihil definit: Tu ſume igitur, vel Trochaicum Ithyphallicum, vel Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ex Cretico & Pæone primo. 27. Εργων προ παντων βιοτῳ φαος] φαος βιοτῳ ad απονον χαρμα apponitur, & εργων προ παντων ejus præſtantiam indicat: Facinus, quod vitæ ſplendor eſt, & aliis facinoribus præſtat: Qui εργῳ ſcribunt, balbutiunt: Sic & ſenſus, & conſtructio eſt impedita: απονον includit εργων,

&

Digitized by Google

& προ παντων moleſtum eſt abſolute: In re clara verbis parco. 29. Θεμιδες] Plerique alii Editi cum Aldo & Calliergo Θεμιλες: Dorice magis, ut ſciunt Periti: Moneo in tranſitu. 30. ὃν αρχαι- ω σαματι παρ Πελοπος Βιη Ηρακλεος] Unus Aldus hic magno diſcrimine, ὃν αρχαι- ω σαματι παρ Πελοπος Βωμον ἐξαριθμον Ηρακλεης Εκλισσατο. cujus nulla habenda eſt ratio, ut ex ſola αντιθεσει omnes perſpiciunt ſtatim: Pro Αγωνα δ' ἐξαιρετον in Libris quibusdam male ſcriptum videtur Βωμον δ' ἐξαριθμον, & ex iſta diſcrepantia annotata ortum peſſimum illud lectionis monſtrum: Sic vides, quo Scholiaſtæ verba pertineant: Ille enim in interpretando ſecutus eſt Libros, qui Aldinum illud exhibebant. 34. ὡς Αυγεαν λατριον Ακονθ' ἑκων μισθον ὑπερβιον Πρασσοιτο] Inſolens ὑπερβατον των λατριον & ὑπερβιον nota.

37. δαμασε χαχει- νυς Ηρακλεης] και Emphaſin habet, & rationem indicat alteram, ob quam Moſionidas interemit Hercules: Prima præceſſit ὡς Αυγεαν &c. Socii interemti, ratio altera: Atque inde και.

41. Μυχοις ἀμμενον Αλιδος] Pro ἀμμενον Libri quidam ἀμενον: Rectius, ſi ab ἡμαι veniat: Nam conſonantem in iſta voce geminare non neceſſe: Sed ad ἁπτομαι perbene referri poteſt ἀμμενον: quod valet *hærentem*, *nexum* Elidis receſſibus, & aptum hercule eſt: 54. περι δε παξας, Αλτιν

μεν

μεῖ ὀγ' ἐν καθαρῷ   Διεκρινε] Locus difficilis, cujus interpres eſt Pauſanias in Eliacis Lib. 5. cap. 10. Πολλα μεν δη και αλλα ιδοι τις αν Ελλησι, τα δε και ακουσαι θαυματος αξια. μαλιστα δε τοις Ελευσινι δρωμενοις, και αγωνι τῳ εν Ολυμπια μετεστιν εκ θεȣ φροντιδος. Το δε αλσος το ἱερον τȣ Διος, παραποιησαντες το ονομα, Αλτιν εκ παλαιȣ καλουσι. και δη και Πινδαρῳ ποιησαντι ες ανδρα Ολυμπιονικην ᾳσμα, Αλτις επωνομασται το χωριον. περιπαξας διεκρινε cum σταθματο arcte copulandum eſt: Hercules lucum ſacrum dimenſus eſt patri ſupremo, eumque circumſepiens, locum, quem Αλτιν vocant indigenæ, ſic ſeparavit a locis profanis, ſacrisque addixit uſibus: Sententia eſt perſpicua, & διεκρινε εν καθαρῳ ita accipiendum: Grammatici ab αλδω derivant αλσος: Eos ſequitur Pauſanias, & αλσος mutato σ in τ, ut ſolent Dores, αλτιν dictum fuiſſe putat Dorice: Non improbo; ſed αλσος & αλσις diſtinguere malo: Sic locus ſacer pulchre dictus eſt αλσις & αλτις, quia ejus religione & celebritate creverat Piſa: ἄλτις Ολυμπιας, αλ]ις Πισας: incrementum Olympiæ, incrementum Piſæ: Nihil accommodatius, præſertim ubi ſic αλτις & αλσος commode etiam diſtinguuntur in hoc Pindari loco: Nunc omnia ſunt apta & perſpicua; quæ ſi alios ſequamur, obſcura ſunt & inepta: Ubi αλτις pro αδυτῳ? Quid Didymi Αλιν? Quicquamne inficetius hic? Fuerunt Libri, qui Αλιν habe-

bebant, ſed eos Ariſtodemus non injuria corruptos cenſuit, Αλτιν pro Αλιν ſcribens: Scholia, Αριστοδημος γραφει αντι Αλιν, Αλτιν. ὁυτω γαρ τον περι την Ολυμπιαν τοπον καλεισθαι. και τον Δια εξ επιθετε, Αλτιον: Quod Pauſanias dicit, dicit etiam Ariſtodemus, neque aliter intelligendus eſt: In ſequentibus, ubi Didymi ſententia refertur, pro Διδυμος δε κατα χωραν ιων την γραφην legendum eſt κατα χωραν εων την γραφην, *in loco relinquens ſcripturam*, non mutans, ut Ariſtodemus: Noto εν παροδῳ: Scholia enim corrigere non conſtitui.

61. Νωνυμος, ἁς Οινομαος αρχε] Media in νωνυμος producta non diſplicet: υ enim litera eſt διχρονος, eaque facilius producitur in voce mutilata, quam in voce integra: Pes primus in Antitheticis, ut vides, variat: ἁς ſecretius eſt: Scholiaſtes hic, ἁς, αντι τε ἑως. και εστιν επιρρημα χρονικον: Similiter Heſychius, Ας, ἑως, ὁπως, μεχρις οὑ: An ω in α mutatum Dorice? Vix puto, & de Ellipſi cogito: Dicam verbo: ἁς vel ſecundus eſt ſingulus, vel quartus pluralis: Utrumque ἡμερας ſibi deſiderat: ἡς ἡμερας: ἁς ἡμερας: quo tempore, quamdiu: Sic nihil facilius.

68. Κατεφρασεν, ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν] Verſus laborat: Nam pes primus eſſe debet Trochæus reſolutus; ſecundus, Trochæus verus: Scribe vel Κατεφρασεν γ', ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν: vel Κα]εφρασεν, χ' ὁπα ταν πολεμοιο δοσιν: Sequitur και πενταετηριδ' ὁπως: Et ſic optimum eſt χ' ὁπα pro και ὁπα. ibid.

ταν

ταν πολεμοιο δοσιν Ακροθινα διελων εθυε] ταν δοσιν ακροθινα πολεμοιο idem, quod τα ακροθινια πολεμοιο: ακροθις hic Epithetum eſt; & δοσις ακροθις munus lautum, quod alte accumulatum eſt, & cumulum conſtituit ingentem: ακροθινα πολεμȣ Od. 2. aliud: Interpretes non intellexerunt, nec hic, nec ibi. 74. εν δοξα θεμενος, Ευχος εργῳ καθελων] *in honore ſe collocans, ubi gloriam opere acquiſiverat,* ſibi decerpſerat. 82. Πυγμας Φερε, Τιρυνθα ναιων πολιν] Primam in Τιρυνθα hic ſine dubio corripuit Pindarus: Nam Antiſpaſtus non poteſt adhiberi pro Pæone: Niſi legendum, Πυγμας Φρε, Τιρυνθα ναιων πολιν: Nam ſic Antibacchii tres ſeſe excipiunt: φρε pro Φερε & εφερε: Periti ſciunt: Et hoc ſane arridet mihi, & facile depravari potuit.

84. Απο Μαντινεας Σαμος αειδετο] Ita recte legitur ex Palat. A. & B. quibus adſtipulatur Mſ. Bodlej: Nam verbum requiritur, quo aliquid de Samo prædicatur, ut in præcedentibus ubique verbum eſt tale: Nihil apertius: Et ſtultitiam debent omnes, qui ut σαμ' Αλιρροθιου defenderent, neſcio quæ commenti ſunt ſibi: Peſſima lectio eſt, quæ & ſententiam & Metrum jugulat: Et tamen dubito, an in eo non lateat aliquid, quod optimum erat & vere Pindaricum: Visne conjecturam? Scribendum forte, Αν' ιπποισι δε τετρασιν Απο Μαντινεας Σαμος ἁλιρροθει? ἁλιρροθος, maris ſtrepitus: ἁλιρροθεω, maris

ris ſtrepitum cieo: Id elegantiſſimum & eruditum de Samo; qui equis ſuis volans, omnesque prævertens, excitabat clamorem, qui maris ſtrepitum exprimebat horriſonum: επιρροθος & επιρροθεω norunt omnes: Simile αλιρροθεω, quod hic μελαβατικον ſtatuo, & eo ipſo ſecretius eſt: Quid ais? Hoc vere Pindaricum eſt, & minus notum facile Αλιρροθιου produxit: Sic Metrum etiam optime habet, neglecto augmento correpta licet prima: Nam Syzygia Jambica ἐξαζημος perbene opponitur Syzygiæ Jambicæ ἑπτασημῳ: Quare ne quid diſſimulem, vix dubito, quin illud ipſum ex Pindari calamo profluxerit, & alterum αειδετο ſit a Correctoribus non ineptis.

85. Καχοντι Φραςως ελασε σκοπον] Ita legendum, aut Ακοντι Φραςως δ' ελασε σκοπον, ut in plerisque eſt: Pes primus, ut.dixi, variat: Aldus contra Metri normam hic, Ακοντι δε Φραςως ελασε σκοπον. 86. Πετρῳ δ' Ενικευς εδικε μακος] Ita Schmidius: Neſcio, cur receſſerit a Libris, qui habent ordine contrario, Μακος δ' Ενικευς εδικε πετρῳ: De nomine Ενικευς & ejus menſura videndum: Media debet eſſe longa: Ενιπευς nomen eſſet notius & menſura certius: εδικε μακος Pindaricum eſt: *longitudinem jecit:* Caſus quartus ab ipſo εδικε regitur: Jungendum autem cum hoc εδικε μακος ſequens ὑπερ ἁπαντας: χερα κυκλωσας per ſe ſubſiſtit: Interpretes vulgo non bene. 89. Παραιθυξε μεγαν] Παραιθυξε

ῥαιϑυξε rectius, quam παρεϑηξε: Nam & ſecretius eſt, & Metro convenientius: Omnes Antiſpaſti in his a Jambis incipiunt: Cur id mutandum? 92. Αειδετο δε παν τεμενος] An ex hoc αειδετο ſumſerunt Critici V. 84. ſuum αειδετο? 95. Επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ] Colon hoc ab omnibus ſibi oppoſitis diſcrepat: Nam pro Jonico a minore habet Epitritum primum: An ita ipſe Poëta? Cras credam, non hodie: Locus eſt corruptus, & ſuſpicionem adferam, quæ vera videtur: Scribendum conjicio, Επωνυμιαν, Χαρι, νικας αγερωχυ: Ipſam *Gratiam* alloquitur, & propter inſtitutum feſtum, & propter Epinicium Ageſidamo debitum & nunc ſolutum: Hoc & Metro amicum, & ſententiæ conveniens: Quid enim επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ? An quod Interpretes vacillantes narrant? Sic επωνυμον ſcribendum fuiſſet, non επωνυμιαν, quod nomen ſubſtantivum eſt, non nomen adjectivum: Attende: Hoc præter Metrum aperte ſtatuminat ſuſpicionem noſtram: Κελαδησομεθα, Χαρι, ut grati nunc recolamus temporis antiqui memoriam grate, επωνυμιαν νικας αγερωχου, id eſt, επωνυμον νικαν αγερωχον: Hoc facile, & ut Metro, ita & ſententiæ accommodum.

96. Κελαδησομεθα, βρονταν και πυρπαλαμον βελος] βρονταν pro quarto caſu habent: Male: Sic enim verba cohærent male: Scribe Κελαδησομεθα, βροντᾶν και πυρπαλαμον βελος:

ut βροντᾶν ſit genitivus pluralis Dorice: βροντᾶν πυρπαλαμον βελος Διος grandius dictum a Pindaro, qui talia captabat: De uno fulmine ſermonem eſſe apparet ex ſequenti, αιθωνα κεραυνον αραροτα & ἁπαντι κρατει, quod appoſitio & præcedentis eſt επεξηγησις: Vident omnes. 103. ἡκοντι νεοτατι Τοπαλιν ηδη, μαλα δε &c.] ἡκοντι ad πατρι referendum eſt, qui ſane ἡκειν νεοτατι ſic ſatis jejune dicitur, inprimis ſi ipſum νεοτατι conſideres cum ἡκοντι junctum: Vix dubito, quin leve mendum irrepſerit, & legendum ſit, Αλλ' ὡς τε παις εξ αλοχου πατρι Ποθεινος ἡκων, τι νεοτατι Τοπαλιν ηδη, μαλα δε τοι θερ- μαινει φιλοτατι νοον· Sic ſententia apta eſt, & poſt τι ſequitur perbene μαλα δε: Attende, mihi ſuffragaberis.

108. Θρασκοντι σ]υγερωτατος] Variat Antiſpaſtus, ut vides: Similis ille Coli 58. Ubi bonus Schmidius primam in Τιμασας corripiebat, ut hic primam in Θρασκοντι corripit, ne diſſimiles adeſſent: Nihil ineptius & imperitius: Θανοντι non adamabat ſententia: Ideo Θρασκοντι ſumſit Poëta. 115. εχοντι δ' ευρυ κλεος Κοραι Πιεριδες Διος] Repete τιν απο κοινου: εχοντι τιν Πιεριδες ευρυ κλεος: Habent vero Pierides famam amplam, qua te celebrent: εχοντι pro παρεχοντι nimis durum videtur mihi: Aldus τρεφοντι pro εχοντι: quod eodem ſpectat, ſed Metro obeſt: Scholiaſtæ αυξουσι id interpretatur. 120. ρατοι

τον δ' Αρχεςρατου αινησα· τον ειδον] Ægrotat Colon in Syzygia Jambica, quæ Jambum in primo, Spondeum in ſecundo loco habet, contra Jamborum leges, & Antitheticorum normam: Legendum eſt trajecta voce, μελιτι Δ' ευανορα πολιν καταβρεχων, παιδα Αρχεςρατου ερατον αινησα· τον ειδον: Sic Metrum reſplendeſcit: Nam Tribrachys recte opponitur Anapæſto, nec Syzygia Jambica hæc longior eſt illa, quam Antithetica exhibent: Id certum, & pueri vident, ſi digitos conſulant: Schmidius & Editores Angli de Metro balbutiunt miſere: Notas modo inſpice: δ', quod hic poſt ερατον adeſt, ab aliis editis exulat, nec locum habere poteſt, ubi poſt μελιτι præceſſit: Et ſic Syzygia Jambica non ægrotat, ſed plane nulla eſt. 123. α, τ' αναι- δεα Γανυμηδει τον ποτμον α-] Aldina, Romana, & pleræque Editiones aliæ pro τον ποτμον legunt θανατον: Sic Jambicum Dimetrum quidem exit, ſed quod ab Antitheticis nimium diſcrepat: Quare τον ποτμον ſcribendum abſque dubio, & θανατον habendum pro interpretamento: Poſtremam in αναιδεα hic produxit Pindarus Atticorum more, ut Grammatici volunt: αναιδεης, αναιδεεα, αναιδεα: Qui accentus amant, pro δεα hic ſcribere debent δεᾶ, ut de productione conſtet: Nunc pedes hujus Coli ab aliorum oppoſitis diſcrepant.

ODE XI.

Col. 1. *Εστιν ανθρωποις ανεμων ὁτε πλειστα*] Non placent, quæ Metricus de his primis Colis ſcribit: Jejuna enim ſunt & coacta: Dabo meliora: Colon hoc Aſynartetum eſt, vel ex Monometro Trochaico Acatalecto & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæſtico: Id planum & perſpicuum. 2. *Χρησις· εστιν δ' ουρανιων ὑδατων*] Simile Colon Od. 8. V. 4. Ubi Metrici Epichoriambicum Pindaricum non improbavimus: Id tamen revera etiam pravum; quia Sapphicum Hendecaſyllabum, ad quod Pindaricum referunt Magiſtri, in *καταχλειδι* ipſo Dijambo etiam Choriambicum eſt, & Anapæſtus ibi pro Dijambo, nec ad Jambicum, nec ad Trochaicum accedens, turbat totius Coli menſuram: Quare nullus ego dubito, quin Pindarus iſta pangens, de Sapphico non cogitaverit, & in animo habuerit Aſynartetum vel ex MonometroTrochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæſtico: Sic turbæ ceſſant omnes.

3. *Ομβριων παιδων Νεφελας*] Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, aut Trochaicum Hepthemimeres. 4. *Ει δε συν πονω τις ευ πρασσοι, μελιγαρυες ὑμνοι*] Recte Metricus, *μικτον εκ διμετρου τροχαϊκου, και ἡμισεως επους*: *μικρον* pro *μικτον* eſt Operarum error.

5. Υςερων αρχαι λογων τελλεται] τελλέlαι cum μελιγαρυες ὑμνοι inepte jungunt multi, ut ſic Pindaricum σχημα ſibi fingant, quod nunquam in mentem venit, aut venire potuit Vati erudito: Haud dubie diſtinguendum, μελιγαρυες ὑμνοι Ὑστερων αρχαι λογων, τελλεται Και πιστον ὁρκιον μεγαλαις αρεταις: ut verbum, quod in primo articulo ſtare debuiſſet, ſtet in ſecundo articulo, & figura exeat Alcmanicæ contraria: Nihil facilius: Commune igitur eſt τελλεται articulo primo, & vi ſua ibi adeſt: Metri neceſſitas ad talia, longeque duriora, adigit Poëtas: Id ſciunt, qui in his paulo ſunt exercitatiores: Bonus Schmidius legens perquam languide μελιγαρυς αοιδη, ei apponebat αρχαι: ſic malum commutans malo: Lepide nonne? 6. Και πιστον ορκιον μεγαλαις αρεταις] Metricus, ιαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, η ιαμβελεγος. Jambelegum malo & tibi commendo: Duo Anapæſti juncti non ita placent in Pindaro: τριμετρον ακαταληκτον corruptum eſt, & ſcribendum τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tyrones vident.

15. ζεφυριων Λοκρων γενεαν αλεγων] Colon ſimile Colo Strophæ ſecundo: Trochæus primus in Tribrachyn eſt reſolutus. 16. Ενθα συγκωμαξατ'. Εγγυασομαι Μη μιν, ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον, Μηδ' &c.] Peſſima diſtinctio: Nam συγκωμαξατ' ω Μοισαι cohæret, & εγγυασομαι μη μιν, κατ' ὑπερβατον interponitur: συγκωμαξατ' ω Μοισαι· εγγυασομαι μη

μιν αφιξεσθαι &c. Diſtinctionem igitur ita corrige: μιν ad γενεαν ſe refert, & φυγοξενον στρατον cum ſociis appoſitio eſt: Interpres hic & Demetrius imperite μιν cum Φυγοξενον στρατον jungunt: Nam ſic balbutit oratio, & Μη τιν', ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον ſcribere debuiſſet Pindarus. 19. Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξεσθαι. Το γαρ] Metricus, εγκωμιολογικον, επιλαμβανον: quia Dactylum poſtremum Dactylis præcedentibus adſumit, επιλαμβανει: Encomiologicum eſt Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξε: huic accedit σθαι το γαρ, & ab iſto Dactylo επιληψις: Commentum Grammatici etiam eſt futile: Colon eſt Aſynartetum, vel ex Dactylico Penthemimeri & Jambico Dimetro Acatalecto, vel ex Dactylico Trimetro Acatalecto & Trochaico Hepthemimeri. 21. Ουτ' εριβρομοι λεοντες, Διαλλαξαιντο ηθος] Bonum eſt Colon primum: ſecundum, pravum: Metricus, Το θ, Ευριπιδειον. Το ι, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Legit in Libris ſuis, & ita nunc legendum denuo, Ουτ' εριβρομοι λεον- τες διαλλαξαιντο ηθος: Sic utrumque Colon bonum eſt, & menſuram iſtam Metrici exhibet: Quid tibi videtur de Schmidio; de Editoribus aliis? In MS. Bodl. A. & C. 71. ita etiam legi annotant; & tamen vulgatas cantarunt nænias.

ODE

ODE XII.

Col. 1. Λισσομαι παι Ζηνος Ελευθεριυ] Metricus, ιαμβελεγος λειπουσης της πρωτης συλλαβης· η τυ τελυς καταχειμενου επι την αρχην: Plane ineptum eſt illud poſterius, η του τελους &c. Nam ſi ſyllabam a fine ad principium Coli transferas, Elegiacum ſyllaba caret: Exemplum, quo ſyllaba a fine ad principium transferri poſſet, habes hic Verſu ſexto, & in Oda præcedenti habuimus Verſu primo: Quale ſit Colon hoc, ibi diximus: Ψε, quod ante Λισσομαι extabat in uno Libro Palatino, dignum eſt Morbonia: Nam & ſententiam, & Metrum vitiat: Una Τυχα Σωτειρα hic invocatur: Id certius certo: Non convenit igitur Ψε, quod alteram adjungit uni, quæ nusquam eſt: An Imperiti apud Metricum legentes iilud λειπουσης της πρωτης συλλαβης, Σε forte adjecerunt, ex quo factum deinde Ψε? Poteſt: Illud evidens, ipſum Scholiaſtam de una etiam cogitaſſe, non de duabus: Nam eo aperte pertinet ἱκετευω συν σε: Neque obſtat, quod Ειρηνης meminerit: Nam ſic interpretando vocat ipſam Τυχαν Σωτειραν, cujus beneficium omne hic in reſtituta pace: Quare paulo liberior quidem, ſed peraccommoda eſt interpretatio illa: Neque ambigere debuiſſent Interpretes, ubi iſtam Ειρηνην ſuam filiam facit Ελευθεριου Διος, & ſic non obſcure declarat ſe de ipſa Τυχη Pindarica ſentire: Nihil perſpicuum magis.

2. Ιμερᾳ ευρυσθενε' αμ·] ευρυσθενε' dictum putant pro ευρυσθενει vel ευρυσθενεϊ: Quo jure ignoro: Nam talis Apocope exemplo caret: Tu ea omiſſa ſcribe Ιμερᾳ ευρυσθενει αμ-: Nam Diphthongus nihilominus recte corripitur a vocali ſequente: Pueri ſciunt: Metrico Colon eſt Epichoriambicum: Ego malo fere Trochaicum Hepthemimeres.

3. Φι πολει] λισσομαι αμφι πολει: Optime: De alia lectione non cogitandum.

6. Κᾳγοραι βουλαφοροι &c.] De Metro diximus ad Od. præced. 7. ται δ' αυ κατω] Ita recte Schmidius: Aldina, Romana, Editionesque aliæ ante eum cum Verſus Trochaici pernicie, τα δ' αυ κατω. 20. Ενδομαχας ἀτ' αλεκτωρ] ενδομαχας optimum eſt, & Erasmus in ενδομυχας male mutat: Sic enim ſententia & comparatio vim omnem amittit: Quin & ενδομυχος, non ενδομυχας Græce dicitur: Et dubito ſummopere an id mutaſſet Pindarus. 23. Ει μη ςασις αντιανειρα] Metricus, προσοδιακον και συλλαβη: Vocula excidit, credo, & legendum, προσοδιακον διμετρον και συλλαβη: Eſſe etiam poteſt Anapæſticum Hepthemimeres. 26. 27. Και δις εν Πυθωνι &c] Trochaica: In Steſichoreo puro Trochæi & Spondei alternant: Metricus breviter: quem ſic verbo illuſtro: Θερμα Νυμφαν λουτρα βασταζεις, ut Atlas βασταζει ουρανον: Fulcimen es thermarum & urbis.

27. ὁμιλεων παρ' οικειαις αρουραις] Vix pla-

placet de loco, quem adierat, ut inquilinus, relicta patria: An ſcribendum ὁμιλε- ων παροικειαις αρυραις, una voce? Non diſplicet, præcipue in Pindaro, qui ut οικειος dicitur de patriis, ita παροικειος dicere potuit de incolatu acquiſitis: Imo id elegans & eruditum: Nam ſic poſt αμειροι πατρας honeſte Ergotelis παροικιας meminit: Non erant αρουραι οικειαι, ſed παροικειαι; quæ juxta patrias erant & patriis æquales: Ad παρα & ejus σημασιαν attende: ὁμιλειν παρ' αρουραις etiam rudius eſt: ὁμιλειν αρουραις contra venuſtum.

ODE XIII.

Col. 1. Τρισολυμπιονικαν επαινεων] Metricus, αντισπαστικον, τριμετρον καταληκτικον, απο πρωτε ποδος αδιαφορε και τροχαιε. ὁ τριτος πες παρηνομηθη. ὁ γαρ αντισπαστος απο β, τροχαιε, ὁπερ πασχει κατα μεσον: Tertius Antiſpaſtus incipit a Trochæo: Id improbat Magiſter, nullo jure: Nam Ditrochæus Antiſpaſtus eſt bonus: Habuimus in præcedentibus, ipſeque Metricus probavit: Sed non ab iisdem hæc Metrica: β τροχαιος eſt αινε: Et ſic Antiſpaſtus *patitur in medio:* ν eſt τε αινεων medium: & τροχαιος β, Trochæus alter poſt και ε: Moneo in gratiam rudiorum, qui iſta non intelligunt. 2. Οικον ἀμερον αστοις] Metricus, φερεκρατειον: Sic Ditrochæum habuit ille pro Antiſpaſto bono: Alter Colon dixiſſet forte Aſynartetum Catalecticum, ex Mono-

metro Trochaico & Monometro Jambico.

3. Ξενοισι δε θεραποντα, γνωσομαι] Metricus, ιαμβος τριμετρος βραχυκαταληκτος. ὁ β, πους ἀπανταχου βραχυς: Scribe ἀπανταχου τριβραχυς. 5. Προθυρον Ποτειδανος, αγλαοκουρον] Metricus, διπλη περιοδος. και διπλους ιαμβος αρχομενος: Periodicum a Jambis incipiens, & in Jambos deſinens, interpoſita Syzygia Trochaica: Inde διπλη περιοδος: Non obloquor: Hoc tamen Colon etiam commode pro Antiſpaſtico Trimetro Acatalecto haberi poteſt, interjecta Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 6. Εν τᾳ γαρ Ευνομια ναιειν κασιγνη-] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον απο ιαμβικου, και Ιωνικου απ' ελασσονος, και τροχαϊκης συλλαβης της οικειας: Vitium apertum: Scribe ſaltem, και τροχαϊκης συζυγιας της οικειας. Pro Εν τᾳ γαρ Ευνομιᾳ Alii Εν τᾳ δε Ευνομιᾳ: Utrumque bonum.

8. Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-] Metricus, επιχοριαμβικον, απο διποδιας τροχαϊκης χοριαμβικης και χοριαμβου της και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Hæc etiam vitiata ſunt: Lege trajecta voce, απο διποδιας τροχαϊκης και χοριαμβου, της χοριαμβικης και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Colon etiam eſſe poteſt Trochaicum Hepthemimeres: Perquam ridicule Schmidius ob Metrum Librorum omnium lectionem conſtantiſſimam mutavit, & pro ται τε, βαθρον πολιων Ασφαλης Δικα, και ὁμο-, ſcripſit ται τε, Δικα πολιων Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-: Nam utrumque Metro ad amuſſim congruit, & ipſi pueri ſciunt primam in βαθρον eſſe an-

ancipitem: Monere pudet: Cave igitur, mutes: βαθρον πολιων nomini Δικης recte præmiſſum, quia ὁμοτροπος ſequitur de Ειρανα; & eadem de cauſa Ασφαλης a βαθρῳ Poëtice translatum ad Δικαν: Qui talia contrectant, judicio carent & Poëtarum ſcripta e manibus deponere debent: Sed ita ſapiunt Naſutuli: ὁμοτροφος etiam placebat illis pro ὁμοτροπος: Quis credat, niſi oculis videret? 10. Ανδρασι πλουτου, χρυσεαι] Metricus, Ευριπιδειον. αἱ δε αποδοσεις, επει μονοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Euripideum pueri vident: Sed quid reliqua? Dicam: Ad præcedens προσοδιακον η αναπαιστικον pertinet, & legendum, αἱ δε αποδοσεις, επει ὁμοιοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Anapæſtus & Jonicus a minore ſunt ὁμοιοσυλλαβοι, & inde αποδοσεις ac retributiones illæ: Quid dicat Metricus, nunc quisque videt: Hoc Euripideum etiam Proſodiacum eſſe poteſt, ſed ανακλωμενον, ut loquuntur Magiſtri, quia Choriambus præcedit Jonicum. 11. Παιδες ευβουλου Θεμιτος] Metricus, η χοριαμβος, η τροχαιος επιτριτος: χοριαμβος hic eſt pro επιχοριαμβος vel επιχοριαμβικον: τροχαιος επιτριτος eſt Trochaicum Hepthemimeres: Et ſic dicit Metricus de Colo hoc, quod ego dixi de Colo 8. præcedente. 12 Εθελοντι δ' αλεξειν ὑβριν, κορου Ματερα θρασυμυθον] Perplexum eſt κορου ματερα θρασυμυθον, quicquid cum Interpretibus comminiſcaris: Stephanus legebat φθορου Ματερα θρασυμυθον: Potuis-

tuiſſet acutius & convenientius, κοτου Ματε-ρα θρασυμυθον: Id vident omnes: An ita ſcriptum ab ipſo Vate? 25. Ται Διωνυσου ποθεν εξεφαναν] Metricus το αυτο, ad præcedens εγκωμιολογικον: Inepte, & quid pro quo ſcriptum: Ad mentem Metrici eſt ιαμβελεγος, λειπουσης της πρωτης συλλαβης: Mihi eſt Aſynartetum, de quo ad Verſum 2. Od. XI. Sed peccat εξεφαναν, cujus penultima longa eſt, ab εξεφηνα: Legendum, ut Metro bene ſit, vel εξεφανον, vel εξεφανεν: Aldus proxime ad verum εξεφανε: An id pro Schemate Pindarico habuerunt etiam Ineptuli? χαριτες εξεφανε pro χαριτες εξεφανον. 26. Συν βοηλατα χαριτες] Metricus, ὁμοιον τῳ α της στροφης: Quod manifeſte corruptum eſt: Scribe, ὁμοιον τῳ η της στροφης: Colon octavum Strophæ Epichoriambicum vel Trochaicum eſt: Syzygia Trochaica in his Epodi variat, & vel Ditrochæus eſt, vel Epitritus ſecundus: eademque variatio in Strophicis: Metricus in prima Stropha Ditrochæum invenit, qui etiam eſt in hac Epodo prima; & ſic Ασφαλης Δικα, και ομο- ibi legit, ut legerunt omnes cum Libris, quotquot erant: Bonus tamen Schmidius ideo etiam ſuo arbitrio refixit Librorum decreta: Quicquamne ineptius? Monere omiſi ad Stropham: Διθυραμβῳ βοηλατα de præmio quoque dictum autumo: Dithyrambo, qui bovem abigit victori, vel bovem ad victorem agit. 27. Διθυραμβῳ; τις δε ιππι-] Metricus, Ιωνικον διμετρον

τρον

τρον ακαταληκτον: Nihil falſius: Eſt Trochaicum Dimetrum Acatalectum: An Ineptulus primam in Διθυραμβῳ corripuit, & ſic Jonicum hic confinxit ſibi? Poteſt. Alias ſcribendum forte, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, ut culpa ſit penes Amanuenſes: Pro τις δε ἱππει- Aldina τις γαρ ἱππει-: quæ lectio etiam in Scholiis. 28. οις εν εντεσσιν μετρα] Recte Benedictus, τας εν ιππειοις ὁπλοις συμμετριας: εντεα tamen generalius ad *currus* etiam extendi poteſt: ἱππεια ενlεα, quicquid ad rem equeſtrem, & ea, quibus inſtructior eſt equus, pertinet: Didymus cum ſubtiliſſimis ſuis commentis riſum meretur: Et riſum etiam meretur, quod de Didymi ſententia narrat Schmidius: Dores εν pro ες utuntur: Id captabat etiam Grammaticus hic, ut Scholiaſtes diſerte monet: ὁ Διδυμος ἑτεραν αποδιδωσιν οὑτως εχουσαν. την εν προθεσιν, αντι του εις κειμενην, συναπlεον προς τα μετρα: εν *præpoſitionem pro* εις *poſitam:* Tyrones intelligunt: Quid tamen Schmidius? Scribit, *Lectionem, quam Didymus adfert*, ιππειοις εν προθεσιν pro εις προθεσιν, *vel metrum ſolum rejicit:* Nonne perquam ridicule?
31. μοι εθηκ'; Εν δε Μοισ' ἀδυπνοος] Metricus, επιωνικον αταxlον. ὁ γαρ β, σπονδειος εστιν, ειτα ἡμισυ συζυγιας: Obſcurum hoc, & mutilatum: Scribe, ὁ γαρ β, ιαμβος, σπονδειος εστιν: Pro altero Jambo eſt Spondeus: δε Μοισ' αδυπνοος alterius Jonici eſt dimidium: Sic perſpicua ſunt iſta: Reliqua, γινεται δε επι τοις
επιω-

επιωνικοις ἡ αταξια. ὡς εν τῷ· Ω καλλιστη πολι πασων ὁποσας κλεων εφορᾳ, non reſpiciunt Verſum hunc, ſed in genere notantur de Epionicis, in quibus magna ſæpe licentia: Lege igitur, γινεται δε επι τοις επιωνικοις πολλη αταξια· ὡς εν τῷ· Ω καλλιστη &c. Junge Hephæſtionem pag. 60. unde hæc petita: Illud addam: Non neceſſe, ut επιωνικον ſumamus ατακτον: Nam Colon commode Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum eſſe poteſt, poſito Antiſpaſto quinqueſyllabo in principio: idque præferendum haud dubie.

33. Ουλιαις αιχμαισιν] *Pernicioſis mucronibus; pernicioſis haſtis*; quæ ſunt flores in horto Martis. 34. Υπατ᾽ ευρυ ανασσων Ολυμπιας] Υπατ᾽ Ολυμπιας, ευρυ ανασσων: Ita conſtruendum. 53. τρια μαν Εργα ποδαρκης ἁμερα Θηκε καλλιστ᾽ αμφι κομαις] τρια εργα, *tres coronas:* εργον, παν το εργασθεν: Heſychius, Εργον, ενωτιον: Plura alias: Interpretes ineptiunt. 59. Τερψιᾳ θ᾽ ἑψοντ᾽ Εριτιμῳ τ᾽ αοιδαι] De lectione hujus loci olim diſceptatum: Haud dubie vera eſt, quam hic habemus: Nam & abſtruſior eſt fideque hiſtorica nititur, & aperte eam requirit verborum cohærentia: Ineptit enim Πτοιοδωρῳ συν πατρι, ſi Τερψιᾳ θ᾽, Εριτιμῳ τ᾽ non ſequatur: Id vident, qui vel modice attendunt: Cum Ptœodoro igitur Theſſali patre Iſthmia vicerant Terpſias ille & Eritimus: quos eo nomine adhuc celebrare debebat

bebat Poëta: Eo enim pertinet ἐψοντο μακροτεραι αοιδαι: Prolixiora & magis extenſa carmina: Niſi forte legendum ἐψαντ᾽: quod Encomia illis jam cantata deſignaret: Res eſt ambigua, & ſi Iſthmia haberemus omnia, confirmatius de ea poſſemus loqui: Quanquam & ſic promittere potuiſſet Vates, quod non præſtitit: Sed ubi ad αριστευσατε & hanc ipſam Oden attendimus, probabilius fere eſt ἐψαντο, quam ἐψοντο. 64. ὡς μαν σαφες Ουκ αν ειδειην &c.] Si ad hæc attendas, pro πολεσιν rectius longe ſcripſiſſet Poëta παντεσι: Sed Metrum obſtitit: & inde temperamentum: Eadem de cauſa παυρος alibi ſumtum pro μηδεις &c. Sciunt, qui paulo attentius hæc legerunt. 69. Εγω δε ιδιος εν κοινω ςαλεις, Μητιν τε γαρυων &c.] Recte εν κοινῳ ad γαρυων referunt quidam: Nam εν κοινῳ ςαλεις non recte dicitur: Diſtinctionem igitur tolle poſt ςαλεις, ut de Hyperbato conſtet. 78. Τα δε και ποτ᾽ εν αλκᾳ προ Δαρδανυ &c.] Τα δε accurate ſeparandum a ſequentibus: Scriptum enim pro Εκεινα δε: *Illa vero*, quod attinet: ſcilicet *opera bellica:* De *prudentia* enim locutus fuerat, Siſyphum & Medeam celebrans; atque adeo ad alteram laudationis partem tranſire debebat: Σισυφον μεν και Μηδειαν: Τα δε: Particulæ μεν & δε monſtrant nexum, & μητιν τε πολεμον τε præceſſerat: Iſta igitur quod attinet; και ποτ᾽ εν αλκᾳ — εδοκησαν, τοι μεν — οἱ δε: Cohæ-

Cohærent illa arcte, & verba ſic perſpicua ſunt: Interpretes balbutiunt. 85. Τοισι μεν εξευχετ', εν α-] Metrum Epichoriambicum vel Trochaicum certo requirit μαν pro μεν: Et ſic recte Schmidius ſyllabas ponderans. 100. Κυαναιγις ἐν ορφνᾳ κνωσσοντι οἱ] Si ita ſcripſit Poëta, Verſus dedit plane diſſonos, & Antiſpaſticum ατακτον oppoſuit Antiſpaſticis καθαροις: Res eſt evidens: Idne feciſſe eum dicemus? Haud puto, & Amanuenſes mutaſſe, quod ille ſcripſerat, prorſus mihi perſuadeo: Scribe, Κυαναιγις εν ορφνᾳ ὑπνωντι ὁι: Voces ſunt affines, & prima in ὑπνωντι eſt anceps: Sed addam aliud, quod nunc mihi opportune in mentem venit: κνωσσειν haud dubie eſt a ſono, quem edunt ſtertentes: Apud Heſychium autem legimus, Κνυς, ὁ εκ του αξονος ηχος, λεγεται δε και κνοη, και ὁ των ποδων ψοφος, ὡς Αισχυλος Σφιγγι: κνοος, κνυς, κνοη: Inde perbene fit κνοαω: An verbum illud hic habemus, & legendum κνοωντι ὁι? Id hercule non diſplicet: Sic autem κνωσσοντι eſt ejus interpretatio, & illud ipſum a κνοαω optime deducitur: κνοαω, κνοω, κνωσσω: Quid ais? Sic locus minima mutatione reſtituitur, & Lingua eadem opera ditior evadit: Imo hoc nunc unice placet mihi. 101. τοσα ειπειν] Ita ſine dubio ſcribendum ob Metrum. 111. Δαμασιφρονα χρυσουν. Ενυπνιῳ] Plerique Editi & Libri MSS. Δαμασιφρονα χρυσον. Ενυπνιῳ: quod

quod ſententia amat, ſed Verſus reſpuit: Scribendum cum fulcro, Δαμασιφορα χρυσον γ'. Ενυπνιῳ: Nihil apertius. 114. Καρταιποδ' αυρυη Γεαοχῳ] Mera barbaries, quam Schmidius invexit, ut Metrum ſuum curaret: Alii Editi cum Libris MSS. Καρταιποδ' αυερυη Γεαοχῳ: Recte, ſi αυ ερυη ſcribas disjunctim, uti ubique ſcribendum eſt: Nam & Anapæſtus ερυη in loco tertio Jambici commode opponitur Jambo; & ποδ' αυ ε perbene pro Tribrache haberi poteſt, qui Jambo par, in loco ſecundo: Periti ſciunt, & bonus ſyllabarum menſor id ignorabat propter imperitiam ipſius Metri: Unus Aldus pro αυερυη habet αναρυη: Voluit, credo, ανερυη: quæ διττογραφια eſt nota, & omnem etiam barbariem a Verſu abigit: Ego αυ ερυη & hic, & alibi præfero. 115. Θεμεν Ιππεια βωμος ευθυς Αθανα] Media in Ιππεια corripitur a vocali ſequente: Ms. Bodl. & α. Ιππια: quod apertius Metrum ſervat, & hic præſtat fere. 117. κου- φαν κτισιν γ'] Ad κουφαν Emphatice appoſitum πληροι: Eruditus ore in primis fuit Poëta: Animus eſt ubique advertendus. 121. αμφι γενυ] Decurtate pro αμφι γενυϊ: Talia plura ſunt in Poëtarum ſcriptis propter αναγκην Metricam: Et nec γενυι in Diſſyllabum contracto, nec αμφι γενυν indigemus: Aldus plene γενυϊ, idque in Bodl. etiam erat. 125. Αιθερος ψυχρας απο κολ- πων ερημου] Ad Bellero-

phontem & βαλλων pertinent: Ex alto contra Amazonas pugnabat Bellerophon: Paraphraſtes ridicule ad Amazonas refert: Verbo moneo. 130. Διασιγασομαι αυτῳ μογον] Aldus, Διασωπασομαι ὁι μογον εγω: Sic Synizeſis eſt in Διασωπασομαι pro Διασιωπασομαι, & pro Spondeo eſt Dactylus in Jambico, aut Antiſpaſtus alter quinqueſyllabus pro quadriſyllabo in Antiſpaſtico: Vide quæ de menſura diximus ad primam Epodum: Et hæc paulo duriora ſane, ſed non illicita aut prava: Visne aliquid, quod talia mihi ſuggerunt? Liberior forte fuit Pindarus in Libris Antiquis, quam nunc eſt in Libris Noſtris, & multa a Naſutulis mutata, ut plane conſona haberent in oppoſitis: Illud certum, in Antiquioribus Membranis pro Διασωπασομαι adfuiſſe ipſum Διασιωπασομαι, contrahendum in pronunciando ad iſtum modum: Nam ita Græci, quibus labia erant vere Græca. 131. Φατναι Ζηνος αρχειαι δεχονται] Ita Aldus & plerique Editores: Alii αρχαιαι: αρχειαι pro αρχαιαι Pindarice dictum putant Interpretes: An recte, dubito: Diſtinguendum forte inter αρχαιαι & αρχειαι, ut hoc poſterius ab αρχη veniat ea notione, qua pro imperio & principatu dicitur: αρχη, αρχειος, ut αρχη, αρχειον: principalia, regia Jovis præſepia: Id longe dignius certe hic, quam præſepia Jovis antiqua: Attende; placebit, credo. 135. καρτυνειν χεροιν] ερειδειν

δια

δια των χειρων recte exponit Scholiaſtes νεωτερος: *valide mittere, ingerere manibus:* Pindaricum. 136. Μοισαις γαρ αγλαοθρονοις εκων, Ολιγαιθιδαισιν τ' εβαν επικουρος] εκων eſt *volens*, non *cedens*, & ſumitur proprie: επικουρος autem hic υπηρετης, ut eſt in Scholiis Antiquis; & non modo de Ολιγαιθιδαισιν, ſed etiam de Muſis dictum æquo jure: Copula ſcilicet poſt Ολιγαιθιδαισιν ſtat, & iſtam communionem aperte indicat: Interpretes non bene. 138. Ισθμοι, τα τ' εν Νεμεα] Ισθμοι arcte copulandum cum επικουρος εβαν, & ſimiliter etiam ſequens τα τ' εν Νεμεα: Prius locum, poſterius cum loco res memorat, & iſta diverſitas non indigna eſt Pindaro: Interpretes verba ita conſtituunt per Ellipſin, ut non poſſint non perplexa evadere: Sic ſcripſiſſet Poëta, Ισθμοι τ' ἁ τ' εν Νεμεᾳ, ut ἁ cum copula præcedenti etiam ad Ισθμοι ſe referret: Periti vident: Erunt, qui ita malent, & Ισθμοι τ' pro Ισθμοι θ', Naſutulos fallens, errorem induxiſſe exiſtimabunt levem: Non obloquor, ita ſentiant, ſi velint: Res minima eſt. 139. αλαθης τε μοι εξορκος επεσσεται] εξορκος pro ὁρκος nota: Rariſſimum eſt & μονηρες fortaſſe: Quanquam dubito, an non legendum ſit, αλαθης μοι εξ ὁρκος επεσσεται, ut εξ pro εξω poſitum ſit, & indicet *jusjurandum verum publice ſe ſecuturum:* εξαγγελος Heſychio, ut notum, αγγελος, ὁ τα εσω γεγονοτα τοις εξω αγ-

γελλων: In iſta voce εξ ita ſumitur: Quin & εξορκος ſic manere poteſt junctum, ut publicum intelligatur jusjurandum, quod palam profertur omnibus: Attende: Sic vocis Energiam adſequi potes. 149. Δΐ τουτ' Ενυαλιῳ τ' εκδωσομεν πρασ-] Δΐ τουτ' Anapæſtus eſt in διποδιᾳ Jambica pro Spondeo: Nihil certius: Schmidium cum duriſſima ſua Synizeſi rideo: Mox ipſe Tribrachyn pro Trochæo admittit in πολιες. 151. ὁσ- σα, και εν Θηβαις, ὁσα τε Αρκασ' ανασσων &c.] Hæc male copulantur: Diſtingue, ὁσ- σα και εν Θηβαις. ὁσα τε Αρκασ' &c. Priora dicuntur θαυμαστικως absque verbo: Poſterius a μαρτυρησει pendet: Quin & rectius pro ὁσα τε ſic legeretur ſane ὁσα δε: Attende. 154. Λυκαιυ βωμος αναξ, Πελλανα τε, και &c.] Paulo plenius diſtinguendum poſt αναξ: Sequentia enim cohærere non poſſunt arcte: βωμος αναξ ad ανασσων, dicitur erudite & Emphatice: Ad talia attendendum, quia Poëtam χαρακτηριζουσι: Αρκασ' ανασσων, id verbo addam propter Interpretes, ſcriptum pro εν Αρκασιν ανασσων: Locus victoriæ notatur ſcilicet: Sed quid ανασσων? quo pertinet? An ad Xenophontem? Id numerus ſingulus jubet: Et tamen falſiſſimum ſimul & ineptiſſimum eſt: Nam ille tot victoriis per totam Græciam non erat inſignis: Quid multa? De Xenophontis familia hic agitur, & legendum eſt absque dubio

dubio ανασσον, pro ηνασσον, abjecto augmento in gratiam Metri: Sic nihil accommodatius etiam, ad ipſam Syntaxin: Vitium eſt longe apertiſſimum, quod omnes præterierunt, & ego hic paulo feſtinantior, etiam præteriiſſem fere. 162. η ὡς ιδεμεν] η ὡς δυνασθαι ιδειν· η οὑτω· το πληθος &c. in Scholiis eſt Antiquis: Plura, quam oculus capere poſſit: Interpretes non bene. 163. Αλλα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν] Colon a gemellis plane diſſidet, & ſi ita ſcripſit Poëta, in Metrici αταχτοις commiſit αταξιαν maximam: Sed Amanuenſes loquuntur, & eorum negligentia eſt corrigenda: Scribe, Ανα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν Ζευ τελει: Ανα Ζευ, *O Rex Jupiter:* Hoc & ſententia & Metro convenientiſſimum, facileque ab imperitis corruptum: Scis, quomodo λ duplex pingatur. 164. Ζευ τελει, αιδω διδους] Ita perbene legitur: Imperite Camerarius, Ζευ τελε', αιδω διδους, vel αιδῳ τε διδους: Nam, ut nihil aliud dicam, iſtas ineptias aperte reſpuit Metrum: Aldus perperam Ζευ τελεις: Id hominem fefellit.

ODE XIV.

Ειδος Μονοστροφικον] Et quidem ανομοιον, absque ulla σχεσει: Cujus exemplum aliud in Pindaro hodie non extat. Col. 1. Καφησιων ὑδατων λαχοι-] Metricus, Σαπφικον εννεασυλλαβον: Recte, ſi Syzygiam Jambicam

in principio pro Syzygia Antiſpaſtica ſumas: Cur non dixit Jambicum Dimetrum Acatalectum: An Anapæſtum metuit in loco tertio? 2. σαι, αἵ τε ναιετε καλλιπωλον ἑ-] Metricus, Φαλαικιον: Nihil in his, quod Phalæcium conſtituat: Legendum, ut Metricus legit, σαι, αἵ ναιετε καλλιπωλον ἑδραν: Aldus,

Καφησιων ὑδατων λαχοισαι,
Αι τε ναιετε καλλιπωλον ἑδραν,

Diſcreparunt Libri; & ſi iſtam ταξιν ſequaris, Colon prius eſt Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; poſterius, Phalæcium: Metricus ita ordinare non potuit, ut εννεασυλλαβον probat, & αἱ pro αἵ τε legit in Colo altero, ut dixi. 3. ἑδραν, ω λιπαρας αοιδιμοι βασιλειαι] Metricus, εκ χοριαμβυ και Ιωνικυ απ' ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Mutilus eſt, & ipſe ſcripſit, εκ χοριαμβυ, διϊαμβυ και Ιωνικυ απ' &c. Pedes autem enumeravit male: Nam ita Choriambi & Jonici non nectuntur: Colon eſt Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Choriambum ſcilicet ſequuntur Jambica, & βασιλει eſt pro Jambo: Metricus, ut vides, ſic ad Colon præcedens retulit ἑδραν: quod ſi cum Colo hoc nexum maneret, ex Choriambico Trimetro Catalectico efficeret Jambicum Trimetrum Catalecticum: Sic autem Colon præcedens cum σαι in principio, ut hic legitur, eſſet

eſſet Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: In eo etiam diſcreparunt Libri: Neque id mirum, ubi αντιθετικον non aderat, quod modum ponere poterat. 4. Χαριτες Ορχομενȣ] Metricus, Φερεκρατειον ατελες: Recte: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus. 5. Παλαιγονων Μινυαν επισκοποι] Metricus, επιωνικον απ᾽ ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Imo καταληκτικον: & ita ſcribendum: Addere debuiſſet ανακλωμενον: Nam ανακλασις eſt in επισκ: Et ob ipſam illam ανακλασιν malo hic Colon Jambicum Trimetrum Brachycatalectum. 7. Συν γαρ ὑμιν τα τερπνα και τα γλυκεα] Metricus, εκ παιονων δυο, και αντισπαστικȣ πενθημιμερες: Videtur Pæones pro Creticis ſumſiſſe: Sic enim duos habere poſſumus Pæones Creticos, & Antiſpaſtum quinqueſyllabum cum ſyllaba, qui Penthemimerem efficit: Συν γαρ ὑ | μιν τα τερπ | να και τα γλυκε | α: Sed ubi tale Metrum, & quale Colon? Balbutit Magiſter, & Colon eſt Periodicum Trimetrum Catalecticum, a Trochæis incipiens & in Jambos deſinens: Pro πενθημιμερες ſcribendum eſt apud Metricum πενθημιμερȣς. 9. Ει σοφος, ει καλος, ει τις αγλαος] Metricus, εκ δακτυλικης διποδιας και τροχαϊκης και ιαμβικης βασεως πενθημιμερες: Inepte: Scribe, και τροχαϊκης βασεως πενθημιμερες vel πενθημιμερους potius, abjecto και ιαμβικης, quod a manu imperita acceſſit, & Metrico tribuere nolo, quia nimis rude eſt: Colon ſic Aſynartetum dicen-

cendum ex Dactylico Dimetro Acatalecto & Penthemimeri Trochaico. 10. Αιηρ' Ουτε γάρ Θεοι] Metricus, εξ αντισπαστου πεντασημου, και τροχαϊκης καταχλειδος: καταχλεις τροχαϊκη eſt Antiſpaſtus acciſus: Nam Ditrochæus eſt Antiſpaſtus bonus: Si aliter intellexit Magiſter, erravit: Quid πεντασημου? Neſcio & ſcribendum videtur επ]ασημου: Talis eſt Antiſpaſtus, producta prima in Αιης: Sed cur επτασημου ſumſit potius, quam εξασημου, correpta prima in Αιης? Id Myſticum; ut multa alia in Magiſtrorum ſcriptis: Αιερ. Ουτε Antiſpaſtus eſt πεντασημος: Sed ita Magiſtrum legiſſe hic, quis credat? 14. Ταμιαι εργων εν ουρανω] Jonicum Dimetrum Hypercatalectum cum Syzygia Trochaica: Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και τροχαιου, εφθημιμερες: Corrupte: Legendum, και τροχαιου πενθημιμερους: τροχαιου pro τροχαϊκου. 15. Χρυσολοξον θεμεναι] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος εφθημιμερες: Χρυσοτοξον pro Syzygia Trochaica habuit, & θεμεναι pro Jonico mutilato: Sic Metrum eſt incertum & vagum: Tu igitur mecum Trochaicum Ithyphallicum ſume, correpta poſtrema.

16. Παρα Πυθιον Απολλωνα θρονους] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και ιαμβικου ημιολιου αταχτου: Ιωνικην βασιν ſumſiſſe videtur quinqueſyllabam Παρα Πυθιον, reſoluta poſtrema: Sic Απολλωνα θρονους Jambicum eſt ημιολιον ex tribus pedibus Diſyllabis, cujus medius

dius λωνα fuit Metrico pro Spondeo: Alias Jambicum ον Απολλ habuiſſet triſyllabum Anapæſtum, & pro Jonico vero fuiſſet Pæon: Quod dubito, an voluit Magiſter: Qui tamen hic minus peritus, etiam ſumto primo: Nam Colon perſpicue eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum, & nec Epionico puro, nec Epionico ατακτῳ indigemus.

17. Αεναον σεβοντι πατρος] Metricus, εκ χοριαμβικου και ιαμβικου εφθημιμερες: Corrupte iterum: Scribe, εξ χοριαμβου, και ιαμβικου πενθημιμερους: Menſura hic aliter indicatur, quam in ſuperioribus: Non unius ſcilicet ſunt hæc Metrica: Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum omnes intelligunt ſtatim. 20. Τ' Ευφροσυνα, Θεων κρατιστȣ παιδες] Metricus, εκ χοριαμβȣ και ιαμβȣ ἑφθημιμερες: Lege iterum, και ιαμβȣ ἑφθημιμερους: Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Quod etiam pro Trochaico Trimetro Brachycatalecto perbene haberi poteſt. 21. Επακοοι νυν' Θαλια τε ε-] Metricus, Αλκμαιωνειον δεκασυλλαβον: Nomen nota vulgo corruptum leviter: Choriambicum eſt Trimetrum Brachycatalectum: Choriambus ſtat in medio: Habuimus etiam ſupra Od. 2. in Epodo, & Od. 10. in Stropha. 24. 25. Κουφα βιβωντα, Αυδιῳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ] Metricus, Το ϛ, χοριαμβικον ἑφθημιμερες. Το ζ, εξ αντισπαστικης και ιαμβικης καταληκτικης: Legit in Libris ſuis,

Κουφα βιβωντα, Λυδῳ
Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ,

Sic Cola exeunt, quæ ille nominat: Aldus, Κουφα βιβωντα, Λυδιῳ Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ: quod proxime accedit: Et hic igitur diſcreparunt Libri: Hæc recepta Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum, & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum vel Jonicum Dimetrum Catalecticum exhibent: Illud non præterundum: ιαμβικης καταχλειδος improprie dictum hic: βασιν enim denotat totam, ut χοριαμβικης præcedens; cum vulgo, ut notum, accipiatur aliter, & καταληξιν deſignet: Sed ſic Magiſter ille: Niſi, πῳ ad Colon ſequens retulerit cum Libris ſuis, ibique legerit, πῳ, 'ν μελεταις τε αειδων, vel πῳ, μελεταις τε αειδων: Sic enim χον εν τροκαταχλειδα Jambicam exhibet proprie dictam: Et hoc non rejiculum certe: Attende & judica: Supra ad Col. 10. Strophæ primæ recte eſt τροχαϊκης καταχλειδος. 26. Εν μελεταις τε αειδων] Metricus, εκ χοριαμβικου εις αντισπαστικον: Cur non ſumſit Proſodiacum Dimetrum Acatalectum, vel Acatalectum Dactylicum Trimetrum? An iſta vulgatiora deſpexit homo, ut eruditior videretur?

27. Μολον' ούνεκ' Ολυμπιονικος ά Μινυεια] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως και τȣ πεντασημου, και χοριαμβικου, και Ιωνικου απο μειζονος: Nullus ego dubito, quin in Membranis ſuis repererit, Μολ' ούνεκ'

οὕνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια: Sic enim locum habere poteſt, quod de menſura ſcribit, non aliter: Μολ' οὕνεκ' O eſt Jonicus πεντασημος, Pæon ſecundus, qui ſæpe ſumitur pro Jonico a majore: ἐξ Ιωνικης βασεως και τȣ πεντασημȣ Ιωνικȣ: και explicat, & quæ intelligenda ſit βασις Ιωνικη, docet: λυμπιονι Choriambus eſt: κας ἁ Μινυ Jonicus a majore: εια Spondeum aut Trochæum, vel ipſe omiſit, vel omiſerunt Scribæ ignavi: Et ſic locum ita diſtinxit ille ac legit, Θαλια τε ε- ρασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμὸν επ' ευμενει τυχᾳ Κουφα βιβωντα, Λυδῳ Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ, 'ν μελεταις τε αειδω, Μολ', οὕνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια Σευ ἑκατι. Non male profecto: Tu Thalia accede vel præcipue ad feſtivitatem hanc: Id enim mihi αειδοντι certe debes: Nec mihi ſolum, ſed urbi etiam ipſi, hac victoria propter te maxime honoratæ: Quare ita legere potes: Nec de menſura male ſenſit, ſed eam obſcurius indicavit: Colon enim eſt, ſi ſcripturam ejus ſequamur, Proſodiacum Tetrametrum Brachycatalectum, in quo pedes alternant rite: εια enim Trochæus & Choriambi eſt dimidium: Quod hic habemus, Colon eſt Antiſpaſticum Trimetrum Hypercatalectum, quod poſt Antiſpaſtum primum habet Syzygias Jambicas: Si pro Ολυμπιονικος legeretur Ολυμπιονικας cum Metrico, Colon eſſet Anapæſticum Trimetrum Catalecticum: Sic autem diſtinguendum

dum etiam ſine dubio: Θαλια τε ε- ϱασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμον επ' ευμενει τυχᾳ Κουφα βιβωντα. Λυδιῳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ, Εν μελεταις τε αειδων, Μολον, οὑνεκ' Ολυμπιονικος ἁ Μινυεια Σευ ἑκατι. Apparebit mox paulo apertius. 28. Σευ ἑκατι, μελαντειχεα δομον] Metricus, Ασκληπιαδειον: Ex eo conſtat, cujus revera pretii ſit νυν, quod MSS. Angl. Scholiaſtes & Aldus inter μελαντειχεα & δομον interponunt: Sic enim Aſclepiadeum habemus, quod absque eo Aſclepiadeum eſſe non poteſt: Lege igitur certo, Σευ εκατι· μελαντειχεα νυν δομον. 29. Φερσεφονας ιθι αχοι] Metricus, δακτυλικη τριποδια: Aut Proſodiacum Dimetrum Acatalectum: αχοι eſt vocandi caſus abſque dubio: Cum Aglaia & Euphroſyna, Thalia præcipue feſtum hoc præſentia ſua honoraret: cujus lætitia ſic foret tanta, ut ejus Echo ad ipſos Inferos penetrare poſſet: Ideoque Poëta eam confidenter compellat, patrique victoriam filii nuntiare jubet: Echo ſcilicet victoriæ a Thalia celebratæ non poterat non ipſam victoriam nunciare diſerte: εννια eſt mere Pindarica: Et ſic conſtat certo, poſt Σευ ἑκατι diſtinguendum eſſe τελεως, & ſequentia hæc ab illis præcedentibus accurate eſſe ſeparanda: Quod bonus Schmidius non vidit, qui perquam ruſtice & inepte ipſam Thaliam ad Inferos detrudit. Thalia maxime Poëtica curabat: Hinc apparet, cur eam Pindarus

ἐξαιρε-

ἐξαιρετως alloquatur: Id addo propter Interpretum balbutiem: Viſne aliud, quod mihi opportune ſuccurrit? Ευφροσυνη in ſuperioribus vocatur φιλησιμολπε, & mox Thalia ſimiliter plane ερασιμολπε: Iſtane Tautologia tibi placet, & a Pindaro videtur profecta: Fallor, ſi oculos paulo acutiores habes, aut id, quod mihi diſplicet, etiam diſpliciturum eſt tibi: Quid igitur? Suſpicor ibi legendum eſſe plane, φιλησιδορπε Τ' Ευφροσυνα: Sic nihil appoſitum magis: Et concinit, quod de Diis præcedit, Ουτε γαρ Θεοι Σεμναν Χαρίτων ατερ Κοιρανεοντι χορους, Ουτε δαιτας. Si autem attendas ad ea, quæ nunc dicimus, Metrici Μολε ſeſe commendare profecto nobis incipit magis: Id verbo etiam addo. 30. Πατρι κλυταν φεροισ' αγ-] Choriambicum Dimetrum Catalecticum: Metricus, δακτυλικον ἑφθημιμερες: Aut Amphimacrum pro Dactylo ſumſit, aut legit in Libro ſuo, Πατρι κλυταν φροισ' αγ-: φροισα pro φεροισα: ἑφθημιμερες corruptum eſt haud dubie, & mutandum in πενθημιμερες.

31. γελιαν, Κλεοδαμον οφρα ιδοισ', υι-] Metricus, εξ αντισπαστου και ιαμβικου, ἑφθημιμερες. Scribendum iterum, ut ſupra, και ιαμβικου ἑφθημιμερους: Pro οφρα ιδοισ' alii οφρ' ιδοισ': Res eodem redit: Hoc Tribrachyn, illud Jambum promit in Jambico Hepthemimeri: Bonus Schmidius in iſtis cum oculis ſuis lippientibus videbat diſcrimen majus. 34. Εστεφα-

φαινωσι χυδιμων αεθλων] Metricus, εκ χοριαμβικου και ιαμβικου, εφθημιμερες: Hic etiam ſcribendum, και ιαμβικου εφθημιμερους. 35. Πτεροισι χαιταν] Illud Πτεροισι ego refero ad folia oleaſtri, quæ pinnas referunt, & oblonga in acutum deſinunt: Id venuſtum in Pindaro; Interpretes Dithyrambice nimis.

****

NOTAE
IN PYTHIA.
ODE I.

Col. 2. νος και ιοπλοκαμων] Metricus, πενθημιμερες υπερκαταληκτον, ὁμοιον τῳ. Μηνιν αειδε θεα: Scribe, πενθημιμερες δακτυλικον, ὁμοιον τῳ &c. υπερκαταληκτον cum πενθημιμερες copulari non poteſt: διμετρον δακτυλικον υπερκαταληκτον conveniret: Periti ſciunt: Poſtea δακτυλικον πενθημιμερες recte ſequitur. 3. Συνδικον Μοισαν κτεανον] Metricus, ενδεκασυλλαβον Σαπφικον· ὡ το πρωτον ὁλον εκ Σαπφους γεγραπται· εστι δε διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον, και χοριαμβικον: Quæ plane inepta ſunt, & ab imperitis corrupta: Scribe, οκτασυλλαβον Σαπφικον· εστι δε διμετρον τροχαϊκον καταληκτικον, η ακα-

η ακαταληκτον επιχοριαμβικον: ſcilicet διμετρον: Tale enim eſt Colon: Poteſt etiam ſcribi, εστι δε μονομετρον τροχαϊκον ακαταληκτον και χοριαμβικον: ſcilicet μονομετρον: Elige: Hoc ad vulgata propius accedit: Pro το πρωτον ὁλον εκ Σαπφους rectius legeretur το πρωτον ὁλον της Σαπφους: Sed ſic minus recte forſan ipſe Magiſter. 4. Τας ακουει μεν βασις, αγλαϊας αρχα] Metricus, Πινδαρικον εκ Σαπφικου. συγκειται δε, εκ τροχαϊκης συζυγιας, και χοριαμβικης, και Ιωνικης απ' ελασσονος, και συλλαβης: Mihi Colon eſt Aſynartetum, vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Hepthemimeri, vel ex Trochaico Penthemimeri & Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto: Vide quæ ad Od. xi. Olymp. dixi. 5. Πειθονται δ' αοιδοι σαμασιν] Metricus, αντισπαστικον, ὑπερκαταληκτον: Vox διμετρον excidit, & ſcribendum, αντισπαστικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud αοιδοι aperte probat, βασιν de greſſu & ſaltatione intelligendum eſſe: σημασιν, *ſignis*, imperiis: σημαινειν norunt omnes. 6. Αγησιχορων ὁποταν των φροιμιων] Metricus, συνθετον εκ τε λεγομενε προσοδιακε, και ιαμβικης συζυγιας: Non accedo: Nam Proſodiacum requirit pedes alternantes: Aut Aſynartetum eſt ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Monometro; aut Anapæſticum Dimetrum Hypercatalectum in Diſyllabum.

7. Αμβολας τευχης ελελιζομενα] Aſynartetum, ut monui ad Od. xi. Olymp. Metri-

tricus hic etiam aliter: διαφεροντος του τεταρτου intelligendum de quarto Colo hujus Strophæ: Sed pro διαφεροντος rectius legeretur διαφερον: Alias poſt Σαπφικου diſtinguendum.

8. Και τοι αιχματαν κεραυνον σβεννυεις] Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον: Vitium apertum: Scribe τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: σβεννυεις recte etiam Aldus. 10. δει ανασκαπτω &c.] Ab operis hic perperam omiſſum δ', quod omnes habent: δει δ' ανα.

11. κειαν πτερυγ' αμφοτερω-] Metricus, προσοδιακον, παρα την ιαμβικην συζυγιαν: Ita ſcripſit, reſpiciens ad Colon ſextum, cui ex mente ejus annexa eſt Syzygia Jambica: Moneo, ne male intelligas. 16. Αδυ κλαϊστρον, κατεχευας] Non diſplicet κλαϊστρον: κλειστρον, κληϊστρον, κλαϊστρον: Sunt, qui de κλειστρον pro κλειθρον dubitant: Et illi legere poſſunt κλαϊθρον: κλειθρον, κληϊθρον, κλαϊθρον: Utrumque facilius, quam vel Schmidii εγκατεχευας, vel γε inter Αδυ & κλαιστρον interpoſitum: quod ego tamen Schmidiano mallem: Nam poſt επι præcedens, εγκατεχευας revera ſordet: Ipſum κλαιστρον δισυλλαβως, naturale minus, quam κλαϊστρον: Nam a κλειω, κληϊω, Dorice fit κλαϊω: Et ſimiliter Doricum κλαϊξ naturalius, quam κλαιξ, ut ſcribendum eſt: Sciunt Grammatici; & conſulere potes Interpretes Theocriti ad Idyll. 6. Nobis leviter ea indicare ſufficit. 17. Υγρον νωτον] *Molle, flexibile tergum:* ὑγρον eo ſignifica-

tu

tu notum: Credo, reſpici ad motum, quo membra ipſo ſomno agitantur: Sic nihil convenientius etiam ad κνωσσων: Attende: Eruditiſſimus fuit Poëta, & multa apud eum in receſſu. 20. ιαινει καρδιαν Κωματι] Uno verbo, *ſopis Martem:* κωμα eſt ſomnus altus: Qui aliter interpretantur hoc ipſo loco, ineptiunt: Αρης ιαινει καρδιαν κωματι, τεαις ριπαισι κατασχομενος: Illecebræ ſunt in ipſis ριπαις: Pueri vident: Aldus etiam perperam Κωμῳ pro Κωματι ex interpretamento pravo, quod in textum irrepſit. 23. τοιδα σοφιᾳ, βαθυκολ-] Ita Aldus: Non diſplicet: Alias in τοϊδα duæ breves ſunt pro una longa, & ipſa longa reſoluta Jonicum efficit quinqueſyllabum. 27. Πιεριδων αϊοντα] Metricus, προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: aut Trimetrum Dactylicum. 29. Ος τ' εν αινᾳ Ταρταρῳ] *Quique in horrendo Tartaro.* 30. ται, Θεων πολεμιος] Metricus, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Corruptus eſt, & ipſe ſcripſerat, διμετρον τροχαϊκον βραχυκαταληκτον: Tribrachys eſt pro Trochæo. 31. Τυφως ἑκατονταχαρανος· τον ποτε] De menſura egi ad Col. 6. Strophæ. 34. Ται Θ' ὑπερ Κυμας ἁλιερκεες οχθαι] Metricus, Το δεκατον ὁμοιον, εκεινυ ὑπερκαταληκτου οντος: Inepte: Nihil enim ſimile: Mutilata ſunt verba, & ſcribendum ſaltem, ὁμοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης, εκεινυ ὑπερκαταληκτου οντος: Junge, quæ Metricus ſcribit ad Col. 7. Strophæ, & Col. 4. Epodi:

Nos aliter: Et hoc etiam Aſynartetum vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæſtico. 38. Νιφοεσσ' Αιτνα, παντες, Χιονος οξειας τιθηνα] Ante χιονος οξειας τιθηνα Epithetum convenientius adhibere potuiſſet Pindarus, quam eſt νιφοεσσα: Id enim nimis Synonymum: An ipſe ſcripſit forte, Νεφοεσσ' Αιτνα, παντες Χιονος οξειας τιθηνα? νεφοεσσα a νεφος, ut alia id genus, & ipſum νιφοεσσα a νιφος: Hoc certe accommodatius: Inquies; ουρανια præcedit, quod *altiſſimum* ſonat, & ſic etiam peccat: Sed diverſa ratio eſt utriusque, & Emphaſin habet κιων ουρανια, νεφοεσσα Αιτνα: id eſt, Ætna, columna aëria, ea altitudine, ut verticem ejus cingant nubes: Vides, & nihil in eo Tautologum: Judica igitur. 40. απλατυ πυρος ἁγνοταται Εκ μυχων παγαι] Quod de θειῳ ſcribunt Interpretes, elucidare poteſt το ἁγνοταται: Dubito tamen, an ad ipſum Jovis fulmen non reſpexerit Pindarus, quod amburens Typhonem, ignem puriſſimum emittit, & qualem in ſummi Jovis telo ineſſe convenit: Ignis, qui ex Typhone exit, eſt ipſe ille ignis, quo fulmen Jovis coruſcat, & ſic non poteſt non puriſſimus eſſe & ἁγνοτατος: Ipſa ſulphuris puritas, ſi attendas, inde manare potuit Mythologis: Quicquid ſit, vel hoc, vel illud in animo habuit Poëta, Epitheto utens:

Trans-

Tranſpoſuit autem iſta duo, απλατου, αγιοlαται: Nam naturalius fuiſſet ſane, απλατου πυρος αγνοτατυ εκ μυχων παγαι: Id quisque videt, cui oculi non lippiunt: Nunc alterum tribuit alteri: Niſi Amanuenſes forte loquantur, & ipſe Poëta naturam ſecutus fuerit hic: Quod non nolent multi: Ego nihil affirmo. 43. ϱοον καπνυ Αιθων'] Fumum, cui ineſt flamma: Fumum, qualem emittere ſolet flamma aſſurgens & erumpens: De natura hic cogitandum, & flamma, quæ interdiu non videtur propter lucis ſplendorem: De nocte ſequitur. 44. αλλ' εν ορφναισιν, πετρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες &c.] Si ita reliquerit Pindarus, hic certe ineptiit: Nam fingere, montem non interdiu, ſed tantum noctu, ſaxa evomere, nihil aliud revera eſt, quam ineptire: Hoc omnes ſentiunt ſtatim: Quod de voce πετρας & verbo φερει commenti ſunt quidam, ut illam indecentiam tollerent, non poteſt cuiquam probari paulo humaniori: Visne aliud, quod mihi in mentem venit? Leviter forte corruptus eſt locus, & ipſe Vates ſcripſerat, αλλ' εν ορφναισιν, τεφρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες βαθειαν φερει ποντυ πλακα συν παταγω: Quod interdiu eſt ϱοος καπνυ αιθων, noctu eſt φλοξ κυλινδομενα φοινισσα: & tunc in ſummo noctis ſilentio, audias etiam ſtrepitum, quem edunt τεφραι, de aëre cadentes in maris ſuperficiem: Vides? Hoc bonum & naturale, ne-

neque ſic quicquam dicitur, quod diſtinctionem commode adhibitam vitiet: Facillima autem mutatio, & facillime etiam locus depravatus a Naſutis, ut grandius quid adeſſet in Scripto grandi: τεφραι ſcilicet & aduſta leviora præſtare non poterant, quod præſtant πετραι: Atque hinc illud egregium a Corculis egregiis. 47. Κεινο δ' Αφαιστοιο κρουνους ἑρπετον Δεινοτατους αναπεμπει] Αφαιστοιο κρουνους cohæret, & ignis copiam indicat: ἑρπετον eſt Typhon, qui vel olim *ſerpens*, vel tunc ἑρπετον, ſub monte *repens* & motitans ſeſe. 50. θαυμα δε και παριοντων ακουσαι, Οἱον Αιτνας &c.] Male abundat illud παριοντων: Nam τερας μεν θαυμασιον προσιδεσθαι, θαυμα δε και ακουσαι, οἱον Αιτνας εν &c, rotundum eſt & bonum: Et poſterius non magis παριοντας ſibi requirit, quam prius; ſimiliterque παριοντες narrare poterant quod viderant, ut quod audiverant: Hoc perſpicuum, ſi animum advertas: Fallor, aut una litera peccat, & ſcribendum eſt, τερας μεν θαυμασιον προσιδεσθαι· θαυμα δε και παρεοντων ακουσαι, Οἱον Αιτνας εν μελαμφυλλοις δεδεται &c. παρεοντες, qui ibi adſunt; qui ibi habitant: Prius oculis videbant advenæ; poſterius ab incolis accipiebant auribus: Hoc bonum: θαυμασιον προσιδεσθαι, id verbo addam, ſyncera lectio eſt: θαυμασιον τι ιδεσθαι extenuat mentem Poëtæ, & τι non convenit hic: ιδεσθαι vero longe melius, quam πυθεσθαι: quod plane ineptit. 54. στρωμνα δε χαρασσοισ',

σοισ', ἅπαν νωτον ποτικεκλιμενον κεντει] Non dubito, quin χαρασσσοισα στρωμνα una cum νωτον κεντει indicet Typhonis motum, quo ipſius terræ efficiebatur motus: Sic enim θαυμα illud implicite & non invenuſte commemoravit Poëta: Et hoc ipſum illud erat, quod ab incolentibus audiebant advenæ, audituque non minus erat mirum, quam alterum adſpectu: Sic omnia in hoc loco ſunt perſpicua & apta: Si verba in uno Typhone hærerent, & nihil aliud hic indicarent, vel nullum adeſſet θαυμα, vel nihil certe, quod pro θαυματι ſeſe exereret: Actum externum igitur recte adjunximus ex mente Pindari.

56. Ειη, Ζευ, τιν ειη ανδανειν] Ita legendum eſt, & legit etiam Aldina: Romana cum aliis male, Ειη, Ζευ, ειη τιν ανδανειν.

58. του μεν επωνυμιαν] κατα του μεν επωνυμιαν: επωνυμιαν vox eſt ſubſtantiva: Diximus etiam ſupra. 64. Ναυσιφορητοις Δ' ανδρασι πρωτα χαρις Ες πλοον ερχομενοις] Omnes Libri excepto uno Aug. αρχομενοις: quod Schmidius mutavit; nullo jure: Nam optimum eſt αρχομενοις, ſi Ες πλοον ad πρωτα χαρις referas, ut faciendum eſt, & fecit ſine dubio Pindarus; qui ſic paulo ſecretius locutus eſt more ſuo: Scholiaſtem, ut Schmidius aſſeverat, ερχομενοις legiſſe, ego non video. 72. σι τε ἱπποις τε κλυταν] Ita ſcribendum, ut Colo Jonico bene ſit: Schmidii ineptias non moror. 74. Λυκιε, και Δαλοι' ανασσων] Schmidius pro Δαλοια

αιασσων, quod in omnibus editis fuit ante eum, Δαλοι' αιασσωι. Non improbo: Dactylus tamen in loco tertio Trochaici non peccat, & λαιο α etiam pro Tribrache haberi poteſt: Λυκιε Tribrachys eſt certus, isque etiam in Verſu oppoſito Epodi præcedentis: Quid tamen bonus Schmidius? Vide & ride.

77. Εθελησαις ταυτα νοῳ Τιθεμεν, ευανδρον τε χωραν] Optima lectio, ſi ταυτα ευανδρον τε χωραν arcte jungas: hæc, quæ voveo, ipſamque regionem viris egregiis bene inſtructam, in animo tibi reponas, O Phœbe: τιθεμεν νοῳ elegans: Id enim curare eſt, ut νου εκβαλλειν eſt negligere & contemnere: Nihil apertius aut facilius: Interpretes ſibi habeant commenta ſua. 86. Μακρα δ' εκριψαις αμευσασθ' αντιους] Heſychius in Lexico, Αμευσασθαι, αμειβεσθαι, διελθειν, περαιωσασθαι: Quod forte ex hoc ipſo loco deſumtum: Quæ de veriverbio ſcribunt Grammatici, non ſunt unius aſſis; & miſere nugantur, qui a Dorico αμος deducunt: Syllabæ enim menſura aperte obſtat, ut hic ipſe locus oſtendit: Alibi accuratius: Nunc illud notabo tantum: Apud Heſychium eſt in V. Αμη: σιδηρουν σκευος, και σκαφη, εις ην εβαλλοντο εριφων ποδες προς το μη βαινειν: Ab iſto αμη in poſteriori ſignificatione venuſte deduci poſſet αμευσασθαι, quando de victoria dicitur plena: αμευσασθαι αντιους, ita vincere adverſarios, ut in αμην quaſi conjecti, hædorum inſtar ſeſe movere nequeant: victoriam de illis reportare, qua

&

& animo & corpore fracti ſunt: αμη, αμευω, αμευεσθαι: Attende, & conſidera hoc: Alibi plura, ut dixi: Pro Μακρα δε ειψαις ex Cod. 71. recte ſcriptum hic, Μακρα δ' εκειψαις: Schmidius ſuo more. 87. ὁ πας χρονος ολβον μεν οὑτω, και &c.] οὑτω, *ut nunc:* Quæ de divitiarum elargitione & aurea cithara ſcribit Schmidius, probabit nemo paulo oculatior: De præſenti Hieronis felicitate loquitur ſine dubio Poëta. 91. Ηκεν αμμνασειεν οἱαις Εν &c.] αμμνασειεν: ita legendum, & accipiendum de Hierone, non de tempore: Hercule, in memoriam ſibi revocet Vir eximius, quibus &c: Id non injucundum erit, eique commendo: καματων επιλασιν de morbo & morbi doloribus recte exponitur: Illorum memoria erat triſtis: Hæc facinorum egregiorum in bello læta: Nihil convenientius. 94. ἀνιχ' εὑρισκοντο Θεων παλαμαις τιμαν] Quo pertinet εὑρισκοντο? Ad tyrannos Siculos reſpondent Interpretes: Quod adeo inſulſum, ut nihil magis: Quid enim in his, quod eos ſubindicet? Ne γρυ, ne γρυ: Aut balbutiit Poëta, aut legendum eſt, οἱαις Εν πολεμοισιν μαχαις Τλαμονι ψυχᾳ παρεμειν, ἱν' εὑρισκοιτο Θεων παλαμαις τιμαν, Οἱαν &c. Hoc longe apertiſſimum eſt, & nemo dubitet, quin ex ipſius Pindari calamo exierit. 101. και τειρομενον μεταλλασ-] Metrum temeratur in μεταλλασ-, & media non poteſt eſſe brevis: Dicam

cam uno verbo: Legendum, Φαντι δε Λαμνοθεν ελκει τειρομενον μεταλασσοντας ελθειν: λαζω, λαζομαι, λαμβανω: Inde μεταλαζω, cujus futurum eſt μεταλασσοντας: appoſitum hic, quemadmodum & præſens μεταλαζοντας: Id Pindaro notiſſimum, recentioribus fuit ignotum: Non dubitandum autem, quin ita ſcripſerit Poëta: Nam id luce meridiana clarius oſtendit Λαμνοθεν, quod ut cum μεταλλασσοντας concilient Interpretes, vocem *abducendum* affabre intrudunt: Apage, apage ineptias: Res eſt perſpicua: De λαζω vide Etymologum M. 109. Ουτω δ' Ιερωνι Θεος ορθωτηρ πελοι] Θεος patitur Synizeſin, & Metrum adamuſſim conſtat: Bonus Schmidius id non obſervabat pertica ſua! Nihil tritius. 113. Πειθεο μοι, ποιναν τεθριππων] Pes primus Trochaici variat, & pro Tribrache hic eſt Dactylus: Alias Πιθεο legendum. 128. ὡν κλεος ανθησεν αιχμας] ὡν αιχμας κλεος: αιχμας cum ὡν cohæret. 130. Ζευ τελει' αιει δε τοιαυταν, Αμενα &c.] Si ita legas & diſtinguas, verba ſunt perplexa: Vix dubito, quin ipſe Poëta ſcripſerit, Ζευ τελει αιει γε τοιαυταν, Αμενα παρ' ὑδωρ, Αισαν αστοις και βασιλευσιν, διακρινειν ετυμον λογον ανθρωπων: *Fac ut vera hominum fama tribuat talem fortunam &c.* 135. Υιῳ τ' επιτελλομενος, δαμον τε γεραιρων τραποι &c.] Hæc varie accipiunt Interpretes, & varie accipi poſſunt: Ego in

iſtis

iſtis mihi non ſatisfacio, & mutata unica literula ſcribendum ſuſpicor plane, Συν τοι τιν κεν ἁγητης ανηρ, Υιον τ' επιτελλομενος, δαμον τε γε- ρων τραποι συμφωνον εφ' ἡσυχιαν: Sic nihil planius aut decentius: επιτελλομενος, præcipiens, monens: γερων egregium: Sic longam vitam precatur Hieroni: γεραιρων dignum ipſa Morbonia. 147. Δουλειας. Αιρεομαι] ει Diphthongus corripitur a vocali: Si Δουλιας malis, per me licet: Bonus Schmidius hic plane deſipit: Colon eſt Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum, ut vidimus ad Epodum primam: Angli αι in αιρεομαι corripiunt ad mentem Schmidii? Quid ais? Sic nova cuditur Proſodia. 148. Αθηναιων χαριν, Μισθον] χαριν, μισθον Αθηναιων vocat: Eleganter & acute. 150. Προ Κιθαιρωνος μαχαν] Ad Platæas, duce Pauſania. 151. Ταισι Μηδοι μεν καμον αγκυλοτοξοι] Longe præſtat aliorum Librorum lectio, Ταισι Μηδειοι καμον αγκυλοτοξοι: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Ταισι poſt μαχαν figura eſt προς το σημαινομενον: De duplici victoria enim ſermo eſt: Verbo moneo, ne ceſpites. 152. Παρ δε γε ταν ευυδρον ακταν] Dactylus iterum pro Trochæo, ut in Colo Epodi præcedentis Πειθεο: Editio Romana cum aliis quibusdam, Παρ δε ταν ευυδρον ακταν: Sic ipſe Trochæus adeſt: Sume quod placet. 154. Δεινομενευς τελεσαις] Recte Interpres, *ubi prius perfecero*: Sic victoriam

iſtam filiorum Dinomenis præponit Poëta victoriis Græcorum ad Salaminem & Platæas: Quod an non ſit nimis blandum, genioque Noſtri conveniat, dubito: An ipſe ſcripſit forte? παιδεσσιν ὑμνον Δεινομενευς τελεσαι- μ', ὁν εδεξαντ' αμφ' &c. 161. Αιανης ταχειας απαδις] Difficillima eſt vox απαδις, & quæ Portus comminiſcitur, aperte reſpuit Metrum: Nam απα Trochæus eſſe debet: Pueri vident & ſentiunt: Dicam quod ſuſpicor: ἡπαρ & ἡπας non differre autumo, & iſta voce *præcordia* denotari credo: ἡπαρ ὑπο πραπιδων, & ϛηθος, ὁθι Φρενες ἡπαρ εχουσιν, ex Homero nota ſunt, & ſignificationem iſtam ſtatuminant, præſertim ubi ſedes τȣ επιθυμητικȣ dicitur ἡπαρ, & ipſum illud hic commode intelligitur: ἡπας, ἡπαδος: Sic legendum eſſet ταχειας ἁπαδας. De Etymo τȣ ἡπαρ Grammatici inepte: Ad ἡπιος forte pertinet, & ἡπω idem olim, quod ἡπιαω: ἡπω, ἡπιος: ἡπω, ἡπαρ, ἡπας: Quin & ἡπις, ut ἡπας, ſic potuiſſet dici: ἡπις, ἡπιδος: cujus plurale ἡπιδας & ἁπιδας hic haberemus: Attende: Hæc veriſimillima ſunt, & ut ſententiæ, ita Metro certe amica: Αια eſt Trochæus; & eo reſpiciens Metricus ſcribit in Scala, τȣ πρωτȣ ποδυς της πρωτης συζυγιας διαφερουσης. 165. Μη παρει καλα] Nihil ſyncerius: Sequentia probant, & tota cohærentia loci: Apage Schmidii παριεις.

169. Ει τι και Φλαυρον παραιθυσ- σει, μεγα &c]

Si

Si quid leve minus bonum emicet, id ſtatim in te videtur grave: Egregia de principe ſententia: φλαυρον, non rectum, pravum. 172. πολλοι μαρτυρες αμφοτεροις πιστοι] De patre & filio; de principe & civibus intelligi poteſt æquo jure. 173. Ευανθει δ' εν οργᾳ παρμενων] Perbene οργᾳ: Similiter Æſchylus in Prometheo Vincto, Οργης νοσουσης εισιν ιατροι λογοι: Diximus ibi: Pindarus ita etiam alibi. 176. Εξιει δ' ὡσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη &c.] Εξιει, ut ſupra παριει: Hic tamen probarem, quod ibi improbavi: Scripſerim enim lubens, Εξιεις δ' ὡσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη δολωθῃς &c. Sic verba hiulca, aptiſſime cohærent: Sis ſplendidus, ſed ita, ut iſto ſplendore non cogaris ſordida lucra captare, quo ſplendori ſatisfacias: Egregium monitum, & quod Poëta expreſſit verbis egregiis: Talia enim εξιεις ἱστιον ανεμοεν, ὡσπερ κυβερνατας ανηρ: Interpretes non moror, qui humilia hic etiam cogitant: ὡσπερ optimum eſt: ὡς τις ſorderet hoc loco: Aldus Ιστιον ανεμοεν πετασας, haud dubie ex interpretamento: cujus veſtigia etiam in Aliis: Quare verbo moneo. 178. Μη δολωθῃς ω φιλε &c.] In his diſcreparunt Libri: Bonum eſt, quod hic habemus: Nec malum iſtud Aldi, Μη δολωθῃς, ω φιλε, κερδεσιν ευ- τραπελοις. οπιστομβροτον αυ-, ſi unum οπιστομβροτον excipias, quod pro οπιθομβροτον irrepſit: Sic ſcili-

ſcilicet pro Jonico quadriſyllabo hic etiam adeſt Jonicus quinqueſyllabus, ut in Colo gemello Antiſtrophæ primæ, ſi pro τοιδα ſcribamus τοϊδα. Illud addam: Erunt, qui pro Εξιει, Μη δολωθης ſcripturi ſunt Εξιει, Μη δολωθεις: Ego alterum præfero Εξιεις, Μη δολωθης, quia naturalius eſt & monenti convenientius. 179. Οπιθομβροτον αυχημα δοξας &c.] Virtus vivit poſt funera, maxime per Poëtas & Hiſtoricos Oratoresque; Hæc dicuntur γενικως, ut ex Cræſi & Phalaridis exemplis apparet, & alia ſunt a præcedentibus. 184. Ου φθινει] Φθινει hic primam corripit, ut ſæpe alibi apud Poëtas antiquos: Schmidius non audiendus.

189. κοινωνιαν Μαλθακαν παιδων οαρóισι] Elegans & Pindarica appoſitio ad μιν: De Elipſi non cogitandum. 191. Ευ δε παθειν, το πρωτον αεθλων] Ita bonus Schmidius contra omnes Libros, qui conſtanter exhibent Το δε παθειν ευ: ut ſcilicet Dactylum haberet: Quo jure, ex Antitheticis conſtat & Metri Trochaici indole: Si pro αεθλων, quod in plerisque Libris, ſumere velis αθλων, potes: Alias vel Synizeſin adhibere debes, vel πρωτον α habere pro Dactylo, quem locus tertius Trochaici non reſpuit.

ODE II.

Col. 3. Τεμενος Αρεος, ανδρων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Non impro-

probo: Malo tamen fere Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo. 5. Δαιμονιαι τροφοι] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vel Dactylicum Dimetrum Acatalectum.

7. Φερων μελος ερχομαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον καταληκτικον, της πρωτης συλλαβης διαφορου ουσης: Pæon ſecundus ex mente Magiſtri hic ubique eſt pro Jonico a majore: Vide gemella: Ego, quia ubique Pæon eſt, Colon pro Jambico Dimetro Brachycatalecto habere malo. 8. Αγγελιαν τετραοριας ελελιχθονος] Metricus, χοριαμβικον, τριμετρον ακαταληκτον: Recte: Prima Syzygia eſt Choriambica: duæ ſequentes ſunt Jambicæ ἑπτασημοι. 10. Τηλαυγεσιν ανεδησεν Ορ-] Metricus, επιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Mihi placet magis Jambicum Dimetrum Acatalectum. 12. Ποταμιας ἑδος Αρτεμιδος] Metricus, διμετρον επιχοριαμβικον ακαταληκτον: Ποταμιας εδος habuit pro Syzygia Trochaica: quod difficilius ſane: Quare Colon mihi videtur potius Antiſpaſticum Dimetrum Acatalectum, ex Antiſpaſto quinqueſyllabo & Syzygia Jambica ἑξασημῳ, pede poſtremo pro Tribrache ſumto. 13. Τας ουκ ατερ, κεινας αγαναισιν εν] Metricus, τριμετρον ιαμβικον ακαταληκτον: Corrupte: Lege βραχυκαταληκτον. 17. χερι διδυμα] Ita recte Aldus: χειρι non fert Jambicum: Hoc autem commode ad Hieronem referri poteſt: Sic τιθησι

θησι κοσμον habet, quod ornat, & ſententia eſt plenior: *Hieronis manui geminæ.*

21. Εν θ' ἁρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον] ἁρματα poſt διφρον adeo Tautologum eſt, ut illud Poëtæ eruditiſſimo tribuere nec auſim, nec velim: Scripſerat ipſe, niſi egregie fallor, Ξεστον ὁταν διφρον, Εν θ' ἑρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον: ἑρματα ſunt ζυγα & lora, quæ faciunt, ut vere currui junctus ſit equus, eaque non minus bene, quam ἁρματα, πεισιχαλινα dicuntur figurate: ἑρμα ab ειρω vulgo deducitur, & vox eſt πολυσημος: Periti ſciunt: Interpres Antiquus ipſum ἁρματα, ζυγα και σειρας exponens, ineptit Græculorum more, qui ſententiæ ductu arripiunt, quicquid ſe calamo offert: Vox ea ſignificatione occurrit nullibi: Et ſic ſaltem αρμενα ſcripſiſſet Poëta. 27. Κελαδεοντι μεν αμφι Κινυ- ραν πολλακις φαμαι Κυπριων] Κινυραν Κυπριων jungendum: Id ſuadet εννοια Poëtæ de extero: λιπαραν απο Θηβαν, & αλλος ανηρ αλλοις βασιλευσιν præcedit, Λοκρις vero παρθενος ſequitur.

29. Χρυσοχαιτας προφρονως] Spondeus pro Trochæo in ſecundo loco: Licita eſt variatio, & boni Interpretes fruſtra laborant: Aldus tamen Χρυσοχαιτα προφρονως.

31. Ιερεα κτιλον] ἱερεα ἡγεμονα: *Sacerdotem primarium:* Heſychius, Κτιλος, τιθασος, πραος, ἡγεμων. 33. Ποιτινος αντι εργων] Nihil ineptius eſt, quam quod de ποτινος cornican-

tur

tur Interpretes: Haud dubie ſcribendum Ποι τινος: quod apertum eſt & facile: Ita ſcilicet ordinanda ſunt verba, Αγει δε ποι χαρις οπιζομενα τινος αντι φιλων εργων: *Eo impellit gratia colens aliquem propter facta amica:* οπιζεσθαι cum caſu patrio norunt ipſi pueri: Dicuntur hæc γενικως, ut illa Αλλοις δε τις ετελεσσεν αλλος ανηρ Ευαχεα &c. Et ut ibi Cinyræ, ita hic Hieronis exemplum apponitur ειδικως. 35. Ζεφυρια προ δομων] Metricus, παιωνικον διμετρον καταληκτικον: Ex duobus ſcilicet Pæonibus primis: Nam poſtrema eſt indifferens: Eſſe etiam poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum, ſumto Antiſpaſto quinqueſyllabo: Neque id deterius. 37. Πολεμιων καματων εξ αμαχανων] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ακαταληκτον Πινδαρικον, απο τροχαιυ εις τροχαιον: Πολεμιων κα, Antiſpaſtus quinqueſyllabus, revera Ditrochæus eſſe poteſt, & talis, ſed acciſus, certo certius eſt μαχανων: Id voluit Magiſter, qui Pindaricum vocat ea de cauſa: Nimis, credo, Scholaſtice: Nam Ditrochæus aliis etiam eſt Antiſpaſtus bonus: Neque neceſſe, ut Πολεμιων κα ſit Ditrochæus: Antiſpaſtus enim eſſe poteſt, ſimilis medio: Ad λυσιν modo attende; nihil apertius: Pro τριμετρον ακαταληκτον ipſe Metricus ſcripſit τριμετρον καταληκτικον. 38. Δια τεαν δυναμιν, δραμεισ᾽ ασφαλες] Metricus, συνθετον απο παιωνος, και διμετρου Ιωνικου ακαταληκτου, τυ, τε ανακλω-

κλωμενου, και του απο μειζονος: Ineptit Magiſter: Nam ut de Pæone nihil dicam, ita non concurrunt Jonici contrarii; & ανακλασει non eſt locus, quia Jonicus a majore; ipſe indiget, quod habet, ut Jonicus a majore maneat: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Colon eſt, vel Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo, & Syzygia Jambica in medio; vel Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum, more Pindarico & Steſichoreo in Jambum deſinens: Illud δραμεισ' ex uno Libro C. 71. hic invexerunt Editores Angli: Omnes alii cum Libris aliis conſtanter δρακεισ': Pro aureis ſumſerunt ænea: Nam optimum eſt δρακεισ', & vere Pindaricum: δερκεσθαι, *videre*, *vivere*: Homericum, Ουτις εμευ ζωντος και επι χθονι δερκομενοιο, ipſi pueri tenent: ασφαλες optimum quoque pro ασφαλως. 40. Ιξιονα φαντι ταυτα] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον, εκ τροχαϊκης διποδιας: In hoc Colo eſt Jonicus; in aliis Pæon ſecundus pro Jonico: Cur non ſumſit Jambicum Hepthemimeres? An unus Spondeus tribus Jambis oppoſitus id prohibebat pondere ſuo? Vides, quid Magiſtris tribuendum ſit. 43. Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις] Metricus, Πινδαρικον, δια το πολλακις τον Πινδαρον αυτῳ κεχρησθαι. συγκειται δε εξ αντισπαστικου χοριαμβου και ιαμβου και συλλαβης: Hic de Pindarico verum perhibet: Junge Hephæſtionem in Enchi-

chiridio pag. 46. Scribendum autem εξ αντισπαστου, χοριαμβου, και ιαμβου και συλλαβης.

44. Εποιχομενους τινεσθαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, ακαταληκτον: Ne unus etiam in his eſt Jonicus, ſed Pæon ubique ſecundus, ut in altero Strophæ ſeptimo: Et cur igitur aſpernatus iterum fuit Jambicum? Mirum eſt Grammaticorum ingenium: Quia dictum, Pæones ſecundos aliquando adhiberi pro Jonicis a majore, id factum voluerunt multi ubique: Sic ſcilicet minus trita captabant ſtrenui: Επερχομενους, quod in Lib. Aug. & MS. γ. erat, interpretamentum eſt του Εποιχομενους: Nihil apertius.

52. Αλλα νιν ὑβρις εις αυαταν ὑπεραφανον Ωρσεν] αυαταν debet eſſe Anapæſtus: Et ſic ſcribendum eſt αϜαταν, & αατα ſumtum pro ατα duas priores ſyllabas corripit: In αασαν αασας, αασεν, αασατο & αασαμην apud Homerum, ut notum, ſyllabarum menſura variat; Nihilque obſtat revera, quominus duas priores ſyllabas in αϜαταν corripere poſſimus: Ut vulgo profertur αυαταν, Anapæſtus eſſe non poteſt, & Metrum peſſime temeratur: Hoc perſpicuum: Sed an Æolicum αϜαταν hic convenit? Dubito ſummopere: Nam ubi εις αϜαταν ὑπεραφανον Ωρσεν ita præcedit, inepte profecto ſequitur, Ταχα δε παθων εοικοτ' ανηρ, Εξαιρετον ἑλε μοχθον: Id enim plane Tautologum, neque aliud αϜαταν, quam μοχθον εξαιρετον: Hoc adeo certum & evidens,

dens, ut dubitare poſſit nemo utut dubitare adſuetus: Et quid igitur? An ita balbutiit Poëta eruditus? Cras credam, non hodie; & aliud ſubeſſe ſuſpicor, quod tibi impertiam breviter: ὑβρις hic eſt animi inſolentia ex nimia fortunæ benignitate: Iſta ὑβρις Ixionem ωρσεν εις απαταν ὑπεραφανον: απατα eſt omnis improbitas, quæ fit adhibita techna, & animo doloſo: Ad talem improbitatem petulantia Ixionem adegit fortuna ebrium: Idque explicant ſequentia: Primo enim per dolum interfecit ſocerum: Dein vero Junonem, cujus amore captus erat, inſidioſe ad ſtuprum ſollicitavit; & propter geminam illam απαταν, ανηρ εοικοτα παθων, εξαιρετον ἑλε μοχθον: Vides? Hæc apta ſunt & optime ſibi conſtant: Quare perquam probabile mihi fit, pro εις αϜαταν ſcripſiſſe ipſum Pindarum εις απαταν: quod ita mutarunt Naſutuli de Æoliſmo perperam cogitantes, ut eruditionem ſuam oſtentarent: Niſi forte αταν pro damno ſumſerit Poëta, quo alter alterum afficit, & ſic cladem, quam ſocer & Juno ab Ixione fuerunt paſſi, non cladem, quam propter maleficia ſua paſſus eſt Ixion, intellexerit: Quod ab uſu Linguæ abhorret, & ineptit ſane reſpectu ipſius Junonis, quæ iſta Ixionis audacia damnum ſenſit nullum, peſſimumque deluſit nebula: Quare arridet quod poſui, & locus mihi plane ſuſpectus manet: Αλλα νιν a μακρον γ'

ουχ

ουχ υπεμεινεν pendet, & poſt Ωρσεν pro puncto collocandum eſt Comma. 57. Ηρως ὁτι τ' εμφυλιον αἱμα πρω-] Colon Jambicum non eſt ſanum: Nam ὁτι Pyrrichius eſt, & locum ſecundum vitiat: Scribendum vel Ηρως ὁτι γε, vel Ηρως ὁτι τε εμφυλιον αἱμα πρω-: Sic Tribrachys commode eſt pro Jambo: ὁτι τε ſequens videtur ὁτι τέ præcedens malle; ſed arctior ille nexus non eſt neceſſarius, & ὁτι γε æque bonum. 69. Ειδος γαρ ὑπεροχωτατα Πρεπεν &c.] Optima lectio, ſi recte intelligatur: Dicam verbo: ὑπεροχωτατα ειδος cohæret, & ad ουρανια θυγατερι Κρονυ ſe refert: *Junoni formam præſtantiſſimæ:* Hoc vere Græcum: Interpretum balbutiem non curo. 71. ἀν τε δολον Αυτα θεσαν Ζηνος παλαμαι] Malim fere ἀν γε δολον: ἀν, *quam:* ἀν pro εκεινην hic durius eſt: Ita Schmidius.

77. Ταν πολυκοινον ανεδε-] ον ανε eſt Tribrachys pro Jambo in Verſu Choriambico Dimetro Catalectico cum Syzygia Jambica acciſa, neque peccat ſane: Si tamen cum Schmidio legere malis ανδε-, quia calamo erat præſto, per me licet. 81. ουτ' εν Θεων νομοις] Poſt εν ανδρασι non deterius fuiſſet εν Θεων δομοις: Nihil tamen muto. 84. εμιγνυτ' εν Πα- λιου σφυραις] Galeni εμιγνυτ' αν πολιοσφυροις mihi ſuſpectum eſt, & ab Amanuenſibus videtur profectum, ut ipſe Galenus legerit, quod hic habemus. 89. επι ελπιδεσσι] *ut ſperat, ut vult:* Sic appoſi-

tum επι & venuſtum. 92. ετον κιχε, και θαλασσαι-] Bonus Schmidius ex una Aldina, ητον, κιχε, ut Spondeum haberet in loco primo, qui in his ipſis variat: Ubi αιητος pro αιετος? Ipſum illud Aldinum mihi ab operis eſſe videtur. 97. δακος αδινον] Recte: αδινον ab αδην eſt: αδικον languet præ eo: *animal noxium & grave*, quod ego fugere debeo: Hæc dicit propter ſuperiora, ne maledicus videatur: Alibi etiam ita Pindarus. 101. πιαινομενον] *ditatum*, proprie & ſignificatione prima: Id apparet ex πλουτειν ſequenti: Archilochus lingua maledica benignam nummorum copiam ſibi comparaverat; & tamen τα πολλα erat εν αμαχανια: Fieri enim non poteſt non, quin maledici continuo ſibi metuant ab illis, quibus maledixerunt. 101. Το πλου- τειν δε συν τυχα ποτμου Σοφιας, αριστον] το πλουτειν σοφιας cohæret, & συν τυχα ποτμυ per ſe ſubſiſtit, neque duo iſta miſcenda: Prius ſapientiam, poſterius opes & meliorem fortunam denotat: Nihil apertius. 104. Τυ δε σαφα νιν εχεις, ελευθερα φρενι πεπαρειν] Ejice diſtinctionem poſt εχεις: Nam iſta cohærent arcte: *Tu vero manifeſte id potes mente libera & ingenua patefacere atque oſtendere:* νιν, vel το πλουτειν σοφιας συν τυχα ποτμυ, vel το πλυτειν σοφιας συν τυχα ποτμου, ειναι αριστον: πεπαρειν eſt ενδειξαι, σημηναι, ut apud Heſychium exponitur: qui & Πεπαρευσιμον, ευφραστον, σαφες, in-

interpretatur: πεπαρεω, πεπαρευω, πεπαρευσιμον: Verbum eſt bonum & appoſitum hic: Qui mutant, riſum debent: Emphaticum vero ελευθερᾳ φρενι de Principe, qui neminem metuit: Et eo pertinet ſequens, Πρυτανι, κυριε &c. Interpretes hic miſere ineptiunt: Nihil de donis, nihil de ſe Pindarus in his.

112. Χαυνᾳ πραπιδι παλαιμονει κενεᾳ] Legendum puto κενεα, adverbialiter pro κενεως: παλαιμονει idem, quod παλαιει: παλαιω, παλαιμων, παλαιμονεω: παλαιω, παλαισμων, παλαισμοσυνη: Heſychius, Παλαιμων, ὁ Ηρακλης: Cui junge Etymolog. M. parentem.

123. Ποτι ἁπαντα λογον Επαινειν] ποτι επαινειν ἁπαντα λογον pro κατα ἁπαντα λογον.

125. κατα Φοινισσαν εμπολαν] Merces Phœniciæ erant in pretio: Ideo illis aſſimilat hoc ειδος; non ut ſtipem ſibi mendicaret, & eo animo id compoſitum & miſſum diceret: Generoſior mihi videtur Pindarus. 129. Θελων] το Καστορειον, ut αιδω Παφιαν θελουσαν ηδη in Anacreonticis, quod perperam mutabat Canterus. 131. Γενοι' οἱος εσσι, μαθων] Ita legendum, ut Metro bene ſit: *Sis qualis es, id ipſe edoctus probe:* Et hic diſtinguendum τελεως: Sequentia, καλος τοι Πιθων παρα παισιν, αιει Καλος· ὁ δε Ραδαμανθυς ευ &c, arctius cohærent, & novam ſententiam conſtituunt: *Simiolus ſemel pulcher viſus pueris, illis ſemper videtur pulcher: Rhadamanthus vero &c.* Alii aliter: ita ego:

 Qui

Qui καλος τοι Πιθων cum μαθων jungunt, ridiculi ſunt. 138. Οια ψιθυρων παλαμαις ἑπετ' αιει Βροτων] Hæc partim ερωτηματικως, partim θαυμαστικως dicuntur, & accurate diſtinguenda ſunt a præcedenti ουδ' απαταισι θυμον Τερπεται ενδοθεν: Alias hic haberemus peſſimum illud Schema Pindaricum, & ἑπιται penderet ab απαταισι, verbum ſingulare a nomine plurali: Vident, qui attendunt, & diſtinctionem noſtram probabunt: quæ orationem etiam efficit longe fortiorem: Sic enim cum majore Emphaſi ſequitur Αμαχον κακον &c. 140. διαβολιαν] Secunda in διαβολιαν hic etiam producitur: Ob brevium concurſum, an propter α Doricum pro η, videbimus alias. 144. Ατε γαρ ειναλιον πονον ο-] Ita per me licet, cum Schmidio ſcribas: Non neceſſe tamen: Nam ſive Epichoriambicum ſive Antiſpaſticum ſumas, εναλιον ſtare poteſt κατα ισοδυναμιαν, & in Trochaico revera melior eſt Tribrachys, quam Dactylus, in Antiſpaſtico autem Antiſpaſtus πεντασημος non deterior ἑξασημω: Periti ſciunt. 145. αβαπτιστος ειμι, φελλος ὡς] Ad calumnias apud Hieronem in Pindarum ingeſtas, ego refero, quod legimus in Scholiis, Θρασυδαιος τις ἑταιρος ην Πινδαρου· Ιερων δε επεπολεμηκει Θηρωνι τω Θρασυδαιου πατρι. ειχος ουν διαβεβλησθαι τον Πινδαρον τω Ιερωνι. ὁθεν απολογουμενος εις τουτο πασαν αναφερει παραινεσιν. Sic cauſa probabilis adeſt. 147. Υπερ

ἑρκος

ἑρκος ἁλμας] *Extimum* eſt ſeptum: Inde ἑρκος hic pro ſuperficie: Interpretes verba perdunt, & non dicunt quod debent

148. Αδυνατα δ' επος εκβαλειν] Αδυνατα δ' elegantius eſt, quam Αδυνατον δ', ubi επος κραταιον accedit, ſed Metrum ſibi non requirit: Dactylus enim in loco ſecundo Trochaici non peccat: Plerique Libri Αδυνατον δ': Ut antea indicavi, ſuſpicor Pindarum in Antiquioribus Exemplaribus fuiſſe liberiorem.

150. Δολιον αςον] Hæc & ſequentia γενικως dicuntur & Ethice: Sapientem vero & magnanimum in illis ſe prodit Poëta: Quare quod de munerum petitione, merce Phœnicia, & aurea cithara ſcribitur, inter Scholaſticorum commenta refero non injuria.

151. Σαινων ποτι παντας αγαν] Colon Jambicum laborat: Nam α in αγαν brevis eſt: Legendum ſuſpicor, Σαινων ποτι παντας αρα: α in αρα eſt anceps, ut nemo neſcit.

155. λυκοιο δικαν ὑποθευσομαι, Αλλ' αλλοτε πατεων ὁδοις σκολιαις] Strenue ſubcurram viis variis, ut eum obſervem, & ſciam ubi ſit, quidque in me machinetur: Egregium hoc, ut oſtendat, ſe nolle invadere inimicum, ſed contra inimicum ſeſe tueri: Interpretes non intelligunt, & injuriam faciunt humaniſſimo Pindaro. 163. τα κεινων] Alii τα 'κεινων: Scribæ loquuntur: Ipſe Poëta Idiomate ſuo ſcripſit τα τηνων: Moneo in tranſitu: Ubique in eo peccatum: τοτε & τοτ'

 hic

hic etiam habemus: Et tamen ſunt ineptuli, qui a Scribis Dialectorum notitiam petunt.

164. Τοτ' αυ δ' ἑτεροις εδω-] Ita Schmidius contra omnes Libros, qui conſtanter habent, Τοτε δ' αυθ' ἑτεροις εδω-: quod paulo liberius eſt, ſed Metrum non vitiat: Anapæſtus enim pro Jambo ſumitur millies: Idne denegabimus Lyrico, quia rigidi Grammatici contra ſtant? 166. δε ταυτα γε νουν ιαινει φθονερων. Σταθμας] Sic etiam Schmidius, ut Anapæſtum haberet Anapæſto oppoſitum: Omnes Libri uno conſenſu, δε ταυτα νοον ιαινει: Sic in διποδιᾳ Jambica commode Tribrachys opponitur Anapæſto. 167. ἑλκομενοι] In numero hic variant & variarunt Libri: ἑλκομενος, ενεπαξεν, μηχαναται bonum: Et bonum quoque ἑλκομενοι, ενεπαξαν, μηχανωνται, pro quo Aldus cum MSS. Angl. μητιονται: Iſta vero confuſa prava. 173. Ζυγον γ' αγηγει. Ποτι κεντρον δε τοι] Exciderat fulcrum, ut millies, idque MS. Angl. γ. recte repoſuit, ne Colon Choriambicum concideret: γενικως hæc omnia dicuntur, ut monui, ideoque fulcrum etiam bonum: Apage illud *mihi*, quod in Verſione Latina ex Schmidio. 175. Αδοντα δ' ειη Με τοις αγαθοις ὁμιλειν] ἁδοντα, *placentem*, legendum ſine dubio: Et hoc voto generalia pulchre concludit optimus Pindarus.

ODE

ODE III.

Col. 1. Ηθελον Χειρωνα κε Φιλλυριδαν] Metricus, ὁμοιον τῳ, αμβολας τευχης ελελιζομενα: Colon eſt ſeptimum Od. 1. Pyth. 8. Φηρ' αγροτερον] Hæc non ſeparanda, & recte Scholiaſtes antiquus hoc de corpore, ſequens de animo accipit: Nihil planius aut apertius.

9. Νυν εχοντ' ανδρων φιλον' οἱ-] Metricus, προσοδικον: Aperto errore: Colon eſt, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, vel Trochaicum Hepthemimeres: Et ſic apparet, quam inepte Schmidius pro Νοον, quod omnes Libri habent, ſcripſerit Νυν: Nam Tribrachys eſt pro Trochæo, neque Synizeſis adhibenda in iſta voce. 11. Τεκτον' ανωδυνιας] Ita Schmidius: Omnes Libri conſtanter Τεκνον ανωδυνιας: Nam Palatinus C. ſuperſcripta litera correctus fuit ab aliquo Grammatico: Elegantiſſima eſt antiqua lectio, ſi τεκνον ανωδυνιας referas ad ipſum Chironem, cujus matrem Philyram figurate ανωδυνιαν fingere & vocare potuit Pindarus: Sic appoſite etiam duo Synonyma ſeparantur, & perſonis tribuuntur diverſis: Chironi ſcilicet τεκνον ἁμερον ανωδυνιας γυιαρκεος: Æſculapio vero παντοδαπαν αλκτηρα νουσων: Quæ de uno Æſculapio ſunt nimia, præſertim ubi ſic omnia de diſcipulo, nihil de magiſtro dicitur, quod ad Medicinæ peritiam pertineat: Attende: Sic non mutabis, quod

omnes Libri tuentur auctoritate ſua: Κρονος eſt tempus: Eique commode jungitur uxor, cujus dos erat ανωδυνια, quia in ipſo tempore eſt, quod omnibus medetur, omneſque dolores tollit: Eo reſpicere potuit Pindari eruditio: Ego certe hic Libros ſequor: Poſt γυιαρκεος ſic ponendum Comma. 13. αλκτηρα νουσων] Ita legere Metrum Encomiologicum jubet. 14. Φλεγυα] Φλεγυια etiam perperam Aldus & Calliergus: Id ipſum Metrum reſpuit. 18. Εις Αΐδα δομον, εν Θαλαμῳ, κατεβα] Hæc mera balbuties eſt, ſi Interpretes audias: Ego nullus dubito, quin ipſe Pindarus manu ſua ſcripſerit, Τοξοισιν ὑπ' Αρτεμιδος, Εις Αΐδα δομον εκ Θαλαμω κατεβα: Sic nihil aptius: Idioma decepit miſeros, & ſic εκ in εν mutatum: Vident omnes. 25. Αλλον αινησε γαμον, κρυβδαν πατρος] Metricus ad Verſum Strophæ in Scala, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον: Talis eſſe poteſt Verſus iſte: Nam αρκεος Ασ Choriambus eſt: Sed in hoc & aliis gemellis ne Choriambi quidem extat veſtigium, ſi recte metiamur: Dicam verbo: Aut erravit Magiſter ſolam Stropham conſiderans, aut corruptus eſt a Scribis & legendum, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: Talis eſt Verſus: Hic ſcilicet litera εφελκυστικη apponenda: Αλλον αινησεν γαμον, κρυβδαν πατρος: In Verſu Strophæ vero γυιαρκεος fulcro ſtabiliendum: γυιαρκεος γ', Ασκλαπιον: Sic omnia

nia ſibi conſtant. 28. Ουκ εμειν' ελθειν τραπεζαν νυμφιαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον, Πινδαρικον: A mala manu huc acceſſit Πινδαρικον: Nam Trochaicum Trimetrum Catalecticum eſt vulgare, absque Jambo, qui facit ut Trochaica Pindarica dicantur iſta: Pertinere poteſt nomen vel ad præcedens, vel ad ſequens Colon: Id apparet ex illis, quæ ſupra jam habuimus in Metricis: νυμφιαν invexit Schmidius ſuo arbitrio, & Editores Angli invenerunt in uno Ms. C. 71. Alii omnes νυμφιδιαν conſtanter: Recte, vel ſaltem non male, ubi certo certius Dactylus pro Trochæo eſſe poteſt. 31. Οια παρθενοι φιλεοισιν ἑταιραι] Metricus, ὁμοιον τῳ, ται θ' ὑπερ Κυμας ἁλιερκεες οχθαι: Colon 34. Od. 1. Pyth. Metrum variat, & pro Syzygia Trochaica ἑπτασημῳ, in hac Epodo prima eſt Syzygia Trochaica ἑξασημος: Nihil facilius aut planius: Quid tamen bonus Schmidius? Ut ἑπτασημον habeat, ſecundam in παρθενοι producit uno decreto ſuo. 38. Οστις αισχυνων επιχω-] Metricus, διμετρον τροχαϊκον επιχοριαμβικον: An ipſe ſcripſit, διμετρον τροχαϊκον η επιχοριαμβικον? Colon revera vel Trochaicum vel Epichoriambicum eſt: Diximus ad Col. 9. Strophæ, quod huic ſimile, & ubi Metricus corruptus, ut conſtat etiam hinc. 39. ρια, παπταινει τα πορσω] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος, διμετρον καταληκτικον: Imo ακαταληκτον:

κτον: Et ſic corrige. 42. Εσχε τοιαυταν μεγαλαν αυαταν] Hic recurrit αυαταν, ut ſupra, & ſcribendum etiam αϜαταν, ut ſupra, ne Verſui fiat injuria: Sed quid? Dicam plus: Nonne etiam απαταν hic legeretur rectius? Ita hercule videtur mihi: οψεως απατη eſt hallucinatio: Simile λημαλος απατη: Et attende: Non narratur hic pœna, ſed error Coronidis: Locique cohærentia eſt perſpicua: Quare ſuſpectum mihi eſſe incipit totum Æolicum αϜατα, quod ab Ineptulis forte, qui ſapiebant ſibi, & quidem in ſecretioribus: Tales enim errores etiam multi in Libris: Neque alibi αϜατα hoc, quam in duobus hisce locis Pindaricis ſibi vicinis, quantum ego ſcio: Vide & cogita mecum: Plerique Grammatici α in αατα pro Pleonasmo habent: Sic Digamma Æolico non poterat eſſe locus. 43. λημα Κορωνιδος] Ita legendum: λημμα dignum eſt Morbonia.

48. Πυθωνι τοσσ' εισαϊεν] Illud εισαϊεν a Schmidio eſt: Alii omnes εσαϊεν: An Jambus peccat in loco tertio Verſus Jambici?

50. κοινωνι παρ' ευθυτατῳ, γνωμαν πιθων, Παντα ισαντι νοῳ] Peccat Comma poſt ευθυτατῳ: Nam iſta cohærent, & παρα jungendum cum πιθων: γνωμαν παραπιθων κοινωνι ευθυτατῳ, παντα ſcilicet ισαντι νοῳ: πεπιθων ex Jonico faceret Proſodiacum, & dubio procul ſcribendum πιθων. 53. Ψευδεων δ' ουχ ἁπτεται] *Ea, quæ falſa ſunt, non attingit:*

Non

Non fallitur ipſe: Interpres male. 56. αθεμιν τε δολον] Hoc etiam ſtabilit απαταν ſupra V. 42. 63. Ες κακον θρεψαις εδαμα-] Rectius Aldus εδαμασ-: Periti vident.

65. Αμα Δ' εφθαρεν, πολλαν τ' ορει πυρ εξ ενος] Sine dubio εφθαρεν ſcriptum eſt pro εφθαρησαν: Sic ſequentia una cum επαυρον præcedenti longe aptiora ſunt: Pro πολλαν τ' ορει Libri quidam non male πολλαν τ' εν ορει: Nam Dactylus pro Trochæo eſſe poteſt commode. 67. αϊστωσεν] Eodem redit, α in αϊστωσεν ſit longa, an brevis: Nam Verſus Encomiologicus ex duobus Aſynartetis conſtat, quorum poſtrema eſt indifferens: Editores Metrum non intellexerunt: πυρ αϊστωσεν cohæret, nec ὡς ſubaudiendum, ut Grammatici volunt, εφθαρεν perperam accipientes. 72. Τλασομαι ψυχα γενος αμον ολεσσαι] Recte ολεσσαι: Qui ſervare poteſt, & non ſervat, idem facit occidenti: Hoc eruditius longe, quam Schmidii ολεσθαι: Et alia hanc εννοιαν ſtatuminant hic. 75. Βαματι δ' εν πρωτῳ] Ariſtarchus εν Τριτατῳ: Hoc hominis ingenium prodit, & ita ſapiunt Heroes. 77. Καιομενα Δ' αυτῳ διεφαινε πυρα] διεφαινε ſignificare poteſt, quod Interpretes dicunt, ut ſenſum explanent, ſed difficilius & coacte: An legendum forte, Καιομενα Δ' αυτῳ διεβαινε πυρα? διαβαινειν, divaricare crura: Id appoſitiſſime de flamma ſeſe ſeparante dictum hic: Schmidii διεχαινε iſta

iſta lenocinia non habet: hoc vere Pindaricum. 94. νοντας, η γυιοις πεgαπτων παντοθεν] Ita bonus Schmidius pro πεgιαπτων ne Dactylus ſtaret in loco tertio Verſus Trochaici contra Libros omnes, quotquot ſunt: Sibilos hercule meretur, ut Metrum ſuum curet, barbara inducens pro Græcis: Ubi περαπτων pro περιαπτων? 97. Ετραπεν κακεινον &c.] Recte Editores Angli Ετραπεν ex Mſs. ſuis: Alii Ετραπε cum Verſus pernicie. 99. κομισαι] Ita etiam Aldus: Metrum dictat. 102. Ριψαις δι' αμφοιν, αμπνοαν Στερνων καθελεν] Duriſſimum eſt illud δι' αμφοιν: Alii rectius ejecta diſtinctione, δι' αμφοιν Στερνων jungunt: Sed ſic αμπνοαν inter utramque vocem perquam dure interponitur: Ego ριψαις δια poſitum credo pro διαριψαις, poſtpoſita præpoſitione, ut ſæpe, & diſtinguo, ut ea de re conſtet, Ριψαις δι', αμφοιν αμπνοαν Στεgνων καθελεν: Sic nulla durities adeſt, & commode χερσι διαgιψαις ad αμφοιν αμπνοαν στερνων καθελεν ſe applicat: καθελεν pro καθειλεν haud dubie requirit Metrum. 105. νος ενεσκηψε μοgον] Colon Jonicum hic mavult, νος ενεσκηψεν μορον: Ipſa Phraſis non eſt ambigua. 108. Γνοντα το παρ ποδος, οιας ειμεν αισας] Recte Γνοντα: Sic Verſus Encomiologicus ſibi conſtat, quem evertit plane Γνοντας: *Scientem, quod ante pedes eſt* omneſque ſcire poſſumus ſtatim: *qualis* nempe *ſimus ſortis.* 109. Μη φιλα ψυχα βιον αθα-

αθανατον Σπευδε] *Ne quære vitam immortalem:* Hoc dicitur reſpectu Hieronis, cui Medicum vult, qualis erat Chiron, morbis omnigenis curandis aptum: Sequentia oſtendunt. 111. Ει δε σωφρων αντρον ναι'] Omnes Libri, Ει δε σωφρων αντρον εναιεν: Quod ita abrupit Schmidius, ut ſyllabis proſpiceret: Probare non poſſum, quia talis αποκοπη in his Pindaricis nullibi, ſi bene memini: Aliud igitur requiritur, ut Metro Trochaico vel Epichoriambico ſit menſura ſua: Lege, αποκοπη aliter inſtituta, vel Ει δε σωφρων αντρ' εναιεν, vel Ει δε σωφρων αντρα ναιεν: Diphthongus ante vocalem corripitur, ut nemo neſcit in tanta exemplorum copia: Ms. Angl. C. 71. peſſime εν ſyllabam poſtremam τυ εναιεν, transferebat ad Colon ſequens: Id enim ſic trucidatur plane: Nihil apertius.
117. σχειν ανδρασι θερμαν νοσων] Colon Jambicum requirit ανδρασιν θερμαν. 118. Η τινα Λατοΐδα Κεκλημενον, η πατερος] Perquam inepte hæc de ipſo Æſculapio & ipſo Apolline accipiunt plerique Interpretes: Nam & τινα γενικον eſt, & de diſcipulis agitur, quos ut magiſter mitteret Chiron: Talis autem non erat aut eſſe poterat Apollo: Res eſt evidens: Tu igitur γενικα ut decet, γενικως intellige cum Schmidio: Si in antro adhuc degeret Chiron, carminibus meis forte delinitus, viris egregiis vel ſeipſum medicum præberet, vel aliquem Apollinis aut Jovis di-

dictum filium; qui ſcilicet apud eum eſſet, ut artem Medicam addiſceret: πατερος ad Λατοϊδα relatum aperte deſignat Jovem Apollinis patrem: πατηρ ανδρων τε θεων τε hic non convenit: Attende autem ad Κεκλημενον, quod oſtendit Pindarum parum credulum in iſtis Deorum filiis: Diſtinctionem inſignem inter οντα & κεκλημενον haud dubie noſti. 120. Και κεν εν ναυσι μολον, I-] Hoc etiam Colon claudicat: Scribe, Και κεν εν ναυσιν μολον, I-. 124. Ος Συρακοσσαισι νεμει, βασιλευς Πραϋς αστοις] Ita male diſtinguitur: Nam νεμει non conſtruitur cum caſu tertio: Diſtingue, Ος Συρακοσσαισι νεμει βασιλευς, πραϋς αστοις: Sic caſus tertius convenit: Neque aliter antiquus Interpres ad initium Odæ. 133. κος ἑλε Κιρρᾳ ποτε] Quid ποτε? Illudne convenit? Cras credam, non hodie: Talis morator Hieroni non erat Pindarus: Et ipſa mora hic abſurda propter comitantem Medicum, qui recentem victoriam deſiderat: Scribendum autumo plane, Τους αριστευων Φερενικος ἑλε Κιρρᾳ ποσι: Sic nihil accommodatius: Verſui etiam adhibenda eſt medela: Lege κος ἑλεν Κιρρᾳ ποσι, vel ος ἑλ' εν Κιρρᾳ ποσι. 139. μελποντι θαμα] Id Metrum Jambicum ſibi requirit.

151. Λαγεται γαρ τοι τυραννον δερκεται] Recte: τιν præcedit, & perſonam demonſtrat: Portus cum Verſus Trochaici diſpendio imperite; Λαγεται γαρ τυ τυραννον δερκεται: τυραν-

τυραννον cum Emphaſi accipiendum: qui ſolus imperat. 156. Καδμῳ᾽ λεγονlαι μαν βροτων] γε poſt λεγονται Jambicum Dimetrum proſcribit, & recte omiſſum hic. 161. Αἴον Θηβαις, ὁποθ᾽ Αρ- μονιαν γαμεν Βοωπιν᾽ Ο δε &c.] Verba ſunt perplexa, & duo promiſcue ſumti, accuratius debuiſſent diſtingui: Id ego non dubito, quin Poëta fecerit, & infruniti Amanuenſes neglexerint: Scribe, Αἴον Θηβαις᾽ ὁ γ᾽ ὁθ᾽ Αρ- μονιαν γαμεν βοωπιν᾽ Ο δε Νηρεος ευ- βουλου Θετιν παιδα κλυταν. Nihil apertius. 168. Διος δε χαριν Εκ προτερων μεταμει- ψαμενοι &c.] Διος χαριν μεταμειψαμενοι jungendum puto, ut χαριν a μεταμειψαμενοι pendeat: Sic longe convenientior & ſignatior eſt locus: εκ προτερων καματων μεταμειψαμενοι χαριν Διος: Interpretes Antiqui hic ſplendide ineptiunt: Credo illos εκ πρόlερων a καματων diſtinxiſſe: Alias non video, qui ita ineptire potuerint: Διος δε χαριν εκ προτερων μεταμειψαμενοι, καματων ἑστασαν ορθαν καρδιαν: Et ſic Libri forte quidam perperam olim. 173. Τον μεν οξειαισι θυγα- τρες ερημωσαν παθαις Ευφροσυνας μερος] Nota ερημωσαν τον ευφροσυνας μερος: Minus obvium eſt. 189. Ολβος ουκ ες μακρον] Recte pro Ολβος δ᾽ ουκ, ut Metro Trochaico bene ſit. 190. Ος πολυς ευτ᾽ αν επιβρισας ἑπηται] *Quæ felicitas multa ſi ingruens ſequatur:* Ad copiam pertinet επιβρισας, quæ inſtat & urget. 191. Σμικρος εν σμικροις,

με-

μεγας &c.] Parvus apud parvos, magnus apud magnos, ſic ſeſe efferens nunquam.

198. *Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον᾽, ανθρωπων* &c.] Ita cum Schmidio lego: *ανθρωπων φατις* ad *Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδονα* apponitur: Neſtorem & Sarpedonem, de quibus creber eſt hominum ſermo: Si *ανθρωπων φατις* eſſet caſus primus, legendum foret, *Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον᾽ ανθρωπων φατις*

Εξ επεων κελαδεν- νων, τεκτονες οια σοφοι,

Αρμοσαν γινωσκεμεν. Α δ᾽ αρετα &c: *ανθρωπων φατις ἁρμοσαν γινωσκεμεν*, pro *γινωσκειν* Dorice: *τεκτονες οια σοφοι* pro *τεκτονες οιον σοφοι*: Sic verba cohærent ſatis apte, & non neceſſe, ut Ellipſes advocemus ineptas & plane inauditas; ſed alterum præſtat, nec ab eo recedendum, præſertim, ubi ex Scholiis erui poteſt, tanquam ex Libris antiquis: *κελαδεννων* etiam Aldina. 205. *Παυροις δε πραξασθ᾽ ευμαρες*] *πραξασθ᾽* aperte reſpicit præcedens *αρετα*, & illos, qui *αρετᾳ* præſtant, ſibique gloriam parant, quam *κλειναι αοιδαι* faciunt diuturnam: Qui de Poëtis & Poëſi accipiunt, munerum petitionem hic etiam Pindaro obtrudunt invito:. Ego eum ita degenerem fuiſſe non puto: Et ipſum illud præcedens, *Ει δε μοι πλουτον Θεος αβρον ορεξαι,*

Ελπιδ᾽ εχω κλεος ευ- ρεσθαι κεν υψηλον προσω, mihi Satyrice dictum videtur in Poëtas mercenarios.

ODE

ODE IV.

Col. 4. Μοισα, Λατοιδαισιν οφειλομενον] Alii Λατοϊδαισιν: Non male, ſi dimenſionem vulgatam ſequaris, vel Aſynartetum ex Trochaico Penthemimeri & Anapæſtico Monometro ſumas: Dactylus enim pro Spondeo adhibetur perbene: Alterum Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Dactylico Penthemimeri vix Dactylum admitteret propter Dactylos ſequentes: Diximus ad Od. XI. Olymp. οφειλομενον cum ουρον conjunctum non diſplicet quidem, ſed hic tamen, ne quid diſſimulem, mallem οφειλομενων: ουρον ὑμνων οφειλομενων Λατοιδαισιν Πυθωνι τε. 7. Διος αιητων παρεδρος] Ita Schmidius ex Aldina: Quid de αιητων ſentiamus, monuimus ſupra: Metricus, διμετρον Ιωνικον απ᾽ ελασσονος ανακλωμενον: Legit, ut praeter Aldinam legunt aliæ omnes: Nam αιετων facit, ut ανακλασει ſit locus: Periti vident, & bonus Schmidius nec Metricum, nec ipſam ανακλασιν intellexit: Variat autem Colon, & unum adhuc ανακλωμενον refert Stropha β, δεσιν ανσπασαντες αμοις: Alia ſunt Jonica cum Syzygia Trochaica: Et hanc variationem nota: Et Jonicum rectum opponi poteſt Jonico ανακλωμενῳ, & utrumque Jonico habenti Ditrochæum pro Jonico.

9. λωνος τυχοντος γ᾽, ἱερεα] Illud ἱερεα mihi perquam ſuſpectum eſt, & ab ineptulis videtur

detur profectum, qui in re Metrica erant pueri: Diphthongus ante vocalem recte corripitur & ρεια Jambus eſt: Lege igitur neglecto γ', λαωνος τυχοντος ἱερεια: Tribrachys pro Spondeo eſt vel Jambo: Bonus Schmidius retento γ', contrahebat ιε in unam ſyllabam, ut ipſum Spondeum haberet ad captum ſuum. 10. Χρησεν, οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας· ἱεραν Νασον &c.] Prava diſtinctio: Scribe, Χρησεν οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας, ἱεραν Νασον ὡς ηδη λιπων Κτισσειν &c. Figura eſt notiſſima, & ita ſcriptum pro Χρησεν, ὡς οικιστηρ Βαττος Κτισειεν &c. 13. Κτισσειν ευαρματον] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sic Choriambus mutilus excipit Syzygiam Jambicam, ipſumque Metrum eſt vagum & incertum: Quod ego non probo: Monuimus etiam ad Od. 2. Olymp. Colon eſt Aſynartetum Dimetrum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Syzygia Jambica hic eſt ἑξασημος, quæ in aliis ἑπτασημος: Mirum quod bonus Schmidius non ſcripſerit Κτισσειεν. 32. Διφρους τε νωμασοισιν αελλοποδας] τε hic non copulat, ſed auget: *Currus etiam gubernabunt citos:* νωμασοισιν referendum ad Αστεων, & pro copula eſt δε poſt δελφινων: Ita τε pro και ponitur aliquando: Si vis tamen, ut cohærentia ſit apertior, pro Διφρους τε ſcribere Διφρους γε, non refragabor. 34. σει, μεγα-

γαλαν πολιων ματροπολιν] Metricus; προσοδικον τριμετρον καταληκτικον: Non accedo: Nam in Proſodiacis pedes alternare debent, ut monui non ſemel, & periti ſciunt: Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum, in quo Dactyli ſunt pro Anapæſtis: Nihil frequentius: Errorem Metrici ſimilem correximus ad V. 38. Od. 9. Olymp. 37. Θεῳ ανερι ειδομενῳ, Γαιαν διδοντι ξεινια, Πρωραθεν Ευφαμος καταβας Δεξατ'] Non placet Θεῳ ανερι ειδομενῳ δεξατο, & ipſum Pindarum ſcripſiſſe arbitror Θεω ανερι ειδομενω, ut imperitos deceperit Idioma, & caſum ſecundum male acceperint pro caſu tertio: δεξαϭθαι τινος recte dicitur, non δεξασθαι τινι: Qui Linguam callent, vident ſtatim: διδοντι nihilominus manere poteſt perbene: ανερι γαιαν διδοντι ξεινια: De Colo 37. Metricus, ιαμβελεγος, τȣ πρωτȣ πενθημιμερους λειποντος μιᾳ συλλαβῃ: Nihil falſius aut ineptius, ſi gemella jungas & dinumeres: Bonus feſtinans hic etiam Epodum modo conſideravit primam: Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum: cujus pedes omnes non ſunt iidem: Vide: Res eſt aperta. 39. Πρωραθεν Ευφαμος καταβας] Tribrachys hic ubique pro Jambo in fine: Metricus, το αυτο: Jambico præcedenti. 40. Δεξατ'· αισιον δ' επι οἱ Κρονιων] Syzygia Trochaica ἑξασημος eſt Δεξατ' αισι: Pro qua in aliis Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Et ſic optim evariatur: Bo-

 nus

nus Schmidius mediam in αισιον producebat: Nonne egregie? 41. εκλαγξε βρονταν, Ανιx' &c.] Paulo plenius diſtinguendum eſt poſt βρονταν: Nam Ανιx' αγκυραν pendet a καταβας, & αισιον δε interponitur. 43. Ναϊ κρημναντων επετοσσε] επετοσσε, verbum eſt, quod nunc reperitur apud unum Pindarum: Interpretes non ſatisfaciunt: Dicam, quod ſuſpicor: Ad θεω id pertinere autumo: θω, θεω, θοω, θοος, θοαζω: επιθω, επιθεω, επιθοω: θοω, εθοσα, ut αροω, ηροσα, ομοω, ωμοσα, &c. επεθοσα, επεθοσσα: Duplex mutata in ſimplicem a quibusdam, & inde επετοσα pro επεθοσα: Talia habemus multa: Sic ſatis apertum eſt verbum, & hic ſenſum habet perquam accommodum: επιθοειν, *cito ſupervenire, accurrere, ſeſe oſtendere:* Hic επετοσσα, alibi επιτοσσαις extat: Unde liquet επι eſſe præpoſitum, & τοσσα ipſum verbum exhibere: Plane ad mentem & ſuſpicionem noſtram: θυω feſtinandi notione non ignotum eſt cuiquam: Id etiam ad θεω haud dubie referendum eſt, & θοω ſtatuminat: Gemella enim ſunt θοω & θυω propter literarum affinitatem: θω, θεω, θοω, θυω: κρημναντων omnes: Et ſcio, quid dici poſſit: Sed vix dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit κρεμναντων: κρεμναω & κρεμνημι a κρεμαω: κρημναω & κρημνημι a κρημνος: Non obſcurum eſt diſcrimen: ποτι jungendum cum κρεμναντων: ποτικρεμναντων ναϊ αγκυραν χαλκογενυν: Interpretes perperam.

53. ξεινοις ἀτ' ελ- θοντεσσιν] ἀτε ad επιων referri poteſt commode ſubaudito κατα.

55. Δειπν' επαγγελλοντι πρωτον] Pes primus eſt Trochæus, Trochaico proprius & domeſticus: Vide, quid Schmidius & Editores Noſtri dicant; ridebis, credo.

57. Φατο δ', Ευρυπυλος Γαιαοχȣ παις αφθιτȣ Εννοσιδα Εμμεναι] Γαιαοχου & Εννοσιδα de uno Neptuno vix placet ita junctum, inprimis ubi δα in Εννοσιδα Dorice eſt γα: Nonne ſcribendum, Ευρυπυλος Γαιαοχος παις αφθιτȣ Εννοσιδα Εμμεναι? γαιαοχος, terram tenens, poſſidens, id eſt, βασιλευς, rex, dominus: Id ſane Pindaricum & grandius.

61. Δεξιτερα προτυχον] Ita ſcribendum: Bonus Chæris cum ſuo παρατυχον jugulabat Verſum: προ de loco dicitur, ut de tempore: Ridiculi ſunt Grammatici, cum vulgatas ſuas fabellas ipſis Auctoribus antiquis pro norma loquendi obtrudunt. 62. Ξεινιον, μαστευσε δουναι] Metrum Jonicum aperte requirit Ξενιον: Et ſic recte Aldus: ανακλασις etiam hic nulla: Si pro μαστευσε ſcripſiſſet Pindarus ματευσε, ea adfuiſſet. 63. Ουδ' απιθησε νιν] Recte Interpres Antiquus, ουδ' απιθη αυλον πεποιηκε προς την ὑποδοχην: *Neque non flexit eum:* νιν caſu tertio, ineptum eſt Schmidii commentum. 70. σπομεναν] *ſequutam*, ut vertitur vulgo: σπομεναν, non σπωμεναν, hic habemus: Tyrones ſciunt, & Editores Angli cum Schmidio perperam

ſubtractam. 74. τεσσι φυλαξαι. Των δ' ελαθοντο Φρενες] Lege, ut Jambelegus ſibi conſtet, τεσσιν φυλαξαι· Των &c. 74. εν ταδ' αφθιτον να- σῳ] in mari *ad inſulam hanc:* κατακλυσθεισαν ειναλια βαμεν συν αλμα præcedit.

83. επιγεινομενων] Schmidius επιγειναμενων: Neſcio, quare. 88. Νυν γε μιαν αλλοδαπαν] Aut Amphimacer eſt pro Dactylo, aut ſcribendum Νυν γε μεν αλλοδαπαν: Dactylicum enim eſt Penthemimeres: Mſs. Angl. μεν. 90. Εν λεχεσιν γενος] Illud εν λεχεσιν jungendum cum αλλοδαπαν: Mulieres non modo terra, ſed etiam lecto peregrinæ: Sic εν λεχεσιν Emphaticum eſt, & Lemniacarum facinus peregrinum indicat commode: αλλοδαπον, novum, abſurdum, & ſic peregrinum vere: λεχεσιν amat Colon Dactylicum: Alii λεχεσι: Sic cæſura advocanda esſet. 96. Φοιβος αμνασει θεμισσαι] Longe rectius ſcribitur αμμνασει: Nam pro αναμνασει poſitum eſt: Pueri ſciunt: Quod de litera deleta ſcribunt Editores, ut prima eſſet brevis, aperte demonſtrat, eos in re Metrica fuiſſe talpas: Colon Trochaicum eſt Dimetrum Acatalectum: De Φοιβος, aliud quid muſſitaverat bonus Schmidius ad V. 55.

97. χρονῳ Δ' ὑστερῳ] δ' pro δη non placet, & δε non convenit: Aut delendum eſt Δ' cum Schmidio, aut legendum χρονῳ Γ' ὑστερῳ: Niſi in Libris quibusdam pro ὑστερῳ fuerit Δευτερῳ, & inde ortum ſit Δ, vel anno-

annotata vel corrupta lectione diverſa.

99. Νειλοιο προς πιον τεμενος Κρονιδα] Durum eſt Νειλοιο, præſertim ubi de Cyrena agitur, quæ longe remota a Nilo: An vitium forte delitescit, & vox antiqua, quam non capiebant Scribæ, ei originem dedit? Accipe ſuſpicionem, quæ ſi non proderit, certe non nocebit: Legendum fortaſſe, Μειλοιο προς πιον τεμενος Κρονιδα: μειλισσω omnes norunt: Id factum ſine dubio a μειλω: Nam μειλια adhuc habemus pro μειλιγματα, χαρισματα, δωρα: μειλω, μειλισσω, μειλιον: Heſychius, Μειλειν, αρεσκειν: Sic μειλεω adeſt, & ſi ſcribas Μειλειν, ut ſcripſit forte Heſychius, ipſum μειλω: μειλω, μειλος: Ζευς μειλιχιος celeberrimus: Idem Ζευς μειλος: Vides? Sic nihil aptius eſſet hic: Judica igitur. 105. εν τουτῳ λογῳ] Pro τουτῳ λογῳ: Præpoſitio abundat. 113. Η μαλα δη μετα και Νυν, ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμα, Παισι τουτοις &c] Locus paulo intricatior: Quod Interpretes comminiſcuntur, ineptum eſt: μετα abſolute peccat, & παισι τουτοις cum iſta præpoſitione jungi non poteſt: Nam ſic peſſime balbutiiſſet Poëta egregius: Hyperbata ab Hyperbatis diſtinguenda, & modus in illis ſervandus: Ego legendum autumo mutata diſtinctione & mutato accentu, Η μαλα δη μέτα και Νυν. ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμα, Παισι τουτοις ογδοον θαλ- λει μερος Αρκεσιλας· τῳ μεν &c. μέτα pro μετεστι: Id referendum ad

ad ſuperius πεπραμενον Βασιλε' αμφανει Κυρανας: Vaticinium illud adeo certum & verax,ut non modo regnaverit ille, ſed & regnent nunc ejus poſteri: Η μαλα δη μέτα και νυν: Quod mox novo ſpiritu & nova ſententia confirmat, dicens ὥστε Φοινικανθεμυ ηρος &c. ασυνδετον apprime convenit, & Pindaricum eſt: αμφανει pro αμφανε ſibi requirit Colon Trochaicum. 119. Απο δ' αυτον εγω Μοισαισι δωσω, και το παγ- χρυσον νακος κριυ] αυτον και το παγχρυσον νακος κριου arcte cohæret: & Arceſilaum & vellus aureum: Schmidius ineptit. 124. Τις γαρ αρχα δεξαἰο ναυτιλιας] δεξαἰο præcedens Μινυαν reſpicit: τις αρχα ναυτιλιας δεξαἰο Μινυας; quodnam initium Minyas fecit nautas? ναυτιλια requirit ναύλας: eos qui ſibi εδεξατο Μινυας? Sententia eſt perſpicua, ſed eruditior paulo: Ut δεξατο perſonam ſibi deſiderat, ita & δησεν, eademque eſt utriusque verbi conditio: Qui aliter accipiunt, errant. 147. Αλλ' ἅπαν νωτον καταιθυσ- σον] Sed per totum tergum pendebant & ſe movebant ſplendidi: απαν νωτον pro καθ' ἅπαν νωτον. 154. Ουτι πυ οὗτος Απολ- λων; ουδε &c.] Recte omnes ante Schmidium, Ουτι πυ οὗτος Απολ- λων· ουδε &c: Sic & hæc, & ſequentia conveniunt, nec ita incongrue ab Apolline & Marte ad Otum, Ephialtem & Tityum tranſitur.

156. Εν δε Ναξω Φαντι θανειν λιπαρα — Οφρα τις ταν εν &c.] Tale quid non contingat

gat huic Viro omnium admiratione digniſſimo, qui propter animi & corporis præſtantiam majora, quam conditio humana fert, ſectari poſſet: Exempla iſta allegat Theſſalus, ut oſtendat, quam caute ab illis, quæ humanam ſortem ſuperant, abſtinendum ſit, ſi quis plusquam humana corpore & animo poſſideat: Inde diſcat Heros ille eximius, quid faciendum ſit, neque ſimilia affectans ſortem ſubeat ſimilem: Admonitionem & votum continent illa: Nihil certius: Et tamen id animadvertit hactenus nemo, omnesque Interpretes, tam veteres quam novi, in his cæcutierunt miſere. 169. πτηνας αριγνωτον πεδιλον] imo πτηναις, ut Spondeus ſit certus: Repeto, ne obſervatiuncula animo tuo excidat. 175. πολιας Εξανηκεν γαστρος] πολιας pro λευκης, λαμπρης: Sic πολιος σιδηρος, & alia dicta: Venter gravidus ſplendet ipſa diſtenſione ſua, & album ventris ſic fit ſplendidum: Ideo λαμπρης noto. 185. Ενιαυτους, ουτε εργον] Recte pro ουτ' εργον: Nam Colon eſt Jonicum Dimetrum: Aldus etiam ουτε. 186. Ουτ' επος ευτραπελον] Omnes ante Schmidium ευτραπελον: Eleganter & ſcite: ευτραπελος id, quod poteſt εντρεπειν, id eſt, pudorem injicere, facere, ut faciem præ pudore aliquis deflectat: Vident omnes, & ſcutica dignus eſt homo, qui vocem adeo appoſitam, quæ nullibi forte occurrit hodie præterquam in

hoc

hoc loco, nobis ſurripuit inſcitia ſua: Ipſum ευτραπελον, credo, non vidit Scholiaſtes: Sed vel εκτραπελον, vel ipſiſſimum ευτραπελον: Ad εκτραπελον pertinet, ὁ αν τις εκτρεψαιτο: ad ευτραπελον, ὁ αν τις ευτραπειη: Sic bonus in eo etiam cæcutivit. 187. Κεινοισιν ειπων] Ubi Χαρικλοις, Φιλυρας, & Κενταυρου κοραι præcedunt, ego plane ſcribendum puto, Κειναισιν ειπων fœminine: Ipſum Idioma nunc omitto, & vulgata ſequor. 188. αρχαιαν κομιζων] αρχαιαν pro αρχαν impenſe probo, & bonum αρχαιαν κομιζων, ſed non rejiculum ſane Chæridis αρχαν αγκομιζων: Periti fatebuntur mecum. 193. Πελιαν αθεμιν] Ipſum Peliam non noverat advena. 194. Λευκαις πιθησαντα φρασιν] φρενες λευκαι ſunt mentes leves, & quæ fortuna ſua elatæ, omnia pro lubitu agunt, non jus, ſed fortunam ſuam conſulentes ſolam: Interpretes non expediunt.

195. Αμετεραν αποσυλασαι βιαιως αρχεδικαν τοκεων] Peccat ἁμετεραν, & legendum ſine dubio ἁμετερων: μιν eſt αρχην, & ſcriptum pro αυτην: Alii Libri νιν: Paulo melius fortaſſe; Nam de re frequentius adhibetur νιν, quam μιν; præſertim apud Pindarum: Qui αρχεδίκαν legebant pro αρχεδικᾶν, non potuerunt μιν vel νιν ſcribere: ſed vel μεν vel νυν ſcripſerunt ejus loco: Id quisque videt, qui verba modo in ordinem cogit: Αμετερων αρχεδικᾶν cum μιν vel νιν haud dubie eſt vera lectio: Editores in Notis

tis hic ceſpitant miſere: Res eſt aperta.

199. καδος — θηκαμενοι] *exequias facientes:* Et ſic επεμπον: Græciſmus eſt purus putus. 202. χρυβδα πεμ-] Recte κρυβδα: Nam κρυβδαν Verſum Jambicum jugulat.

204. κοινασαντες] A κοιναω vel κοινεω: In κοινασαντες, ω in α ita mutaſſe Dores, vix ac ne vix credo. 210. Ξειναν ἱκομαν γαιαν αλλων] Verſus Jambicus paſſus eſt crurifragium: Scribe Ξειναν γε ἱκομαν γαιαν αλλων: Tribrachys eſt pro Jambo, & Scribarum imperitia excidit vocula: Pro Φηρ γε in Colo ſequenti, Alii omnes Φηρ δε: Moneo, ne repetitio imprudenti diſpliceat. 214. Ꝺοντ' εγνω οφθαλμος πατρος] Ita Schmidius pro εγνων οφθαλμοι: Non improbo: Nam ſic Colo Jambico bene eſt: Sed Ms. C. Angl. 71. habet Ꝺοντ' εγνον οφθαλμοι πατρος: quod mihi non diſplicet: Nam cur Dores non dixerint εγνον pro εγνωσαν, ut τιθεν dixerunt pro ετιθησαν, longa in brevem mutata? 225. Ευμενεοντες ανεψιον] Nota ευμενεοντες cum caſu quarto, ſi vitium non ſubſit, & ευμενεοντες ανεψιω non ſcripſerit Pindarus: *Benevole excipientes; benevolum ſibi reddentes patruelem*, ne quid diſſimulem, loci indoles & cohærentia non amat: Vide modo ſequentia. 230. Πασαν εν ευφροσυναν τανυεν] Alii ες pro εν: Doricum hoc, nec improbo: Sed aptius eſſe aio hic, εν jungere cum τανυεν, ut ſit εντανυεν πασαν ευφροσυναν: *intendit omnes lætitiæ vires:* Inter-

terpretes junge: eos titubantes videbis.

236. *Συγγενεσιν παρεκοι- ναθ'*] Ita Schmidius ex Palat. C. cui conſentiunt Angl. Mſs. C. & γ: Non obloquor: Fors tamen ſcriptum olim in Libris antiquioribus, *Συγγενεσι* vel *Συγγενεσιν ποτικοι- ναθ'*: Nam ſic facilius ex eo oriri potuit vitioſum *Συγγενεσι πασι κοιναθ'*: Idioma decepit multos, erroresque invexit innumeros: *ποτικοιναθ'*, *προσκοιναθ'*: Et hoc confirmat *κοινασαντες* ſupra.

239. *θον μεγαρον Πελια δ' εσσυμενοι*] Ita perquam inepte Editores Angli: Nam δ' ita nunquam uſurpaſſet Pindarus: Schmidius conjecerat, ut ex ſyllaba brevi faceret ſyllabam longam, *θον Πελια μεγαρονδ'· εσσυμενοι*: Id bonum eſt, & ſumendum, vel *θον Πελια μεγαρον γ'· εσσυμενοι*, tibicines enim exciderunt millies, ſi ordinem verborum ſervas, qui in omnibus Libris eſt, excepto uno Angl. Ms. C. 71. in quo ſcriptum, *θον μεγαρον Πελια· εσσυμενοι*: Nam ſic nec δ' nec γ' requiritur, quia Πελια certo certius ultimam producit: Pueri vident: Et ſic apparet, quam ſtolide Angli, ordinem mutantes, δ' Schmidii retinuerunt: Hercle, nihil ſtolidius unquam vidi.

240. *Δ' εισω κατεσταν. Των δ' ακου-*] *εισω* eſt a Schmidio: Omnes Libri uno ore, *Δ' εσω κατεσταν*: Ferre non potuit bonus Jambum in Verſus Jambici principio: Quicquamne ineptius? Sed ſyllabas ponderabat, neglecto Metro.

249. *Τραχειαν ἑρπον-*

ἑρποντων προς επιβδαν δ' ὁμως] Ut Jambelegus ſanus ſit, delendum eſt δ' ante ὁμως, & corripienda poſtrema in επιβδαν: quod ſic non dicitur Dorice pro επιβδην, ſed α breve habet jure ſuo: Talia plura, quæ pro η, α breve, & contra adſumunt, idque ſine dubio etiam eſt ex Idiomate: Quicquid ſit, πιβδαν ὁ Dactylus eſſe debet, neque de longa hic cogitandum: In Editione Schmidii & Benedicti δ' omittitur, & nihil tamen de iſta omiſſione dicitur. 250. Θεμισσαμενας] Θεμις, Θεμιζω: Heſychius, Θεμιζεται, μαστιγȣται, νομοθετειται, Κρητες. 255. μωνει' τριταισι δ' εν γοναις] Aut Jambus Spondeo opponitur, aut legendum μωνει' τριταισιν δ' εν γοναις: Angl. Ms. C. 71. μωνει' τριταις δε εν γοναις: Sic Jambus abeſſe non poteſt. 258. Μοιραι δ' αφι- σταντ', ει τις εχθρα πελει Ομογονοις, αιδω καλυψαι] αφισταντ' pro αφισανται ſcriptum eſt, & ſenſus eſt, quem ex Antiquo Interprete tradit Benedictus: Nihil naturalius: Poſt Ομογονοις delendum eſt Comma, ut appareat αιδω καλυψαι ab εχθρα & πελει regi: Talis ſimultas, quæ pudorem abjicit. 261. Ου πρεπει νων χαλκοτοροις ξιφεσιν] Ita ipſe Verſus legere jubet: χαλκοτοροις, τοις τω χαλκω τιτιτρωσκουσιν eſt, ut monet Antiquus Interpres. 262. Ουδ' ακοντεσσι μεγαλαν προγονων] Scribe Ουδ' ακοντεσσιν μεγαλαν προγονων, ne Colon claudicet. 267. πλυτον πιαινων] πιαινων hic primam corripit: No-

Nota. 277. Ακα] Scribendum proprie ακη: ακη, ut ακην pro κατ' ακην: ακη, ακη, ακην: Heſychius, Ακη, αιχμη σιδηρε, η ησυχια, η θεραπεια, η ιαμαλα. 278. Δ' ανταγορευσεν και Πελιας· Εσομαι Τοιος] Ita legendum: Εσσομαι Τοιουτος Verſum Jambelegum, & Verſum Trochaicum trucidat uno ictu: Editores Angli ſe Mſſ^tos ſecutos dicunt. 291. Ει μεταλλατον τι] Non improbo μεταλλατον; ſed ubi ad loci ingenium & verborum cohærentiam attendo, longe accommodatius fore aio, ει μεταλλατlον τι: Somnium erat apertum & dubii plane expers; Vident omnes.

292. ο. τρυνει με τευχειν ναϊ πομπαν] *ut eo claſſem mittam*: Optimum eſt με, inprimis ubi præceſſit, Αλλ' ηδη με γηραιον μερος ἁλικιας αμφιπολει. Σον δ' ανθος &c. Et ſic perbene etiam ſequitur, Τουτον αεθλον εκων Τελεσσον: Tu laborem iſtum pro me ſuſcipe: ελθοντα προς Αιητα θαλαμους V. 285. etiam reſpicit ipſum Peliam. 294. Τελεσσον· και τοι μοναρχειν] Cum Aldo haud dubie ſcribendum Τελεσον: Nam Colon eſt Jonicum a minore. 296. καρτερος Ορκος αμμι μαρτυς εστω Ζευς &c.] Diſtinguere malo, καρτερος Ορκος αμμι· μαρτυς εστω Ζευς ὁ γενεθλιος αμφοτεροις: vel καρlερος Ορκος· αμμι μαρτυς εστω Ζευς ὁ &c. Pro αμμι Alii αμμιν: Id arripere debuiſſet Schmidius, ut in Trochaico Spondeus opponeretur Spondeo. 301. Αταρ Ιασων αὐlος ηδη] Ita Schmi-

Schmidius: Libri omnes Αυταρ Ιασων: Non male: Nam Dactylus pro Trochæo non peccat. 302. εοντα πλοον Φαινεμεν παντᾶ] Elegans & Emphaticum eſt εοντα: *exiſtentem*, certam, non differendam, præſentem, decretam: Ita Græci ειναι, ον, οντες, &c, adhibere ſolent: Diximus alibi: ενοντα Schmidii ineptias olet: παντᾶ ſententia requirit, & cum ſententia Verſus, ſi Epichoriambicum ſumas cum Metrico: Si enim præferas mecum Aſynartetum vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæſtico, utroque modo πάντα ſtare poteſt, vel vi cæſuræ ſcilicet, vel Aſynarteti privilegio: Periti vident: At ſententiæ hic potior habenda eſt ratio, & ſic παντᾶ omnino præferendum: φαινεμεν παντᾶ. 318. κεχλαδοντας ἥβα] κεχλαδοντας vox eſt non protrita: Idem ſignificat, credo, quod πληθυοντας: χλαω, χλαζω, κεχληδα, κεχληδω, κεχληδων: κεχληδοντας ἥβα, πληθυοντας ἥβα: A χλαω & χλαζω eſt χληδος, σωρος, πληθος: Καλλινικος ὁ τριπλοος κεχλαδως Olymp. 9. V. 3. ab Etymologici M. Auctore ſimiliter πληθυων exponitur: Non inepte; ſed aliud ibi verbum: χλαζω, ηχεω, φωνης μιμητικον eſt: Inde κεχλαδως: Heſychius, Κεχληδεναι, ψοφειν, προσλαλειν: Legimus etiam ibi, Κεχλαδᾶν, χασκειν: & Κεχλαδοῦσι, χασκουσι: Quod aliud iterum: χαλαω, χλαω, extrita litera: Inde

κεχλαδᾶν & κεχλαδοῦσι: χλαω, κεχλαδα, κεχλαδαω, κεχλαδεω: Hæc pulchre congruunt: χλιδος aliud, & a χλιω deductum: quod proinde non confundendum cum χληδος: neque χληδαω cum χλιδαω: Plura alias: hæc ſufficiunt hic. 319. τον δ' Ερυτον] ubi κεχλαδοντας ἥβα interponitur, legere præſtat τον τ' Ερυτον: Nemo dubitet, qui Græce ſcit.

323. τυεν βασιλευς ανεμων] Pæon ſecundus pro Jonico: Nam τυ in ειλυειν corripitur: Aldus τυνειν βασιλευς ανεμων: Sic ipſe Jonicus adeſt. 327. Ημιθεοισιν ποθον γ' ενδαιεν Ηρα] ενδαιεν Ημιθεοισιν, δαιεν εν Ημιθεοισιν: *accendit in Semideis:* Ita accipe. 330. Τον ακινδυνον παρα ματρι μενειν] Laborat Verſus: Schmidius nihil monens edidit Τονδ' ακινδυνον: Quod coactum eſt: Ego ſcribo, Τον γ' ακινδυνον παρα ματρι μενειν: Tibicines, ut dixi, millies neglecti ſunt: Sed Aldus, quem inſpicio, habet, Ταν ακινδυνον: Optime: Dores enim αιωνα etiam extulerunt fœminine. 331. αλλ' επι και θανατῳ] *Sed etiam morte*, moriendo: επι θανατῳ pro θανατῳ abundante præpoſitione, elegans eſt Græce. 334. Ες δε Ιωλκον επει] Ita legendum ſine dubio: κλειτας Ιωλκε habuimus etiam ſupra in hac Oda: Apoſtrophe loca corrupit multa, & Pindarus, ut monui in principio, hiatus amat. 335. κατεβα ναυταν αωτος] Hoc purum putum eſt: Aldus κατεβαν αυταν αωτος: Lectio ineptiſſima, & ab operis, credo, pro-

profecta: In qua bonus Schmidius oſtendere voluit acumen ſuum: Dicam verbo: αυταν αωτος non dicit, quod Auctor dicere voluit: Argonautas enim non deſignat, ſed Argonautarum optimos, aliis relictis: Plane contra ſcopum Auctoris: ναυταν αωτος contra plane appoſitum: Omnes enim comprehendit, & præſtantiſſimos ſimul vocat: ναυταν αωτος ſcilicet eſt ναυται αριστοι & ναυταν αριστοι: Vidimus etiam in præcedentibus, & locutionem non ſatis intelligunt Interpretes, eo ipſo errantes. 339. θεοπροπεων] Hoc a Schmidio eſt: Omnes Libri conſtanter θεοπρεπεων: quod mirum fere: An θεοπρεπεων eſt ab adjectivo θεοπρεπης, & ſic θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ιεροις jungendum, ut iſta auguria & iſtas ſortes εξαιρετως dixerit Pindarus, quæ Diis conveniunt, & digna ſunt, quæ voluntatem eorum declarant? Hoc non rejiculum ſane: Sic ipſis illis auguriis & ipſis illis ſortibus Mopſus navem aſcendere feciſſet exercitum, & θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ιεροις αμβασε jungendum etiam eſſet arcte: Attende: Sic auctoritatem Librorum tueri poſſumus. 341. εμβολα Κρεμασαν αγκυρας υπερθεν] Κρεμασαν, ut ſupra V. 43. κρεμναντων ex ſuſpicione noſtra. 345. και ωκυπορους &c.] Hæc ſtricte cum præcedentibus cohærent: Bonus Schmidius ineptit, & προσωποποϊας Pindaricas non intellexit. 347. Νυκτας τε, και ποντου κελευθους, Αματα τ' ευφρονα]

Ineptit illud και ποντου κελευθους, ubi præceſſit κυματων ριπας ανεμων τε: Nam id ipſum eſt ποντου κελευθους: Quin & και ποντου κελευθους incongrue inter νυκτας τε αματα τε interponitur: Hæc certiſſima ſunt, & faciunt, ut locus non poſſit non eſſe depravatus ab illis, qui nihil adamant ſanum: Scribe, Νυκτας τε κατα ποντε κελευθους Αματα τ' ευφρονα: Sic nihil aptius aut decentius: Tribrachys eſt pro Jambo: Id etiam fefellit miſeros.

354. Αμπνοαν δ' ἡρωες ε- ϛασαν Θεου &c.] Locus iterum ineptus, utut accipias, & ineptum etiam αμπνοαν εϛασαν ipſa forma & indole ſua: Non dubito, quin depravatus quoque ſit a Corculis ineptis: Scribendum ſuſpicor, Εν πνοαν δ' ἡρωες ε- ϛασαν Θεου σαμασι Πιθομενοι· εν Dores pro ες: εστασαν ες πνοαν, *ad ventum ſteterunt: ſteterunt ventum exſpectantes:* Græcismus eſt elegans: De Noto ſequitur: Pro εν πνοαν ſcriptum εμπνοαν & αμπνοαν: Nihil pronius: Sententia nunc eſt accommodatiſſima: Ms. C. 71. Αμπνοαν δ' οἱ ἡρωες Εσταν: Non male Verſui: Nam Trochaicus, Αμπνοαν δ' οἱ ἡρωες, numeros habet ſuos, quia media in ἡρωες a vocali ſequente poteſt corripi: Sive autem Εσ]αν, ſive στασαν legas, Aſynarteto bene eſt: Editores in Metro ſunt pueri. 356. Πιθομενοι] Ita Schmidius pro Πειθομενοι, quod Libri habent omnes: Sic etiam Dactylus eſt hic in principio Verſus Trochaici: Junge V. 301. 360.

360. ῥησε τραχειαν εκ παλαμαν ακορος] Certo certius legendum eſt ταχειαν εκ παλαμαν: Nam prima in τραχειαν longa eſt, & Jambelego infligit vulnus lethale: Pueri vident: εκ παλαμαν ταχειαν, *manibus celeribus:* Apage, apage ineptum *e manibus:* Græcismum omnes tenent. 365. Θρηϊκιων αγελα Ταυρων ὑπαρχεν, και θεοκτιστον λιθων βωμοιο θεναρ] Incerta lectio: Dicam paucis: θεοκτιστον vertunt *a natura factum:* An recte, ſummopere dubito: Nam θεος & θεοκτιστον ita uſurpare non ſolent Græci: νεοκτιστον longe certius, & etiam appoſitum plane: Facile enim βωμοιο θεναρ λιθινον ſtruere poterant Argonautæ, qui ut diſerte præmittitur, εσσαντο ἁγνον ibi Ποσειδαωνος ειναλιυ τεμενος, neque ad opus adeo leve advocandus erat θεος απο μηχανης: Orpheus, Scriptor antiquus ſine dubio, in Argonauticis V. 600. meminit βωμυ, ὁν λιθακεσσιν αρηροτα ετευξαν Heroes Rheæ: Alia prætereo: Res non indiget teſtimoniis: Ego certe νεοκτιστον præfero: quod aſpernati ſunt Naſutuli propter ὑπαρχεν nimis ſtricte ſumtum: ὑπαρχω ſæpe eſt ſimplex *ſum*, & ita accipiendum hic: Ad ſacrificium Neptuni erat illis taurorum grex, & ara recens ſtructa ex lapidibus: Nihil facilius: De eo, quod antea aderat, non cogitandum: Id enim non exigit verbum: Scribendum igitur νεοκτιστον: Quid vero dicendum de λιθινον? Id optimum ſane, ſi in

loco ſecundo Jambici admittas· Anapæſtum, qui ibi admitti poteſt ſine dubio perbene: Et ſic diſerte omnes Libri, excepto uno Ms. C. 71. in quo λιθων pro λιθινον: Fallor, aut Ineptulus, cui mens erat Schmidii, ita correxit ut ſyllabas haberet ſimiles, ipſum Metrum vel negligens, vel non intelligens.

376. Ες Φασιν δ' επειτ' εν- ηλυθον] In ενηλυθον vide Idioma, neglectum in Ες Φασιν: εν Φασιν ενηλυθον haud dubie dedit Pindarus pro ες Φασιν εσηλυθον: Periti vident. 378. νωπεσσι Κολχοισι βιαν] Scribe ne Colon Jambicum claudicet, νωπεσσι Κολχοισιν βιαν.

381. τε- τϱακναμον' Ουλυμποθεν, Εν αλυτῳ ζευξασα κυκλῳ] τετρακναμον ineptum eſt, & recte jam olim ſcripſerunt quidam τετϱακναμον', referendum ad αλυτῳ κυκλῳ: Similiter Od. 2. V. 74. habuimus τον τέτρακναμον δεσμον Ixionis: Ουλυμποθεν eſt a Schmidio, qui ita legit pro Ολυμποθεν, quod in omnibus Libris eſt: Non improbo: Jambus enim requiritur & pes τρισημος: Sed ubi τετρακναμον' cum Apoſtrophe ſcripſeris, nonne longe apertius & convenientius ſit, τετϱακναμονι Ολυμποθεν Εν αλυτῳ ζευξασα κυκλῳ? Ita puto hercule: Tribrachys eſt pro Jambo, & vox mutilata ab imperitis, ut ſyllabæ etiam numero eſſent pares. 394. αντιτομα στερεαν οδυναν] Eruditum eſt αντιτομα, habito reſpectu ad herbas, quibus præcipue in re Medica utebantur: Inſpice Scholia anti-

tiqua: Orpheus etiam habet, quæ vocem ad herbas reſectas pertinentem commendant: Notiſſimus' eſt locus in Argonauticis: Apage, apage αντιτονα, quod nihil ponit ειδικως, & ſic ελαιῳ ineptum efficit: αντιτομα jam dicta commonſtrans, facit ut appoſitiſſimum ſit ελαιῳ: Vident qui judicio valent. 399. αρο]ρον σκιμψατο, Και βοας] *aratrum ſibi poſuiſſet firmiter una cum bobus*, ut fieri ſolet ante juncturam. 401. Ζανθαν γενυων πνεον καιομενοιο πυρος] Lege, ut Jambelegus ſibi conſtet, Ζανθαν γενυων πνευν καιομενοιο πυρος: γενυων eſt Anapæſtus pro Jambo in Penthemimeri Jambico, & ejus poſtrema eſt πνευν contractum: Ita Dores, ut nemo neſcit: Schmidii audaciam non curo, nec Editorum hic in notis balbutiem. 406. Ηλαυν'· αναβωλακιας δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας] Locus paulo difficilior, quem tibi enodabo paucis: Legendum vel Ηλαυν'· αναβωλακιᾳ δ' οργυι- αν, vel Ηλαυν'· αναβωλακιαις δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας: αναβωλακια eſt glebarum converſio, qua glebæ inferiores evadunt ſuperiores: βωλαξ, αναβωλαξ, αναβωλακια: αναβωλακιᾳ numero ſingulari humilius eſt, quam αναβωλακιαις plurali: Et tamen illud hic mihi placet magis, quam alterum elatius: σχιζε νωτον γας αναβωλακιᾳ: οργυιαν, *ulnæ menſuram*: ea altitudine, ut ulnæ menſuram ſcinderentur & converterentur glebæ: Id perſpicuum, & quæ contra hiſcunt

boni Interpretes, non merentur cujusquam attentionem in his Heroicis, quæ vere μυθικα: Colon, ut vidimus, eſt Anapæſticum: Et ſic non male Spondeus poſitus eſt in fine pro Anapæſto: In una Epodo ſecunda Anapæſtus ſtat in principio pro Spondeo in aliis; hic in fine contra Spondeus pro Anapæſto: Jambelegus Metrici id vix admitteret: Si quis Anapæſtum præfracte vellet, commode profecto ſcribi poſſet, αναβωλαχια δ' ορεγυι-
αν σχιζε νωτον γας: Ubi enim ad certiſſimum vocis Etymon attendimus, vix dubitandum, quin ορεγυια pro οργυια olim fuerit in uſu: Sic non modo in hoc loco habemus Dactylum, ſed quod mihi opportune in mentem venit, & haud paulo magis neceſſarium eſt, in loco Anonymi apud Hephæſtionem pro Θυρωρῳ ποδες ἑπτατοργυιοι etiam perbene legi poſſet Θυρωρῳ ποδες ἑπτορεγυιοι, cum Dactylo, quem ipſe Metricus invenit ſine dubio: Scis, quid de loco iſto ſcripſi, & contra me ſcripſit pædidiſſimus Magiſtellulus. 414. Ειχετ' εργου· Πυρ δε νιν ουκ αιολλει] Laborat Metrum: Scribe, Ειχετ' εργου· πυρ δε νιν ουκ αιολει: Sic penultima brevis eſt, ut eſſe debet: αιολω idem, quod αιολλω.

417. Βοεοις δησας αναγκας Εντεσιν &c] Ita Aldus: Non bene, niſi ita diſtinguas,

Σπασαμενος δ' αροτρον· Βοεοις δησας αναγκας
Εντεσιν αυχενας, εμ- βαλλων τ' εριπλευρῳ
Φυᾳ Κεντρον &c. Libri variarunt haud

du-

dubie, & in aliis recte etiam fuit, Σπασαμενος δ' αροτρον, Βοεοις δησεν γ' αναγκας Εντεσιν αυχενας· εμβαλλων τ' εριπλευρω &c. Fulcrum excidit iterum: De δησαις pro δησας, non neceſſe, ut moneam. 420. Κεντρον αιανες, βιατας]. Prima διποδια hic eſt ἑξασημος.

422. Ιϋξεν] Sic unus Palatinus C. Alii omnes ηϋξεν: Res eodem redit, & pro ιϋζω non dubito quin multi ηϋζω: ιϋζω, ι υζω: ηϋζω, η υζω: Utrumque a ſono, & quia ιϋζω ſæpe in gaudio adhibetur, non deterius certe ηϋζω: Interpretes non intellexerunt, in voce quærentes, quod in ea non eſt.

426. στεφανοισι τε μιν Ποιας ερεπτον] Nota ερεπτον pro ερεφον: ερεφω, ερεψω: ερεπτω: Hoc verbum diſtinguendum ab altero ſignificationis alterius: Niſi mendum forte ſubſit, & ipſe Poëta ſcripſerit, στεφανοισι τε μιν Ποιας εριπτον: Φυλλοβολιας meminit hic Interpres Antiquus, eaque celeberrima & ubique obvia: Illud βαλλειν exprimeret hic εριπτον, & abſtruſius paulo locutus fuiſſet Poëta eruditus: Attende: hoc non improbabile profecto, quia ερεπτω pro ερεφω revera nullibi occurrit: Ambiguum enim, quod apud Etymologum M. legitur: Videbimus alibi. 436. Ος παχει μακει τε πεντηκοντορον ναυν κρατει, Τελεσαν ἀν πλαγαι σιδηρου] Ita ſcribendum: Τελεσεν, cujus meminit Interpres Antiquus, quodque ut σχημα Πινδαρικον celebrat, non eſt unius aſſis & debe-

tur infrunitis Scribis: πεντηκοντοgον ναυν recte intelligendum: De lembo ſcilicet loquitur Pindarus, qui quinquaginta remis ab uno latere propellitur, & remiges ab utroque latere habet centum, ſedentes unum poſt alium recta linea; ſimiliter plane ut triremis dicitur navis, quæ tres remigum ordines habet ab uno latere, non partim in uno, partim in altero: Talis lembus eſt longus, ſed nequaquam latus: Et ſic Draco longitudine & latitudine ei non male aſſimilatur: Quia autem lembos ea longitudine conſtruere non erat moris, provide addit Poëta, Τελεσαν ἁν πληγαι σιδηgυ: *quam ſecuri adornarunt naupegi:* quam conſtruxerunt forte fabri: Sic Emphatica eſt adjectio, quæ cæteroquin langueſcit miſere: Oculati vident. 439. Μακρα μοι νεισθαι κατ' αμαξιτον· ὡ- ρα γαρ συναπτει &c] Longe excurrere poſſem per viam regiam: Tempus enim & occaſio alterum alteri nectit: Novi vero & diverticulum aliquod breve, quod nunc calcandum eſt mihi, qui artis iſtius breviloquæ aliis dux ſum: Κτεινε μεν &c. Ita illa accipienda: Interpretes ineptiunt, & ὡgα συναπτει plane aliud eſt, quam quod illi dicunt: ὡρα pro *hora* vix etiam Antiquioribus fuit uſurpatum: Vere eruditi ſciunt. 444. Ποικιλονωτον οφιν, Ω'ρκεσιλα] Colon Anapæſticum titubat: Fulcrum adhibe & ſcribe, Ποικιλονωτον οφιν γ', Ω'ρκεσιλα.

445. Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυ- τᾳ, ταν Πελι-

λιαοφονον] Ineptum eſt συν αυτᾳ, & inepti ſunt, qui interpretando id aptum efficere ſtudent: Itane quisquam locutus eſt unquam? Nugæ, nugæ: Legendum, Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυγᾳ: *Medeam cum ſplendore*, id eſt, vellere aureo, quod Solis inſtar ſplendebat mire: Pindarica eſt locutio: Ni ita legas, de vellere aureo hic ne γρυ: quod adeo abſonum, ut nihil magis: Breviter igitur aureum vellus Medeæ adjunctum, & utriusque furtum ſic commemoratum una: Schmidii εν αυτῳ dignum eſt ipſa Morbonia: Nam ubi δερμα, quod αυτῳ reſpiciat? Idne in vicinia? Nequaquam hercule: Quare ſic ad οφιν referendum eſſet pronomen, perquam ridicule & ſtulte: Quod nos dicimus, bonum & Authenticum: Si aliud quærendum eſſet, non diſpliceret συν αωτῳ: Id enim & vellus aureum denotat perſpicue, & Metrum Jambicum non vitiat, quia & Anapæſtus & Tribrachys eſt pro Jambo: Et hoc commendasſet forte bonus Schmidius, ſi rem Metricam tenuiſſet: Sed me tamen ab illa ſuſpicione veriſſima non abduxiſſet ſane: Πελιαοφονον conjunctim non improbo, ſed fere Pindaricum magis autumo Πελιαο φονον diviſim.

447. Εν τ' ωκεανυ πελαγεσσι μιγεν, Ποντῳ τ' Ερυθρῳ &c] Hic ſine dubio per Ωκεανον intelligendum eſt mare exterum, per ποντον vero Ερυθρον mare Gaditanum, ubi inſula Erythia: Ex eo in Syrtes fuerunt delapſi: quas ſupe-

perantes, ad Lemnum acceſſerunt, & ſic in reditu fecerunt ex mente Pindari, quod in abitu fecerant ex mente Aliorum: Ea eſt horum ſententia: Alii aliter de Argonautarum illo itinere: Videbimus paulo diſtinctius alibi: Si Pindarica intelligas, ut dixi, in Oceanum magnum Argonautas deduxit eodem modo, quo Orpheus vulgo nominatus. 451. ξαντο χρισιν, εσθατος αμφις] Anapæſtum hic pro Spondeo habemus in loco ſecundo Verſus Trochaici: Recte, ut ſciunt Periti; neque neceſſe, ut legamus, επεδει- ξαν χρισιν γ', εσθατος αμφις: quod cæteroquin ſe offert ſtatim: Schmidius ineptit more ſuo, ſyllabas numerans, non pedes: αμφις pro αμφι ambiguum inducit, cujus meminit Interpres Antiquus: Cur αμφι non ſcripſit Poëta, quod certum & perſpicuum? Non adſequor: niſi Idioma acceſſerit: quod nondum compertum mihi. 453. Περ αρουραις τουταxις υμετερας] Laborat Colon: Nam Trochæus eſſe debet pes primus: Scribendum eſt, Και συνευνασθεν. Και εν αλλοδαπαισι περ αρουραις τουταxις υμετερας: Tribrachys eſt pro Trochæo: Aldus vitio contrario αρουραισι pro αρουραις.

455. Αμαρ η νυκτες] Hoc rectius dictum, quam Αματ' η νυκτες: Sic enim ſingulum præcedens, oſtendit figuratum eſſe ſequens plurale, quod minus naturæ convenit: Noto propter naſutulos verbo. 461. Ενθεν δ' υμμι

μι Λαϊοι- δας] Λαϊοϊ- δας omnes recte: Dactylus in loco quarto Trochaici: υμμι pro υμμιν haud dubie requiritur. 466. Ορθοβουλον μητιν εφευρομενοις] Ορθοβουλον μητιν dicitur in genere de prudentia, quæ deſideratur ad urbes recte regendas, ut floreant cum locis ſubjectis: διανεμειν autem præcedens ab εφευρομενοις ορθοβουλον μητιν pendet Græciſmo noto: *reperientibus ad gubernandum:* Interpretes non bene. 472. διδοι ψαφον περ' αὐτας] Cum aliis ſcribo, διδοι ψαφον περ αὐτας, ut περ ad διδοι vel εοισα pertineat: Nam ut jam monui ſupra, iſta Apoſtrophe etiam non placet mihi: ψαφον αὐτας optimum & eruditum: *ſententiam ſui: indicium ſui:* Nemo dubitet, qui Linguam intelligat: Talia multa. 477. Μοχθον αλλοις αμφεπει Δυςατον εν τειχεσιν] αλλοις εν τειχεσιν recte jungit & explicat Benedictus. 483. τρωμαν ἑλκεος] Optime interpres *os ulceris:* τραω, τιτραω, τρωμη. 485. σαι και αφαυροτεροις· αλλ' επι χω-] Ita Schmidius ex uno Palatino C. Alii omnes σαι και φαυροτεροις: Perbene: Heſychius enim diſerte ſuo loco, φαυρος, κουφος: φαυρος, φαυλος, φλαυρος non differunt, credo, & φαυρος ſtatuminat αφαυρος: Nam α, επιτασις eſt & nihil aliud: Colon eſt Anapæſticum: Et in hoc uno pro duobus Dactylis eſt Spondeus cum Dactylo: quod ineptulis diſplicuit, qui ſyllabas ubique quærebant pares: Inde mutatio plane inutilis: Ego redu-

duco; quod ſecretius eſt, eoque nec hic; nec ullibi, niſi indoles Auctoris obſtet, carere volo. 498. Και το κλεεινοτατον] Hoc melius, quam Και το κλεινοτατον, quanquam Και το Spondeus eſſe poteſt: Aldus κλεεινοτατον. 499. Βαττου μεγαρον, δικαιαν] Plane invertitur Metrum, & pro Jonico a minore fit Jonicum a majore: Errore evidenti & certo: Quare recte Schmidius tranſpoſita voce ſcribendum monuit, Μεγαρον Βαττου: δικαιαν pro δικην optimum eſt: Interpres Antiquus cum ſuo δικαιᾶν πραπιδων vim infert Sermoni. 501. Κεινος γαρ εν παισι νεος] Lege, ne Metro Jambico fiat injuria, Κεινος γαρ εν παισιν νεος. 504. Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν φαεννας οπος] Locus intricatior: Videamus paucis: Interpres Antiquus perperam exponit, χωριζει, αποχωριζει της ελευθεριου αυτου φωνης την κακην και λοιδορον γλωσσαν, την κακογλωσσιαν: Nam ορφανιζειν eſt ορφανον ποιειν, & a χωριζειν & αποχωριζειν multum differt indole ſua: *Privat linguam maledicam ſplendida voce: linguam maledicam reddit orbam voce ſplendida:* Hoc longe aliud, quam χωριζειν & αποχωριζειν της ελευθεριου φωνης την κακην γλωσσαν: Nihil apertius, ſi animum vel leviter advertas: Cum eo igitur facere non poſſumus: Schmidius, quia perplexum eſt ορφανιζει κακαν γλωσσαν φαεννας οπος, acceptum ut naturaliter accipi debet, Hypallagen advocat, & ita ſcriptum putat figurate pro ορφανι-

φανιζει φαενναν οπα κακας γλωσσας: Quid dicam? In admittendis iſtis Hypallagis ego difficillimus ſum, quia parum ab ineptiis abſunt; & ſi res aliter tranſigi poſſit levi opella, id libens amplector: Accipe ſuſpiciunculam meam: Locum mihi perſuadeo leviter eſſe corruptum, & ſcripſiſſe ipſum Poëtam, Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν Φαεννᾳ οπι: ορφανην ποιει γλωσσαν κακαν Φαεννᾳ οπι: *oculis & facie ſplendida orphanam reddit linguam maledicam:* Maledicentiam ſerena fronte contemnit & omni vi ſua privat: οψ eſt facies, oculus: Et ſic cum φαεννᾳ hic optime accipitur: Sequitur enim egregie in iſtum ſenſum, Εμαθε δ' ὑβριζοντας μισειν: ſerena quidem fronte maledicos temnit, ſed ſic tamen contumelioſos odiſſe didicit probe, neque in contumeliis eſt lapis, ſenſuque honeſto & generoſo caret: Character revera inſignis Viri boni, qui hic commemoratur perquam accommodate: Quare non modo verba, ſed etiam ipſa ſententia hac correctiuncula mea, ſi attendas, longe melior evadit: οπι pro *facie* & *oculis* rarius occurrit; & ſic facile decipere potuit minus peritos. 510. Ευνιν εγνωκε· θεραπων δε οἱ ου] Si Metricum ſequaris, legendum eſt εγνωκεν pro εγνωκε, ut Colon ſibi conſtet: Si me, εγνωκε ſatis bonum eſt, neque litera auxiliari indiget Metrum: Vide, quæ ad V. 303. hujus Odæ notavimus: εγνωκε, ὁ Δημοφιλος: Schmidius cum

cum Antiquo Interprete ineptit. 514
Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιει νυν γε, πατρῳ- ας &c.] Difficile eſt hoc Atlantis exemplum, neque ſatisfaciunt Interpretes: Visne ſuſpicionem? Legendum arbitror, Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιοι νουν γε, πατρῳ- ας απο γας, απο τε κτεανων. παλαιος, παλαιοω, προσπαλαιοω: προσπαλαιοι ουρανῳ: Atlas ad cœlum, quod portat, veteraſcit, dum a patria & rebus ſuis abeſt; ſed νυν, non δεμας: Sic enim oneri ferendo eſſet impar: Nihil ſignificantius: Ipſum Ατλαντα, quanquam ατλας eſt, mordet abſentia a patria & domo: Vides? κεινος non improbum eſt, ſed forte, cum Pindarus ſcribebat, fuit κλεινος: κλεινος Ατλας: Id omnes fere exſpectent hic. Sequentia Αυσε δε Ζευς alio pertinent, & ſeparanda ſedulo.

ODE V.

Col. 1. Ο Πλουτος ευρυσθενης] Aſynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Choriambicum Catalecticum Metrici non placet: Monuimus jam ſupra. 2. Οταν τις αρετᾳ κεκρα- μενον καθαρᾳ &c.] In his variarunt Libri, & alia εκδοσει uſus fuit Metricus antiquus, alia Triclinius recentior: Vide utriusque dinumerationem & dimenſionem: Ea, quam ſecutus fuit Metricus antiquus, incertior eſt, quia

quia Triclinius ſuam nobis reliquit, alia non indicata: quæ tamen rejicula non fuit, ſi ipſum audiamus Triclinium in iſtis, δι᾽ ἧς τα κῶλα τοσαυτα εὑρων, ὀρθως διεχωρησα· μη πεισθεις τῳ παλαιῳ αντιγραφῳ, και αγαθῳ οντι. Faciam, quod poſſum, & probabiliter tibi indicabo ſcripturam, quam Metricus antiquus in menſurando expreſſit: Talis fuit mea opinione,

Οταν τις αρετᾳ κεκραμενον
Καθαρᾳ βροτησιος ανηρ, ποτμον
Αυτον αναγῃ πολυφιλον ἐπελαν.

Pro quinque Colis dedit Cola quatuor: Primum habuimus: Alia tria deſignant ea, quæ apud Metricum ſequuntur, ſed corrupta: περιοδικον ſecundum & tertium ſunt perſpicua: Et ex verbis Metrici apparet certo, quid ſit διπλυς ιαμβος in Periodo: Duo ſcilicet Jambi præcedunt, & duo Trochæi cum ſyllaba ſequuntur: Quare ubi talia legis, de Jambis præcedentibus cogitare debes; ſicuti de Trochæis præcedentibus cogitare debes, ubi legis διπλους τροχαιος: Hoc indubitatum: Sed an ideo περιοδικὸν dicendum eſt ιαμβικον, ut hic habemus? Vix ac ne vix puto; & natura obſtat: Nam Trochaicum eſt ſyllaba fortius, quam Jambicum: Quare ιαμβικον ab ineptulo adjectum eſſe puto, qui διπλυς ιαμβος non ſatis intelligebat; & ipſe Metricus ſcripſit, ἐστι δε διμετρον ὑπερκαταληκτὸν: περιοδικον ſcilicet: De Colo quarto Metricus, τροχαϊ-

χαϊκον μονομετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte ſine dubio: Legendum τροχαϊκον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Tale eſt Colon, reſolutis Trochæis, ut vides: Atque hæc Metri diſcrepantia eſt ſola, quæ inter dimenſionem antiquam & Triclinianam intercedit: Alia enim ordine & numero conveniunt; & Colon ſextum Triclinii eſt Colon quintum Metrici antiqui: Videbimus porro in ſequentibus. Cola Triclinii quatuor ſunt: Primum, Οταν, eſt Aſynartetum Catalecticum, ut ordine primum: Secundum, Jambicum Dimetrum Hypercatalectum: Tertium, ſimile: Quartum, Monometrum Anapæſticum plenum, cum Proceleusmatico: Schmidius ſuo more. 6. Ω θεομοιρ' Αρκεσιλα] Haud dubie legendum, Ω θεομορ' Αρκεσιλα: Nam Colon eſt Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ut ex oppoſitis conſtat: Metricus olim recte, παιωνικὸν διμετρον ακαταληκτον: quod homines imperiti in Ιωνικον διμετρον mutarunt imperite. 7. Συ τοι νιν κλυτας] Recte Metricus, αντισπαστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον. 8. Αιωνος ακραν βαθμιδων] Jambicum Dimetrum Acatalectum Metrico: Dicemus ad Antiſtropham ſequentem. 9. Απο, συν ευδοξιᾳ] Metricus, ὁμοιον τῳ πρωτῳ: Recte: Sed ſic legendum, vel Απο, ξυν ευδοξιᾳ, vel Απαι, συν ευδοξιᾳ: Prius eſt a Schmidio, poſterius a me, & præferendum puto hic.

10. Μετανισσεαι, ἑκατι χρυ-] Jambicum Di-

Dimetrum Acatalectum: Scala Metrici mutilata eſt: Nam χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον, ὁμοιον τῳ πρωτῳ, ad Colon præcedens pertinet junctim, & menſura hujus Coli a me indicata excidit: Ex numero diverſo confuſio orta eſt: Vides ſtatim. 11. σαρμαῖου Καστορος] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον διακριτικον. ὁ εστι, παιων τέταρτος: Homines inepti mutarunt verba Metrici apta: Scribe, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον δια κρητικου. ὁ εστι, παιων τεταρτος: Duo Cretici ſunt pro duobus Pæonibus: Et Creticus Metrico, vel ubique, vel ſaltem hic, Pæon quartus contractis duabus ſyllabis primis.

12. Ευδιαν, ὁς μετα χειμεριον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Errat: Nam Anapæſtus in loco tertio Verſus Trochaici ſtare non poteſt: Colon igitur eſt, vel Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæſtico, vel Dactylicum Hepthemimeres, cum Cretico pro Dactylo in principio. 13. Ομβρον, τεαν καταιθυσ-] Metricus, ιαμβικον, τριμετρον καταληκτικον. ὁ εστιν, ἑφθημιμερες: Male: Scribe, ut ipſe ſcripſerat, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sequens tale, ſed Trochaicum, ut recte ſcriptum ibi. 15. Σοφοι δ' ετι καλλιον] Colon hoc non refert Colon oppoſitum: Legendum, Σοφοι δε τοι καλλιον: appoſitiſſimum eſt τοι. 16. Φεροντι και ταν θεοσ- δοτον δυναμιν &c.] Aliter Metricus antiquus, & niſi fallor, ita,

 Φε-

Φεροντι και ταν θεοσδοτον
Δυναμιν· σε δ' ερχομενον εν δικα
Ολβος αμφινεμεται, ὁτι βασιλευς

Et hæc ſcriptura melior, ſi ipſam Syntaxin reſpicias & ordinem verborum: Nihil enim eſt, quod το μεν nectit in vulgatis.

22. Δ' οφθαλμος αιδοιεστατον] Colon Jambicum Dimetrum Acatalectum: Tale etiam eſſe poteſt Colon oppoſitum Strophæ primæ: Alia abludunt, & Choriambica ſunt Dimetra Acatalecta cum διποδια Jambica, ſi Colon Strophæ tertiæ excipias, quod Jambicum quoque eſt: An Jambica & Choriambica miſcuit Pindarus? Ea amiciſſima ſane ſunt, ut ex ipſa conjunctione apparet; & tamen iſtam συγχυσιν in Pindaro admittere non audeo, quia alia exempla hactenus mihi non ſuppetunt: Quare ſcribam hic cum ſyllabarum menſore Schmidio Δ' οφθαλμος αιδοιοτατον, Colon autem oppoſitum Strophæ primæ habebo pro Choriambico, prima in βαθμιδων liquidæ beneficio correpta: Sic Choriambica habemus paria: De Colo Strophæ tertiæ ibi: συγγενης οφθαλμος recte de vultu explicat Benedictus: Et vultu & animo rex erat Arceſilaus. 24. γνυμενον φρενι· μακαρ δε και] Colon Jambicum male habet: Scribendum eſt, Γερας τεαις τουτο μι- γνυμενον φρεσιν· μακαρ δε και: Error ab illis, qui hic male Pæonicum quærebant, in Scala Metrici olim forte notatum: Sic enim φρεσιν in φρενι mutatum ei-

eique adjunctum τεᾳ pro τεαις: Periti vident.

28. Τονδε κωμον ανερων] Hanc pompam virorum, victoriam tibi nunciantium. 29. Απολλωνιον αθυρμα. Τῳ, μη] Metricus, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, αντισπαστικον τριμετρον βραχυκαταληκτον.

30. Μιν λαθετω, Κυρανᾳ, Γλυκυν αμφι &c] Locus difficilior paulo; Dicam paucis quod res eſt: Scribendum & diſtinguendum,

Τῳ μη
Νυν λαθετω, Κυρανᾳ,
Γλυκυν αμφι καπον
Αφροδιτας, αειδομενον,
Παντι μεν Θεον αιτιον υπερτιθεμεν,
Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ' εταιρων·

Quare ne fugiat te, nunc Cyrenæ, dulcem circa hortum Veneris, celebratum, omni quidem rei Deum auctorem ſuperponere, amare vero Carrhotum ſupra ſocios: τῳ ad θεοσδοτον δυναμιν & alia præcedentia reſpicit apte: σε omiſſum eſt: Inde tenebræ & bonorum Interpretum errores: Sic tamen centies Pindarus, & Poëtæ, quotquot ſunt: μη λαθετω σε νυν αειδομενον, υπερτιθεμεν: υπερτιθεμεν eſt pro nomine ſubſtantivo, & abſolute poſitum pro το υπερτιθεμεν: το υπερτιθεμεν θεον &c, μη λαθετω σε: Κυρανᾳ αειδομενον, a Cyrena & civibus Cyrenæ celebratum: αμφι καπον Αφροδιτας, locum, ubi κωμος & feſtivitas hæc peracta: Κυρανᾳ etiam cum καπον Αφροδιτας jungi poſſet, ſed alterum ſignatius & Epini-

cio convenientius: Lectio Σε λαθετω ex interpretatione orta eſt, & feſellit Metricum antiquum, qui eam ſecutus, Colon habet pro Jambico Dimetro Catalectico, primam in λαθετω producens Dorice, nec ut alibi factum, ad alia oppoſita mentem advertens; quæ Choriambica ſunt Dimetra Catalectica cum διποδιᾳ Jambica in fine: quale eſt etiam Μιν λαθετω, Κυρανᾳ, λαθετω κοινως ſumto. 32. Αφροδιτας αειδομενον] Metricus, περιοδικον, διπλους τροχαιος, ακαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον ακαταληκτον: Duo Trochæi & duo Jambi: Tribrachys eſt pro Jambo, ut Spondeus pro Trochæo.

34. Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ' ἑταιρων] Metricus, περιοδικον, η λεγεται διπλους ιαμβος. εστι δε τριμετρον καταληκτικον: Ita in hoc Colo eſt διπλους ιαμβος, ut non ſemel, ſed bis adſit: Semel in principio, & ſemel etiam in fine: In principio eſt integer, in fine eſt acciſus: Atque inde καταληκτικον: Nam διπλους τροχαιος inter διπλους ιαμβους interponitur: Res eſt perſpicua: Et tale περιοδικον, περιοδικον διπλουν vocare ſolent Magiſtri: neque ad illud deſignandum revera ſufficit διπλους ιαμβος: Quare verba Metrici mutilata eſſe credo, & leviter corrupta: Perbene ſcripſerit περιοδικον διπλουν, ὁ λεγεται διπλους ιαμβος· εστι δε &c. Periodicum διπλουν, quod διπλους ιαμβος dicitur, quia a Jambis incipit: Vides? 36. Αγων οψινου θυγατερα Προ-] αντισπαστικον τριμετρον βραχυκα-

καταληκτον: Antiſpaſtus ſecundus eſt quinqueſyllabus. 37. φασιν, Βαττιδαν] Antiſpaſticum Dochmaicum: Metricus eſt turbatus, & quod adſcriptum Colo decimo Epodi, adſcribendum huic Colo; ut contra quod adſcriptum Colo huic, adſcribendum Colo decimo ſequenti: Hoc igitur ei αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, ut in omnibus ante Schmidium legebatur, Φασιν, Βατιαδαι, neque ad alia gemella reſpexit, quæ Dochmaicum apérte inculcant: Βατιαδαι vulgatius: Atque inde error vulgaris. 38. Αφικετο δομους θεμισκεροντων] θεμισκεροντων vox eſt inepta: Haud dubie legendum θεμισκρεοντων: *cum juſtitia imperantium:* Nihil apertius: Sic etiam Aldus: Quod de Ditrochæo poſt Antiſpaſtum notat Metricus, jejunum eſt: Nam Ditrochæus eſt Antiſpaſtus bonus: Diximus etiam alibi.

39. Αλλ᾽ αρισθαρματον] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: ex duobus Creticis.

40. Υδατι Κασταλιας] Metricus, αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Antiſpaſtorum differentiam in his nota: Cur autem de Ditrochæo hic etiam non locutus fuit Magiſter? 42. Φεβαλε τεαισι κομαις] Scribe, ut Aſynarteto Catalectico bene ſit, φεβαλε τεαισιν κομαις: Idque Choriambicum etiam Metrici requirit. 44. Ποδαρκεων δυωδεκα- δρομων τεμενος. Κατεκλασε &c.] Metricus

cus antiquus in ſuis invenit hic, ut ego ſuſpicor.

Ποδαρκεων δωδεκαδρομων
Τεμενος· κατεκλασε γαρ εντεων
Ουδεν· αλλα κρεμαθ', ὁσα χεριαραι

δωδεκα pro δυωδεκα aperte requirit Metrum: δυωδεκα etiam legi poſſet: Sed ſic pro Trochæo adeſt Tribrachys: quem adhibere neceſſitas erat nulla: Ποδαρκεων δωδεκαδρομων eſt *equorum curſus duodecim conficientium*: Eleganter, ita abſolute: Equi illi Arceſilai ποδαρκεις ipſo quaſi nomine: Ineptiunt Interpretes, qui ποδαρκεων participium putant a ποδαρκεω verbo, quod nullibi extat: Sic ſententia etiam impedita eſt, & multum amittit de venuſtate ſua: αρισθαρματον γερας ποδαρκεων δωδεκαδρομων: Hoc vere Pindaricum: δωδεκαδρομων τεμενος pro δωδεκαδρομων κατα τεμενος nunc etiam aptius: χεριαρης eſt a χερι & αρω, non a χερι & αρης, ut perperam exiſtimat Schmidius: εντεων ουδεν in hac lectione melius, quam εντεων σθενος ουδεν in vulgata: Id oculati vident.

48. Τεκτονων δαιδαλματ' αγων] Colon Pæonicum Dimetrum Acatalectum eſſe debet; & tamen ita ſcriptum, eſſe non poteſt: Lege minima mutatione, Τεκτονων δαιδαλ' αγων: δαιδαλα idem, quod δαιδαλματα in eruditiorum ore: Vide Heſychium in Δαιδαλον, & Etymolog. M. in Δαιδαλος: Interpretatio irrepſit pro voce: Pes primus eſt Creticus; ſe-

ſecundus, Pæon primus: Sic Metrum optime habet. 49. Κρισαιον λοφον Αμειψεν εν κοιλοπεδον Ναπος Θεου] Κρισαιον λοφον regitur ab Αμειψεν, & recte Benedictus, *quum Criſæo colle præterito pervenit ad Dei lucum:* Nam εν eſt pro ες: Schmidius balbutit. 51. τοσσ' εχει] Hæc vera lectio eſt: τοσσα per ſe ſubſiſtit, & his accuratius declarantur præcedentia: Ex τοσσ' male intellecto enatum eſt το σφ' εχει, ingratum ſane & coactum. 52. Κυπαρισσινον μελαθρον] Id hic perbene vertitur *Cypariſſina trabs:* κρεμαται præcedit, & a trabe pendebat currus: Vide Etymologicum M. in V. Μελαθρον, &c. Sic pulchre τεγεϊ Παρνασσιω ſequitur, & *ædem* indicat *totam: in delubro Parnaſſio:* Interpretes nugantur, & de voce τεγεϊ comminiſcuntur Græcis inaudita. 56, το, μονοδροπον φυτον] Colon hoc non poteſt eſſe Trochaicum Dimetrum Catalecticum, & ſine dubio indiget manu medica: An ſcribendum, το, το μονοδροπον φυτον? Sic Tribrachys eſt pro Trochæo, & Metrum ſibi conſtat, ſed languet ſane articulus ante μονοδροπον: Quare dubito, nec in eo acquieſco: Aliud incidit, quod melius certe, niſi me augurium fallat meum: Legendum forte, Παρνασσιω καθεσσαν- θ', οἱ μονοδροπον φυλον: *Lignum ex luco ſacro ſumtum:* quod οἱ, ſcilicet τεγεϊ Παρνασσιω, ideo venuſte dicitur μονοδροπον:

Id enim ſumere licebat nemini, præterquam delubro, & delubri domino: Vides? Statua erat facta ex ligno, quod lucus ſacer ſubminiſtraverat, delubrique dominus conceſſerat Cretenſibus in uſum iſtum ſacrum: Quicquamne accommodatius? μονοδροπον, quod ut vulgo ponitur, parum congruum eſt, ſic etiam appoſitiſſimum hercule evadit. 58. Νοῳ τον ευεργεταν Υπαντιασαι &c.] Hic iterum diſcreparunt Libri: Antiquus Metricus invenit forte,

> Νοῳ τον ευεργεταν τιην.
> Αλεξιβιαδα, σε δ' ηΰκομοι
> Θεαι Φλεγοντι. Μακαριος, ὃς εχεις

τιην pro τιειν Dorice: ηΰκομοι & Dactylus & Tribrachys eſſe poteſt, neque vel ευκομοι vel εΰκομοι requiritur: Θε in Θεαι patitur Synizeſin, & Θεαι Φλε Trochæus eſt: ηΰκομοι autem θεαι pro Χαριτες accommodum certe, ut ſciunt, qui Pindarum norunt. 66. νοχοις, ὁλον διΦρον κομι-] Plerique Libri νοχοισιν, ὁλον διΦgον κομι-: Sic in loco ſecundo Jambici Anapæſtus etiam ſtaret pro Jambo. 74. ιμπας τα και τα νεμων] Recte Benedictus explicat: Et ſic minus plene cum eo diſtinguendum poſt νεμων, ut cohæreant ſequentia. 85. Ακεσματ' ανδρεσσι και Γυναιξι &c.] Pro his habuit forte Metricus in Libris ſuis,

Ακεσ-

Ακεσματ' ανδρεσσι και γυναι-
ξι νεμει, πορεν τε κιθαριν Μοισαν
Οις αν εθελη, απολεμον αγαγων

τε κιθα eſt Tribrachys pro Trochæo: κιθαριν Μοισαν, *citharam Muſarum*, perquam aptum eſt: Alias legere etiam potuiſſet, κιθαριν, Μοισαν Θ' οἱς αν εθελη &c. 92. Μαντηϊον· τω και Λακε- δαιμονι, εν τ' Αργεϊ, και] Laborat utrumque Colon: Schmidius curavit prius; poſterius neglexit, quod tamen longe gravius laborat altero: Dicam breviter: Copulæ fuerunt turbatæ, & inde in Libris confuſio orta eſt, quæ utrique Colo inflixit vulnus: Scribendum,

Μαντηϊον· τω Λακεδαι-
μον' εν τε και Αργεϊ,
Ζαθεα τε Πυλω, ενασσεν αλ-

Sic & Metrum ſibi conſtat, & verba apte copulantur: τε Πυλω eſt Anapæſtus pro Jambo: Si ipſum Jambum velis, ſcribere potes & ſcribere debes Ζαθεα Πυλω τ' ενασσεν αλ-: Ego iſtam ακριβειαν rideo, & in Aſynarteto præcedenti μονι εν etiam non improbo.
96. Το δ' ε- μον γαρυοιτ' απο Σπαρ- τας επηρατον κλεος] Signatius eſt γαρυοιτ', quam γαρυετ', & Metro neceſſarium: εμον Thebanos reſpicit, & Thebanus Thebanos celebrat: Similiter εμοι πατερες ſequitur: Non male etiam quidam, Το δ' ε- μον, γαρυεν τ' απο Σπαρ- τας

επη-

επηρατον κλεος: Sic τ' non eſt το, ſed τε: quod commode pro και haberi poteſt: το δ' εμον, και γαρυεν κλεος &c: Tibicinis loco vix ac ne vix eſſe poteſt: Nam γαρυην aderat, ſi ſyllaba fuiſſet producenda: Niſi ita ſcriptum fuerit primo, & τε poſt inductum γαρυεν acceſſerit: Innumera in iſtis Amanuenſium ſunt peccata: Το δ' εμον γαρυοιτ' tamen præferendum ſine dubio, 100. Ικοντο Θηρανδε Φωτες Αιγεϊδαι, εμοι &c.] Hæc ita legiſſe videtur Metricus,

Ικοντο Θηρανδε Αιγεϊδαι,
Εμοι πατερες, ου θεων ατερ·
Αλλα μοιρα τις αγε πολυθυτος.
Ενθεν &c.

μοιρα πολυθυτος explicatur in Scholiis: Ægidas ſcilicet in via ſacrificantes invenerunt ſibique ſociarunt Lacones: Unde Ægidis illis Carnea Laconica: Pro Αλλα μοιρα τις αγε πολυθυτος legere etiam potuit Metricus, Αλλα μοιρα τις αγεν ες ερανον: Sed alterum videtur accommodatius: Quanquam jus ſocietatis etiam prodit ες ερανον. 103. Πολυθυτον ες ερανον] Pro uno Proceleuſmatico hic duo ſunt Proceleuſmatici: Inepte Schmidius, Πολυθυτον ες εραν., etiam quod ad ſenſum attinet: Nam ſic contra Scholiaſtem & ipſum Ephorum temere inſurgit: ου θεων ατερ, αλλα μοιρα τις αγεν πολυθυτον ες ερανον non referendum eſt ad Θηρανδε, ſed ad οθεν γεγενναμενοι: Nihil mani-

manifeſtius: Alterum jam ſæpius dictum; & hic dicendum, quo modo cum Laconibus in vitæ communionem venerint Ægidæ.

104. Ενθεν αναδεξαμενοι] Αιγεϊδαι ſcilicet a Lacedæmoniis, cum quibus vixerunt ſociati: Carnea ab ipſa illa vitæ communione.

106. εν δαιτι σεβι- ζομεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν] Hæc ego non intelligo, neque Interpretes expediunt: An Thebani celebrabant Cyrenam, & quidem in Carneis ſuis? Neque de Carneis Thebanorum conſtat, neque apparet, cur Cyrenam in illis celebraverint Thebani: Quin & præcedentia, non Thebanos, ſed Ægidas & Theræos exhibent: Ut brevis ſim, leve mendum ſubesſe puto, & ſcribendum, niſi egregie fallor, Πολυθυτον ες εραναν· Ενθεν αναδεξαμενοι, Απολλον, τεα Καρνεια, εν δαιτι σεβι- ζεμεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν· Ægidæ, εμοι πατερες, cum Laconibus ſunt commixti: ενθεν αναδεξαμενοι σεβιζεμεν εν δαιτι, Απολλον, τεα Καρνεια κατα Κυρανας αγακτιμεναν πολιν: Sic omnia aptiſſime cohærent, & Poëtæ ſatisfaciunt ſcopo: Non modo cum Laconibus in Lacedæmone, ſed etiam cum Laconibus in urbe Cyrena, feſtum tuum celeberrimum, o Apollo, celebrant Ægidæ, patres mei: Thebis fuit φρατρια Αιγειδων: Talis forte & in inſula Thera, & in urbe Cyrena fuit: Attende: Sic magis adhuc Emphaticus eſt totus locus: Et probabiliter etiam dici posſet,

ſet, ex illis Ægidis ortum fuiſſe Pindarum: Hoc ſubito mihi in mentem venit, & veriſſimum forte eſt. 108. κτιμεναν πολιν, εχοντι ταν] Vacillat Colon Jambicum: Appone fulcrum & ſcribe, κτιμεναν πολιν γ', εχοντι ταν. 113. Το δ' ελασιππον εθνος Ενδυκεως δεχονται Θυσιαισιν &c.] Το ελασιππον εθνος, Τους Τρωας Αντηνοριδας: Τρωες ιπποδαμοι, & κεντορες ιππων ſunt notiſſimi ex Homero: δεχονται θυσιαισιν, ad ſacra ſua admittunt: ιχνεοντες σφε δωροφοροι, allicientes eos donis: Ipſi videlicet Cyrenæi, quos Battus advexit &c: Idque fecerunt, ut urbem novis iſtis copiis firmarent: Nihil apertius: Interpretes nugantur, & nemo deterius bono Schmidio: quem ſi audias, Antenoridæ excipiunt & ſibi adjungunt Batti comites: Sic ſcilicet præcedere potuit eodem ſpiritu, Κυρανας αγακτιμεναν πολιν, εχοντι ταν χαλκοχαρμαι ξενοι Τρωες Αντηνοριδαι: Phy ineptiæ, ipſis pueris indignæ. 123. Εμμεν, ιπποχροτον] Comma delendum potius, ut hæc omnia arcte cohæreant, & πεδιαδα etiam ſit adjectivum, ut indole ſua revera eſt. 128. Εναιεν' ἡρως δ' επει- τα λαοσεβης &c] Metricus antiquus legit, ſi quid video,

Εναιεν' ἡρως δ' επειτα λαοσεβης. Ατερθε δε προ δωματων
Ετεροι αϊδα βασιλεες ιεροι
Εντι.

βα-

βασιλεες ιεροι αϊδα venuſte & Pindarice dicuntur *reges mortui:* Ad ηρως λαοσεβης attende: quod ſic certe non deterius eſt in oppoſito.

134. Ρανθεισαν, υμνων θ' υποχευ-] Ita legendum absque dubio: κωμων reſpuit Metrum; & ipſa ſententia magis etiam amat υμνων: Jungendum enim δροσω μαλθακα υμνωνθ' υποχευμασιν: δροσω μαλθακα και υποχευμασιν υμνων: υποχευμασιν perquam appoſitum eſt ad δροσω μαλθακα: Minuit enim & temperat τα χευματα, quæ pro δροσω eſſent nimia: Vident periti: μεγαλαν αρεταν eſt caſus quartus, & pertinet præcipue ad laudes regum defunctorum, quæ ad ipſum Arceſilaum ab illis ortum demanabant naturaliter, & ſic ei erant κοιναι: Interpretes non dicunt, quod debent. 135. μασιν, ακουοντι ποι] Colon etiam fulcro ſuſtentandum, ne corruat: Scribe, μασιν γ', ακουοντι ποι. 142. Το καλλινικον λυτη- ριον δαπαναν, μελος χαριεν &c.] Hæc ita legit Metricus antiquus, ut firmiter mihi perſuadeo,

Το καλλινικον λυτηριον
Δαπαναν χαριεν. Ανδρα κεινον επ-
αινεοντι· λεγομενον ερεω·
Κρεσσονα &c.

μελος χαριεν ineptum eſt, & nunquam in animum inducam, ut ita de επινικιω ſuo locutum fuiſſe credam ipſum Vatem: Quare ſcriptura, quam ſecutus fuit Metricus, meliorem

rem fuiſſe, quam quæ nunc circumfertur; ex his ipſis mihi fere perſuadeo: επαινεοντι abſolute, etiam accommodatius, quam επαινεοντι συνετοι: Omnes laudabant Arceſilaum, & quod dicturus erat, erat το λεγομενον, quod omnes habebant in ore, inſtar Parœmiæ: Vides? 149. πτερος εν ορνιξιν αι- ετος επλετο· αγωνιας] Hæc Cola non ſatisfaciunt Metro: Scribe, Γλωσσαν τε θαρσος τε, τανυ-

πτερος δ' εν ορνιξιν αι- ετος γ' επλετο· αγωνιας. Illud addam: Ut nunc video, ετος επλετο· αγωνιας pro Antiſpaſtico Dimetro Hypercatalecto haberi poteſt, una cum aliis gemellis per totam Oden: Antiſpaſti enim licite variant: Et ſic nihil vel hic vel alibi mutandum in hoc Colo, ſi unum Πυλῳ τ' pro Πυλῳ in gratiam Syntaxeos excipias Stropha 3: Quod certe placet, & menſuram iſtam potiorem efficit. 159. Και το λοιπον, ω πλειστα Κρονιδαι μακαρες] Ita peſſime editur: Nam ut nihil aliud dicam, ſic Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum aperte crurifragium patitur: Schmidius, ſyllabas numerans, ei conſuluit: Sed quis αν ibi ferat? quis Κρονιαδαι probet? Vulgata ſcriptura, Και το λοιπον, ω Κρονιδαι μακαρες, improba eſt: Scribe, & proba erit, Και το λοιπον αει γε Κρονιδαι μακαρες: Error eſt pronus: Subaudiendum autem δυνασιν, quod præcedit, & hic repetendum απο κοινου: και το λοιπον αει διδοιτε επι εργοισιν αμφι τε βουλαις δυνασιν εχειν, Κρονιδαι μακαρες: Sen-

Sententia eſt perſpicua & bona: Addam aliud: Libri forte diſcreparunt olim, & in quibusdam fuit, Και το λοιπον πλεισ]α Κρονιδαι μακαρες Διδοιτ', επ' &c. Inde illud Ms. γ: quod hic dederunt Editores in re Metrica talpæ: Junctum enim, quod probe ſeparandum erat, & πλειστα correctio cum lectione prava perperam exhibita: πλειστα eſt pro adverbio, & verba accipienda, ut corrigens monui. 162. δα- μαλιζοι χρονον] *domet tempus* ejus: ver ei ſit perpetuum: χρονος, ut ὡρα, pro vere & tempore maxime læto. 168. Γερας, επι Βατ]ȣ γενει] Male diſtinguitur poſt Γερας: Nam ſine dubio επι pertinet ad δομεν, & Pindarus voluit, τουτο γερας επιδομεν Βατ]ου γενει: Illud addendum hic: In Admonitiuncula Triclinii de Metro Odæ; iſtud, ελεγε γαρ εν τῳ τελει της εξηγησεως, Γερας επι Βατ]ου γενει· Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων, indicat, ad Colon poſtremum ab Interprete Libri iſtius antiqui adſcriptum fuiſſe, Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων, & Librum iſtum proinde non fuiſſe ſanum in Colorum ποσοτητι: quam ſic correxit Triclinius: Alia conditio fuit Libri, quem vidit & legit Metricus antiquus, tali vitio, ut jure credere poſſumus, non laborantem: quem ſi vidiſſet & legiſſet Triclinius, aut alium ei ſimilem, iſta opella ejus non fuiſſet neceſſaria: Atque hoc notandum

N pro-

propter ea, quæ de lectione, quam Metricus probabiliter invenire potuit, diximus ad hanc Odam.

ODE VI.

ΕΙΔΟΣ ϛ'. Metricus, Τȣ ϛ'. ειδȣς η ωδη, *μονοστροφος εστι κωλων εννεα:* Nulla hic Epodus: Et ineptiunt ſtrenue, qui de ea cogitant.

Col. 2. *Αρουραν, η Χαριτων αναπολιζομεν*] Metricus, *τριμετρον επιωνικον ακαταληκτον. αδηλον δε ποτερον εκ β. παιωνος, η α:* Quid hic Pæon, & dubium de Pæone ſecundo vel primo? Verba Metrici ſunt corrupta, & legendum, *αδηλον δε ποτερον εκ β. ιωνικȣ, η α:* Duo ſunt Jonici, major & minor: Uter horum hic, incertum Metrico: *Χαριτων αναπολιζομεν* ſcilicet ita ſe habet, ut ad Jonicum a majore, & Jonicum a minore, æquo jure referri poſſit: Si *Χαρι* enim pro una ſyllaba longa ſumas, *Χαριτων ανα* eſt Jonicus a majore; ſi *ανα* contra ſumas pro una ſyllaba longa, *Χαριτων ανα* eſt Jonicus a minore: Et ſic incertum, qui ſumendus ex duobus: Sentis? Ita Metrici mens eſt aperta: Et commode inter duas Syzygias Jambicas *ἑξασημους* ſtat Jonicus reſolutus: Hactenus recte Magiſter: Sed qui iterum non examinavit omnes Strophas & Antiſtrophas: Si enim Stropham ſecundum examinaſſet rite, omne illud dubium

mox

mox fuiſſet ſublatum: Colon enim ejus gemellum, Αγεις εφημοσυναν, ταν ποτ' εν ορεσι, Jonicum a minore habet verum absque διαλυσει, & ſic eundem Jonicum in aliis ſtabilit: Hoc perſpicuum eſt: αναπολιζομεν elegans eſt & appoſitum: πολος eſt terra aratro ſciſſa: Inde πολιζειν, & ανὰπολιζειν hic: Interpretes Linguæ ignorantia peccant: ἀρουρᾶν ἑλικωπιδος &c, Poëſin deſignat haud dubie.

4. Ες ναὸν προσοιχομενοι· Πυθιονικος] Syzygia Trochaica laborat in principio: Scribendum trajecta voce, Ναον ἐς προσοιχομενοι &c. Sed verbum: An forte να hic corripitur a ſequente vocali: Niſi memoria me fallat, in præcedentibus ita habuimus alicubi, idque in mentem mihi ſubrepit: Et alia ſane id genus non pauca, etiam in his ipſis Pindaricis: Quare dubito, & nihil potius muto: Atticum νεων revera minus convenit Noſtro: Et ſi να correptum a vocali placeat, νεων, quod in præcedentibus alicubi legi, etiam redonandum eſt Scribis, qui Idioma corruperunt ubique. 9. Απολλωνιᾳ τετειχισται ναπᾳ] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον καταληκτικον Πινδαρικον: Poſt Antiſpaſtum ſcilicet ſequuntur Trochæi, ſimiliter ut in Phalæciis poſt Antiſpaſtum ſequuntur Jambi: Απολλωνι eſt Antiſpaſtus verus: Hunc excipit Hepthemimeres Trochaicum, & quidem ita, ut ipſius

Antiſpaſti ratio habeatur nulla, ſed unius Metri Trochaici, quod in locis paribus promiſcue & Spondeum & Trochæum admittit: Sicuti in hoc ipſo Hepthemimeri α τετειχισται κατα, pes ſecundus eſt Spondeus, legitimus Trochaico, ſed illegitimus Antiſpaſtico, quod Antiſpaſti poſtremam requirit brevem, & ſic palam Antiſpaſticum turbat: Res eſt aperta, & ſic apertum quoque, cur Metricus Colon hoc αντισπαστικον Πινδαρικον vocet: Id enim Pindaro domeſticum & privum: In gemellis plura ſunt, quæ Trochaicum Hepthemimeres habent purum, quam cum Spondeo commixtum: Iſta variatio non peccat, ut nunc quisque videt, & a Metri Trochaici indole eſt: Quare nihil mutandum, ut bonus ſyllabarum menſor fecit, nihil horum intelligens: Illud addam ego: Irregulare eſt Colon hoc Pindaricum, & hoc uno loco forte occurrit: Si quis in eo admittendo eſſet difficilior, Antiſpaſticum regulare facile haberi poſſet: Scribendum enim foret hic trajecta voce, Απολλωνια κατα τετειχισται: In Antiſtropha vero poſtrema, Μελισσαν αμειβεται πονον τρητον, trajecta etiam voce: Aliæ Strophæ & Antiſtrophæ Antiſpaſtica legitima promunt: Nam ςαθμαν in Stropha tertia anceps eſt, & primam recte corripit: Et hæc ſane facilis eſt mutatio: Quo factum, ut de Colo irregulari aliquan-

do

do dubitaverim, & adhuc dubitem ipſe.

13. Αξοι, παμφοgω χεραδι τυπτομενος· φα-] Verſus non modo in Syzygia Trochaica, ſed etiam in Syzygia Choriambica, ægrotat: Scribe, Παμφορω αξοι χεgαδι θρυπτομενον· φα-: ὃν ὑμνων θησαυρον παμφορω χεραδι ανεμος ουκ αξοι ες ἁλὸς μυχους, θρυπ]ομενον: *quem hymnorum theſaurum cum ſordium colluvie vaga non ferat ventus fractum & comminutum in maris receſſus:* Sic & Metrum, & ſententia convaleſcit; apertiſſima nunc & convenientiſſima, ut vides, cum antea vel jejuna eſſet, vel nulla: Nam quid ανεμος τυπτομενος παμφορω χεραδι, ſi animum advertas? Ineptiæ hercule, & nihil aliud: αξοι, an αξει ſcribas, perinde eſt: utrumque in Libris: Syzygia Trochaica ἑπτασημος, hic eſt pro Syzygia Trochaica ἑξασημω. 14. φα- ει δε προσωπον εν καθαρω] Huc ſine dubio revocandum præcedens ὑμνων θησαυρος: εκεινος δε ὑμνων θησαυgος εν καθαgω φαει κα]α προσωπον, απαγγελει &c: Si ad θησαυρος ὑμνων, & ἑτοιμος τε]ειχισται ολβιοισιν Εμμενιδαις, attendas, non eſt dubitandum, quin ex illa Xenocratis familia multi in Pythiis victores antea extiterint, idque illis ipſis indicare voluerit Pindarus.

15. Πατgι τεω, Θρασυβουλε, κοιναν τε γενεα Λογοισι &c.] Ego etiam Thraſybulum pro filio Xenocratis habeo: Sed ſic dubito, an ειδος ſcriptum fuit Xenocrati: Perbene dici poteſt, Poëtam id ſcripſiſſe Thraſybulo, ut

eum de victoria patris blande & honorifice certiorem faceret, eademque opera ſic & filium & patrem ſibi obſtringeret: Ad ſingula attende, & inprimis etiam ad illud πατρι τεῷ απαγγελει, in tempore futuro: Accedit κοιναν τε γενεᾳ: quod ſic magis Emphaticum eſt poſt Θρασυβουλε; præſertim ſi τε pro και habeas, & vertas, ut hic vertendum eſt, *communem etiam generi*, tibique filio: Interpretes perperam accipiunt: Admiſſa autem hac ſuſpicione mea, Inſcriptio mutanda eſſet ad iſtum modum, & quidem non incommode ita: Θρασυβουλῳ Ακραγαντινῳ, πατερος Ξενοκρατους νικωντος αρματι. 17. ἁρματι νικαν] Ita legendum certo certius: In re clara verbis parco. 19. επιδεξια χειρος] Malo επι δεξια χειρος: Quid neceſſe Ellipſin adhibere, ſi oratio eſſe poſſit plena? 20. ταν ποτ' εν ορεσι] Tribrachys cum Jambo: Schmidius hic Metri imperitia Syntaxin corrupit turpiter. 22. ρας υιον ορφανιζομενῳ Πηλεϊδᾳ πα-] Laborat Verſus Epichoriambicus: Scribe, ne litera mutata, Φαντι μεγαλοσθενει Φιλυρας Υιον ορφανιζομενῳ Πηληϊδᾳ πα-; Φιλυρας eſt Tribrachys, qui Verſum Jambicum recte claudit: Πηληϊδᾳ non deterius, quam Πηλεϊδᾳ: Poteſt enim η a vocali ſequente corripi: De ορφανιζομενῳ recte Benedictus: Poteratne de orbo cogitare Pindarus, præcepta Chironis de colendis parentibus Achilli data

data referens? Inſulſiſſimi ſunt, qui talia in chartam miſellam conjiciunt: Quamplurima tamen id genus apud Interpretes: quæ ſponte prætereo, ut ſtomacho conſulam.

27. βιον πεπρωμενον] Elegans & Emphaticum eſt πεπρωμενον: *Filius ante diem patrios inquirit in annos.* 28. Εγενετο και προτερον] Εγενετο, Tribrachys eſt pro Jambo in Penthemimeri Jambico: Quis improbet? Bonus tamen Schmidius Εγεντο, ne ſyllabis ſe immorigerum præberet. 30. Πατρος, εναριμβροτον αμμει-] Colon hoc Jambicum decumbit vere: Legendum eſt mutatione nulla, Πατρος, εναριμβροτον αναμει-: Tribrachys iterum pro Jambo: Schmidius ſibi habeat ſuum εναριμβροτων αμυ-: dignum hercule hominis ingenio. 37. απεριψεν] Id pro απερριψεν requirit Metrum Jambicum. 39. τοιο κομιδαν πατρος· εδο- χησε τε των παλαι, γενεα οπλοτεροισιν, Εργον &c.] Colon primum non habet numeros: Recte Schmidius, τοιο κομιδαν πατρος· εδοκη-. σεν δε των παλαι &c. Copula requiritur: Et ſic δε melius eſt, quam τε poſt μεν præcedens: Libri copulam male ignorant: Sic autem homo Tribrachyn admittit ipſe pro Jambo, ut vides: Legi etiam poteſt non male, τοιο κομιδαι πατερος· εδοχησε δε των παλαι &c: Nam Dactylus non vitiat Syzygiam Trochaicam: Et ipſa omiſſio copulæ ab iſta ſcriptione oriri potuit, Naſutulis Dactylum fugientibus. 46. Πατραϊ

τρωϊ τ' επερχομενος, αγλαΐαν εδειξεν] Πατρωϊ eſt Tribrachys, & media, ut in ηρωϊ, &c, corripitur: Synizeſin duriorem non ſumo, ubi neceſſaria non eſt. 47. αδικον ὑλε ὑπειροπλον ἡβαν δρεπων σοφι-] Recte Απασαν omittunt Editores: Id enim Lex Metrica excludit, & ſententia non deſiderat: ὑτι ὑ- non improbo, ſed commode etiam legi poſſe aio, αδικον ουθ' ὑπερ : Nam ſequens Colon ita perbene conſtitui poteſt, οπλον δρεπων ἡβαν, σοφιαν: οπλον Spondeus eſt pro Dactylo, & pedes illi ſunt amiciſſimi: Alias ſcribendum, περοπλον δρεπων ἡβαν, σοφιαν, ſumto Anapæſto pro Dactylo: Peſſime Editores hic, πειροπλον ἡβαν δρεπων, σοφι-: Nam Sic Colon Jambicum crurifragium patitur: Tu ex duobus aliis ſume, quod placet. 49. αν δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον] Lectio peſſima: Recte Alii, Δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον: Lex Metrica probat: δρεπων απο κοινυ hic ſubaudiendum. 50. Ευρες θ' ὀς ἱππιαν εσοδον, Μαλα ἀδοντι νοῳ, Ποσειδαν, προσεχεται] Ita Editores, audacter & imperite: Res eſt aperta, & ex appoſita ſuſpicione noſtra adhuc apertior evadet: Scribendum puto, Οργας παλαι ὀς ἱππειον εσοδον, μαλ' ἀδοντι νοῳ; Ποσειδαν, προσεχελαι: De Neptuno, οργας παλαι ὀς ἱππειον εσοδον, elegans eſt: Nam ab antiquo Deus ille Terræmotor rei equeſtri maximopere ſtuduit: παλαι ὀς Tribrachys, Jambo recte opponitur: προσεχεται

χεται τιν longe ſignatius eſt, quam προσερχεται τιν, & Metrum deſiderat, quod ſic una cum ipſa ſententia, ope noſtra ſibi conſtat: Nam δον μαλ' ἁ in Verſu Trochaico etiam pro Tribrache non peccat: Peſſime Schmidius, Οργαις ὁλαις ες ἱππειον εισ- οδον Nam ſic Tautologia peſſima ingeritur, cum hoc ita poſitum ne hilum differat ab ἁδοντι vel μαλ' ἁδονῃ νοῳ: Pueri vident, & ridiculus fuiſſet Pindarus, ſi iſta copulaſſet una: Alia Schmidii omitto: Ea cum noſtris conferre potes: Unde autem apparet Scholiaſtam legiſſe εὑρες in Libris ſuis? Idne ex interpretatione colligi poteſt, quæ in Scholiis liberrima ſæpe eſt? Locum inſpice, & ſimul ad ἱππειας εισοδυς attende; nihil hercule incertius. 52. Γλυκεια δε Φρην, Και συμποταισιν &c.] Verba male habent & leviter corrupta ſunt: Scribe, Γλυκεια δε Φρην' Και συμποταισιν ὁμιλων, Μελισσαν αμειβεται τρητον πονον: Sic nihil aptius: πονον μελισσαν eſt ipſum mel, quod Pindarice dicitur τρητον, quia in foraminulis fit & reponitur: Aretii τριτον probabit nemo paulo oculatior.

ODE VII.

Col. 2. Προοιμιον Αλκμαιωνιδαν] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον ακαταληκτον: Scribere debuiſſet επιωνικον: Nam tale eſt proprie, quia pro Trochæis Jambi excipiunt Pæonem ſecundum hic pro Jonico a majore adhibi-

hibitum: Αλκμαινιδαν peſſime Editores pro Αλκμαιονιδαν, quod in Libris pleriſque eſt: Nam id ne Græcum quidem, ſi quid video: Αλκμαιονιδαν eſt Spondeus cum Tribrache pro Spondeo cum Jambo: Id ineptulis diſplicuit, & inde barbarum illud Αλκμαινιδαν. Si fulcrum apponeretur hic τω Προοιμιον, in Antiſtropha vero τῳ Ερεχθεος, Colon eſſet Jambicum Dimetrum Acatalectum: Sed nihil mutandum. 5. Τινα πατραν; τινα τ' οικον] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον: Scribe απο βραχειων: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus, a tribus brevibus incipiens.

6. Ναιοντ' ονυμαξομαι] De voce Ναιοντ' multa habent Interpretes, ſed id quod bonum eſt, non habent: Plerique Libri Ναιων: Scribendum eſt ſine dubio mutatione puſilla, Τινα πατραν; τινα τ' οικον Μαιων ονυμαξομαι Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι; Μαιων, *cupiens*, *quærens:* Nihil rotundius aut accommodatius: Et Ελλαδι πυθεσθαι copulandum certo certius. 7. Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι] Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum; cujus gemellum in Antiſtropha variat: Propter Schmidium & ejus ſequaces verbo noto. 9. Ερεχθεος αστων, Απολ-] Schmidius ω Απολ-: Quo jure, apparet ex eo, quod ad Colon Strophicum ſcripſi. 17. Νεα δ' ευπραγια] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Aut ineptit, aut aliter legit: Nam quod hic habemus, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum efficere non po-

poteſt: Poſterius credo, & legiſſe videtur trajectis vocibus, Ευπραγιᾳ δε νεᾳ: Sic menſura indicata adeſt: Vulgata lectio plane inepta eſt, quod ad Metrum attinet: Si legeretur, Νεᾳ δε ευπραγιᾳ, Colon eſſet Aſynartetum Dimetrum Catalecticum, ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Et ita alii Libri, credo, olim. 20. Τα καλα εργα. Φαντι γε μαν] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit igitur, Τα καλ' εργα. Φαντι γε μαν: Ut nunc legitur, Trochaicum eſt Hepthemimeres: Neque id malum. 21. Ουτω κεν ανδρι παρ μονιμαν Θαλλοισαν &c.] Recte παρ disjunctim: *in fortuna etiam ſtabili*, & licet vere ſit felix.

ODE VIII.

Col, 1. Φιλοφρον Ησυχια, Δικας] Metricus, ὁμοιον τῳ· Τις σας παρηειρε φρενας: Jambicum ſcilicet Dimetrum Acatalectum: Recte, ſi Colon hoc ſpectes; ſed male, ſi ſpectes alia oppoſita: Niſi in Antiſtropha 1. Τυ δε ὁποταν τις αμειλιχον: in Stropha 2. Επεσε δε ε Χαριτων ἑκας: in Stropha 3. Οποτε απ' Αργεος ηλυθον: in Antiſtropha 3. Ο δε γε καμων προτεςᾳ παθᾳ: in Stropha 4. Τυ δε ἑκαταβολε, πανδοκον: in Antiſtropha 4. Κατα τινα ἁρμονιαν βλεπων: in Stropha 5. Τετρασι δε εμπετες ὑψοθεν: in Antiſtropha denique 5. Ο δε τι καλον νεον vel Ο δε τι νεον καλον λαχων, ſcribere velis: Nam Colon Antiſtrophæ 2. ſimile eſt huic, Τα

καὶ

και εν ανδρασιν εμπρεπει: quanquam Aldina ibi etiam diſſidet, legens Τα δε εν ανδρασιν εμπρεπει: Et tot mutationes diſplicent fere, quamvis leves: Quare Colon videtur potius Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto & Pæone tertio; qui hic copulantur una: Et hoc rarius profecto eſt: Nam Pæones vulgo ſimiles copulari amant, Creticosque adſciscunt, ſi per reſolutionem ſibi ſimiles fiant: Quare, ut dixi, hoc rarius profecto, non tamen improbandum: Exempla enim alia ſuppetunt, etiam apud ipſum Hephæſtionem: Viſne aliud? Si Dactylicum ακεφαλον ſumere velis per totam Odam, Cola quotquot ſunt, Dactylica Trimetra erunt Acatalecta: Vide & judica: Aliquid horum verum eſt, & potuerunt revera hic diſcrepare Libri, ut Metricus dixerit, quod debebat. 2. μεγιστοπολι] μεγιστη πολει, vel μεγιστη πολιος: quod Interpretes habent, vocis indolem non exprimit ſatis. 3. Θυγατερ, βουλαν τε και πολεμων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium manifeſtum: Scribe, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tale eſt Colon, & duæ breves poſt Trochæos ſunt Jonici dimidium: Si ιαμβικον rectum eſſet, ad Colon præcedens ſcripſiſſet Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον, & in Libris ſuis inveniſſet alio ordine, & hic & in ſequentibus, Ω μεγιστοπολι θυγατερ, Βουλαι τε και πολεμων: Sic enim & Tro-

Trochaicum Dimetrum Catalecticum & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum adſunt: Sed facilior eſt altera mutatio, eamque præfero. 4. 5. Εχοισα κλαϊδας Υπερτατας, Πυθιονικον] Colon quartum eſt Jambicum Dimetrum Brachycatalectum; quintum, Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum: Sic apparet, Metrici Scalam & turbatam & mutilatam eſſe etiam hic: Scribe inverſo ordine, Το δ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. Το ε, χοριαμβικον διμετρον υπερκαταληκτον. 6. Τιμαν Αριστομενει] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον διμετρον υπερκαταληκτον: Vitium apertum: Scripſit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. 7. Δεκευ. Τυ γαρ το μαλθακον ερξαι] Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium etiam apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον υπερκαταληκτον: Pes quartus eſt Anapæſtus: Trajecta etiam eſt, ut vides, hujus & præcedentis Coli menſura, διμετρον male mutato in τριμετρον. 8. Τε, και παθειν ὁμως επιστασαι] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil falſius: Sed hic aliter legit ille: Scribe ad mentem ejus, Τε, και παθειν ὁμως; επιςασαι dedit Colo ſequenti.

9. Καιρῳ συν ατρεκει] Metricus, Το θ, περιοδικον: Legit nempe, Επιστασαι καιρῳ συν ατρεκει: Sic Periodicum habemus, quod cæteroquin habere non poſſumus: Επις | ασαι | και | ρῳ συν | ατρεκει: Periodus eſt certa: Recurrunt enim Penthemimera Jambica & Trochaica, ſumto & capite & cauda pro initio:

Si

Si ταξιν vulgatam ſequamur, Colon octavum eſt Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: Nonum, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum: Videbimus in ſequentibus. 13. Υπαντιαζαισα] Alii Υπαντιαζασα: ι in fœminino non requiritur, niſi Dores id etiam corripuerint: Videndum. 17. Κερδος δε φιλτατον γ', εκοντος ει] In ταξει Metrici γ' exulat: Bonus Schmidius, quia hic κερδος, in oppoſito Strophæ ſcribebat Μεν pro Τε: Plura in his variant: Vide & numera. 20. ἑκαλογχρα-νος] Ita legendum, aut πολυχαρανος: Libri diſcreparunt: Poſterius pro Anapæſto præbet Tribrachyn in Jambico: quod bonus Schmidius *permutationem Dithyrambicam* vocat: Docte, Jupiter, & ingenioſe: In hoc ipſo Colo ſic etiam *Dithyrambice permutata* ſunt alia: Confer gemella: Metricus, το β, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribe τριμετρον καταληκτικον.

22. Ουδε μαν βασιλευς γιγαντων] Metricus, περιοδικον· η λεγεται διπλους τροχαιος· υπερκαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον υπερκαταληκτον. 27. ραθεν εστεφανωμενον] Metricus, το θ, αναπαιστικον διμετρον καταληκτικον: Nihil ineptius: Corruptus eſt ab imperitis: αναπαιστικον forte fuit αντισπαστικον, & ad γλυκωνειον præcedens pertinuit: Colon hoc Trochaicum eſt Dimetrum Catalecticum, & ſic recte ſcribas amota voce, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον. 28. Υιον ποιω

Παρ-

Παρνασιᾳ] Metricus, τὸ ι, ἰθυφαλικον: Non poterant ſtultius imperiti: Et recurrit ſtatim ιθυφαλικον ad Δωριει τε κωμῳ: Colon hoc eſt Jambicum Dimetrum Acatalectum: Scribe igitur in Græcis pro ιθυφαλικον peſſime geminato, ιαμβικὸν διμετρον ακαταληκτον: πα in ποιᾳ eſt commune propter vocalem, nec ποᾳ requiritur. 36. δεται νικαφοροις εν αεθλοις] An Spondeum in loco ſecundo Verſus Jambici hic adhibuit Pindarus? Non facile adducar ut credam? Quid igitur? Aut in νικαφοροις διχρονον ι corripuit, ut in Πισα fecit; aut ſcribendum δεται Φερεσνικοις εν αεθλοις: φερεσβιος pro φερεβιος norunt omnes: Simile φερεσνικος pro Φερενικος: quod ab imperitis male mutatum, vel ab interpretatione male expulſum, cum ipſum νικηΦοροις ei adſcriptum eſſet: Tales errores in Libris ſunt innumeri. 39, Τα και εν ανδρασιν εμπρεπει] Τα Elliptice: *Quo nomine:* Hoc Emphaticum, alterum flacceſcit: Et ανδρασιν etiam cum Emphaſi accipiendum de viris vere viris: *inter ſtrenuos* 45. τεον χρεος, ω &c.] χρεος pro χρημα: idque καλων νεωτατον: ποτανον αμφι vel αμφιποτανον, vel ποτανον πανταχοσε, αμφι adverbialiter ſumto: μηχανᾳ & Poeſi Auctoris 48. Παλαισματεσσι γαρ ιχνευων μα-] ευ ante ω recte corripitur: Supra Pyth. Od. 5. V. 116. habuimus ιχνεοντες: quod ſi genuinum ſit, præſtat tamen ιχνεων etiam hic: Cur enim verbum dubium ſumſerit Poëta, certo ſe ultro offerente?

51.

51. Ουδε Κλυτομαχοιο νικαν] Periodicum Dimetrum Hypercatalectum requirit Ουδε Κλειτομαχοιο νικαν: Nihil apertius aut facilius: Addam aliud: Colon etiam Trochaicum Dimetrum Acatalectum eſſe poteſt: Et ſic Κλυτομαχοιο locum tuetur & licite variat: Κλειτομαχοιο præter Scholiaſtam habet etiam Aldus. 57. Υιυς Θηβαις, ηνιξατο] Certo certius legendum eſt, Θηβαις υιυς, ηνιξατο, ne Spondeus in loco ſecundo trucidet Jambum: Boni Editores hic neſcio quid muſſitant ſibi: υἱους de filiis Amphiarai recte explicat Schmidius: Sequitur Οποτ' Επιγονοι.

60. Δευτεραν ὁδον Ε- πιγονοι. Ωδ' ειπε· Μαρναμενων &c.] Ita diſtinguendum: Præcedit enim Παρμενοντας αιχμᾳ, quod μαρναμενων φυᾳ hic aperte requirit γενικως: Oculati vident ſtatim. 64. σιν λημα· Θεαομαι] Omnes Libri conſtanter Θεαομαι: Nihil mutandum: Colon enim eſt Jambicum, quod ſic perbene variat: Epentheſis dura eſt, neque ſyllabæ ſequentis indolem mutat; & Jonicum Θηεομαι nec Idiomati, nec ſententiæ convenit: Quid *ſtupor*, quid *admiratio* hic, ubi videbat pater, quod exſpectabat, & exſpectare debebat propter ipſum illud, quod præmittit? 66. Αλκμαν' επ' ασπιδος νωμωντα, πρω-] Colon Jambicum requirit νωμοντα: Et ita ſcribendum, ſi hanc ταξιν vulgatam ſequaris: Si enim Metricum audias, & hæc ita ordines, Αλκμαν' επ' ασπιδος

Νω-

Νωμωντα πρωτον εν Καδμου πυλαις, nihil mutandum. 72. Δε οικοθεν αντια πραξει] Syzygia Jambica fulcro ſuſtentanda eſt in Choriambico: Scribe Δε οικοθεν γ' αντια πραξει.

76. Λεω συν αβλαβει] Λεω Atticum: Hoc etiam a Naſutulis forte, qui Λαω Spondeum metuebant in Jambico propter gemella.

78. Τοιαυτα μεν δ' εφθεγξατ' Αμφιαρηος] δ' ineptit: Lege, Τοιαυτα μεν γ' εφθεγξατ': Nam tibicen requiritur, ne corruat Verſus.

79. Χαιρων δε και αυτος] Spondeus in principio pro Jambo, ut in Epodo etiam ſequente: Bonus Schmidius & Και & Δαι corripit: Quicquamne ineptius? Sed ita ille paſſim; & monere piget. 80. Αλκμανα στεφανοισι βαλλω] Ita ſcripſiſſe Pindarum, cras credam, non hodie: Nimia enim eſt licentia, ſimilique uſus non eſt alibi: Scribe meo periculo, Αλκμαωνα στεφεσσι βαλλω: Sic Periodicum optime habet, neque etiam Trochaico, ſi forte placeat, erit male: να enim ante στε ſic quidem difficilius paulo brevis manet, ſed manet tamen & manere poteſt: Nihil autem facilius hac correctione mea: Nam forma vocum, ut vides, mutatur modo leviter. 81. Ραινω δε και υμνω] Hæc & ſequentia abſque ullo dubio dicuntur ex perſona Pindari, non ex perſona Ariſtomenis: ραινω υμνω perſpicuum eſt, & perſpicua etiam ſunt, quæ poſt επαγαγεις αναξ leguntur: Alcman Thebis una cum patre Am-

phiarao videtur cultus: Sic optime etiam convenit γιτων ὅτι μοι cum aliis ſequentibus: Pindaro Thebano vicinus erat Alcman, eique benigne aderat Thebis: Ægina nihil ad Alcmanem: Et ſic certo certius de eo ita loqui non potuit Ariſtomenes: Pueri vident; & neſcio qui talia legentes de perſona Ariſtomenis cogitare poſſint: De profectione Pindari ad ædem Delphicam nihil ſcimus; ſed id conditionem loci mutare non poteſt: Talia enim innumera in Libris antiquis: Quod de πενταεθλιω ſequitur, videbimus mox.

85. Ὑπαντιασ' ιοῖσι γαιας] Ita boni Editores in tenebris micantes: Omnes Libri Ὑπαντιασεν ιοντι γαιας: Colon debet eſſe Glyconium; & ſic non male Schmidius ſyllabas numerans, Ὑπαντασεν ιοντι γας: Si minori opera Colon reſtitutum velis, ſcribe mecum Ὑπαντιασεν ιοντι γας: ὑπαντιασεν ab ὑπαντιαζω: Sic Antiſpaſtus quinqueſyllabus reſpondet ad amuſſim Antiſpaſto quadriſyllabo, & præter γαιας nihil mutatur. 86. Μαντευματων τε εφαψατο] Omnes ante Schmidium, Μαντευματων τ' εφαψατο: Jambicum eſt, ſic licité varians: Ipſe Schmidius ex Pal. C. Μαντευματων δε εφαψατο: Non improbo: Sic Anapæſtus opponitur Spondeo in gemellis, & Colon Pindarice hiat: εφαψατο μαντευματων, *attigit vaticinia*, quæ ab ipſo Apolline audivi: Emphaſis elegans eſt in εφαψατο.

94. Δοσιν πενταεθλιου, συν ἑορταις &c.] Et Metrum,

trum, & ſententia laborat: Scribe, οικοι Δε προσθεν ἀρπαλεαν Πενταθλιῳ δοσιν συν ἑορταις Υμαις επαγαγες τ' αναξ. Paulo ante profectionem in feſtis Apollineis Pindarus egregie laudaverat Pentathlos: eoque nomine Apollinem celebrat: ἁρπαλεαν δοσιν, Poëſin avide arreptam ab omnibus: επαγαγες, quam ipſe Deus ei ſuggeſſerat: δοσιν πενταθλιῳ, appoſitum de iſta Poëſi: Ita accipe: Menda exigua & prava horum verborum interpretatio Ariſtomenis perſonam induxit vel præcipue: επαγαγες τ' Aldus perbene: Nam ſyllaba longa requiritur, & τε pro και eſt: προσθεν δε και επαγαγες: Schmidius non intellexit: ωναξ pro αναξ Editores hic: Peſſime: Nam ſic Colon Jambicum crurifragium patitur: Omnes alii recte αναξ. 97. Κατα τιν' ἁρμονιαν] Hoc flacceſcit, utut accipias: Scribendum ſuſpicor Κατα τιν ἁρμονιαν: τιν pro σοι & σου: βλεπειν κατα τιν ἁρμονιαν ὁσα αμφ' ἑκαστον νεομαι: *exigere ad harmoniam tuam*: Nihil accommodatius. 99. αδυμελει] Cum Emphaſi ad Δικα: ἁδυμελης ſcilicet κωμος non eſt, niſi δικα ei adſit & inſit.

101. οπιν αφθιτον] *curam illibatam*, non *curam immortalem*, ut perperam Interpretes: Nam ὑμετεραις τυχαις ſequitur: αφθιτον proprie eſt *incorruptum* γενικως, tranſlate vero ειδικως *immortale*: Sciunt omnes, ſi unum fungum non nominandum excipias: Pro Θεων δε οπιν Libri Θεων δ' οπιν: Si inte-

 grum

grum ſumas, Tribrachys eſt pro Jambo; ſi mutilatum, tibicen eſt adhibendus, Θεων δ' οπιν γ' αφθιτον: Schmidius dedit Θεων οπιν δ' αφθιτον: Lectionem cum tibicine malo.

102. Ξεναρκες] Omnes ante Schmidium Ξεναρκες, recte cum Jambo in principio: Sed quid ipſum Ξεναρκες? Non dubito, quin Pindarus manu ſua ſcripſerit Ξεναρκει', ὑμετεραις: Sic filium Xenarcis habemus, ut decet: Ipſe Poëta ſupra, Ος ευμενει νοῳ Ξεναρκειον εδεκτο Κιρραθεν &c. 103. Τυχαις. Ει γαρ τις εσλα πεπαται] Colon Jambicum ab imperitis peſſime habitum eſt: Scribe, Τυχαις. Τις ει γαρ εσλα πεπαται: Hyperbaton leve ſeduxit bonos. 104. Μη ξυν μακρῳ πονῳ, πολλοις σοφος] Ne Spondeus ſtet in loco quarto Jambi, ſcribendum Μη ξυν μακρῳ πονῳ, σοφος πολλοις: Metricus hæc ita diſtinguebat, Μη ξυν μακρῳ πονῳ, Πολλοις σοφος δοκει πεδαφρων: Et ſic Metro abſque trajectione bene eſt.

111. Μετρῳ καταβαινει] Cum Schmidio lege καταβαινων: Sic verba apte cohærent, poſito Commate poſt παρισχει pro puncto.

115. Νικαις τρισσαις, Ωριστομε-] Spondeus in loco ſecundo Jambici, cum certa pernicie Verſus: Libri Νικαισι τρισσαις, Ωριστομε-: Credo eos diſcrepaſſe olim, & in quibuſdam fuiſſe Νικαισι τρισσ', Ωριστομε-: in quibuſdam Νικαις τρισσαις, Ωριστομε-: Utrumque bonum, ſed non ejuſdem ſenſus: Nam νικαισι τρισσα tres victorias in ſolis Junoniis; νικαις

τρι-

τριταις vero tres victorias, in unoquoque agone unam, deſignat: Et hæc differentia talis eſt, ut ſine periculo ſubſiſtere poſſit, neque aberraturus ſit, qui vel hoc vel illud ſumſerit: Elige igitur: Mihi fere placet magis Νικαισι τρισσ': τρισσα pro τρισσως norunt ipſi pueri. 118. κακα φρονεων] κακα, non improbo: Nam ad Antagoniſtas referri poteſt, in quos irruebat Ariſtomenes animo adverſo: Sed valde tamen dubito, an ipſe Poëta non dederit καλα φρονεων: Id longe enim honeſtius: Egregia volvens animo, & ipſam victoriam jam animo præcipiens: Attende. 120. Επαλπνος εν Πυθιαδι κριθη] αλπνος & επαλπνος ſunt Pindarica. & alibi non occurrunt in Libris, quos habemus: De Etymo videndum: Quæ Interpretes ſcribunt, non ſunt unius aſſis: Visne, quod incidit? An ab αλφω αλφνος, ut a θαλπω θαλπνος? φ in π mutata ſæpe: αλφνος, αλπνος: αλφνον, quod eximium & primum eſt in rebus humanis: ab αλφα: αλφη, τιμη: & αλφηται, εντιμοι: ab eodem αλφα, cui locus eſt primus in literis: Hoc probabilius certe, quam alia illa: εν Πυθιαδι, ſcilicet γη: neque *in Pythia* eorum reditus judicatus fuit jucundus, neque *in patria* talis certe fuit: Ita accipiendum, & ουδε μολοντων παρ ματερα ab aliis ſeparandum, ut ſic patrium commode opponatur extero & Πυθιαδι: Erunt, qui ἑορτῃ ſubaudient: εν Πυθιαδι ἑορτῃ: Sed id minus

arridet mihi. 123. Γλυκυς ωρσεν χαριν' κατα λαυρας] Huic Colo Jambico vulnus etiam inflictum eſt grave: Scribe trajecta voce, Ωρσεν γλυκυς χαριν' κατα λαυρας: Sic perſanatum eſt: De *Dithyrambica* ſua *permutatione* hic bonus Schmidius conſtanter.

124. Δ' εχθρων απαοροι πτασσοντι, συμ-] Hic etiam legendum, ne Spondeus Jambum in loco quarto deturpet, Δ' εχθρων απαοροι πτοευντι vel πτουντι, συμ-: πτοεω pro πτησσω παθητικως, ut alia id genus ſunt ſexcenta apud Lyricos & Tragicos: Metrico non oberat πτασσοντι: Scribebat enim, Δ' εχθρων απαοροι Πτασσοντι, συμφορα δεδαϊγμενοι: Quare ut hic tandem dicam, quod debeo, ταξις Metrici ſumenda eſt; niſi Libri olim diſcrepaverint, & quidam habuerint, ut ego correxi: Sic enim utraque ταξις ſtare poteſt, & Metri αταξια orta eſt ex διττογραφια confuſa: Ego Metrici ταξιν nunc unice probo, quia ſic omnia ſunt expedita & plana: illud εχθρων απαοροι Emphaticum eſt: *etiam ab inimicis remoti:* Non vident inimicos, & tamen metuentes ne eos forte viſuri ſint, trepidant artusque contrahunt in publico. 128. Εξ ελπιδος πελεται] Illud εξ ελπιδος pulchre cum noſtro καλα φρονεων congruit. 130. 131. ρεαις, εχων κρεσσονα τερψιν Πλυτοιο. Εν δ' ολιγῳ] Ita legendum: Aldus, a quo hæc lectio, male Πλυτε: Nam ſic mutilum eſt Colon Jambicum: Alii legunt, ρεαις, εχων κρεσσονα πλυτυ

Me-

Μεριμναν. Εν δ' ολιγῳ: Perbene & Pindarice: μεριμνα id, quod alicui curæ eſt, ſtudium: Ita Pindarus loqui amat, idque dignius, quam τερψις: Quare ego iſtam ſcripturam potiorem duco: Parvam κωλων αταξιαν, quæ apud ita legentes eſt, facile emendavimus: Ea tamen cum voce μεριμναν minus intellecta, Interpretes in eligendo decepit. 133. Δη και πιτνει χαμαι, αποτροπῳ] Ita Schmidius ut Spondeum haberet in principio: Omnes ante eum, Δε και πιτνει &c. Rectius ad Syntaxin, nec ad Metrum male: Nemo dubitet nunc. 136. Σκιας οναρ ανθρωποι. Αλλ' όταν αιγλα] Appone fulcrum, ut Colon Jambicum ſuſtentes, Σκιας οναρ γ' ανθρωποι. Αλλ' όταν αιγλα. 138. Λαμπρον επεςι Φεγγος ανδρων] Metrum male habet, ſi Periodicum ſumas, & legendum, Λαμπρὸν ανδρων επεςι Φεγγος: Pro Syzygia Trochaica ἑξασημῳ eſt Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Si Trochaicum præferas, Metrum ſibi conſtat, & in prima Syzygia hic eſt Dactylus & Trochæus pro Trochæo & Dactylo, vel Trochæo & Tribrache in aliis gemellis: Elige quod placet: Ego ſic Trochaicum malo, medicina indigens nulla. 142. Πολιν τανδε κομιζε, Δἱ] Non neceſſe, ut per Synizeſin Monoſyllabum facias Δἱ: Nam Tribrachys pro Jambo eſſe poteſt perbene: Nihil nunc in hac Oda, quod leges Metricas temerat: Sed quid illud Αρματι in Inſcriptione, ſi πα-

λη vicerit Ariſtomenes? Αριστομενει Αιγινητη Παλαιστη. Αρματι: Omnes alii Αρματι ignorant, idque in hac Editione eſt ſola: Unde petierunt Editores, & quid additamentum illud bellum? Non dicunt, & ego neſcio, neque in ipſa Oda quicquam de curru.

ODE IX.

Col. 2. Συν βαθυζωνοισιν αγγελλων Τελεσι-] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον εις ιαμβον καταληγον: Imo τριμετρον ακαταληκτον, εις ιαμβον καταληγον: Et ita ſcribendum: Pro αγγελλων, quod ante Schmidium erat in una Commeliniana, Alii omnes αγγελων: Recte: Nam non neceſſe, ut Spondeus opponatur Spondeo in loco pari Verſus Trochaici; & συν βαθυζωνοισιν αγγελων Χαριτεσσι Pindaricum eſt ex aſſe: Bonus Schmidius erravit ſuo more, eumque ſequuntur Editores, ſed advocata Metrici auctoritate: quo nihil ineptius: Nam ille nihil, quod eo pertinere poteſt: αγωνων, quod in Palat. C. erat, non reſpuit Metrum, ſed reſpuit ſententia, ſive ενεκα ſubaudias, ſive συν βαθυζωνοισιν αγωνων Χαριτεσσι jungas: Prima in αγων, ut notum, ab Euripide & Sophocle producitur.

9. Αρπασεν, ηνεγκε τε χρυσεω] Metricus, τριμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Legendum certo certius, Αρπασ', ενεγκε τε χρυσεω: Et ita recte etiam Schmidius, adjutus a Cod. Palat. C. Addit tamen de χρυσεω, quod pla-

ne

ne Schmidianum: Quia ſcilicet in aliis oppoſitis eſt Spondeus in fine, hic etiam χρυσεω in Diſſyllabum contrahit, ac ſi Dactylus ibi ſtare non poſſet loco ſuo: Quicquamne inficetius? Dicam aliud: Dactylicum in duas ſyllabas deſinens, ambiguum eſt, Catalecticum an Acatalectum ſit, quia poſtrema eſt indifferens: Et ſic in Stropha prima Dactylus adhibetur perquam accommode, ut de aliis conſtet certo, & ambiguum tollatur: Hoc ſentiunt ſtatim periti: Bonus ille præter ſyllabarum numerum in re Metrica intelligebat nihil ne minimum.

14. Ριζαν απειρυ τριταν] Metricus, Το ιδ, το αυτο τῳ γ: Nihil falſius: Scribe το αυτο τῳ ιγ. Colo ſcilicet præcedenti: τριταν rectius, quam τετραταν: Cur enim Dactylus ſumtus, Trochæo ſeſe offerente? 16. Υπεδεκτο δ' αργυροπεζ' Αφροδιτα] Jambus non poteſt ſtare in loco ſecundo Anapæſtici Dimetri: Scribendum igitur abſque dubio, Υπεδεκτο δε αργυροπεζ' Αφροδιτα: Sic Anapæſtus ibi. 17. Δαλιον ξεινον] Δαλιον ξενον etiam bonum eſt in Trochaico, cui Trochæus eſt pes domeſticus ſemper & ubique.

24. Ος Λαπιθαων ὑπεροπλων] Alii rectiſſime Λαπιθαν: Id mutarunt Editores noſtri, & quidem de Colo ſolliciti & incerti, cum uno Aldo. 30. νευ λεχει Κρειοισ' ετικτεν] Κρειοισ' etiam Aldus; idque arripuit Schmidius, ut Spondeum haberet Spondeo oppoſitum:

ſitum: Inepte, ubi Colon eſt Jambicum: Alii Κρειωσ': quod ego præfero propter ſoni aſperitatem in Κρειωσ': Et ſunt in oppoſitis, quæ etiam Jambum ibi habere poſſunt: Quanquam nihil tale neceſſe, ipſeque Jambus ſe tuetur ſatis jure ſuo. 31. Γαιας θυγατηρ. Ο δε ταν ευωλενον] Metricus, Τοα, Πινδαρικον. εστι δε εγκωμιολογικον: Prima ſcilicet ſyllaba a principio ad finem tranſlata: ας θυγατηρ· ὁ δε ταν ευωλενον γαι: Ita intelligendus Metricus: qui abſtruſa ſibi commentus eſt ut eruditior videretur: Colon eſt vel Anapæſticum Dimetrum Hypercatalectum in Diſyllabum, vel Proſodiacum Trimetrum Acatalectum: Nihil planius aut perſpicuum magis. 35. Ουτε δυπτυων οικοριαν] Ita ſine dubio legendum: Nam οικουριαν Colo Epichoriambico perniciem adfert: Interpretes οικοριαν pro οικουριαν poſitum cenſent: Peſſime: Nam Aphæreſis eſt plane inſolita: Ego non dubito, quin οικοριαν ſit ab οικος & ὀρος: οικοριαι, *domiſedæ*, quibus domus eſt limes & terminus, quæque ea non exeunt: Vox elegans & Pindarica. 38. Φασγανω τε μαρναμενα] Syzygia Trochaica in his variat. 39. Κεραϊζεν αγρως] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον ανακλωμενον: Tale eſt Colon hujus Epodi: Alia ſunt Jonica recta cum Syzygia Trochaica acciſa: Variatio eſt licita, & quam ſervare poſſumus: Alias ſcribendum hic cum fulcro, Κεραϊζεν γ' αγρως: Nam ſic Colon hoc aliis eſt gemellum: Sume quod placet: Metricus hic etiam pri-

primam Epodum conſideravit ſolam.

40. Θηρας· η πολλαι τε και ἀσυχιων] Metricus, Το ι, Πινδαρικον· παρα το πρωτον, Σαπφικον και ιαμβελεγος: Diſtinctio male habet: Scribe, Πινδαρικον παρα το πρωτον Σαπφικον. και ιαμβελεγος: πρωτον Σαπφικον vocat notiſſimum illud επιχοριαμβικον ἑνδεκασυλλαβον, ad quod Pindaricum hoc accedit: και ιαμβελεγος alterius menſuræ eſt index: Colon ſcilicet pro Jambelego a capite mutilo habebant etiam Magiſtri: Habuimus & diximus ad Olympia.

41. Βυσιν ειραναν παρεχουσα πατρωαις] Metricus, ιαμβελεγος, μετατεθεικως την πρωτην επι την τελευταιαν συλλαβην: Corrupte: Legendum eſt facta tranſpoſitione, μετατεθεικως την τελευταιαν επι την πρωτην συλλαβην: Sic nihil apertius ad mentem Metrici. 44. Υπνον αναλισκοισα, ρεποντα προς αω] Dactylicum Pentametrum: Metricus, Το ιδ, ὁμοιον τῳ πρωτῳ: Aut aliter legit, aut corruptus eſt ab imperitis: Id quisque videt: Poſterius credo.

45. Κιχε νιν λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας] Scribe, ut Colo Anapæſtico bene ſit, Κιχε νιν τε λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας: Schmidii λεοντι non probo: Plura alias. 53. Θαυμασον, οἷον περ αταρβει] Dele illud περ, quod Colon Dactylicum enecat, & alii omnes ignorant: Unde Editores id arceſſiverunt ſibi?

59. Ποιας δ' αποσπασθεισα φυτλας] Duriſſimum eſt αποσπασθεισα, & vix ſenſum habere poteſt commodum: An ipſe Pindarus non ſcripſit, Ποιας

Ποιας δ' αποσπαρθεισα φυλλας? Scholiaſtes, απο ποιας δε φυσεως και γεννης αποσπαρθεισα και γεννηθεισα: Videtur legiſſe, ut ego conjicio; Quod ſequitur, ἡ δε μεταφορα, απο των κλαδων των αποσπωμενων απο των φυτων, alterius eſt. 61. Γευεσθαι δ' αλκας απειραντου] Hæc cum præcedentibus recte alii jungunt. 64. Κειρεν] Recte: Sic & Aldus & Calliergus.

66. Αγανα χλιαρον γελασας] Αγανα χλια Jonicus eſt quinqueſyllabus: Aldus Αγανα χλαρον γελασας: Probe, ſi iſtud Heſychii jungas, Χλαρον, ρυπαρον, λεπτον, τρυχαλεον, ωχρον: De eo alias accuratius: γελασας vulgo mediam corripit: Et ſic præter Idioma etiam neglectum eſt Metrum: Scribe γελαξας. 68. Ευθυς απαμειβετο· Κρυπται] Ita perperam Cod. Ms. γ. quem ſecuti ſunt Editores: Alii omnes recte, Ευθυς αμειβετο· Κρυπται: Colon Dactylicum eſt, ut cum Metrico monuimus.

73. Αιδεοντ' αμφανδον ἀ-] Ita legendum cum ſyllabarum menſore Schmidio: Nam αμφαδον, quod Alii habent, mediam corripit, & Colon Trochaicum ſubvertit: Pueri vident. 74. ἀδειας τυχειν ταπρωτον ἑυνας] *ab ipſo concubitu incipere.* Omnis Emphaſis eſt in τοπρωτον: τουτο, quod præcedit, vel Elliptice ſcriptum pro κατα τουτο, vel diſtinguendum, και ἐν τε Θεοις

Τουτο, κἀνθρωποις ὁμως Αιδεοντ', αμφανδον ἀ-
δειας τυχειν &c: τȣτο, *hoc*: ſcilicet ἀδειας τυχειν &c. 75. τον ȣ θεμιτον ψευδει θιγειν]

qui

qui mentiri & fallere non potes: cui fas non eſt aliquem mendacio attingere: Recte unus ex antiquis Interpretibus, και γαρ σε, ὁν ου θεμιτον ουδὲ δυναῖον ψευσασθαι, παρετρεψεν ὁ προσηνης σε τροπος ερωταν με περι του Κυρηνης γενους, και της μιξεως· καιπερ ειδοτα ακριβως παντα: Alii balbutiunt, accipientes aliter: Sic ſingula apte cohærent. 86. Χα͗, τι μελλει, χα͗τε πο- τ' εσσεται] Ita perbene Ang. Ms. γ. *quid & quando:* Nihil aptius: Schmidii Χα͗, τι μελλει, χα͗ποθεν Εσσεται, iſtas gratias non habet. 97. Δεξεται ευκλεια νυμφαν] Ita hic peſſime etiam editum: Nam Colon Dactylicum aperte deſiderat Δεξεται ευκλεα νυμφαν, quod habent Alii omnes.

99. ινα οἱ χθονος αισαν. Αυτικα, συνῖελεθειν Εννομον, δωρησεται] Tolle diſtinctionem poſt Αυτικα & Εννομον: Nam iſta cohærent una: ινα δωρησεται αυτικα οἱ χθονος αισαν συντελεθειν εννομον: αισαν eſt μεριδα: Ei partem terræ legitimam eſſe concedat ſecum: συντελεθειν Emphaſin habet, & communionem indicat: εννομον autem adjectivum, ut millies, pro adverbio eſt. 104. Τοθι παιδα τεξεται, ὁν κλυτος Ερμας] Colon Anapæſticum non habet numeros ſuos: Scribe, Τοθι παιδα γε τεξεῖαι, vel Τοθι παιδα τε τεξεται, ὁν κλυῖος Ερμας.

112. Ζηνα, και ἁγνον Απολλωνα] Sic Dactylico Trimetro Acatalecto iterum vis infertur: Lege, ut in omnibus aliis eſt, Ζηνα, και ἁγνον Απολλω- ν' ανδρασι &c. 116. Τοιαδ'

Τοισδ' Αριστaιὸν καλειν] Τοισδε pro επι τοισδε ſcriptum putant: Non male: Præferendum tamen Τουσδ', leviter mutata litera: Nam id ανδρασι φιλοις apte reſpicit, & cum καλειν amice conſpirat: Αγρεα και Νομιον Τουσδ' Αρισταιον καλειν: Vident omnes. 128. Υιος ευθαλλει συνεμιξε τυχα] Ita Editores cum Schmidio: Alii ante eum Υιος ευθαλει συνεμιξε τυχα: Non dicam Syzygiam Trochaicam ἑξασημον in his eſſe bonam & domeſticam; ſed dicam falli, qui mediam in ευθαλει hic corripiunt: Non eſt enim ab ευθαλης, ſed ευθηλης, quod Dorice mutatum in ευθαλης: Sic εριθηλης, νεοθηλης, &c, nota ſunt omnibus: Ne mutes igitur ευθαλει. 132. Δοξαν ἱμερταν αγαγοντ' απο Δελφων] Dactylico fulcrum appone, ne corruat: Δοξαν γ' ἱμερταν αγαγοντ' απο Δελφων. 141. Επραθε φασγανου ακμα] Hic ſapiunt Editores: Colon eſt, in cujus gemellis miſere cæcutiunt: Vide modo præcedentia. 154. Αει μεμναται, τα νιν θρε-] Colon Jonicum laborat: Schmidius nihil monens, Αϊ μεμναται, τα νιν θρε-, edidit: Ubi αϊ invenit pro αει? αε eſt apud Heſychium ſuo loco; ſed ita ut ſuſpectum eſſe queat: Si extaret, quod Auctor Etymologici M. allegat in Αιελιοι, de forma ejus diverſa melius judicari poſſet: Mihi legere in dubio non diſpliceat, Αναμεμναται, τα νιν θρε-: Id rotundum & certum: Nam ſi attendas, præcedens μη παραβαλλει, verborum-

rumque Syntaxis αυ certe non promittit.

156. Τοισι τελειον επευχα Κωμασομαι, τι παθων Εσλον] Hæc ipſe Poëta de ſe dicit: Thebanus Herculem & Iphiclem Thebanos libenter celebraret, quoties ex voto aliquid ei eveniret: επ' ευχα rectius, quam επευχα. 158. Χαριτων κελαδενναν Μη με λιπαι καθαρον Φεγγος] Hoc pendet ab eo, quod in principio dixit Poëta, Εθελω χαλκασπιδα Πυθιονικαν Συν βαθυζωνοισιν αγγελλων Τελεσι- κρατη Χαριτεσσι γεγωνειν, & poſt longam digreſſionem hic tandem vere ad rem accedit. 162. Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι] Ter in Ægina Niſique colle victoriam obtinuerat Teleſicrates: Ad utrumque locum pertinet numerus, & in quo bis victor extiterat, definire accuratius noluit Poëta: τε poſt Αιγινα una cum γας, hæc nectit præcedentibus de victoria Pythia V. 125. & ſic omnia apte cohærent. 163. Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων] Hæc Teleſicratem reſpiciunt absque ullo dubio: Legendum igitur, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξε, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγοντ'. Ουνεκεν ει &c: Qui aliter ſentiunt, nugantur.

176. Υιον ευχοντ', ω Τελεσικρατες, εμμεν] Hoc Colon Dactylicum etiam collabitur, & ſuſtentandum eſt fulcro: Scribe, Υιον γ' ευχοντ', ω Τελεσικρατες, εμμεν: Υιεα Dactylus in Pindaro vix placet: Diſtinguenda ſunt Idioma-

mata. 177. Εν Ολυμπιοισι τε, και βαθυκολπϐ] Metrum ſibi requirit, vel Εν Ολυμπιακοισι τε, vel Εν Ολυμπειοισι τε, και βαθυκολπϐ: Nihil certius. 178. ει τε και παντεσσ᾽ επιχω- ϱιοις] Interpretes επιχωϱιοις de Libycis & Cyrenaicis intelligunt: Inepte, ubi ειδον præcedit, & Pindarum Libyam adiiſſe non conſtat aliunde: De Græcis igitur intellige, & illis, quæ ſtato tempore in Græcia agitabantur, ipſis Thebis non excluſis: Ad eas enim opportune referri poteſt vox in Vate Thebano: παντεσσ᾽ επιχω- bonum eſt, neque malum πασιν γ᾽ επι-: Fulcrum, ut monui plus ſemel, millies neglectum eſt ab imperitis ſcribis 179. Εμε δ᾽ ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος &c.] Locus aperte corruptus: Nam τις ita ἁπλως ineptit: Non improbo Schmidii ſuſpicionem, ſed ſcribere tamen malo: Εμε δ᾽ ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος αυτις εγειραι Και παλαιων δοξα τεων Προγονων: Sic nihil aptius: εμε δ᾽ ουν, αοιδαν διψαν ακειομενον, πρασσει χρεος εγειραι και τις δοξα παλαιων τεων προγονων: Vident omnes: και aptum eſt, & aptum quoque τις δοξα: aptiſſimum vero αυτις εγειραι χρεος: χρεος hic eſt μελος σοι οφειλομενον: Id reſuſcitat & redordiri me facit gloria tuorum majorum: παλαιων ſumſi, quia ita in plerisque eſt: Aldina παλαιαν δοξαν: quod ſi mutaretur in παλαια δοξα, ſignatius ſane eſſet, quam παλαιων δοξα, quia in

in δοξα hic eſt ſententiæ robur: Vide & judica. 185. Ιρασσαν πρὸς πολιν Ανται-] Dactylicum hoc peſſime habet: Scribendum ſine dubio, Ιρασσαν πολιν Ανται-: πρὸς, quod ab Interpretibus adſcriptum, imperiti perperam in textum intruſerunt: Poëta præpoſitionem noluit, quia & αμφι præcedit & μετα ſequitur: Vident periti, & aperta res eſt. 192. Επλετο· χρυσοστεφανοιο δε ἥβας] Non malum hoc, ſed melius, quod in pleriſque aliis, Επλετο· χρυσοστεφανου δε οἱ ἥβας: Elegantiores ſciunt. 199. Πριν μεσον αμαρ ἑλειν] Recte ἑλειν: ελθειν eſt explicatio, quæ irrepſit pro voce explicita abſque dubio: Pindaricum ἑλειν, nec de Cretico hic cogitandum. 201. ἁπαντα χορον Εν τεργμασιν αυτιχ' αγωνος] χορον ἁπαντα *virginum*: Sic recte Benedictus in Paraphraſi: Quid *proci* ad metas? 212. σθαι, ὁς πρωτος θορων] αν cum Verſus diſpendio ab operis omiſſum eſt: σθαι, ὁς αν πρωτος θορων Alii omnes. 213. Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοις] Vitium manifeſtum: Nam ita non loquuntur Græci: Scribe, Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοιν vel πεπλων: Niſi πεπλους malis, ut ψαυσειε cum caſu quarto conſtruxerit Pindarus. 220. Πολλα δε προσθεν πτερα δεξατο νικαν] Scribendum, ut Verſus numeros habeat, Πολλα δε γε vel Πολλα δε τε προσθεν πτερα δεξατο νικαν: τε pro και poſitum malo: Πολλα δε και προσθεν &c: πτερα νικαν eleganter & Pindarice ipſi

στεφανοι, ipſa φυλλα injecta eſſe poſſunt: Notiſſimum eſt illud Herodoti Mus. 4. initio de regione ultra Scythiam, και τουτεων, των βασιληϊων, μιην μεγιστην ποιησαι, εν τον χρυσον φυλασσεσθαι· τα δε καθυπερθε προς βορεην λεγουσι ανεμον των υπεροικων της χωρης, ουκ οια τε ειναι ετι προσωτερω ουτε ορᾳν, ουτε διεξιεναι, υπο πτερων κεχυμενων· πτερων γαρ και την γην και τον ηερα ειναι πλεον, και ταυτα ειναι τα αποκληϊοντα την οψιν: ubi ſimilis Metaphora haud dubie de nivibus.

ODE X.

Col. 2. Μακαιρα Θεσσαλια. Πατρος] Metricus, το β, διμετρον ιαμβικον υπερκαταληκτον, ατακτον: Colon non eſt Hypercatalectum, ſi legas, ut nunc legitur: Aliter haud dubie Metricus, ut conſtat certo certius ex menſura Coli ſequentis, Δ' αμφοτεραις εξ ενος: ad quod ille, διμετρον Ιωνικον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, Μακαιρα Θεσσαλια. Πατρος δ' αμφοτεραις εξ ενος: Sic Jambicum Dimetrum Hypercatalectum & Jonicum Dimetrum Brachycatalectum habes: ατακτον quid? Idne pertinet ad Colon ſecundum Antiſtrophæ ſequentis? Haud puto: Aut ab inepto vox eſt, aut ex ακαταληκτον, quod ταξει vulgatæ adſcriptum erat, forte enatum eſt mendum: In ταξει vulgata Colon primum eſt Jambicum Dimetrum Acatalectum; ſecundum, Cho-

Choriambicum vel Epichoriambicum Dimetrum Catalecticum: ἐξ ἑνὸς ſcilicet vel pars major Choriambi, vel pars major Ditrochæi eſſe poteſt: Et hanc ταξιν nunc, quia bona & recepta eſt, ſequemur, ut tamen alteram Metrici, ſi velis, tibi ſumere poſſis: Ex iſta diſcrepantia in Editionibus ante Schmidium fuit aliqua confuſio in Antiſtropha poſtrema; eaque apud Aldum etiam in Stropha 3. & 4. 4. Αριστομαχου γενος Ηρακλεος βασιλευει] Metricus, σύνθετον ἐκ προσοδίκȣ καὶ ιαμβικου, πένθημιμερες: Colon ſimile habuimus Supra Pythiorum Od. 1. V. 6. ex indicio Magiſtri: Id vero ibi improbavimus; quia Proſodiaca ea ſunt indole; ut ſibi requirant pedes alternantes: Quare alterum hoc hic probare certe non poſſumus: Accedit, quod primo in Proſodiaco Dimetro hic nullibi ſit Jonicus, ſed pro Jonico ubique Pæon ſecundus: Dein; quod in Jambico Penthemimeri ne unus etiam ſit Jambus, ſed pro Jambis ubique Spondeus & Anapæſtus: Quæ omnia ambiguum inducunt nimium, & cum receptis regulis conciliari non poſſunt: De alia menſura igitur cogitandum: Colon mihi videtur Anapæſticum Trimetrum Catalecticum; cum Jambo in principio: Sic nihil apertius aut planius: Apud Metricum pro ιαμβικου, πενθημιμερες ſcribendum ιαμβικȣ,

πενθημιμερους. 7. Πελινναιον απυει] Metricus, Το ζ, διμετρον χοριαμβικον βραχυκαταληκτον: Nihil falſius: χοριαμβικον ex modulo præcedentis Verſiculi huc male translatum eſt, & ipſe Metricus ſcripſit, credo, διμετρον αντισπαστικον καταληκτικον: Talis enim eſt hicce: απυει pro απυειν legendum ſine dubio: Ellipſi enim non eſt locus. 8. Αλευα τε παιδες, Ιπποκλεᾳ] Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, διμετρον δοχμαϊκον ακαταληκτον: Quid illud? Duo Dochmaica, niſi fallor, ſumſit; quorum ſyllabas excurrentes poſuit in fine, non ad ipſa Dochmaica applicuit; & ſic idem dixit intricate & obſcure, quod nos dicimus ſimpliciter & aperte. 9. Θελοντες αγαγειν επικωμιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Sic Pæonem ſecundum ſumſit pro Jonico a majore, & reliqua pro Jambicis habuit: Quod nimis certe ambiguum eſt, nec mihi placet; præſertim ubi in ſequentibus ſunt, quæ iſtam menſuram plane reſpuunt: Quare ego Colon pro Antiſpaſtico Trimetro Brachycatalecto habeo, in quo poſt Antiſpaſtum ſequuntur Jambica; & hic appoſito fulcro ſcribo, Θελοντες γ' αγαγειν επικωμιαν.

10. Ανδρων κλυταν οπα] Bonus Schmidius Νεων pro Ανδρων, ut Jambum haberet Jambis oppoſitum. 12. Στρατῳ τ' Αμφικτυονων ὁ Παρ-] Laborat Verſus Jambicus, & ita

ita ex Pindari calamo non exiit: Scribe tranſpoſitis vocibus, Αμφικτυονων στρατῳ θ' ὁ Παρ-: Nihil facilius: Quod Schmidius de menſura vocis Αμφικτυονων notat, plane redolet Proſodiam ejus novam: Ineptum vero & falſum, quod de Αφικτιονες ſcribit, ac ſi ita dicti fuiſſent primo, idque teſtaretur Pauſanias Lib. 10. cap. 8. Nam nihil hercule, quod eo pertineat, ibi; nec ad αφικοντο attendendum, ſed ad παρα των προσοικουντων in iſtis Pauſaniæ: Pueri vident, & ridiculus eſt homo, qui iſto commento ſtabilire voluit inanias ſuas: Metricus hæc & ſequentia, ut ad Stropham vidimus, aliter digeſſit. 18. μηδεσι] Hoc Metrum Antiſpaſticum ſibi deſiderat certo. 19. τ' επραξε· το δε συγγενες εμβεβα-] ut Antiſpaſtus ante Jambica ſit Antiſpaſtus, ſcribendum, τ' επραξεν· το δε συγγενες εμβεβα-. 22. Δις εν πολεμαδοκοις Αρεος ὁπλοις] Aſynartetum, vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Dimetro Dactylico, vel ex Jambico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæſtico: πολεμαδοκοις, an πολεμοδοκοις ſcribas, perinde eſt: utrumque in Libris: Metricus, μητρωακον, τριμετρον ακαταληκτον: An Metrum hoc frequens in carminibus, quæ Deorum Matri accinebantur? Neſcio: Illud ſcio, plane diverſum eſſe a μητρωακῳ, cujus meminit Hephæſtion in Enchiridio: In his Metricis multa inepta ab ineptis Magiſtellulis. 23.

Εθηκε και βαθυλειμωνα] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Corruptus eſt, & ſcribendum ſine dubio, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ad Colon ſequens ſcribit, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, ut certo certius legendum eſt, Εθηκε και βαθυλειμω- ν' υπο Κιρρας αγων: Aliorum Epodorum gemella non aliter: Bonus Schmidius σιν θηκε, ut Spondeum haberet pro Jambo in Jambico. 27. Εν ἁμεραις, αγανορα] Ita Editores: Omnes alii, & ipſe Schmidius, Εν ἁμεραις: Junge gemella & de Jambico cogita. 28. Πλουτον ανθειν σφισιν] Metricus, Παιωνικον διμετρον ακαταληκτον; ex Creticis pro Pæonibus: Schmidius ſuo more ridicule & inepte: Verbo moneo εν παροδῳ. 37. Κρατησας, τα μεγιςτ' αεθλων ἑλη] In Antiſpaſtico nihil mutandum: Qui Metricum antiquum ſequuntur, mutare debent; & ſyllabarum menſor Schmidius Κρατησε, τα μεγιςτ' αεθλων ἑλων: Vide ad Stropham. 38. Τολμα τε, και σθενει] Hic ut Jambum haberet pro Spondeo, Ineptulus ſcripſit Θρασει τε, και σθενει in Jambico: Notare pudet pigetque: Debeo tamen verbo. 39. Και ζωων ετι, νεαρον] νεαρον in Diſyllabum contrahi poteſt, vel τε νεα pro Tribrache haberi: Fors ipſe tamen Pindarus ſcripſit ναρον: νεαρος, νηρος, ναρος Dorice: Vide me ad Phrynichum in Νηρον ὑδωρ. 40. υἱον ιδη] Rectiſſime ιδη ad ἑλη præcedens: Schmidius inepte ιδων, quia Κρατησε ἑλων correxe-

rexe-

rexerat: Vident omnes, qui oculis non lippiunt. 42. Ο χαλκεος ουρανος ουπω αμβατος αυτοις] Sententiam corrupit Schmidius: Veriſſime Interpres antiquus: Homines ſint licet feliciſſimi, nunquam Diis fieri poſſunt æquales, ipſoque Cœlo Deorum domicilio potiri: Res eſt apertiſſima ex præcedentibus & ſequentibus: Mittamus eum, & conjecturam ejus ineptam: ουποτε veriſſimum, ut ipſa ſententia: In Anapæſtico pro Spondeo eſt Anapæſtus, pes domeſticus.

43. Οσαις δε βροτεον εθνος Αγλαΐας &c.] Elegans locus, ſed male ſcriptus, & male intellectus: Scribe, Οσας δε βροτεον εθνος Αγλαΐας άπτομεσθα, Περαινει προς εσχατον πλοον: εσχατος πλους eſt θανατος, & cymbam Charontis reſpicit: Omnis ſplendor humanus ad mortem & tenebras perducit ſplendidos illos: Nihil apertius aut accommodatius: άπτομεσθα cum caſu patrio conſtruunt Græci, & ipſum περαινει ſic commode ad αγλαΐας ſe refert: Οσας δε βροτε eſt Antiſpaſtus quinqueſyllabus, & neque de Synizeſi, neque de βροτον cogitandum hic. 47. Αν εύροις ες Υπερβορεων αγω-] Ita ridicule editum hic: Omnes alii conſtanter, Ευροις αν ες Υπερβορεων αγω-: Scribendum cum fulcro, ut Antiſpaſtus ſe prodat, Ευροις αν γ' ες Υπερβορεων αγω-: niſi malueris Ευροις αρ' ες Υπερβορεων αγω-: Prima in αρα eſt anceps, & utraque vocula quadrat: Bonus Schmidius primam

in Ευροις corripit: quam productam probare debuiſſet ſerio, quia aliquatenus commendat Metrici dimenſionem, & ſic ſaltem Jonicus ſe exhibet ſemel: Sed in re Metrica Metricus ille erat revera puer. 48. να θαυμαστὰν ὁδον] Lege, ut Colo Jambico bene ſit, να θαυμασιαν ὁδον: θαυμασιος idem, quod θαυμαστος: Anapæſtus eſt pro Jambo: θαυματαν non dixerunt Græci: Tantum abeſt, ut in Cœlum adſcendere poſſint mortales, ut ad Hyperboreorum terram beatam ne quidem pervenire queant omni labore & induſtria ſua: Ita hæc cum præcedentibus cohærent: Et inde digreſſio hæc Poëtæ: Interpretes non animadverterunt: Sed quid αγωνα Υπερβορεων? Certe αγων nec pro αθροισματι, nec pro θαλια accipi poteſt commode: Vix dubito, quin vox leviter corrupta ſit, ipſeque Pindarus ſcripſerit, ες Υπερβορεων αλωνα θαυμασιαν ὁδον: αλων idem, quod αλως: quo nihil hic accommodatius. 55. ὁρων ὑβριν Ορθιᾶν κνωδαλων] Rectius legeretur ὑβριν Ορθιαν in caſu quarto: Dicam, quod nemo hactenus dixit, & mihi perquam probabile: De ονοις hoc intelligendum αγριοις, qui οναγροι appellantur vulgo: Illi ſeſe erigunt concinne, & motu, qui oculos oblectare poſſit: De manſuetis nihil inſulſius: Videbimus diſtinctius alibi. 61. Δαφνᾳ τε χρυσεᾳ κο-] Hic prima in χρυσεᾳ certo certius corripitur. 75. σιωταις λιθινον θανατον φερων]

Opti-

Optima lectio, ſi Antiſpaſtice metiaris mecum; peſſima, ſi Epionice metiaris cum Metrico antiquo: Vident omnes, qui in his aliquid vident. 76. Εμοι δε θαυμασαι, Θεων &c.] ουδεν εμοι φαινεται απιστον εμμεν θαυμασαι: Græciſmus notus: *ad admirandum*; ut ſit admirationi: Vide quid hic bonus Schmidius Metri imperitia. 86. Οπ᾽ αμφι Πηνεϊον γλυκει-] Ita naſutus ſyllabarum menſor, ut Anapæſtus ſe opponeret Anapæſto: Alii omnes ante eum recte Πηνειον cum Spondeo, qui Anapæſto par. 88. Τον Ιπποκλεα ετι και μαλλον συν αοιδαις] Anapæſticum etiam bonum: Nam Ιπποκλεα poſtremam producit: Ιπποκλεεα, Ιπποκλεα: Et iſta forma nominis mihi placet cum Aldo, qui Ιπποκλει in ipſa Inſcriptione habet: Quare & Ιπποκλεϊ ſcribo in prima Stropha, & errore iſto leviculo nomen immutatum eſſe ſuſpicor: Syntaxis ibi turbata: Vide modo Interpretes antiquos & novos. 90. ητον εν ἁλιξιν θησε-] Imo ἁλιξι, ut Colon Epichoriambicum ſit ſanum: Et ita plerique Editi. 91. μεν, εν τε παλαιτεροις] Antiſpaſticum ægrotat: Scribi poſſet, μεν, ενι τε παλαιτεροις: Nam Antiſpaſtus primas breves admittit lubens, & tres aliæ breves ſunt pro Trochæo: Sed quia id paulo levius fortaſſe hic, malo, μεν, εινι τε παλαιτεροις: Sic nihil convenientius. 100. ανεϊ Θωρακος, ὁς περ] Hic recte ανεϊ pro ανει ſcriptum eſt, ne Cho-

riambus abeſſet. 103. *Τετραοροι, φιλεων φιλεοντ', αγων*] Optimum etiam Antiſpaſticum, & peſſimum Epionicum: *Τετραο* eſt Tribrachys, neque neceſſe ut ſcribamus *Τετρωρον*: Nam *Τετραορον φι* eſt Antiſpaſtus quinqueſyllabus vere bonus; Periti vident: Quare nunc Metricum antiquum plane valere jubeo cum ſuo Epionico, quod Colon hoc una cum Colo Epodi præcedentis aperte reſpuit: Et hominem nimis properantem hic etiam primam modo Stropham conſideraſſe arbitror, aliis neglectis. 107. *Αδελφεως τε επαινη-*] Hic quoque Ineptulus *Κὰδελφεως* contra omnes Libros, ut pro Jambo haberet Spondeum in Jambico: Quid iterum in Inſcriptione hujus Odæ, poſt *διαυλοδρομῳ* illud *ἁρματι*, quod aliæ Editiones ignorant?

ODE XI.

Col. 2. 3. *Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ινω δε Λευκοθεα ποντιαν*] Metricus, *Το β, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. Το γ, αντισπαστικον διμετρον υπερκαταληκτον*: Poſterius oſtendit, eum Cola hæc ita ordinaſſe,

> *Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ι-*
> *νω δε Λευκοθεα ποντιαν*

Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus cum Antiſpaſtico Dimetro Hypercatalecto: *Μεν Ολυμπια* eſt Jonicus quinqueſylla-

ſyllabus, reſoluta poſtrema longa: Et ταξις hæc bona eſt; eamque ſecuti ſunt omnes ante Schmidium; qui hanc induxit primus: Nullo hercule jure, ut vides, & ex mera imperitia, quod Metricum non intelligeret: Tu reduc, quæ antiqua ſunt & bona.

4. Ομοθαλαμε Νηρηΐδων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον.

5. Ιτε συν Ηρακλεος αριστογονω] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυ λελυμενον: Ineptit βραχυ, & a ſcribis ineptientibus eſt: Metricus dederat, τροχαϊκον διμετρον ὑπερκαταληκτον λελυμενον: Nihil apertius. 6. Ματρι παρα Μελιαν, χρυσεων] Metricus, ἐφθημιμερες δακτυλικον: Sic recte ſyllabarum menſor παρα ſcripſit pro παρ: Cæſura etiam eſt in aliis oppoſitis: Vix tamen dubito, quin Libri olim exhibuerint quidam, Ματερι παρ Μελιαν, χρυσεων. 8. 9. Θησαυρον, ὀν περιαλλ' ετιμασε Λοξιας] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. Το θ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cola ita ordinata repperit in Libris ſuis,

Θησαυρον, ὀν περιαλλ' ε-
τιμασε Λοξιας.

Recte & vere: Nam ταξις vulgata peccat, ut in ſequentibus videbimus. 13. Νυν επινομον Ηρωΐδων] Ita Schmidius: Ante eum omnes, Νῦν επινομον Ηρωΐδων: Dactylus in principio

cipio Trochaici non peccat. 17. Γας ομφαλον, κελαδητε α- κρα συν ἑσπερα] Cum Metrico ſcribe, Γας ομφαλον, κελαδητε Ακρα συν ἑσπερα. 20. Χαριν, αγωνι τε Κιρρας] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον: Scribe απο βραχειων αρξαμενον: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus, qui a Tribrache incipit: χαριν ſcriptum Elliptice pro κατα χαριν: & ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας a κελαδητε pendet: οφρα κατα χαριν κελαδητε ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας Θεμιν ἱεραν, Πυθωνα τε &c: Nihil aptius: Interpretes non bene.

21. Εν τω Θρασυδαιος εμνασεν ἑστιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: De hoc Epionico ſummopere dubito, quia Trochæi ſtant ante Jambos: Aliud, de quo dubitari non poteſt, eſt apud Hephæſtionem pag. 46, & habuimus ſupra Od. 13. Olymp. V. 6. in Stropha: Colon ego habeo pro Aſynarteto, vel ex Penthemimeri Anapæſtico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto, & Penthemimeri Trochaico. 22. Τριτος επι στεφανον πατρωαν βαλων] Metricus, περιοδος εξ ιαμβων και τροχαιων: Tres Trochæi præcedunt, & duo Jambi ſequuntur: Τριτος επι στεφανον πα ſunt Trochæi vel pro Trochæis habentur: τρωαν βαλων ſunt Jambi vel pro Jambis habentur: A capite numerans, habes tres Trochæos & duos Jambos; a cauda numerans, contra habes duos Trochæos &

& tres Jambos: In eo converſio & περιοδος: Typos addam mere Trochaicos & Jambicos, ut res ſit apertior: -υ-υ-υ υ-υ-: Τριτος, an Τριτον ſcribas, perinde eſt: Utrumque in Libris. 23. Εν αφνεαις αρουραισι Πυλαδα νικων] Metricus, το αυτο: præcedenti: Hic tres Jambi præcedunt, & tres Trochæi ſequuntur: Εν αφνεαις αρου ſunt Jambi, ραισι Πυλαδα νικων ſunt Trochæi: Et horum περιοδος aperta, ſi Πυλαδα in meando & remeando pro Anapæſto habeas, ut debes: De Periodicis alibi forte plura: Metricus minus accurate, præſertim ad Colon præcedens, ubi præcedunt Trochæi: Sed ſcripſit forte ipſe, Το δ', περιοδος εκ τροχαιων και ιαμβων. Το ε, το αυτο εξ ιαμβων και τροχαιων: quod mutilarunt imperiti. 29. Οποτε Δαρδανιδα κοραν Πριαμου] Δαρδανιδα κοραν jungo cum Schmidio, quia commode Tribrachyn Tribrachi opponit in Verſu Trochaico: ſed ſi Δαρδανιδα Πριαμȣ cum aliis jungerem, Verſus ideo non ægrotaret: Sic enim in loco ſecundo Trochaici eſt Dactylus, in tertio Trochæus, & Metrum licite variat: Quod bonus ſyllabarum menſor videre non poterat. 30. Κασσανδραν πολιῳ χαλκῳ] Dactylicum Hepthemimeres, ut ad Stropham vidimus: Bonus Schmidius hic plane deſipit. 32. Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος α- κταν παρ' ευσκιον] Cum Metrico ſcribendum, Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος Ακταν παρ' ευσκιον. 37. Βαρυπαλαμον

ορσαι

ορσαι λοχον] Ita unus Ms. γ: Alii omnes conſtanter, Βαρυπαλαμον ορσαι χολον: Quos ego ſequor: Nihil enim naturalius, quam ορσαι χολον, & nihil Pindaricum magis, quam χολον βαρυπαλαμον: Oculatiores vident ſtatim.

38. Η ετερῳ λεχει δαμαλιζομεναν] Et hic licite variat Colon Trochaicum: Nam poſt Tribrachyn & Trochæum non peccant duo Dactyli: Id certum: Quid tamen ſtrenuus ſyllabarum menſor? Scribit, acute ſcilicet & Emphatice, Η ετερῳ τινι δαμαλιζομεναν: Riſum vix contineo. 39. Εννυχιοι παραγον κοιλαι] Schmidius recte Εννυχιοι pro Εννυχοι: Id enim Colon Dactylicum aperte requirit: Quid ille præterea? Pro παραγον ſcribit απαγον, quia in Stropha & Antiſtropha prima cæſuræ beneficio producitur ſyllaba brevis: Et hoc ſtultum adeo & puerile, ut nihil ſtultius aut puerilius excogitari poſſet; inprimis ubi in Stropha ſecunda Κασσανδραν πολιῳ χαλκῳ præcedit: Sed aliam ibi adhibebat ſibi machinam: Ineptiarum tædet. 40. Το δη νεαις αλοχοις] Pæonicum male habet: Lege, το δε νεαις αλοχοις: Nihil paratius. 41. Εχθιστον αμπλακιον· κα- λυψαι τ' αμηχανον] Ita recte cum Metrico legitur hic. 46. Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντον βρεμει] βρεμει hic duriſſimum eſt, utut πνεων præcedat: Id vident omnes, quibus aliquis eſt judicii uſus: An ipſe Pindarus forte ſcripſit, Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντος βρομῳ? βρομῳ, κακολογιᾳ, φθονῳ;

νῷ, eleganter. 47. Θανε μεν αυτος ἥρως Ατρεϊδας ικων] Ατρεϊδας pro Ατρειδας recte etiam Aldus: Θανεν pro Θανε deſiderat quoque Metrum. 51. Τρωων ελυσσε δομους] Apage illud ελυσσε, quod Aldus etiam habet: Perbene alii ελυσε: In re clara verbis parco: Schmidii εσυλε digniſſimum eſt ipſa Morbonia. 52. τος. Ο δ᾽ αρα γεροντα ξενον] Ita legendum, ut Trochaicum Dimetrum Catalecticum habeamus: τος. Ο δ᾽ αρα ξενον γεροντα Trochaicum Dimetrum Acatalectum nobis obtruderet. 55. συν Αρει] *ferro.*

56. Πεφνεν τε ματερα, θηκε τ᾽ Αι- γισθον εν φοναις] Hic iterum cum Metrico ſcribendum, Πεφνεν τε ματερα, θηκε τ᾽ Αιγισθον εν φοναις. Pro Πεφνεν τε ματερα Alii Επεφνε ματερα: Utrumque bonum haud dubie. 59. σιπορον τριοδον εδιναθην] Variat Jonicum: Nam poſt Jonicum quinqueſyllabum hic pro Ditrochæo eſt ipſe Jonicus quadriſyllabus: Et variatio altera etiam in his; quod pedes poſtremi dimidium in quibusdam ſit Pyrrhichius, in quibusdam Trochæus: Hic Trochæum habes dimidium Ditrochæi; in Stropha prima τις I Pyrrhichium dimidium Jonici: Vident periti, & bonus Schmidius id non videns, forte mutavit ea de cauſa ordinem receptum. 62. ακατον εναλιαν] Alii εναλιαν: Tribrachys pro Dactylo: Recte ſine dubio etiam hic. 63. Μοισα, το δε τεον, ει μισθῳ Συνεθευ &c.] Hæc peſſime habita

habita ſunt, & in illis nihil fere eſt boni: Dicam breviter: Scribendum eſt,

Μοισα, το δη τεον, ου μισθῳ
Τυ συνεθευ παρεχειν
Φωναν ὑπαργυρον, αλλ' αλ-
λα χρη ταρασσεμεν,
Η πατρι Πυθονικῳ
Το γε νυν, η Θρασυδαιῳ·
Των ευφροσυνατε &c.

το δη pro το δε, quia cæſuræ in Monoſyllabis non eſt locus: ου μισθῳ: Muſa Pindari non erat venalis, & hæc ipſa in medio civitatis gaudio civis cantabat civibus, privatus privatis: Tales enim Thraſydæus & pater: Peſſimi Grammatici, qui ubique Pindari φιλαργυριαν crepant, peſſime ου in ει mutarunt: Apparet etiam ex cohærentia loci, quæ ſic optima: Nam poſt ου μισθῳ τυ συνεθευ appoſitisſime ſequitur nunc αλλ' αλλα χρη ταρασσεμεν: Id quiſque videt: Et ſic facile etiam reſtituitur Colon penultimum & ultimum Antiſtrophæ: Πυθονικῳ, νικωντι εν Πυθοι: Πυθωθεν, Πυθοθεν: Notum ex Stephano in Ethnicis: Et ſic perbene Πυθονικῳ, τοπικως: Omnia nunc ſunt aperta & plana. 70. Τα μεν ἁρμασι καλλινικοι παλαι] Scribendum, Τα μεν εν ἁρμασι καλλινικοι παλαι, cum Schmidio: Id Periodicum ſuggerit ſtatim. 71. Ολυμπιᾳ τ' αγωνων πολυφατων εσχον]. Schmidius Ολυμπιας αγωνων: Male ubi Πυθοι ſequitur: Abundat copula

copula & ejicienda eſt: Ολυμπιᾳ αγωνων: Videbimus mox, unde enata ſit. 72. Θοαν ακτινα συν ἱπποις] An prima in ακτινα poteſt corripi? Haud puto: An igitur Spondeum in loco ſecundo Jambici hic poſuit Pindarus? Neque illud puto: Legendum, Ακτινα θοαν συν ἱπποις: Pedes gemelli variant: Hic Anapæſtus eſt in loco ſecundo, quem Antithetica habent in tertio: Id Grammatiſtis miſellis diſplicuit, & inde lepidum illud vulgatum.

73. Πυθοι τε γυμνον επι] Scribendum, Πυθοι δε γυμνον επι: Τα μεν præcedit, Πυθοι δε ſequitur, & oppoſitio hic requiritur certa: Ab hoc autem τε, præcedens τε poſt Ολυμπιᾳ: γυμνον, an γυμνοι legas, parum vel nihil potius refert: Utrumque opponitur αγωσι συν ἱπποις, & ea in his eſt Emphaſis.

79. Τα μεσα μακροτερῳ συν] Haud dubie delendum συν, ab interprete profectum: Metrum clamat. 80. Ολβῳ τεθαλοτα, μεμφομ' &c.] Scribe, cum Metrico, Ολβῳ τεθαλοτα μεμφο- μ' αισαν τυραννιδων. 82. Ξυναισι δ' αμφ' αρεταις] αρεταις idem, quod ἀγαθοις hic: Græcus Interpres recte, αρεταις, ευτυχιαις: αρετη ab αρεω, αρεσκω eſt. 84. τᾳ. Ειτις ακρον ἑλων, ἡσυχιᾳ] ἡσυχιᾳ Metro vim infert, & facit, ut ſyllaba male abundet in Colo Antiſpaſtico: Scribendum cum Schmidio ἡσυχα. 86. Απεφυγεν· μελανος αν εσχατιαν] Plerique Libri, μελανος δ' αν εσχατιαν, & pro αν quidam etiam αν', quos

inter eſt Aldinus: Dicam verbo: Locus fuit διττογραφουμενος, & in quibusdam extitit, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατᾳ, Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος δ' αν' εσχατιαν Καλλιονα θανατου εσχεν, Γλυκυτατᾳ &c: in quibusdam vero, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατᾳ. Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος αν εσχατιαν Καλλιονα θανατου εσχεν, Γλυκυτατᾳ &c: Utrumque bonum: αν' in priori cum εσχεν copulandum, neque ſic convenit αν: quod in poſteriori contra ita convenit, ut & δ' excludat: Variat autem Metrum in priori, ſed licite, ut vides; neque ideo præferendum eſt alterum: Tu ſume, quod placet. 89. Ευωνυμον κτεανων &c.] Ordina, ut Metricus ordinavit: Ευωνυμον κτεανων κρατιστον χαριν πορων: Sic conſona ſunt gemella, quae nunc male diſcrepant: Jambicum Dimetrum Acatalectum cum Penthemimeri Trochaico vix commode haberi poſſet; alias ita etiam ordinare liceret: Vides, ſi ſingula conſideres.

94. και Καστορος βιαν, Σε τε αναξ Πολυδευκες, υἱοι Θεων] Mihi perquam ſuſpectum eſt υἱοι Θεων, ubi nihil præcedit, quo ſe commode referat υἱοι: Nam unum Πολυδευκες vix ſufficit duobus: Nonne legendum υἱους Θεων? Id aptiſſimum poſt Καστορος βιαν & Σε τε.

95. Το μεν παρ' αμαρ ἑδραισι Θεραπνας, το δ' οι-] Ægrotat Periodicum: Scribe, Το μεν παρ'

παρ' αμαρ εδραις Θεραπνας, το δε οι-: Pro Anapæſto eſt Spondeus; pro Trochæo Tribrachys in Trochaico: Et ſic perbene variat Metrum: Nihil facilius.

ODE XII.

Col. 1. Αιτεω σε Φιλαγλαε, καλ-] Metricus, περιοδος δωδεκασημος, εκ σπονδειυ, και πυρριχιυ, και τροχαιυ, και ιαμβυ: Nota Periodum ex quatuor pedibus Diſyllabis: Sed commentum eſt Magiſtri, & ipſum Colon habendum pro Proſodiaco Dimetro Acatalecto. 6. δματον κολωναν, ω ανα] ανα non placet pro ανασσα: Nam ubi exemplum iſtius συγχυσεως? θεος pro θεα occurrit ſæpe: Legendum arbitror, donec huic loco accedant alia, δματον κολωναν, ω ανασ- σ', ιλαος &c: Vitium eſt leve: Et ſic etiam Schmidius. 8. Ανδρων τε συν ευμενεια] Metricus, εξ Ιωνικυ απο μειζονος και χοριαμβυ: Simile primo, ſecundo, quarto, quinto, & ſequenti etiam nono: An ita diverſimode ipſe Magiſter? Haud puto, & hæc ex aliis interpolata a Compilatoribus: Nihil apertius.

11. Αυτον τε νιν &c.] In Metricis pro ὁμοιον τω, Ερασμονιδη χαριλα, ſcribendum Ερασμονιδη Χαριλαε: Exemplum notum ex Hephæſtione, cujus meminit etiam Metricus ad Od. 9. Pyth. 15. υπο τ' α- πλατοις οφιων κεφαλαις] απλατοις pro απελαστοις: πλαω, απλητος, απλατος. 19. τριτον α- υσεν

κασιγνηταν μερος] Ineptiunt, qui αὔσεν pro κατεπολεμησεν poſitum cenſent: Quis ita locutus? An quia αὔτη ſumitur pro μαχη, αὔω pro καταπολεμω ſumi poteſt? Apage, apage nugas: Haud dubie legendum, Περσευς ὁπότε τριτον α- νυσεν κασιγνηταν μερος: ανυω pro occido ſumitur plus ſemel: Eruditi ſciunt, & nihil accommodatius. 21. Ειναλιᾳ Σεριφῳ] Σεριφῳ hic mediam corripit. 25. Λυγρον τ' εραvον Πολυδεκτᾳ Θηκε, ματρος τ' &c.] εραvον male Interpres *convivium* vertit: ερανος hic *collatio* eſt, nec de convivio cogitandum: In nuptias Hippodamiæ Polydectes ab unoquoque petebat ſymbolam; & ea, quam conferret Perſeus, caput erat formoſiſſimæ Meduſæ: Cum Græco Interprete jungere debes Apollodorum in Biblioth. Lib. 2. Cap. 4. qui & Pindarum & ejus Interpretem illuſtrat plane: Iſtam εραvυ indictionem lugubrem fecit Perſeus Polydectæ, una cum dura ſervitute & coacto conjugio Matris; quæ Filii virtutem in Polydectem acuerunt non immerito. 33. αυ- λαν τευχε] Aldus αυλαν: quod ego malo.

38. εριxλαγxταν γοον, Ευρεν Θεος. Αλλα νιν &c.] Cum aliis diſtinguendum, ut verba apte cohæreant, εριxλαγxταν γοον. Ευρεν Θεος· αλλα νιν &c. 42. Ευxλεα λαοσσοον μναστηρ' αγωνων] Calliergus & alii rectius, Ευxλεα λαοσσοων μναστηρ' αγωνων: Pueri vident. 51. εκ δε τελευ- τασει νιν, ητοι σαμερον Δαιμων] Lo-

Locus ineptus: Nam quod Schmidius dicit, Græcis auribus plane inauditum eſt: Neque Ellipſis, quam alii crepant, admitti poteſt ullo modo: Sic ſententia optima ex peſſima balbutie educi, & omnia, utut perplexa, facile expediri poſſunt: Dicam verbo, quod verum eſt certo certius: Legendum, εκ δε τελευ- τασει νιν ειτ' η σαμερον Δαιμων: *poſtea vel hodie*: Nihil aptius: Id videre non potuerunt oculati Critici. 55. Ουτος, ὁ και τιν' αελπτια βαλων] Variant numeri, & in hoc Colo Syzygia Jambica ἑξασημος eſt pro Syzygia Jambica ἑπτασημῳ in aliis. 56. το μεν δωσει, το δ' ουπω.] Malo ου πω, ut ocietur πω.

****

NOTAE IN NEMEA:

ODE I.

Col. I. Αμπνευμα σεμνον Αλφεου] Bonus Schmidius, ut Spondeum opponeret Spondeo, σεμνοι' vel σεμνου. 10. Εγκωμιον ζευξαι μελος] Metricus, ιαμβελεγος, διμετρον, ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Tale eſt Colon,

lon. 11. Αρχαι δε βεβληνται, Θεων Κεινου συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις] In his ſenſus non eſt aptus: Legendum arbitror, Αρχαι δε βεβληνται Θεῳ, Κεινου συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις: αρχαι Encomii, αρχαι victoriarum, debentur Deo ſimul & Viri iſtius eximii virtutibus divinis: Recte Scholiaſtes, εθος Πινδαρῳ θεοις αναπτειν τα ὁπωσουν τοις ανθρωποις εκπονουμενα: Pietatis laude floruit Vates, eamque hæc etiam ſervant: Præcedit Ζηνος Αιτναιου χαριν: Eo pertinet Θεῳ, quod in Θεων perperam mutatum ab imperitis, qui ſenſum non tenebant, & Iota adſcriptum habebant pro litera affini: Plurimi inde errores, ut nemo neſcit: Ζευς Αιτναιος ipſe etiam Ζευς Νεμεαιος, & illi loco, non re diverſi. 16, Εγειρε νυν αγλαϊαν τινα νασῳ] Inepta lectio: Nam in Εγειρε νυν ισοδυναμια eſt nulla: Hoc vident omnes, qui Metrum Dactylicum vel leviter intelligunt. Alii conſtanter, Νυν εγειρ' αγλαϊαν τινα νασῳ: In quo ισοδυναμια eſſe poteſt: Nam in Dactylicis aliquando admittitur Creticus: Quare ita variare potuit Lyricus, & nos ita legere poſſumus: Perperam Schmidius, Νυν εγερ' αγλαϊαν τινα νασῳ: Nam & ſententia, & uſus loquendi obſtat.

19. αρι- στευοισαν ευκαρπου χθονος, &c.] αριστευοισαν Σικελιαν reſpicit, ορθωσειν Δια: Nihil apertius: Ad Σικελιαν πιειραν modo attende poſt ευκαρπου χθονος, quod terram frugiferam denotat γενικως. 25. Λαον ιππαιχμον, θαμα

θαμα δη και Ολυμ-] Metricus, Σαπφικον ἑνδεκασυλλαβον: A Pindaro interpolatum, quale habuimus in Stropha & Antiſtropha: Πινδαρικον εκ Σαπφικου rectius ibi: Lectio, quam ſibi finxit Scholiaſtes, Λαον ἱππαιχμὸν θ' ἅμα δη και Ολυμ- πιαδων &c. inepta certe non eſt: Et eam habet Aldus. 27. Χρυσεοισι μιχθεῖσα. Πολλων επεβαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Verba ejus ſunt corrupta: Scribe, τροχαϊκον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil apertius: Et ſic puer videat legendum eſſe, Χρυσεοις μιχθεντα. Πολλων επεβαν. 28. Καιρον ε ψευδει βαλων] Recte *tempus non feriens mendacio: βαλλειν καιρον*, ut βαλλειν σκοπον: Hoc Pindaricum: καιρος tempus & opportunitas in tempore: Aldi λαβων non placet: Πολλων επεβαν Interpres Græcus perbene explicat γενικως. 34. Αελογχε δε μεμφομενοις εσ- λως ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον] Locum hunc ego ita lego & intelligo: Λελογχε δε μεμφομενοις εσ- λος γ', ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον: Eo, quod εσλος eſt μεμφομενοις, λελογχε φερειν ὑδωρ καπνῳ αντιον, eorum fumum facile extinguit, & aquam ſemper habet oppoſitam eorum fumo: μεμφομενοις εσλος arcte cohæret: & καπνῳ pulchre reſpondet τῳ μεμφομενοις: μεμψις enim & μεμφεσθαι, καπνος eſt plerumque: εσλος fuit ſemper in Libris antiquis: Tibicen autem, ut millies, neglectus eſt ab imperitis Metri.

48. Κοιναι γαρ ερχοντ' ελπιδες Πολυπονων

των ανδρων] κοιναι ελπιδες, ſpes communes, quas vulgo fovent omnes: Illæ non placent mihi, ſed privæ, quæ ſcilicet ad immortalitatem ducunt, & in virtutum nos collocant vertice: Eo pertinent, quæ de Hercule ſcribit prolixius: Interpretes plurima dicunt, eo, quod verum eſt, pene omiſſo: κορυφαις αρεταν mox peſſime vertitur *primitiis virtutum*, cum ſit ipſum virtutum ſupremum: idque ab Ηρακλεος αντεχομαι non eſt divellendum: Quare Editiones primæ poſt Μεγαλαις recte diſtinguunt. 53. Ως επει σπλαγχνων υπο ματερος αν-] Junge V. 73. Od. 6. Olymp. & quæ ibi noto. 55. Παις Διος ωδινα φευγων διδυμω] Colon Trochaicum male habet: Scribe addito fulcro, Παις Διος γ' ωδινα φευγων διδυμω. 57. Ως τ' ου λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα] Illud Ως τε poſt Ως επει convenire non poteſt, & cohærentiam loci plane corrumpit: Dicam paucis: Poſt Ως επει μολεν, aut legendum eſt, Ως γ' ε λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: aut Ωπ' ου λαθων χρυσοθρονυ Ηρας, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: In priori ὡς ſumitur pro ουτως: Ως επει ες αιγλαν Παις Διος συν κασιγνητω μολεν, ουτως ε λαθων Ηραν &c: *Sic non latens Junonem &c:* In poſteriori ωπα ε λαθων χρυσοθρονου Ηρας apertum eſt nec Interprete eget: Utroque modo verba optime cohærent, nec multum mutatur: Elige: Poſterius haud dubie elegantius. 59. Αλλα Θεων βασιλεια] Colon Hypermetrum: Scri-

Scribe, Αλλα Θεων βασιλη: Hesychius appoſite ad hunc locum, Βασιλη, ἡ βασιλεια, Σοφοκλης Ιφιγενεια: βασιλευς, βασιλεια, βασιλεα, βασιλη: βασιλεα γυνη: ut κυνειος, κυνεια, κυνεα, κυνη: λεοντειος, λεοντεια, λεοντεα, λεοντη: & alia id genus vulgo notiſſima: Αλλα ad ȣ λαθων ſe refert, & ſic aptum eſt proprie. 69. Αγχομενοις δε, χρονες Ψυχας απεπνευσεν μελεων αφατων] Hoc plane Pindaricum eſt: χρονος απεπνευσεν αγχομενοις, & απεπνευσεν μελεων αφατων ψυχας: Nemo dubitet, qui paulo oculatior eſt in his: Sibi igitur hæbeat Benedictus illúd, Αγχομενοι δε, χρονῳ Ψυχας απεπνευσαν μελεων αφατων: quod triviale eſt.

71, ατλατον βελος] Longe rectius & ſignificantius hic ατλατον δεος quod in omnibus Libris præter unum Ms. Angl. γ: Attende modo ad ſequentia, quæ δεει correptis, non βελει percuſſis conveniunt. 75. απο στρωμνας ὁμῶς, Αμυνεν ὕβριν κνωδαλων] Probo ὁμῶς, ſed diſtinctionem non probo, & ſcribo, απο στρωμνας, ὁμῶς Αμυνεν ὕβριν κνωδαλων.

78. εδραμον αθροοι] Ita Editores: Alii omnes αθροοι εδραμον: Cur id mutatum? Non aſſequor. 80. Κολεου γυμνον φασγανον τινασσων] Ita Ms. γ: quem Editores ſunt ſecuti: Alii, Κολεου γυμνον εκτινασσων ξιφος: Utraque lectio peccat in Legem Pediam: Dicam, quod res eſt: Libri diſcreparunt hic; & in quibuſdam fuit, Κολεου γυμνον τινασσων φασγανον, in quibuſdam vero, Κολεου γυμνον τινασσων εκ ξιφος: τινασσων εκ pro εκτινασσων,

quod ad κολεου ſe refert; neque pravum eſt, ſed minus Emphaticum & minus rotundum, quam τίνασσων Φασγανον γυμνον κολεου: Id quisque videt, qui animum advertit: Quare hoc alteri haud dubie præferendum. 83. Πανθ' ὁμας· ευθυς δ' απημων καρδια] Syllabarum menſor κραδια: Non improbo, quia ita erratum ſæpe: Alias Dactylus pro Tribrache non peccat hic in fine Trochaici.

96. Οσσους δ' εν ποντῳ θηρας αϊδροδικας] Jambelegus ſine dubio requirit Οσσυς δε ποντῳ.

97. Και τινα συν πλαγιῳ Ανδρων κορῳ ςτειχοντα, τον &c.] Locus jejunus & impeditus: Nam quid τινα, *aliquem?* Itane Pindarus? Haud credo: Certo certius Amanuenſes hic fecerunt, quod ſolent: Nam νιν pro αυτῳ etiam non dicitur, & quod de αντιπλοσα ſcribunt Interpretes, gerræ ſunt Siculæ: Legendum ſuſpicor, Οσσους μεν εν χερσῳ κταναν, Οσσους δε ποντῳ θηρας αϊδροδικας, Χ' ὄντινα συν πλαγιῳ Ανδρων κορῳ στειχοντα· τῳ εχθροτατον Φασε νιν δωσειν μορον. Χ' ὄντινα, *& quem*, indefinite: Id recte ſequitur poſt Ὀσσους, & ejusdem indolis eſt: Singulus enim ſumtus pro plurali: τῳ, illis daret Heros μορον εχθροτατον, quia homines hominibus erant pernicioſi: Feræ mortem merebantur, ſed nudam & ſimplicem, ut feræ & αϊδροδικαι: Illi mortem diriſſimam, ut homines æquitatisque non ignari, quibus irata erat ipſa humanitas læſa: Sentis? Sic elegans eſt acumen

men in εχθροταἶον, & Emphaſis Pindarica hic etiam ſeſe exſerit: Buſirin & Antæum recte intelligunt antiqui Interpretes, illisque πλαγιος ανδρων κορος perbene convenit.

103. φαιδιμαν Γαιᾳ πεφυρσεσθαι κομαν] De coma Gigantum recte accipiunt, ſubaudito αυτων: Sed an hic ſine Ellipſi non legeretur rectius, φαιδιμων Γαιᾳ πεφυρσεσθαι κομαν? Sic ambiguum abeſt, quod Græcum Interpretem feſellit. 105. Ενεπεν, αυτον μαν εν ειρη-] Aldus etiam Ενεπεν: Εννεπεν tamen Trochaicum non vitiaret. 106. νᾳ τον ἁπαντα χρονον σχειν αει] Ita Editores ex uno Ms. Angl. Alii omnes conſtanter νᾳ τον ἁπαντα χρονον σχερῳ: Utrumque Metro vim infert, & manu indiget medica: Dicam paucis, quod ſuſpicor: Diſcrepantia hic etiam fuit in Libris, & quidam habuerunt, Ενεπεν, αυἶον μαν εν ειρη- νᾳ τον ἁπαντα χρονον σχεν αει Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον· Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοἶιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διῒ Κρονιδᾳ, Σεμνον αινήσειν δομον: quidam, Ενεπεν, αυτον μαν εν ειρη- νᾳ τον ἁπανἶα χρονον εχυρῳ Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον, Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοιτιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διῒ Κρονιδᾳ, Σεμνον αινήσειν δομον: In priori omnia pendent a σχεν, & poſt εξαιρετον paulo plenius diſtinguendum, quia ſequentia ſunt pro επεξηγησει: In poſteriori omnia

omnia pendent ab αινησειν, & ſingula arctius cohærent, neque diſtinctione paulo majore ſeparari poſſunt: Utraque Syntaxis eſt bona, & utraque ſcriptura ſatisfacit Metro: Cæſura enim ſyllabam brevem adjuvat: σχεν pro σχειν, Dorice: εχυρῳ idem, quod ασφαλει: Omnia ſunt aperta & plana. 111. Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδᾳ] Dactylus eſt in quarto loco Trochaici pro Spondeo: Nihil aptius: De Synizeſi non cogitandum.

112. Σεμνον αινησειν δομον] Illud Σεμνον δομον flacceſſit poſt Ολβιοις εν δωμασι: An vitium ſubeſt? Ms. Angl. γ. habet γαμον pro δομον: quod deterius adhuc propter alterum γαμον magis vicinum: Quid ſi legamus Σεμνον αινησειν νομον? ut intelligamus fatorum leges, & æterna illa decreta, ad quorum normam omnia fiunt, ipſeque Hercules poſt labores arduos immortalitatem fuerat nactus: σεμνον νομον κατ' εξοχην: Hoc Pindaricum hercule, & a ſcribis non intellectum ideoque corruptum.

ODE II.

Col. 2. Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι αεχον-] Ita peſſime Schmidius: Nam, ut alia mittam, Verſus Jonici ex Jonico, Ditrochæo, & Moloſſo non dantur: Perbene omnes ante eum, Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι: Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus bonum & qualem annotat etiam Metricus antiquus:

Cur

Cur mutaverit ordinem receptum, mox videbimus. 3. Ται Διος εκ προοιμι-] Colon hoc Choriambicum Dimetrum Catalecticum eſt bonum, ſed quod probare non poſſumus propter alterum præcedens: Scribe igitur, ut omnes alii ſcribunt, qui Schmidium præceſſerunt, Αρχονται Διος εκ προοιμι-: Et de hoc recte Metricus antiquus, Το γ, λογαοιδικον, αλκαϊκον: Nam ita legendum pro αλκμαϊκον: Sciunt omnes: Alcaica vulgo Dactylos habent ante Trochæos: Hic Spondeus eſt pro Dactylo, & eatenus Pindaricum hoc ab Alcaico diſcrepat, & pro Decaſyllabo eſt Enneaſyllabum. 5. Καταβολαν ιεραν αγωνων] De ιεραν pro ιερων dubito cum aliis: Καταβολαν ιεραν junxerunt forte quidam. 6. Νικαφοριας δεδεκται πρω-] Sic etiam Schmidius: Quo jure, ex ſequentibus apparebit: Alii omnes recte cum Metrico antiquo, Νικαφοριας δεδεκται: Ita reſtitue. 7. τον, Νεμεαιω] Cum aliis ſcribendum, miſſo Schmidio, Πρωτον, Νεμεαιω: Et de hoc Colo Metricus antiquus, Το ζ, ιωνικον πενθημιμερες: Perperam & inepte: Nam Cola gemella ſunt Jonica Dimetra Brachycatalecta: Credo illud πενθημιμερες eſſe ab imperito, & ipſum Metricum indicaſſe veram Jonici menſuram. 10. Ειπερ καθ' οδον νιν ευθυπομπης αιων Ταις &c.] Scribendum, Ειπερ καθ' οδον νιν ευθυπομπος Αιων ταις μεγαλαις δεδωκεν: Schmidius ultimam in ευθυπομπος produxit, Editores pro eo dederunt

runi ευθυπομπης: Egregie ambo. 14. Καλλισ7ον αωτον' εν &c.] Scribe Καλλιστον αωτον' εν Πυ- θιοισι τε νικαν: Et hic Pæon ſecundus eſt pro Jonico, ut in ſequentibus etiam: Recte, præſertim ubi in prima Ogdoade præceſſit ipſe Jonicus: Hoc tamen, & nihil aliud, hic adegit bonum Schmidium ad mutandum Verſuum ordinem receptum: Quid ais? 17. Ορειαν γε Πελειαδων] Non illepide Crates Θερειαν γε Πελειαδων. 21. Δυνατος. Εν Τροïα μαν Εκ7ωρ] Ita Schmidius pro εν Τροια, quod ante eum habent omnes; ut ſic ſcilicet Dactylum opponeret Dactylo, cui par eſt Spondeus: Nihil ridiculum magis, præſertim ſi ad ipſam διαλυσιν attendas: μαν hic perperam operæ pro μεν: Colon eſt Trochaicum. 22. Αιαντος ακουσεν] Recte Schmidius adducit locum Homeri, ut ακουσεν explicet cum Emphaſi: Præcedens θρεψαι oſtendit, Timodemum in Salamine fuiſſe educatum, & qui locum ita interpretantur, verum perhibent. 26. Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμο- δημιδαι εξοχωτα-] Legendum, Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμοδημιδαι εξοχωτα-: Et hoc Colon poſterius Schmidium mutare fecit ταξιν vulgatam in hisce primis: Si ſcilicet Τιμοδημιδαι εξοχωτα- jungas, gemella aperte discrepant in principio, & Alcaicum non poteſt habere locum propter ipſum Trochæum ante Dactylum: quod tamen bonus ſyllabarum men-

menſor non vidit, ipſa Metra non curans aut intelligens: Quid faciendum, ut tollamus incongruum illud? Dicam: Legendum, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμαδαμιδαι εξοχωτα-, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοι- σιν Τιοδαμιδαι εξοχωτα-: Τιοδαμος & Τιμαδαμος idem, quod Τιμοδαμος: A τιμαω enim eſt nomen, & ipſum Τιοδαμος & Τιμαδαμος naturalius, quam Τιμοδαμος: Illorum unum cum parva mutatione ſumſit Pindarus, ut Metro morem gereret: Talia etiam alibi, nihilque facilius. Incidit tamen aliud, quod melius adhuc, quia absque ulla mutatione omnem difficultatem plane tollit: Colon non eſt Logaoidicum Alcaicum, ſed Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, cujus Antiſpaſti variant licite, & in duobus primis a Spondeo incipiunt, in tribus vero ſequentibus incipiunt a Trochæo: Sic omnia ſunt expedita & plana: Id igitur ſume, omiſſo altero. 29. Τα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-] Ita Editores peſſime ex Ms. Angl: Nam ſic Colon Trochaicum crurifragium patitur: Alii omnes recte, Παρα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Res eſt aperta: Τα μεν eſt ab imperito, qui ita ſcripſit, ut ſic Scholaſtice ſequeretur τα δε: Niſi Libri forte extiterint, qui legebant olim, Τα μεν εν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Nam & Colon hoc pacto eſſet bonum, & appoſite revera Τα μεν & τα δε ita ſibi opponerentur, ut hæc prima victorias exteras,

ſe-

ſequentia domeſticas commemorent: Attende: Hoc non deterius hercule altero, ſed fere melius paulo: Aldina etiam Τα μεν ὑψιμεδοντι. 32. Αλλα Κορινθιων ὑπο Φωτων] Penultimam in Κορινθιων produxiſſe Pindarum, cras credam, non hodie: Legendum Αλλα Κορινθειων, vel Αλλα Κορινθιακων potius: Niſi interpretamentum irrepſerit pro Authentico. 36. Μασσον' αριθμῳ.] Malo cum aliis Μασσον' αριθμω, caſu patrio: Nam id Pindaricum magis. 40. Αδυμελει &c.] Quia in hac Oda ſunt quinque Ogdoades, per Stropham & Antiſtropham eam non dimenſus eſt Metricus: Si ſex fuiſſent, id ſine dubio feciſſet: Junge Od. 5. Olympior. Od. 6. & 12. Pythior. Od. 2. 4. & 9. Nemeor. Od. 8. Iſthmior. & quæ ad illa notat Metricus.

ODE III.

Col. 4, Ιερομηνια Νεμεαδι] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Imo διμετρον: Et ita corrige. 6. 7. ναι. Υδατι γαρ μενοντ' επ' Ασωπιῳ Μελιγαρυων τεκτονες] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταλεκτον. Το ζ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Ineptit Magiſter: Nam ita non cuduntur Jambica cum Dactylis in fine: Turbata eſt ταξις, & ſcribendum.

ναι. Υδατι γαρ μενοντ' επ' Ασωπιῳ μελιγαρυων τεκτονες

Co-

Colon prius eſt Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; poſterius, Pæonicum Trimetrum Acatalectum, cum duobus Creticis: Hæc recepta & bona: Ὑδατι επ᾽ Ασωπιῳ ſine dubio accipiendum de Aſopo Æginæ, ubi præcedit Ικεο Δωριδα νασὀν Αἰγιναν: Muſæ vocem ibi exſpectabant juvenes in feſto, quod propter victoriam Nemeam celebrabatur: ἱερομηνια γὲνικως feſtum & dies feſtus.

9. Θεν οπα μαιομενοι] Metricus τροχαϊκὸν μονομὲτρον ὑπερκαταληκτον. Malo Pæonicum Dimetrum Catalecticum. 11. Αεθλονικια δὲ μαλιστ᾽ αοιδαν] Metricus, Σαπφικον ἑνδεκασυλλαβον: Maluit igitur ſine dubio, ut ego etiam malo, Αθλονικια: Nam cui bono ſyllaba duodecima, Synizeſi tollenda? Pro Αεθλονικια Editiones antiquæ, etiam Aldina, ex Libris antiquis Αεθλονικιας: Non male, ſi πραγος repetas ἀπο κοινου: Αθλονικιάς δὲ πραγος μάλιστα φιλὲι &c: Qui de perſona cogitarunt, errarunt haud dubie: Peſſime autem Scholiaſtes Αθλὸνειχιάς aut Αθλονειχια: Id quisque videt ex adjunctis, quæ ſequuntur.

15. Μηλιος αμας απο] *Meo conſilio:* me id rogante, vocis αφθονιάν præbe juvenibus, ad Aſopum Æginæ congregatis, ut Ariſtoclidem celebrent: Ego ipſe cum illorum cantu cantum meum jungam: Εγὼ δ᾽ ἐκεινὼν τε μιν οαροις &c, quod ſequitur: Sic omnia apte cohærent, & locus non eſt diſcrepantibus Interpretum commentis. 19. Τε

μιν οαροις λυρᾳ τε κοινωσομαι. Χαριεντα &c.] Scribe, Τε μιν οαροις λυρᾳ τε κοινω- σομαι. χαριεντα δ' ἔξει πονον. 21. Χωρας αγαλμα] Urbs Ægina, non Ægina inſula, ut peſſime Paraphraſtes: Ea ornamentum ac caput inſulæ, in eaque natus Ariſtoclides: Res eſt aperta: Interpres Latinus cum Schmidio peſſime etiam hic Ariſtoclidem intelligit: Cohærentia enim obſtat: Vide modo ſequentia. 23. Ωκησαν. Ων παλαιφατον αγοραν] Colon Jambicum Dimetrum Hypercatalectum male habet, & ſyllabam redundantem gerit: Legendum puto, Ωκησαν. ὃν πολυφατον αγοραν: Duo Tribraches pro Jambo & Tribrache. 25. Τεαν εμιανε κατ' αισαν] Scribendum Εαν εμιανε κατ' αισαν: εαν pro τεαν non dicitur, & τεαν ineptum eſt, ſive de Muſa, ſive de Ægina accipias: Nam quid Muſa, ut ipſa victoria ei adſcribi poſſit? Et quid etiam Ægina, ubi ad eam non diriguntur verba? Nugæ, nugæ: Εαν ad Ariſtoclidem refertur, & optimum eſt: In iſtis initialibus errores ſpiſſi, ut nemo neſcit: Sed & ſcribi poteſt, Ουκ ελεγχεεσσιν Αριστοκλειδας Θ' εαν εμιανε κατ' αισαν: *etiam Ariſtoclides*, incluſis aliis, qui ſtrenui quoque & boni: Hoc ſuccurrit, & veriſſimum forte.

27. Παγκρατιυ στολᾳ Κα- ματωδεαν δε πλαγαν] In his ordinandis diſcrepant Libri: Videamus: Cola hic ſunt duo: quorum prius eſt Choriambicum Dimetrum Cata-

ta-

taleĉticum; poſterius, Jambicum Dimetrum Cataleĉticum: Pro his duobus Colis alii Colon habent unum, Παγκρατιυ στολῳ. Καματωδέων δὲ πλαγάν: Et de eo Metricus, Το α, χοριαμβικον τετραμετρον υπερκαταληκτον: Nam pro τετραμετρον ſcribendum eſt τριμετρον: Syzygia prima eſt Choriambica, aliæ ſunt Jambicæ. 29. 30. Ακος υγιηρον, εν Βαθυπεδιῳ Νεμεα] Duo Jambica Dimetra Brachycataleĉta: Pro quibus alii Colon hoc unum, Ακος υγιηρον, εν βαθυπεδιῳ Νεμεα: Et de eo Metricus, Το β, ιαμβικον πενταϲυλλαβον, και ιωνος τυ απο διαφορυ αρχης. ειτα παλιν ιωνος τυ απεμφαινοντος, δια την λυσιν και συλλαβην. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον. παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: Quæ depravata ſunt aperte: Quid ιωνος? An ιων pro ιωνικος uſurpavit Magiſter, & pedem ιωνικον vocavit ιωνα? Ita videtur; ſed vix credo; quia aliter loqui ſolent Græci, & cum Græcis ipſe Metricus: Imperitus igitur ſcriba ιωνος compendiarie exaratum, male intellexit; & inde τυ pro ὁ, aliaque iſtius Commatis ſunt enata: Debuiſſet ſcribere ιωνικος; & ſic caſus primi adfuiſſent pro ſecundis: Ipſe ſcilicet Metricus dedit, Το β, ιαμβικον πενταϲυλλαβον· και ιωνικος ὁ απο διαφορυ αρχης· ειτα παλιν ιωνικος ὁ απεμφαινων δια την λυσιν, και συλλαβην. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον· παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: ιαμβικον πενταϲυλλαβον eſt Ακος υγιη: Monometrum Jambicum

ex Tribrache & Jambo quinque ſyllabarum: Sequens Jonicus Pæon eſt, quem vulgo Magiſtri cum Jonico a majore confundunt, ideoque vocat ille *ιωνικον απο διαφορȣ αρχης*: Alter Jonicus, *ὁ απεμφαινων δια την λυσιν*, eſt *πεδιῳ Νεμε*: Ita enim ſe habet propter *διαλυσιν*, ut incertum ſit, pro Jonico a minore, an Jonico a majore haberi debeat: Et hæc prima dimenſio, perplexa & inepta: Altera Jambica, quæ ſequitur, perſpicua & bona: Illud *παρακεχαραγμενον δια τον τελευταιον ποδα.* pertinet ad Trimetrum Jambicum, quod vulgo Jambo clauditur, non Tribrache: Et haec obſervatiuncula Magiſtri ridicula eſt, ubi ut nihil aliud dicam, Jambica minora in hac Oda ipſe Dactylo claudit: Ita ſapiunt boni. 31. *Το καλλινικον φερει*] Metricus, *διμετρον χοριαμβικον καταληκτικον*: Poſt Syzygiam Jambicam poſuit Choriambum mutilum: Ut plus ſemel dixi, mutila iſta ſunt incerta & nihil definiunt: Cur non ſumſit Jambicum Dimetrum Brachycatalectum cum Dactylo, ut in Stropha? An ſibi non conſtabat, aut non ejusdem etiam ſunt hæc ipſa? Colon eſt Aſynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico. 32. 33. *Ει δε αν καλος, - Ερδων τ' εοικοτα μορφᾳ*] Colon prius eſt Antiſpaſticum Dochmaicum, aut Monometrum Trochaicum Hypercatalectum; poſterius, Jambicum Dimetrum Catalecticum:

Iſta

Iſta cogunt alii in unum Colon, Ει δε ων καλος, ερδων τ' εοικοτα μορφᾳ: Et de eo Metricus, Το δ', δοκει αντισπαστικον ειναι: Recte: Et confirmatius debuiſſet loqui: Antiſpaſticum enim Trimetrum Acatalectum eſt certum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo in fine, Spondeo in Dactylum reſoluto. 34. Ανορεαις ὑπερταταις επεβα] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribendum eſt, ut ipſe ſcripſit, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: επεβα eſt Tribrachys, & Syzygiæ Jambicæ dimidium. 36. Αβαταν ἁλα, κιονων] Glyconium, aut Anapæſticum Monometrum Hypercatalectum in Diſyllabum: Metricus, Το ζ, ιωνικον μονομετρον καταληκτικον δυο συλλαβων: quæ ſenſu carent & plane corrupta ſunt: An ipſe ſcripſit forſitan; αναπαιστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον δυο συλλαβων? Nihil propius ſuccurrit aut verba promittunt. 37. Υπερ Ηρακλεος, περαν ευμαρες] Metricus, δακτυλικον τετραμετρον, παρα την εν αρχαις συλλαβην: Minus perite locutus eſt Magiſter: Pes primus eſt Pyrrichius; & ſic de Metro Æolico monere debuiſſet, quod unum ex Diſſyllabis admittit promiſcue, ut notum: Creticum vero habuit pro Dactylo in loco tertio: Neque dimenſio hæc rejicula eſt; ſed melior certe Antiſpaſtica; ut Colon ſit Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Syzygia Jambica in medio, & Antiſpaſto Ditrochæo acciſo in fine.

41. *μασι δε Θηρας εν πελαγει*] Recte alii *εν πελαγει*: Nam niſi dirimas, Colon Trochaicum ſtare non poteſt. 43. *σε τεναγεων ροας, ὁπα πομπιμον Κατεβαινε* &c.] Scribe, *σε τεναγεων ροας, ὁπα πομπιμον κατεβαινε νοστου τελος*: *τεναγεων* pertinet ad *αβαταν αλα*: ubi mare non eſt mare, ſed *τεναγος* verum: eousque *καταβαινει πομπιμον νοστου τελος*: Si enim ulterius pergas, in cæno hærebis, neque redire poteris. 49. *Επεται δε λογῳ δικας αωτος, εσλος αινειν*] *δικας αωτος* pro *δικη*: Recte Benedictus, *δικαιον εστι, τους αγαθους επαινειν*. 51. *Ουδ' αλλοτριων ερωτες Ανδρι φερειν κρεσσονες*] *αλλοτριων* de viris dicitur, qui nec ejusdem patriæ, nec ejusdem ſunt familiæ: Illorum ſtudia non recte adferuntur, cum vir bonus laudatur: *ερωτες αλλοτριων ουκ εισι κρεσσονες φερειν ανδρι*: *κρεσσονες φερειν* Græciſmus eſt notus: *ερωτες*, ſtudia, quibus animus ſe dat totum: Ita accipienda hæc.

56. *σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς αναξ, Υπεραλλον* &c.] Lege, *σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς Αναξ, ὑπεραλλον αιχμαν ταμων*: Pro *σι δ' εν* malim etiam *σιν εν*: Nam quid *δ'* revera hic? 59. *Μονος ανευ στρατιας*] Hoc novum, & dubito, an ita paratragoediatus fuerit Pindarus, qui in verbis erat tumidior, non in rebus ipſis: Vitium forte delitescit, & ſcribendum, *Ος και Ιωλκον ειλεν*, . *Μονος αγεστρατιᾳ*: Solus exercitum ducens, & ab Heroum nemine adjutus: *αγεστρατος* notum eſt:

eſt: inde αγιστρατια: quod Pindaricum eſt, & una cum μονος Phraſin exhibet Pindaricam: Attende, & Scholia lege, ut αγεστρατος melius intelligas: exercitu, cujus dux erat ſolus, nec Jaſonem, nec Tyndaridas habens ſocios. 62. Ιολα πα- ραστατας εων, επεφνεν] Cur Jolaum ſumſerit Pindarus pro Hercule, ego non adſequor, inprimis ubi indecore ſequitur de expeditione contra Amazonas Επετο οι: An vitium irrepſit ibi, & legendum, Και ποτε χαλκοτοξων Αμαζονων μετ' αλκαν Επετ' ηρω' ουδε &c? Sic per ηρωα perbene intelligitur Hercules; & hic Ιολα παραστατας εων ſcriptum pro συν Ιολα παραστατας εων, Ellipſi notiſſima: Non diſplicet hercule: Si legas, ut nos ſuſpicamur, Metrum variat: Id diſplicuit Naſutulis, & inde interpolatio; præſertim ſi ηρωϊ in Libris eorum exaratum fuerit pro ηρω: Vide & judica. 66. ουδε μιν Ποτε φοβος &c] Peſſime Schmidius μιν pro dativo habet: επαυσε μιν αλκαν φρενων cum duobus accuſativis, bene Græcum eſt: & talia plura in his Pindaricis. 75. Ξανθος δ' Αχιλευς, τα μεν με-] Recte Αχιλευς: Αχιλλευς Verſum Jambicum enecat: τα pertinet ad μεγαλα εργα, & iſta copulanda. 78. Μεγαλα εργα χερσι θαμινα, Βραχυσιδαρον &c.] Poſt θαμινα paulo plenius diſtinguendum: Sequentia enim iſta εργα μεγαλα explicant novo ſpiritu: Sic Schmidii Ιοι ανεμοις, μαχα λεοντεσσι δ' α-,

 etiam

etiam non requiritur: Apte enim Ισον τ' ανεμοις ad præcedens Βραχυσιδαρον ſe refert, & abſque particula δε nectente verba procedunt: Μεγαλα εργα χερσι θαμινα· Βραχυσιδαρον ακοντα παλλων, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσσιν α-: Vident omnes. 80. Ισον τ' ανεμοις &c.] Mutato ordine ſcribendum, ut in præcedentibus, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσ- σιν αγροτεροις επρασσεν Φονον: Ισον τ' ανεμοις licite variat, nec ea de cauſa aliquid cum Schmidio mutandum: Leonis & apri intelligendi ſunt veri; ſed tales tamen, quales Heros ſexennis interimere poterat; non maximos & ferociſſimos, ſed medii generis, qui viro juveni conditionis communis incusſiſſent metum: Bonum Schmidium & Ritterſhuſium hic non injuria rident Editores: De Heroibus cogitandum, quales eos adumbrant, Homerus, Philoſtratus, alii: Hercules in cunis duos angues ſtrangulaverat maruum nexibus. 85. Ολον δ' επειτ' αν Χρονον &c.] Hoc δε referendum ad ſuperius μεν: τα μεν μενων: τα μεν εργα μεγαλα παις ων ἑξετὴς αθυρεν· επειτα δε ὁλον χρονον: Cohærentia loci eſt apta. 91. Λεγομενον δε τουτο προτερων Επος εχω] Perbene alii omnes τουτο προτερον: Quod ſequitur, prius eſt tempore; ideoque fuiſſet præmittendum: Ita accipe: Præcedentia hac clauſula non indigebant. 94. Και επειτ' εν Ασκληπιον] Illud εν probare non poſſum, & nugantur

In-

Interpretes, qui jungunt vel cum τεγει, vel cum τραφε: Nihil evidentius: Ælius Dionyſius επειτεν pro επειτα dixiſſe Jones, teſtatur apud Euſtathium: quod ſi verum eſſet, nullo negotio ſcribi poſſet, και επειτεν Ασκληπιον: Sed dubito, ut ad Phrynichum ſubindicavi, qui ειτε & ειτεν barbarum cenſet: Quare ea conditione hactenus uti nolo: Dicam: Legendum, vel Τραφε λιθινω γ' Ιασον' ενδον τεγει,

Και επειτα Ασκληπιον: vel Τραφε λιθινω τ' Ιασον' ενδον τεγει, Και επειτα γ' Ασκληπιον: Hiatus in Pindaro ſunt ſexcenti: Poſterius tamen præſtat fortaſſe: Pro λιθινω γ' Ιασον' Schmidii, omnes Editi λιθινω τ' Ιασον': quod ſequenti γ' locum facit: Et τε poſt λιθινω ſane aptum eſt, quia και adeſt ſtatim: Ιασονα τε και Ασκληπιον: Pueri vident: επειτ' αν Schmidii peccat, quia αν non congruit hic: Scribendum vero mutata ταξει, Τραφε, λιθινω τ' Ιασον' ενδον Τεγει, και επειτα γ' Ασκληπιον. 99. τατον ατιταλλε γε αρμε·] Ita Editores: Schmidius, γοναν τε οἱ φερ- ταταν ατιταλλεν εν αρμε·: Alii omnes, τατον ατιταλλεν, αρμε·: Nihil mutandum: Colon eſt Jambicum Dimetrum Catalecticum, quod ſic licite variat: Metricus, Το ιβ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte, & ſcribendum, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: quod ad Stropham monere omiſi: Illud addam: Si Jambum in principio volebat Schmidius, ſcribere poterat ſtatim τατον γ', nec voces duas tentare ha-

habebat neceſſe: Sic vides, quo ingenio fuit Criticus. 102. νεμων ϛιπαισι πεμφθεις] Si ad ριπαισι attendas, ταξις Aliorum melior eſt, quam ταξις hæc: In illa enim ριπαι Spondeus non peccat, quia ſtat in Jambici loco impari; in hac vero peccat, quia ſtat in loco pari: An primam in ριπαισι corripuit Pindarus? Videndum. 103. Υπο Τροϊαν, δορι-] Ita ineptus Schmidius cum ſua διαλυσει contra Libros omnes, qui Υπο Τροιαν, δορι- legunt: Τροιαν eſt Jambus, & Υπο eſt Jambus, par Tribrachi: Pueri vident, & ridere debent. 107. Εſχεσφοροις] Ita Ms. Angl. & Aldus: Alii Εſχεσιμοροις: Res eodem redit: Si ταξιν hanc ſumas, in Jambico Dactylus eſt pro Spondeo: Si alteram, in Antiſpaſtico eſt Antiſpaſtus quinqueſyllabus pro Antiſpaſto quadriſyllabo, quem alter quinqueſyllabus excipit: In neutro, quod negotium faceſſat perito. 109. ξαιθ', ὅπως σφισι μη κοιρανος οπισω] Antiſpaſtus Ditrochæus mutilatus eſt in fine; & ille hic a Tribrache incipit per reſolutionem: Nihil apertius: Bonus Schmidius nec rem, nec Metrici verba intelligens, duarum præcedentium Epodorum Cola mutavit, ut huic ſcilicet eſſent gemella: Colon Epodi poſtremæ par huic: Et ſic duo hoc, duo illud ſervant æquo jure. 117. μα κελαδεων. Βοα δε νικαφορῳ Συν &c.] Scribe, μα κελαδεων· βοα δε νικα- φορῳ συν Αριστοκλειδᾳ πρε-

πει

πει. 121. σεμνον αγλααισι μεριμναις Πυθιου Θεαριον] Θεαριον pro Θεωριον: σεμνον eo ipſo, quod Pythius ejus curam gerat: Ita intellige. 125. Εν παισι νεοισι, παις] Hoc referendum una cum ſequentibus, ad ὧν τις Εξοχωτερος γενηται: in quibus quis excellentior exiſtat, dum inter pueros eſt puer, inter viros eſt vir, inter ſenes eſt ſenex; & ſic omnibus ſe accommodans, eaque quæ omnium ſunt, agens, præcellit omnibus: γενικως hæc dicuntur, ut unum τις oſtendit, & de ipſo Ariſtoclide hic non cogitandum αδικως: Quare major diſtinctio poſt γενηται, commutanda eſt cum alia minore. 126. τριτον Εν παλαιτεροισι &c.] Verba ſunt impedita & male cohærent: Scribendum puto, Εν παισι νεοισι, παις· εν Δ᾽ ανδρασιν, ανηρ· τριτον Τ᾽ εν παλαιτεροισι Μερος· ἑκαστον οιον εχομεν Βροτεον εθνος: Sic cohærentia eſt apta. 130. σαρας αρετας μακρος αιων· φρονειν Δ᾽ ενεπει &c.] ταξις hic primo mutanda, & ſcribendum. σαρας αρετας μακρος αιων· Φρονειν δ᾽ ενεπει το παρκειμενον: Dein Jambico proſpiciendum, ut habeat numeros: Vel cum Aldo igitur legendum σαρας αρετας ὁ μακρος αιων, vel cum aliis σαρας αρετας ὁ θνατος αιων: Utrumque bonum & perſpicuum: φρονειν το παρκειμενον hic revera eſt quarta virtus, quæ ad tres alias, cuique ætati proprias, tanquam primaria accedit. 132. Των ουκ απεστι] Scilicet Αριστοκλειδης, ὁς παιδι νασον ευκλεϊ

προσ-

προσεθηκε λογω: Hic demum generalia illa applicantur Ariſtoclidi: των, τεσσαρων αρετων: quo nomine hic dicuntur τα καθηκοντα.

136. πομ' αοιδιμον, Αιο- λισιν εν πνοαισιν αυλων] αοιδιμον Αιολισιν εν πνοαισιν αυλων jungendum ejecto Commate: ερσα κιρναμενα eſt ipſum μελι: Fortaſſe tibiæ Æolicæ erant molliores & ſuaviores paulo, etiam Pindari ætate, quam Doricæ; eoque pertinent verba hæc: Cum Lyra aliter ſeſe res habebat, & ea tunc plane Dorica: De modis res eſt obſcura: Sublucet aliquid in illis, quæ hic illic apud Pindarum legimus, ſed nihil diſtincte ſcimus aut ſcire poſſumus: Alias in γαλακτι hic eſt ſimplicitas νομων Δωριων. 143. Κραγεται δε κο- λοιοι, ταπεινα νεμονται] Si hunc locum vidiſſet Petrus Burmannus, ex cerebello ejus Critico non evolaſſent barbari illi & ignoti κολιοι: Sed Pindarum non legebat, aut legere poterat ille Græcæ Linguæ Profeſſor; qui tamen de ſublimitate Pindarica Lugduni pro concione egit publice: De coloribus ſcilicet ita judicant cæci.

ODE IV.

ΕΙΔΟΣ Δ.] Ειδος hoc μονοστροφικον eſt: Nam omnes Periodi ſunt ſibi ſimiles: De Epodo igitur non cogitandum; & qui ejus menſuram ad Metrica adſcripſit, haud dubie Imperitus fuit recentior. Col. 2. Ποιων κι-

κεκριμενων] Metricus, διμετρον αντισπαστικον βραχυκαταληκτον: Recte: Antiſpaſtus non uno modo variat: Vide gemella 4. Μοισαν θυγατερες αοιδαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambi præcedunt, & Jonicus ſequitur: Hic θυγατε Tribrachys eſt pro Jambo, neque neceſſe, ut cum Schmidio θυγατερες ſcribas: Colon æque Jambicum Hepthemimeres, ac Epionicum Dimetrum Acatalectum eſſe poteſt: Id verbo addo.

6. Ουδε θερμον ὑδωρ τοσσον] Metricus, περιοδος διπλυς τροχαιος η γλυκωνειον: Duo Trochæi præcedunt, & duo Jambi ſequuntur: Inde Periodicum illud vel Aſynartetum: quod etiam Antiſpaſticum Glyconium eſſe poteſt: Pro τοσσον rectiſſime alii τοσον. 8. 9. Γυια, τοσσον ευλογια φορ- μιγγι συναορος] Metricus, Το η, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το θ, Ιωνικον ἑφθημιμερες: In Libris ſuis igitur invenit,

Γυια, τοσσον ευλογια
Φορμιγγι συναορος.

Sic enim Cola iſtius menſuræ habemus: Et ita alii etiam Editores ante Schmidium, qui ordinem mutavit ſuo arbitrio: Non video, quare: Nam ſi Pæon ſecundus pro Jonico ei diſplicuit in Jonico, ridiculus eſt certe, etiam propter ea, quæ ſic ipſe menſuravit: Et tamen hoc, & nihil aliud invenio: Mittamus hominem, & reducamus ordinem an-

antiquum: Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum etiam Trochaicum Hepthemimeres eſſe poteſt; neque id deterius: Quid autem τοσσον poſt τοσον? An ita loquuntur Græci? Apage ſordes; legendum Γυια, ὅσσον ευλογια. 10. Ρημα δ' εργματων χρονιω-] Metricus τροχαϊκον επιτριτον, η επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Hic de Trochaico dicit, quod ego ad Col. 8. dixi modo.

11. τερον βιοτευει] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες επιωνικῳ διμετρῳ βραχειας της αρχουσης αδιαφορου ουσης: Depravate: Legendum, ιαμβικον πενθημιμερες, η ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, της αρχουσης αδιαφορου ουσης: βραχυκαταληκτον vix omittere potuit Magiſter, alias minori mutatione legi poſſet, διμετρον, βραχειας της αρχουσης αδιαφορου ουσης. 12. Ο, τι κε συν Χαριτων τυχᾳ] Metricus, περιοδος ιαμβικη απο Βακχειυ. η γλυκωνειον λελυμενον: Nihil ineptius: Scribe, περιοδος ιαμβικη απο διτροχαιυ vel β, τροχαιου· η γλυκωνειον λελυμενον: quod paulo ante eſt περιοδος διπλυς τροχαιος, hic eſt περιοδος ιαμβικη απο διτροχαιου: Et ibi Antiſpaſtus quadriſyllabus, hic Antiſpaſtus quinqueſyllabus in Glyconio. 15. Τε Διϊ, και Νεμεᾳ] Antiſpaſtus hic etiam eſt quinqueſyllabus, neque Διϊ Synizeſin patitur. 16. Τιμασαρχου τε παλᾳ] Colon difficile: Nam in loco ſecundo Jambici ſtat Spondeus, qui ſtare ibi non poteſt ex Legis Pediæ juſſu: Dicam tribus verbis: Aut coactus id fecit Pindarus,

darus, cum nomen proprium Verſui aptare non poterat; aut ſcribendum Θεανδριδυ τε παλᾳ: Ex Theandridis Victor, ut dicitur infra: Recte igitur Θεανδριδυ pro Τιμασαρχυ: quod interpretamenti loco adſcriptum, vitium facile potuit ingerere: Sume quod placet: Alterutrum haud dubie verum: Ego poſterius mihi ſumo. 19. Ευπυργον εδος, δικᾳ] Ηϋπυργον aperte ſibi requirit Metrum.

29 Πεμψαντα, και λιπαραν] Male habet Πεμψαντα: Nam ad Υμνον non niſi inepte referri poteſt: Aliud autem reſtat nihil, quo ſeſe referat: Dicam uno verbo: Legendum eſt, Θαμα κε τῳδε μελει κλιθεις Υμνον κελαδησε καλλινικον, Κλεωναιυ τ' απ' αγωνος ὁρμον στεφανων Πεμψαντι, και λιπαραν Ευωνυμων &c: Sic nihil facilius aut apertius: ὑμνον κελαδησε πεμψαντι: ſcilicet Τιμασαρχῳ: De quo hic loquitur Poëta in tertia perſona, ut præcedentia probant, & ſequens illud, Καδμειοι νιν ουκ αεκοντες, aperte demonſtrat: νιν, *illum:* Inquies; Σος πατηρ εθαλπετο præcedit: Fateor; ſed Amanuenſium ignavia, non Pindari induſtria: Scribe, ut ipſe ſcripſerat, Ος πατηρ εθαλπετο: *Ejus pater:* Sic ſingula ſibi conſtant in his: Interpres antiquus explicat, ac ſi Πεμψαντος inveniſſet ſcriptum: Nam ad αγωνος participium refert: Quo nihil ineptius, ſive Metrum, ſive ſententiam ſpectes. 31. Θηβαις τ' εν επταπυλοις] Durum eſt εν, & ſuſpectum: An forte

forte ſcriptum primo, Θηβας τε ἑπταπυλου? Singulum etiam alibi in his: Mutarunt forte, qui hiatum metuebant perperam.

36. Αιγινας εκατι. Φιλοι-] Epichoriambicum laborat: Nam Syzygia Trochaica male incipit a Spondeo: Hoc quisque videt: An Pindarus mediam in Αιγινας corripuit: Dubito: neque juvat, ſi feciſſet: Nam Verſus 75. & 127. eodem modo cuſi ſunt: Quid igitur? De alio Epichoriambico hic cogitandum, quod Antiſpaſtum habet in principio, & ab Antiſpaſto in Choriambum tranſit, ideoque Epichoriambicum dicitur ab ipſo Antiſpaſti Trochæo; ſimulque Antiſpaſticum dici poteſt ab ipſo Antiſpaſto: Talia etiam alibi; longiorisque meminit Hephæſtion pag. 46. Enchiridii: quod ſupra etiam habuimus alicubi: Sic omnis difficultas ceſſat ſtatim, & Antiſpaſtus licite variat, nunc a Trochæo, nunc a Spondeo incipiens. 40. Ξυν ᾡ ποθε Τρωϊαν] Ita omnes Libri: Bonus Schmidius iterum adeſt cum ſuo Τροϊαν: Τρωϊαν, ſcilicet γην, χωραν: Et ποτε Τρω vel Anapæſtus vel Tribrachys eſſe poteſt: Ipſum Τροιαν, & Ξυν ᾡ ποθε Τροιαν, etiam bonum eſſet: Vident periti. 49. Δις τοσσους. Απειρομαχας] Aldus τοσους pro τοσσους: Res eodem redit, ubi de Antiſpaſto monuimus in hoc Colo Epichoriambico. 55. Ωραι τ' επειγομεναι] ὡραι, χρονος: Interpretis *Horæ* diſplicet: Nam ita vix loquuntur Vetuſtiores.

57.

57. Νεμηνια θιγεμεν] Solœcum hoc, & ſcribendum ſine dubio Νεμηνιας vel Νεμηνιαν: Nam caſus quartus etiam cum θιγειν jungitur, ſed rarius: Schmidius cum ſuis exemplis ineptit: Oculati vident: Νουμηνιας, quæ ſcilicet Como & feſtivitati erat præſtituta.

58. Εμπα και περ' εχει βαθει- α ποντιας &c.] Veruntamen ab inſidiis, etiamſi inter eas & te videatur totum maris profundum interjectum, id eſt, etiamſi longiſſime abſint & revera appareant nullæ, ſedulo tibi cave: Schema Pindaricum eſt και περ εχει βαθεια ποντιας αλμα μεσσον: Interpretes non dicunt, quod debent: Εμπα ſecunda correpta nota.

61. σφοδρα δοξομεν Δαϊων υπερτεροι &c] Si id facias, tibique caveas prout decet, in luce ambulabimus, & adverſariis omnibus longe erimus ſuperiores: Ad digne cantandum ſe animumque ſuum incitat Vates: Sunt hæc omnia Ethica & generalia; nimiſque naſuti ſunt Grammatici, qui in his ſimilibusque continuo de Simonide & Bacchylide cogitant: ſed recondita ſcilicet amant illi, ut eruditiores videantur ubique.

73. Λυδια συν αρμονια] Ad Æolicam pertinet in Pindaro. 75. Οινωνα τε, και Κυπρω· Ενθα Τευκρος απαρχει] Ita peſſime omnes: Nam Cola trucidantur duo eodem ictu: Tu ſcribe, ut ſcripſerat Auctor, Οινωνα τε, και Κυπρω' εν- θα Τευκρος απαρχει: Sic utrique bene eſt: Οινωνα τε optimum in

Antiſpaſtico: Schmidius perperam & imperite Οινοπᾳ: Ita inſula dicitur nullibi: απαρχει, idem, quod αρχει: απο in compoſitis, ſæpe vel intendit, vel ſimplicis indolem ſequitur: Alias επαρχει legerem, quod tritum uſu. 79. Εν δ' Ευξεινῳ πελαγει] Spondeus pro Jambo in principio Jambici: Vide etiam alia: δ' abeſſe non poteſt, & Schmidii ineptias rideo, quas commemorare piget.

80. Φαενναν Αχιλλευς] Antiſpaſticum hic revera mavult Αχιλευς. 86. Δωδωναθεν αρχομενοι, προς] Hic etiam temeratur Epichoriambicum Trochaicum Epitrito quarto: idemque vitium infra in Colo 112: Quare de hoc Colo octavo Strophæ dico, quod de Colo decimo Epodi dixi; non eſt Epichoriambicum Trochaicum, ſed Epichoriambicum Antiſpaſticum: Sic nihil etiam remanet, quod morari poteſt: Et Καδμειοι νιν V. 34. una cum Ηρωας τ' ε V. 47. etiam pro Antiſpaſtis, non pro Ditrochæis ſunt habenda: Aldi Δωδοναθεν ab operis eſt, credo.

88. λατρειαν Ιαωλκον Πολεμιᾳ χειρι &c.] Perinde eſt, λατρειαν, an λατριαν legas: Nam & Spondeus in Jambico non peccat, & Diphthongus ante vocalem recte corripitur: Ipſum λατρειαν vel adjectivum, vel ſubſtantivum eſſe poteſt: λατρευς, λατρεια, ut ἱερευς, ἱερεια, &c: Ιαωλκον πολεμιᾳ χειρι προστραπων, pro τραπων πολεμιᾳ χειρι προς Ιαωλκον: *hoſtili manu ad Jolcum converſus:* Jol-

cum

cum adortus: χερι pro χειρι Metrum requirit ſibi aperte: Et ſic recte Plantin. & Commelin. 93. δολιαις Τεχναισι χρησαμενος] Optimum χρησαμενος: *uſus* ut jure id facere poſſet, *technis doloſis Acaſti uxoris*, vel *paſſus technas doloſas ab Acaſti uxore:* Utrumque aptum, poſterius autem elegantius Græce: χρησθαι τυχη, χρησθαι νιφετῳ, & alia id genus multa, ignorat nemo in Græcis paulo verſatior: Bonus Schmidius δολιαις Τεχναισι χρησαμενης: Quo jure, vides. 95. Τα Δαιδαλῳ δε μαχαιρα] Ita legendum; & recte exponitur in Paraphraſi Latina & Scholiis: εκ λοχου illuſtrationis gratia accedit: Schmidii δαιδαλα non eſt unius aſſis: Sic enim ſententia eſt nulla: Fallor, aut Δαιδαλου μαχαιρα fuit olim inter Paroemiaca: Ad loci indolem attende. 101. Πυρ δε παγκρατες, θρασεο-] Sic Metrum ſibi conſtat; quod alii temerant legentes Πυρ δε παγκρατες, θρασυ-; ſed Linguæ genio fit contumelia: Nam θρασεομαχαν iſta forma non dicitur: An ſcriptum primo, Πυρ δε παγκρατες, θρασυνομαχαν τε λεοντων? θρασυνος idem, quod θρασυς; θρασυνος ex Homero notiſſimum eſt ipſis pueris: Non diſplicet: Alias legendum, Πυρ δε παγκρατες γε, θρασυ-: Schmidii παγκρατες τε non convenit propter τε mox geminatum. 104. Τε δεινοτατων σχασαις οδοντων] Pæon ſecundus pro Jonico, ut ſæpe.

107. Ειδεν δ' ευκυκλον εδραν] Colon Jambi-

bicum ægrotat: Scribe, Ειδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν: εὐκυ Tribrachys eſt pro Jambo.
111. ἐξεφα- ναν ες γενος αυτῳ] Ita Editores poſt Aldum & Calliergum, qui ex Libris ſuis dederunt, ες γενας αὐτῷ: Unam literam muta, & ſcribe ἐξεφα- ναν ες γερας αυτῳ, habebis lectionem elegantiſſimam, quæ ab ipſo Pindaro haud dubie eſt: Oculati vident ſtatim. 112. Γαδειρων το προς ζοφον] Γαδειρων primam corripere ſolet: Et ſic magis adhuc vitiat Γαδειρων το Epichoriambicum Trochaicum, cum contra convenientiſſimum ſit Antiſpaſtico. 114. Αυτις Ευρωπαν ποτι χερ-] Illud Ευρωπαν ſtare non poteſt in Epichoriambico Antiſpaſtico: Legendum eſt, Αυτις εὐροπαν ποτι χερ- σον εντεα ναος: ευροπος idem, quod ευρυοπος: ευρυοπον, quod lata facie eſt, magnum: & χερσος ευρυοπη, terra, quæ late extenditur, & late patet: Elegans Epithetum Europæ, ad quam remeare volebat Vates cymba ſua: De nomine proprio hic non cogitandum: Ipſa tamen Ευρώπη, ἡ ευρυοπη, ut Eruditi ſciunt: Multæ ſunt voces, quæ mutilantur ſyllaba: Inter eas hæc ευροπη pro ευρυοπη: Et olim non modo ευρυς, ſed etiam ευρος in uſu, ut ex ευραι & ευρος apparet: Sic autem mutilatio vel exigua vel nulla: ευροοπος, ευρωπος, ευροπος: Aperta res eſt; & facillime hic labi potuerunt ſcribæ.
121. Ολυμπια τε, και Ισθμοι, Νεμεα τε συνθεμενος] Optime συνθεμενος: Nam ordo

do verborum eſt: *καρυξ ετοιμος αεξιγυιων αεθλων Ολυμπιᾳ τε, καί Ισθμοι, Νεμεᾳ τε, εβαν, συνθεμενος*, ſcilicet *αυτους*: Nihil apertius aut planius: *εν* omiſſum eſt, ut ſæpe: Apage, apage illud *συνθεμενοις*: quod invito Pindaro hic ſubſtituunt quidam. 125. *Πατραν νιν ακουομεν*, &c.] *Πατραν νιν* cave, jungas: Ita enim non loquuntur Græci: Diſtinguendum, *Πατραν, νιν ακουομεν*, &c: *πατραν* quod attinet, eam audimus &c: Sic Græcismus eſt elegans. 127. *Τιμασαρχε, τεαν επινι-*] Male olet *σαν* in Pindaro, & *τεαν* Synizeſin patitur, ut Verſui bene ſit. 129. *Προπολον εμμεναι*] *Vacare, addictam eſſe*, ut ſacerdotes vacant & addicti ſunt ſacris: Emphatica eſt locutio; & *προπολοι* dicuntur ſacerdotes, prophetæ, æditui: Vide Heſychium, alios. 130. *Ματρωϊ μ' ετι Καλλικλει κελευεις*] Colon Jonicum deſiderat *Ματρωι* vel *Ματρῳ* potius. 138. *Κεινος αμφ' Αχεροντι Ναιεταων* &c.] Hæc pendent a ſuperioribus, *Ει δε τοι Ματρῳ μ' ετι* &c, & ſententiam abſolvunt ſuſpenſam: *ει δε τοι κελευεις με Καλλικλει σταλαν θεμεν, Παριου λιθου λευκοτεραν, κεινος ἀμφ' Αχεροντι ναιεταων* &c: *Ο χρυσος* cum aliis adjunctis interponitur propter ipſum illud *σταλαν Παριου λιθου λευκοτεραν*, ut ſic Hymni præſtantiam magis adhuc amplificet: Periti vident, & ridere debent Interpretes, qui ſubaudiunt, quæ ſubaudiri non poſſunt. 142. *Ιν' εν αγωνι βαρυκτυπου*]

Ubi in certamine: γλωσσαν κελαδητιν, ἀλε σταλαν, ευρετω, ινα εν αγωνι &c: Voculan ινα non intellexerunt Interpretes: Stelæ ponebantur, ubi res geſtæ erant egregie. 143. Θαλησε Κορινθιοις σελινοις] Θαλησε ne tangas: Pæon ſecundus iterum eſt pro Jonico a majore. 146. Ο σος αειδεται, παι] Colon aperte mendoſum: Scribendum eſt, vel Ο σος γ' αειδε παλαι, vel Ο σος γ' αεισατο, παι: *quem* εθελων & *lubens cecinit:* Sic ſententia etiam apta eſt: Recteque ſequitur Αλλοισι δ' ἁλικες αλλοι: σος revera non eſt Doricum: An Idioma neglectum Jambico etiam nocuit, & ipſe Pindarus ſcripſit Ο τεος, Tribrache poſito pro Jambo? Sic ſine fulcro ſtaret Colon. 148. Τα δ' αυτος αν τις τυχη] Hoc Colon etiam podagroſum eſt: Scribe, Τα δ' αυτος αν τυχε τις: τυχε pro ετυχε: Τα & a τυχε & a φασθαι pendet: τυγχανειν cum caſu quarto ſatis notum eſt: Bonum Schmidium non moror. 151. Οἱον αινεων κε Μελησι- αν, εριδα στρεφοι] Inepta eſt ſententia, ubi ſequentia jungis, quæ ipſum Meleſiam laudatorem haud dubie deſiderant: eoque tendunt etiam præcedentia: Scribendum igitur, Οἱον αινεων κε Μελησι- ας, εριδα στρεφοι· Ρηματα &c: Quemadmodum Meleſias laudans, contentionem certe averterit, & reprehenſoribus os occluſerit, dum in eo, quod dicit, eſt inſuperabilis, &c: Meleſias ille αλειπτης certantium, & ſic poſt ipſos certantes,

tes, enarrando & laudando maxime idoneus: Apertum eſt acumen, & Emphaſis ſententiæ certa. 155. Μαλθακα μεν φρονεων εσλοις] Non peccat Μαλθακα in Monometro Trochaico, ſed quia Μαλακα erat ad manum, per me licet, ita legatur,

ODE V.

Col. 2. 3. μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργαζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος] Metricus, Το β, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον. Το γ, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Invenit igitur in Libris ſuis,

> μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργαζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος

Recte: Nam & Trochaicum ſic melius ſe habet, & Colon alterum, quod nunc paulo impeditius eſt, & vel Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum, vel Aſynartetum ex Monometro Anapæſtico & Monometro Jambico eſſe deberet, ſeſe aperit ſtatim: In Plantiniana & Commeliniana eſt ordo Metrici, ſi hanc Stropham primam excipias: Schmidius Metricum non intelligebat, & in ipſo Metro cæcutiens, quod deterius eſt, ſumſit: Pro ελινυσσοντα apud Schmidium eſt ελινυσοντα: Non improbo; ſed malo, ut menſura ſit certior, ελινυσοντα.
5. Ολκαδος, εν τ' ακατῳ] Colon mutilum, ut apparet ex ſequentibus Strophis & Antiſtrophis: Metricus etiam diſerte, εγκωμιολογικον:

Nam quod ad marginem Ed. Brubacch. legitur, πενθημιμερες δακτυλικον, a Recentiore ſcriptum eſt: Schmidius ſupplet, γλυκει' αοιδα: Parum ſcite, ſi ad επι πασας Ολκαδος, εν τ' ακατῳ attendas: Ita maluerim ego γλυκεια Φαμα, vel γλυκεια Μοισα: Sed nihil tentandum in plane amiſſis, quæ ope ingenii reſtitui non poſſunt. 6. Στοιχ' απ' Αιγινας] Recte Schmidius cum Commelino Στειχ' απ' Αιγινας: Στοιχω non dicunt Græci.

7. λοισ' ὁτι Λαμπωνος υιος] Metricus, το ζ, το αυτο: ſcilicet præcedenti: ἡ δε τι, εμηκυνθη, ὡς καταληξασα: Cras credam, non hodie: Scribendum ſine dubio, vel λοισ', οτι γε Λαμπωνος υιος, vel λοισα, ὁτι Λαμπωνος υιος: Anapæſtus pro Spondeo eſt, idque diſplicuit ineptulis, qui ſecretiora didicerant. 9. Νικη Νεμειοις παγκρατιυ στεφανον] Ita Schmidius pro Νεμεοις & Νεμιοις, quod in Libris invenerunt Editores: Non abjicio, ſed minus probo, quia Antiqui Νεμειος a Νεμεα Elidis minus probarunt ipſi: Vide Stephanum Byzantinum in Νεμεα, & ibi Interpretes: Ipſe Pindarus igitur fortaſſe ſcripſit, Νικη Νεμεοισι, Anapæſtum in Jambelego opponens Jambo.

10. Ουπω γενυς Φαινεν τερειναν Ματερ' οιναιθας Οπωραν] Pro φαινεν rectius legeretur Φανεν: Φανεν pro εφανεν & εφηνεν, Dorice: Reliqua impedita ſunt, & vix dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit, τερειναν Ματερ' οιναιθαν οπωρας: οιναιθαν, quæ οπωραν gignit, & ex qua na-

naſcitur οπωρα: Nihil planius. 12. Ex δε Κρονου και Ζηνος ἡ-] Ineptiſſimus Schmidius, Ex δε Κρονου Διος τε ἡ-: Junge alia gemella.

13. ρωας αιχματας φυ]ευθεντας, Και απο &c.] Scribe mutata ταξει, ρωας αιχματας φυτευθεν- τας, και απο χρυσεων Νηρηΐδων: Et ſic ſimiliter in ſequentibus. 19. μον πατερος Ελλανιε] Anapæſtus hic etiam eſt pro Spondeo in Euripideo Trochaico, & nihil mutandum. 20. Σταντες, πιτναντ' ες αιθερα χειρας ἁμα] Verba male cohærent, neque juvat πιτναν τ' ες αιθερα, quod habent quidam: Nam copula iſta difficultatem tollere non poteſt: Dicam verbo: Legendum eſt, Ταν ποτ' ευανδρον τε, και ναυ- σι κλυ]αν θεσσαντο, παρ βω- μον πατερος Ελλανιου Σ]αντες, πιτναντες αιθερι χειρας ἁμα, Ενδαΐδος αριγνωτες &c: Sic nihil aptius: Erunt qui malent Σταντες, πιτναντες τ' αιθερι: Sed alterum magis Pindaricum: πιτναντες αιθερι paulo ſecretius; & inde error forte. 23. Ο τας θεε, τον Ψαμαθεια] Optime Ο τας θεε ad βια Φωκε, & Dijambus ante Choriambum etiam optimus in Choriambico: Vide tamen, quid bonus Schmidius ex imperitia Metri: Neuſeam mihi creat hominis ſtupor. 24. Τικτ' επι ρηγμινι ποντε] Colon Trochaicum male habet: Scribendum, aut Τικτεν επι ρηγμινι ποντου, aut Τικτ' επιρρηγμινι ποντου: Talia habemus plura in gratiam Metri, ut Eruditi ſciunt: Prius etiam Anapæſtum

habet pro Spondeo. 29. Δαιμων αποινωσας ελασεν. Στασομαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Corrupte: Scribe, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: αποινωσας communiter ultimam producit, ſed Dorice corripit: Legendum igitur αποινωσαις: quod hic etiam mutarunt imperiti: Verbo repeto propter Jonicum: Libri olim discreparunt, & pro αποινώσας exhibuerunt quidam απ' Οινωνας: quod ſine dubio vidit & explicuit Scholiaſtes: Deterior eſt lectio illa: Nam ελασεν minus venuſtum eſt exulante αποινωσας, & απ' Οινωνας omni lenocinio caret poſt ευκλεα νασον: Ne mutemus igitur χρυσεα χαλκειοις. 31. Φαινοισα προσωπον αλαθει' ατρεκης] Metricus, επιχοριαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, δια την εν αρχη τυ τροχαιυ συζυγιαν. και εστι Σαπφικον, πλεοναζον μια συλλαβη κατα τον ιαμβον εξηλλαγμενον: Quæ ſunt recentioris & ineptientis: Nam Syzygia Trochaica in hac Epodo prava, in duabus vero ſequentibus peſſima vel nulla potius eſt; & ſic nec Epichoriambicum, nec Sapphicum locum habere poteſt: Vident omnes, & nugis immorari nolo: Dicam, quod dicere debuiſſet homo, ſi rem Metricam intellexiſſet: Colon eſt Proſodiacum Trimetrum Acatalectum. 32. Και το σιγαν, πολλακις εστι σοφω-] Metricus, ιαμβελεγος, λειπεισης της αρχης: De iſta menſura diximus ad Od. 11. Olymp. Verbo id in memoriam tibi revoco: Tacere ſæpe eſt ſumma ſapientia: το σιγαν πολλακις εστι σοφωτατον νοησαι

σαι ανθρωπων: Ita Pindarus pro σοφωτατον εστι νοημα ανθρωπων: νοησαι a σοφωτατον pendet, & σοφωτατον νοησαι ανθρωπων proprie eſt *ſapientiſſimum, quod cogitare poſſunt homines*: Moneo propter Interpretes, qui non intelligunt ſatis. 40. χαλκει- νοις αειδει Παλιω] Non diſplicet Ellipſis, hic tamen legendum forte, αειδει 'ν Παλιω. 42. εν δε μεσσαις] μεσαις requirit Jambelegus: Nam de Cretico hic cogitare nolo: Alias εν δε Μοισαις, quod plerique Editi habent, non mutarem. 45. Αγειτο παντοιων νομων] Hoc ἀγειτο, & ſequens ὑμνησαν commendat certe Schmidii αειδεν V. 41. Idque non modo probo, ſed ſic etiam αειδ' εν Παλιω commode legi poſſe aio: Benedictus in Paraphraſi recte de hymno nuptiali explicat: νομοι haud dubie ſunt modi Muſici hoc loco. 49. Κρηθηϊς Ιππολυτα] Hippolyte Crethei filia: Inepte aut depravate Scholiaſtes ad Od. præced. Ιππολυτα θυγατηρ γεγονε Κρηθηϊς Ακαστου γαμετη: Vide locum. 50. Ηθελε, ξυνευνα Μαγνη-] An ultimam in ξυνευνα corripuit Pindarus? Vix credo: Nam ξυνευνος maſculum prohibet ſane, quo minus ξυνευνη fœmininum corripi poſſit: Quid igitur? Suſpicor ipſum Pindarum ſcripſiſſe Ηθελε, συνευνα γε Μαγνη-: quod cum licite in Trochaico variat, ferre tamen non potuerunt naſutuli, & ab illis interpolatum eſt ita, ut nunc vulgo legitur: Bonus Schmidius, ut ſyllabas æquales haberet, hic ξυν etiam producebat: Vide & obſerva ipſe:

Omnes

Omnes ejus ineptias notare nec poſſum nec volo, quia nimis ſunt frequentes, & nimis etiam ſunt ineptæ. 51. πεισαισ' ακοιταν] πεισαισα pro πεισασα: Ita alibi etiam Libri; qui tamen non ubique conſentiunt: Inde colligere licet; ut in maſculis participiis ultimam, ita in participiis foemininis penultimam corripuiſſe Dores: Sic litera inſerta convenit, & inſertionis ratio patet.

53. συνεπαξε λογον] Aldus συνεπλεξε λογον: utrumque bonum & diſcreparunt Libri.

55. Κεινος εν λεκτροις Ακαστου Ευνας] Ευνας & λεκτροις ego non video, qui copulari poſſint: Idem enim ſignificant, & alterum alteri officit: Εδρας ineptum eſt, & ineptientibus concedendum: Nam επειρα νυμφειας ἑδρας neque Pindarus, neque alius quisquam dixerit lingua pura: Aliud deliteſcit: Nam nullus ego dubito, quin vitium ſubſit: Visne ſuſpicionem meam? Legendum puto, Ως αρα νυμφειας επειρα Κεινος εν θελκτροις Ακαστου Ευνας: θελκτρον idem, quod θελκτηριον: Et εν θελκτροις pro θελκτροις ſcriptum Pleonasmo notiſſimo: Sic nihil accommodatius: Error autem proclivis, ut vides. 56. Ευνας. Το δ' εναντιον εσχεν] Colon Choriambicum ægrotat in Syzygia Jambica: Scribe, Ευνας· τῳ δε εναντιον εσχεν: Tribrachys eſt pro Jambo.

62. Δεισας. Ο δ' ευ φρασθη] Ita Calliergus: Aldus & alii Ο δ' εφρασθη: quod ego malo: Δεισας mutandum in Δεισαις: Scis, quare;

re; & monere non neceſſe. 75. Παντων. Τυ δ', Αιγινα Θεας, Ευθυμενες] Hic Amphimacrum pro Dactylo poſitum eſſe ſuſpicor, quia Θεα nimis fere ambiguum eſt, ubi & articulus abeſt, & Ευθυμενες interponitur; niſi να Θεας pro Spondeo potius ſit habendum: Vide & judica: Αιγινα cum Ποικιλων εψαυσας υμνων copulandum eſt: Victores ſacri vincebant patriæ, & victoria ſua illuſtrabant patriam; eoque pertinebant ipſi Hymni illis cantati: Res eſt nota, neque aliter Pindarus: Sic igitur Euthymenes Ægineta victor etiam Æginam victoria ſua reddiderat illuſtrem: Interpretes, qui Αιγινα explicant εν Αιγινα, nugantur peſſime: Haud dubie in Iſthmo Iſthmia vicerat Euthymenes, & quidem plus ſemel fortaſſe: Nam ideo Iſthmi & Iſthmiorum meminit Pindarus ante hæc: Unus ex Antiquis Interpretibus recte ibi, διαλι δ' ωνομασε νυν τον Ισθμον; ὁτι οικειος τις ην τυ Πυθεου, εις ὁν αυτη ἡ ωδη γεγραπται, Ευθυμενης· ὁς ενικησεν Ισθμια: Alii ineptiunt. 78. Ητοι μεταϊξαντα, και Νυν τεος ματρως &c.] Locus difficilis: Sed perbene legi poteſt, Ητοι μεταϊξ αντα, και Νυν τεος ματρως αγαλλει κεινος ὁμοσπορον εθνος Πυθεας: ματρως, ὁ κατα μητερα συγγενης: Senior vero Euthymenes Pythea, & ſenior etiam victoria Euthymenis victoria Pytheæ: Ideo Euthymenis μεταϊξ Pytheas: καταϊξ, πολυαϊξ, &c, novimus: Simile μεταϊξ: αντα vel cum μεταϊξ, vel cum

και

και νυν copulari poteſt: Prius, quia arridet magis, ſumſimus: κεινος Πυθεας Emphaticum eſt: Et ſententia & Metrum optime habent: ὁμοσπορον εθνος ſunt Æginetæ: Id verbo addo.

81. Α Νεμεα μεν αρηρεν] Α Νεμεα, hæc ipſa, quæ hymno huic occaſionem præbuit: Pro μεν peſſime ſcribitur μιν: Nullibi enim pro αυτῳ eſt: Sic tamen bonus Schmidius, etiam ſupra. 87. Ισθι' γλυκειαν τοι Μεvανδρου] Hic oratio ſe ad Pytheam convertit: Præcedentia dicuntur Euthymeni: γλυκειαν τοι omnes Libri rectiſſime: Unus tamen Schmidius γλυκεια τη, ne τυχα ſequens, credo, ſit ſine articulo: phy ineptiæ! 90. Τεκτον' αεθλήταισιν εμεν] Aldus αθληταισιν rectius: Nam cui bono Synizeſis, vel Dactylus aut Anapæſtus hic in Trochaico? εμμεν pro εμεν legendum eſſe, puer Trochaicum metiens videt. 92. Μηκετι ριγει. Διδυ] τι in Μηκετι produci non poteſt, & Colon Euripideum laborat podagra: Scribendum eſt, vel Μηδε τοι ριγει. Διδυ, vel Μη κε τοι ριγει. Διδυ.

97. Νικωντ' αρεταν' προθυροισι δ' Αιακου] Proſodiacum ſibi requirit προθυροισιν δ' Αιακου.

98. Ανθεα ποιαεντα Φερειν στεφανω-] Recte Ανθεα, ſive noſtrum Aſynartetum, ſive aliorum Epichoriambicum vel Jambelegum ſumas: Nam Dactylus pro Trochæo in Aſynarteto & Epichoriambico; Anapæſtus pro Jambo in Jambelego adhiberi poteſt: Quin & ποια in Trochaico Trochæus eſſe po-

poteſt propter vocalem ſequentem: Vident periti: Bonus Schmidius αυθι: Nonne perquam acute & lepide: στεφανωματα appoſitio eſt ad Ανθεα ποιαεντα. 99. ματα, συν ξανθαις Χαρισιν] Metricus in Scala, και ἡ τελευταια αποδοσις το, χαρισιν εξετεινεν: Credidit Poëtam mediam in χαρισιν produxiſſe, & ſic ſcripſit, ſuſpicor, χαρῖσιν: An recte? Vix ac ne vix puto: Uſus enim certiſſimus obſtat: Schmidius Χαρισσιν, ut θεμισσιν habemus in Pythiis Od. 4: Id melius certe: Epentheſis tamen rara: Commode legi poſſet hic, ματα, συν ξανθαισι Χαρισιν, vel ματα, συν ξανθαις Χαριτεσι: Tribrachys pro Trochæo adhibetur perbene: Et ſic θεμιδεσι in Pythiis etiam ſcribi poſſet: Multa in Pindaro a Naſutulis ſunt mutata, ut ſyllabarum numerus eſſet æqualis.

ODE VI.

Col. 1. Εν ανδρων, εν Θεων γενος' εκ] Metricus, ιαμβικον ακαταληκτον. εν γαρ τῃ δευτερᾳ χωρᾳ εστιν ὁ σπονδειος. πολυ δε τουτο παρα τοις Δωρικοις: Non dubito, quin ſcribendum ſit παρα τοις Αυρικοις: Raro tamen ita Pindarus, qui in Metro fuit caſtigatior: Pro ιαμβικον ακαταληκτον ſcripſerat etiam Metricus ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. 3, Ματρος αμφοτεροι] Metricus, τροχαϊκον πενθημιμερες, η Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, απο τροχαϊκης συζυγιας:

ζυγιας: Trochaicum bonum eſt; de Jonico ineptit: an ex *πεϱοι* apparere poteſt Colon eſſe Jonicum? Si aliud Metrum quæſiviſſet, ſumere debuiſſet Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum: Periti vident. 4. *Διειργει δε πασα κεχριμενα*] Metricus, *διπλη πεϱιοδος, ἡ καλειται τροχαϊκη απο ιαμβικης*: Tres Trochæi ſtant inter duos Jambos, eosque habes, ſive ab initio ſive a fine numeres: Inde *πεϱιοδος*, & *περιοδος τροχαϊκη*, quæ a Jambis incipit: Ita Magiſter cum aliis naſutulis: Ego Colon, miſſo acumine iſto, Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum eſſe aio: quod ſimplicius utique & commodius.

6. *Ο δε χαλκεος ασφαλες αιει ἑδος*] Metricus, *ιαμβελεγος, λειπων τη πεμπῖη συλλαβῃ· ἡ αναπαιστικον*: Aptum eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum; alterum, ineptum etiam Naſutulorum commentum: Quinta ſyllaba Jambelegi eſt, quæ Penthemimeres efficit Jambicum, & hic ſexta eſſet propter Anapæſtum pro Jambo vel Spondeo. 8. *Εμπαν, η μεγαν νοον, η-*] Metricus, *επιχοριαμβικον, εξ αντισπαστου και χοϱιαμβȣ, αδιαφορον παρα την αϱχην*: Illud *αδιαφορον* Antiſpaſti in his metiens videbis: quanquam leve eſt revera: An forte *Αει* pro *Αιει* invenit Magiſter in Antiſtropha tertia? 12. *Νυκῖας, αμμε ποτμος αν-*] Metricus, *Ιωνικον διμετρον, απο τροχαϊκης συζυγιας*: Hoc recentioris & ineptientis eſt: quod vix bonum in Stropha hac,

hac, peſſimum vero in plerisque aliis: Dicam verbo: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum, cujus Antiſpaſti in primo pede variant: Nihil apertius. 13. τιν' εγραψε δραμειν ποτι σταθμαν] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. ὁ εστι &c: Recte & vere: Sic habemus modum, ad quem redigenda ſunt alia ſequentia: Videbimus in progreſſu: Illud non prætereundum: In ipſa verborum Syntaxi non placet μετα νυκτας: quod *poſt noctes*, non *quoad noctes* ſignificat, & hic incongruum eſt: Vitium irrepſit, & ſcribendum ſuſpicor, vel κατα νυκτας, vel μετα νυκτος: Prius perſpicuum eſt; poſterius paulo obſcurius: μετα ſcilicet ſic ſumitur adverbialiter, & νυκτος per ſe ſubſiſtit ſubaudita præpoſitione: Utrumque εφαμεριαν reſpicit αντιθετικως; ſed ipſa illa αντιθεσις venuſtior in μετα νυκτος, quam in κατα νυκτας: quia noctem diſerte poſt diem ponit, & ſingulum excipit εφαμεριαν ſingulum: *neque poſt noctu*: Attende; fallor, aut poſterius in Pindaro placebit tibi. 14. Τεκμαιρει δε και νυν Αλκιμιδας] Certo certius legendum ob Metrum, Τεκμαιρει και νυν Αλκιμιδας: νυν & longum & breve eſſe poteſt: Quare νῦν fere præferendum propter Emphaſin: Aldus, Τεκμαιρει δε νιν Αλκιμιδας: Sic legi etiam poſſet, Τεκμαιρει νυν δε Αλκιμιδας: Et diſcreparunt forte Libri antiqui, ipſeque error ex diſcrepantia annotata. 15. Το συγγε-

νες ιδειν Αγχι καρποφοροις &c.] Diſtinguendum eſt plene poſt ιδειν, & Αγχι καρποφοροις cum aliis adjunctis ad ſequentia pertinet, quæ comparationem illam referunt in Alcimidæ familia: Sic autem poſt εμαρψαν pro puncto collocandum eſt Comma, ut ηλθε τοι recte ſequatur, & præcedentia apte nectat: αγχι καρποφοροις αρουραισιν &c, ηλθε τοι Νεμεας &c: Sic omnia cohærent, ut debent: Interpretes balbutiunt: το συγγενες ιδειν, ἡμων προς το θειον. 25. 26. Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ &c.] Colon utrumque male habet: Scribe ad modum, quem in Stropha diximus,

Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ α-
μοιρος αμφι παλα κυναγέτας,

Syllaba locum mutavit perperam. 27. Ιχνεσιν εν Πραξιδαμαν-] Choriambicum Dimetrum Acatalectum purum: In Metricis ακαταληκτον bonum eſt. 28. τος ἑον ποδα νεμων] Jambicum Penthemimeres aut Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum. 29. Πατροπατορος ὁμαιμιου] Colon Trochaicum Dimetrum Catalecticum, ex Dactylo, Tribrache, Trochæo & ſyllaba: In Epodo poſtrema Metrum licite variat, & pro Dactylo & Tribrache ſunt duo Dactyli: Bonus Metricus, Το γ, ἡ τελευταια αποδοσις, αναγκαζει δακτυλικον γενεσθαι το κωλον: Inepte plane: Nam Πατροπατωρος legiſſe non videtur contra uſum receptum. 34. Στεφανωσαμενος, Νεμεα

μια δε τρις] Recte Metricus, αναπαιστικον διμετρον διςυλλαβον: quod ad marg. Ed. Brubacch. additur, η και διμετρον χοριαμβικον, longe ineptiſſimum eſt. 35. Επαυσε λαθαν Σωκλειδα] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον αλκμαϊκον· ὁ γαρ τεταρτος πους, σπονδειος: Nota αλκμαϊκον ατακτον, ſi verum perhibeat Magiſter: Qua de re dubito: Colon enim Antiſpaſticum Dimetrum Acatalectum eſſe poteſt correpta poſtrema, neque neceſſe ut a legitimis ad illegitima tranſeamus.

36. 37. Ος ὑπερτατος Αγησιμαχω Υἱεων γενετο] Colon prius eſt Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum; poſterius, Anapæſticum Monometrum: Metricus eſt corruptus, & aliter ſcriptum invenit in Libris ſuis: Το ι, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον. Το ια, δακτυλικον πενθημιμερες: Vix dubito, quin pro ιαμβικον διμετρον irrepſerit τροχαϊκον διμετρον: Sic enim apparet ſtatim, quid dimenſus fuerit; Diſcreparunt ſcilicet Libri, & in quibusdam fuit,

> Ος ὑπερτατος γ' Αγησιμα-
> χω υἱεων γενετο.

Sic Jambicum Dimetrum Acatalectum & Dactylicum Penthemimeres adſunt. 38. Επεί οἱ τρεις αεθλοφοροι] Επεὶ οἱ ſine dubio ſcribendum cum Schmidio & Benedicto, ut οἱ τρεις cohæreat: De οἱ τε πονων Εγευσαντο mox videbimus: Apparet ex perſonarum alterna-

T 2 tione,

tione, & cohærentia loci: Hæc enim non ſunt referenda ad proxime præcedentia, ſed ad caput ſententiæ, & primum illud, Αγχι καρποφοροις Αρουραισιν &c: Tres illi, Ageſimachus, Praxidamas & Alcidamas; qui poſt tres quieſcentes fuerunt ſtrenuiſſimi, & ut αρουραι αναπαυσαμεναι, εμαρψαν σθενος: Nihil apertius, ſi attendas: Veriſſime igitur Schmidius & Benedictus οἱ ſcribunt in caſu primo, & οἱ τρεις ita accipiunt: Sequens οἱ τε accipi non poteſt, ut illi putant, ſi indolem Sermonis ſpectemus, & aliud haud dubie requiritur: Lego, Επει οἱ τρεις αεθλοφοροι Προς ακρον αρετας Ηλθον, ῳ τε πονων Εγευσαντο: αρετας ακρον, ῳ και πονων εγευσαντο: ad virtutis ſummum, quo & labores ſubierunt & exantlarunt: Sic nihil rotundius. 43. Απεφανατο πυγμαχια] Et Verſus, & ſententia mutila eſt in Libris: πλεονων non male additum. 46. πων τυχειν αντα σκοπου] Recte τυχεν pro τυχειν: Idioma fuit neglectum: Aldus etiam πων τυχειν αντα σκοπου. 47. Ωτ' απο τοξου ιει-] ῳτε pro εφ' ῳτε: *quamobrem:* Doriſmus hic nullus. 48. σ' ευθυν επι τουτον αγε] Colon Proſodiacum fulcro indiget: Scribe, σ' ευθυν γ' επι τουτον αγε: Bonus Schmidius non audiendus. 49. 50. Μοισα, ουρον επεων ευκλεα. Παροιχομενων γαρ ανερων] Hæc etiam corrigenda, ut numeros habeant: Scribe,

Μοισ'

Μοισ', ουρον επεων ευκλε-
α. παροιχομενων γαρ ανερων,

Coli prioris Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus. 51. Αοιδοι και λογιοι τα καλα] λογιοι Anapæſtus pro Spondeo vel Jambo: Mirum, non ſcripſiſſe Pindarum, ubi Spondeus in loco ſecundo præcedebat, Αοιδαι και λογοι τα καλα, quod ſe ſcribenti offerebat ſtatim: An forte ita ſcripſit ipſe? 52. Σφιν εργα εκομισαν] Recte Aldus, Σφιν εργ' εκομισαν: Nam Penthemimeres eſt Jambicum, quod Doricum εκομιξαν etiam non reſpuit. 62. 63. Ταυτας αἱμα πατρας, χρυσα- λακατα &c.] Hæc ita legenda, tranſpoſita etiam ſyllaba,

Ταυτας αἱμα πατρας, χρυ-
σαλακατα ποτε Καλλιας ἁδων

Antiſpaſtus Coli poſterioris eſt quinqueſyllabus, Spondeo in Dactylum reſoluto: χρυσαλακατα eſt a χρυσαλακατης: quod nota: Sed ſcribere forte præſtat χρυσαλακατας, a χρυσαλακατος terminatione vulgari. 66. Εσπεριος ἑμαδῳ φλεγεν] Ad Heſperum ſtellam alludit Εσπεριος, ut φλεγεν oſtendit. 67. Ποντου τε γεφυρ' ακαμαν- τος εν &c.] Ita legendum eſt cum omnibus Libris: Scholiaſtæ γεφυρα Κρεοντι- δαν εν &c, Verſum enecat, & ad ipſos corvos ablegandum eſt. 73. 74. τ' ερεψ' ασκιοις Φλιουντος ὑπ' ω- γυγιοις ορεσιν] Metrum Antiſpaſticum & Anapæſticum ſic recte

recte habet: Si Metrici Jambicum & Dactylicum placeret, legendum eſſet,

τ' ερεφ' ασκιοις Φλιουντος ὑπο
Ωγυγιοις ορεσιν.

ερεψ' melius, quam ερεφ': Id quiſque videt.

86. 87. Δε σφι νεικος εμπεσ', Αχιλλευς &c.] Hæc ita legenda ſunt, ut Metro obtemperent,

Δε σφι νεικος εμπεσ', Αχι-
λευς χαμαι καταβαις αφ' ἁρματων,

εμπεσ' Αχι Antiſpaſtus eſt truncatus, qui vel Dactylum habet in parte prima reſoluto Spondeo, vel duas breves pro una longa in parte altera, & ſic integer, fuiſſet quinqueſyllabus: σφι Aldus; idque Schmidius ab eo ſumſit & a Schmidio ſumſerunt Editores: Alii σφιν: Res eodem redit in Antiſpaſto: Id quiſque videt: καταβαις Dorice poſtremam producit, & bonum eſt: καββας tamen, non diffiteor, quia paulo ſecretius eſt, non videtur a ſcribis profectum: Discreparunt forte Libri, & in quibusdam ſcriptum fuit, λευς χαμαζε καββαις αφ' ἁρματων: Spondeus in principio Syzygiæ Jambicæ non peccat: Locus enim eſt impar: Et iſta lectio non deterior certe altera. 89. ξεν Αυς, αιχμα] Scribendum, ut Jambicum recte incedat, ξεν Αοος, αιχμα: Pro Tribrache Anapæſtus eſt; idque diſplicere non poteſt perito: Facile

cile tamen ipſum Tribrachem habere licet: Pro αιχμα enim ſe ſponte quaſi offert ακμα, cujus prima eſt indifferens: Vide & elige.

91. ο. Και ταυταν μεν παλαιοτεροι] Vitium apertum, quo Lex Pedia violatur turpiter: Scribendum eſt, ο. Και ταυτα μεν παλαιοτεροι Οδον αμαξιτον ευρον: ut ταυτα, αμαξιτον οδον dicatur per appoſitionem: Nam κατα ſubaudire, vel ad ταυτα, vel ad αμαξιτον οδον, incongruum eſſet, & nemo paulo humanior probaret: Appoſitio haud dubie bona eſt, & ταυτα, αμαξιτον οδον, ita acceptum, ſi attendas, Emphaticum & Pindaricum magis, quam ταυταν αμαξιτον οδον uno nexu: Recurrendum hic ad ſuperius illud, Πλατειαι πανταθεν λογιοισιν εντι προσοδοι &c: Sic etiam evidentius eſt, quod dicimus. 99. 100. Αχθος, αγγελος εβαν, πεμπτον επ' εικοσι τουτο γαρυων] Metrum utriusque Coli hic ſibi conſtat: Nam λος εβαν πεμ eſt pars major Antiſpaſti quinqueſyllabi, ab Anapæſto incipientis: Nihil apertius: Sic minima mutatione duo iſta Cola per totam Odam recte conſtituimus: Quid Schmidius fecerit, quid Editores dixerint, vide in illorum Notis: Nugis immorari nolo. 103. Αλκιμιδας το γ' επαρκεσε] Colon Trochaicum, ut ad Epodum primam monuimus: Schmidius ineptit, & ipſam ſententiam enecat. 107. Κλαρος προπετης] Quid proprie, neſcimus, quia acta illorum temporum non tenemus,

præſertim in ſingulorum cauſa: Talia in his Odis plura, ſicuti in Comœdia, & Poëmatibus, quæ tempori accommodata ſunt privatosque tangunt: In dubio & hic & alibi Interpretes antiquos ſequi poſſumus; ſi non ineptiunt palam, ut ſæpe faciunt.

109. Ταχος δι' αλμιας ισον ειποι-] In Jambico Alcaico eſt Dactylus pro Spondeo; In Antiſpaſtico Antiſpaſtus quinqueſyllabus pro Antiſpaſto quadriſyllabo, reſoluto Spondeo: Sume quod placet: Propter ipſum Dactylum ego etiam Antiſpaſticum malo.

110. 111. μι Μελησιαν, χερων τε και ι- σχυος ανιοχον] Metricus legit, μι Μελησιαν, χερων τε και Ισχυος ανιοχον: Colon poſtremum in ταξει vulgata etiam pro Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto haberi poteſt: Id verbo addo.

ODE VII.

Col. 1. Ελειθυια, παρεδρος Μοιραν βαθυφρονων] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ὑπερκαταληκτον: Recte: Legendum igitur trajecta voce, Ελειθυια, Μοιραν παρεδρος βαθυφρονων: Dijambus ſive Syzygia Jambica ſtat inter duos Antiſpaſtos: Ειλειθυια Metro non deterius, quam Ελειθυια, quia in Antiſpaſticis variatio eſt ſolemnis. 2. Παι μεγαλοσθενεος, ακουσον] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπον τῳ εσχατῳ ιαμβῳ: Commentum naſutulorum: Colon Anapæſticum eſt Dimetrum Catalecticum;

cum: Dactyli & Anapæſti miſcentur ubique. 3. Ηρας, γενετειρα τεκνων. Ανευ σεθεν] Metricus, επιωνικον, ὁπερ αντιπαθει τῳ ιαμβῳ: Ineptiæ: Et deterius adhuc illud Ed. Brubacch. η χοριαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Nihil evidentius; Colon eſt Aſynartetum ex Penthemimeri Anapæſtico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto: Periti vident ſtatim. 4. Ου φαος, ου μελαιναν δρακεντες ευφροναν] Metricus, περιοδος δευτερα. και ἡ μεν πρωτη αποδοσις εστι μεσος ιαμβος. ἡ δε δευτερα, διπλους τροχαιος. λειπει. Illud λειπει eſt ſcribæ, qui eo indicavit locum in Libro ſuo eſſe mutilum: Quid igitur poſt διπλους τροχαιος ſcripſerit Metricus, ignoramus: μεσος ιαμβος eſt corruptum, & pro eo legendum μεσος διϊαμβος: Nam ita Colon dimenſus eſt Magiſter: Ου φα | ος, ου | μελαι | ναν δρα | κεντες | ευφροναν: Unus Trochæus ſtat in principio; eum excipiunt duo Jambi; tum ſequuntur duo Trochæi: Hactenus Metrica; reliquum deerat: Et parum refert: Nam Periodicum eſt ineptum ab ipſo initio propter unum Trochæum: Sed plura de Periodicis Magiſtri, quæ eorum ineptias redolent: Dicamus quod res eſt, uno verbo: Colon eſt Antiſpaſticum Trimetrum Hypercatalectum, cum Choriambo in principio pro Dijambo: Id quiſque intelligit, nec Interprete eget. 5. Τεαν αδελφεαν ελαχομεν] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. ὁ τριτος πους, δακτυλος συναλειφομενος: Talis Dactylus in una hac Stropha φεαν ελα: Pro καταληκτι-

κον ſcribendum ακαταληκῖον. 7. Αναπνεομεν δ' ουκ ἅπαντες επι ισα] Metricus, Ανακρεοντειον, εκ δευτερου πενθημιμερους, και ιαμβικης συλλαβης καταληκτικον: Duo Penthemimera Jambica ſumit, & poſt illa unam ſyllabam brevem Jambicam: Quis talem dimenſionem probet? Dicam: Colon eſt Aſynartetum, vel ex Penthemimeri Jambico & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Monometro Jambico & Dimetro Trochaico Catalectico: δευτερου πενθημιμερους ſcriptum pro διπλου πενθημιμερους, ut paulo ante περιοδος δευτερα pro περιοδος διπλη: neque id mutandum.

8. Ειργει δε ποτμω ζυγον Θ' ἕτερον ἑτέρα.] Nulla hic difficultas: Scribendum ſine dubio, Ειργει δε ποτμω ζυγον Θ' ἕτερον ἕτερα: quæ ita ordinanda, ἕτερα δε ειργει ποτμω ζυγον ἕτερον: & vertenda, *alia vero arcent ſortis ſtateram aliam*: quo fit, ut non eodem vergat, ſed alio atque alio ſeſe demittat: Sententia eſt Emphatica, & totum acumen in ειργει; quod *arcens* ſtateram in locum alium atque alium propellit: Viri Eruditi ridiculi ſunt, qui in iſtis potuerunt cæcutire: Commode hoc poſt Αναπνεομεν δ' ουκ ἅπαντες επι ισα ſequitur, rationemque aperit, quare ουκ αναπνεομεν παντες επι ισα: Alia enim atque alia ſunt, quæ ſortis ſtateram propellunt alio atque alio: Idque eo majori diſcrimine, quo ipſa ſortis ſtatera etiam alia atque alia eſt: ἕτερα ἕτερον: Pindaricum hoc, ſi quid aliud: Θ' pro και eſt, & ſic apprime con-

convenit: Et verba, & ſententia plana eſt, neque ſcrupulus remanet: Apage, apage Editorum ἑτέρα, quod dignum Morbonia.

10. Και παις ὁ Θεαριωνος αρετᾳ κριθεις] Colon ſimile Colo tertio: Diſcrimen in eo, quod Jambicum hic a Dactylo incipiat.

12. γενης μέτα πενταεθλοις] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες: Vitium apertum: Scribendum haud dubie ἑφθημιμερες. 20. Εργοις δε καλοις εσο- πτ[ρ]ον ισαμεν ενι συν τροπῳ] Languidum & effoetum eſt ενι συν τροπῳ: Scribendum ſuſpicor, Εργοις δε καλοις εσο- πτρον ισαμεν ἐν ισον τροπῳ: *ſpeculum unum æquale ingenio*, ſcilicet *operibus præclaris*: ισον εργοις καλοις τροπῳ: τροπον non conveniſſet ita propter ισον: Et ſic ἐν ισοτροπον ſcripſiſſet Auctor: Lectio eſt vere Pindarica, quam corruperunt inficeti. 23. Εὑρηται τις αποινα μοχθων] Colon Jonicum aperte requirit Εὑρῃ pro Εὑρηται. 25. Σοφοι δε μελλοντα τριταιον ἀνεμον] Metricus, χοριαμβικον, και ιαμβος, και συλλαβη: In Ed. Brubacch. διμετρον recte additur: Cur tamen Magiſter Choriambicum a Jambo & ſyllaba ſeparavit, & non rotunde ſcripſit, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον? Choriambus ſtat inter Jambos, & ὀν ανεμον Jambus eſt reſolutus cum ſyllaba: Niſi ipſum Choriambum reſolutum malis: qui non deterior certe. 26. Εμαθον, ουδ᾽ ὑπο κερδει βαλον] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. ἡ πρωτη συζυγια τροχαιος. ειτα Ιωνικη: Coacte & maie: Vide modo alia ſequentia:

Co-

Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, & Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: Pro τροχαιος Metricus vel διτροχαιος vel τροχαϊκη ſcripſiſſe videtur. 29. Εγω δε πλεον ελπομαι. Λογον &c.] Ita omnes Libri: Schmidius πλεον' ελπομαι: Non accedo: Eruditius enim eſt πλεον, & melius cum η παθεν convenit: ελπομαι λογον Οδυσσεος γενεσθαι πλεον η παθεν δια τον ἁδυεπη Ομηρον: Periti vident. 30. Λογον Οδυσσεος, η παθεν] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: In Ed. Brubacch. ακαταληκτον recte mutatur in καταληκτικον: Recteque additur ibi, η και περιοδος: Colon enim Aſynartetum vel Periodicum eſſe poteſt, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico. 31. Δια τον ἁδυεπη γενεσθ' Ομηρον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cum Ed. Brubacch. legendum τριμετρον pro διμετρον. 32. Επει ψευδεεσσιν οἱ ποτανα γε μαχανα] Ita Editores poſt Schmidium: Ipſe Schmidius, Επει ψευδεσιν οἱ ποτανα γε μαχανα: Libri omnes ante eum, Επει ψευδεεσσιν οἱ πολανα μαχανα: Recte: Nam pro Syzygia Jambica eſt Antiſpaſtus εσσιν οἱ πο, pes domeſticus, qui ſemper primas agit: Bonus Schmidius ſyllabas modo numerans, id animadvertere non potuit: Ne literam igitur muta. 36. Εαν αλαθειαν ειδεμεν] ἑαν *ſuam quisque*: Refertur ad ὁμιλος ανδρων ὁ πλειστος, & bonum eſt absque dubio: ἑαν pro εουσαν non dixerunt Græci, & ſic εταν ſcribendum eſſet: Sed quid ne-

neceſſe? ιδεμεν pro ειδεμεν Schmidius, ut Dactylum haberet: Si ειδεμεν retineas, Anapæſtus eſt pro Dactylo: Nam Diphthongus ante vocalem corripi poteſt: & Jambico non deterius hercule eſt. 45. Κυμ' Αϊδα, πεσε δ' αδοκητον Εν και δοκεοντα] Αϊδα pro Αϊδαο requirit Metrum: Εν pro Ες ponitur: εμπεσε δοκεοντα dubito, an dixerint ipſi Dores: Et ſic recte etiam Schmidius: qui ſuaviter tamen nugatur, cum πεδα pro μετα præmittit, & legit, Αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αϊδαο πεδ' αδοκητον, Εν και δοκεοντα: Id vident omnes, qui in his aliquid vident: Deceptus eſt ab Aldo, qui edidit, αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αϊδαο πεσ' αδοκητον Εν και δοκεοντα: Corrupte ſine dubio: An Libri quidam legerunt forte olim, Αλλα κοινον γαρ ἑρπετον Κυμ' Αϊδαο πεσ' αδοκητον Εν και δοκεοντα, & ab iſta lectione annotata eſt Aldinum? Elegans profecto & Pindaricum esſet ἑρπετον, *reptile*, & ſic fluctus Orci *adrepens* diceretur egregie: Sciunt Eruditi: qui de hac ſuſpicione mea cogitent: αδοκητον, *non exſpectantem*, notandum ενεργητικως: Niſi forte ſcribendum ſit, Εν κᾀδοκεοντα, id eſt, και αδοκεοντα: Sic enim Emphatice παθητικον ενεργητικῳ apponeretur: Heſychius ſuo loco, Αδοκει, αδοκητως διακειμενος: Hoc non rejiculum certe. 48. Βοαθοων. Τοι γαρ μεγαν] Hic Spondeus eſt pro Dactylo, ut in Stropha præcedenti pro Dactylo eſt Anapæſtus:

Ver-

Verbo noto propter Schmidium. 50. Εμολε χθονος· εν Πυθιοις δε δαπεδοις] Colon Aſynartetum requirit, Εμολε χθονος· εν Πυθιοισι δε δαπεδοις: Εμολε manere poteſt, ubi de Jambico ex aliis conſtat: Sic enim Anapæſti duo ambiguum inducere non poſſunt: Sententia eſt aperta, & Εμολε certo certius Neoptolemum reſpicit. 52. Νεοπτολεμος επει πραθεν] Νεοπτολεμος in ſcanſione eſt pro Νοπτολεμος, ut in Menandreis νεοττον pro νοττον, &c: Et ſic Trochæum hic habemus pro Tribrache: Mirum, quod bonus Schmidius non ſcripſerit Νεοπολεμος. 55. το δ' εις Εφυραν πλαχθεντες] Spondeus in loco tertio Jambi: Oculatiſſimus Schmidius inter πλαχθεντες, & πλαγχθεντες, quod in aliis eſt, diſtinguit lepide. 57. αιει] Ita plerique: Aliorum αει Metrum Antiſpaſticum non reſpuit.

59. Θεον, κτεατ' αναγων Τρω-] Pherecratium cum Antiſpaſto quinqueſyllabo: Nihil apertius: Anapæſticum Monometrum Hypercatalectum, cujus meminit Metricus, ſic ad Colon hoc pertinere non poteſt: Talia plura in Metricis, ut noſti. 60. ϊαθεν, ακροθινιων θ'] Legendum, ne injuria fiat Glyconio, ϊαθεν γ' ακροθινιων: θ' ſine dubio male abundat, & poſt ακροθινιων diſtinguendum eſt puncto ſublimi. 63. Βαρυνθεν περισσα δε Δελφοι ξεναγεται] Hic etiam tranſpoſita vocula ſcribendum, Βαρυνθεν δε περισσα Δελφοι ξεναγεται: Junge V. 1. Odæ.

71.

71. Τρια επεα διαρκεσει] τρια επεα ſunt verba ſequentis Verſiculi ſola. 72. Ου ψευδις ὁ μαρτυς εργμασιν επιστατει] Recte ψευδις: ψευδης non ferebat Metrum: ad ψευδις pertinet ψευδιστερος & ψευδισ]ατος: μαρ]υς optimum; μαντις peſſimum. 74. Θρασυ μοι τοδ' ειπειν, Φαενναις αρεταις &c.] Diſtingue Θρασυ μοι τοδ', ειπειν Φαενναις αρεταις &c: Nam ordo verborum eſt, Αιγινα, Θρασυ μοι τοδε, ειπειν οδον κυριαν λογων οικοθεν φαενναις αρεταις τεων Διος τ' εκγονων: *Hoc, dicere* ſcilicet: Dicere encomia &c, arduum mihi: Ea tamen dicere ego & poſſim & velim; niſi ſatietas prohiberet, quæ in omnibus, etiam ſuaviſſimis, ineſt: Sententia eſt apta & plana: Interpretes balbutiunt, & faciunt, ut Pindarus una cum illis balbutiat. 76. Αλλα αναπαυσις] γαρ poſt Αλλα hic male ab operis eſt omiſſum.

88. Συνεσις ουκ αποβλεπει φρενων] Elegans eſt αποβλεπει, ſi απο proprie & naturaliter intelligatur: *ab, ſeorſim, in aliam partem:* Mentis prudentia alio non ſpectat tibi egregia tentanti: favet tibi & te reſpicit prudentia mentis: αποβλεπει αραμενῳ ſic optimum cum caſu tertio: Et Metrum etiam τῳ αποβλεπει non adverſum: Antiſpaſtus enim licite variat, & a Pyrrichio recte incipit: Qui id non animadvertebant, pro αποβλεπει ſcripſerunt αποβλαπτει, quod in Aldina eſt, & bonus Schmidius eadem de cauſa arripuit: Quid tamen αποβλαπτει in Pindaro eruditiori,

ri, & αποβλαπτει αγαμενῳ? Sic ſaltem ſcribere debuiſſent Correctores belli αγαμενον, ut ſimia eorum ſcribit: Illud addam verbo, quia commode incidit: αποβλεπτειν eſt apud Etymologum: αβλεπτειν apud eundem Etymologum, Heſychium, Suidam: Quare incertum, an poſt αγαμενῳ, αποβλαπτει in Libris invenerit Aldus; & probabilius certe αποβλαπτει pro αποβλεπτει eſſe ab operis.

90. Ὕδατος ὥτε] Scribe ſaltem ὥτε: Sic ὥστε rectius ſequitur mox V. 104. Ita variare non ſolent eruditiores Poëtæ: Amanuenſes novimus, qui in iſtis ſibi non conſtant.

94. Αχαιος ε μεμψεται μ', ανηρ] Pertinet ad ſuperius illud, Ινα χρεων νιν ὑπερ, μαχας Ελασειν αντιτυχοντ' ανηρ μαχαιρᾳ: Et recte unus ex antiquis Interpretibus hic, ου μεμψοιτο αν ουν με Αχαιος ανηρ, επι το δοκειν μικρολογον παρεστακεναι τον Νεοπτολεμον, οτι ειπον αυτον περι χρεων μεμαχησθαι, και δια τουτο απολωλεναι: Alii longinqua arceſſunt perperam. 97. Ομμαλι δεχομαι λαμπρον, ουχ ὑπερβαλλων] Ut Antiſpaſtus ſit Antiſpaſtus, ſcribendum haud dubie ὑπερβαλων. 103. Ευξενιδα πατραθε Σωγενες, απομνυω] In Anapæſtico Penthemimeri hic eſt Dactylus pro Spondeo: Ευξενιδα πατραθε.

106. ὃς εξεπεμψας παλαισματων] εξεπεμψας Syntaxis requirit, non Antiſpaſtus: Vident periti, & Schmidium non moror.

109. Ει πονος ην, το τερπνον πλεον πεδερχεται] Quo labor eſt major, eo tibi aliiſque viris

præ-

præſtantibus voluptas eſt major. 110.

Εα με, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις &c.] Hæc & ſequentia, ita diſtinguenda & accipienda ſunt: Εα με, Σωγενες, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις Ανεκραγον: *Me relinque mihi, ſi in laudando fuerim nimius*: Ea res mea eſt, non tua: ανεκραγον χαριν cohæret: Ου τραχυς ειμι καταθεμεν: *In ſolvendo, quod debeo, non ſum aſper*, ſed benignus, & potius plus tribuo, quam minus: Ειρειν στεφανους ελαφρον: *Corollas nectere facile eſt ac leve*; idque ſpectatores etiam faciunt φυλλοβολουντες: Αναβαλλεο, Σωγενες: *Exſpecta, Sogenes*: Aliud tibi in poſterum parat Muſa: Nempe Μοισα τοι κολλα χρυσον, εν τε λευκον ελεφανθ' ἁμας Και λειριον ανθεμον ποντιας υφελοισ' εερσας: pretioſiſſima conglutinat, & quæ præſtantia ſua alia longe ſuperant: λειριον ανθεμον ποντιας εερσας ſine dubio eſt Coralium: quod flos eſt maris, & ſub aquis marinis naſcitur: quæ aqua marina hic Pindarice dicitur ποντια εερσα, propter ipſum etiam florem λειριον: Et appoſitum plane υφελοισα, quod florem ſub aquis latentem educit & extrahit: Aperta res eſt, & nugantur, qui de rore marino coronario explicant: Quid ille ad aurum & ebur? Sententia eſt perſpicua: De Metro aliquid addendum: Colon Choriambicum, Ει τιπερ αν αερθεις, non eſt ſanum: Schmidius male, Ει τιπερ αν γ' αερθεις, ubi γε præcedit: Scribendum, Ει τιπερ αντ' αερθεις: αντ' pro αντα optimum;

mum, ſive cum αερθεις, ſive cum Ανεκρα[illegible]ον jungas: In Euripideo, Φρον. αναβαλλεο. Μοισα τοι, non peccat αναβαλλεο, & locum tueri poteſt: Variatio enim eſt licita: Κολλᾳ χρυσον, εν τε &c: Notandum χρυσον, quod hic prima vice habemus correpta prima: χρυσεος ea menſura habuimus alibi. 119. Πολυφατον ὑμνων θροον δονει] Hic demum animum ſuum alloquitur Poëta: Πολυφατον ὑ Antiſpaſtus poteſt eſſe bonus, cum Pyrrichio in parte prima; ſed quia Πολυφατων habet Aldus, per me licet, ita legatur; vel quod fere Pindaricum magis, Πολυφατον γ' ὑμνων: fulcrum, ut millies, excidit. 121. Πρεπει δαπεδον αν το-] Pherecratium certo certius deſiderat, Δαπεδον πρεπει αν το-: Niſi primam in δαπεδον aliquando produxerint Dores, ut poterant ſane, ſi ad δα pro γα reſpiciebant: Cogitandum: Id etiam ſuſpicati ſumus in Æſchylo: Et eo admiſſo, Colon 50. hujus Odæ, Εμολε χθονος· εν Πυθιοις δε δαπεδοις, recte etiam ſe haberet: αν δαπεδον τοδε de Ægina intelligendum: Ibi cantata Oda. 122. δε γαρυεμεν θευμερᾳ] Glyconium cum Syzygia Jambica ἐπτασημῳ: Tale etiam illud Epodi poſtremæ: θευμερᾳ leviter corruptum eſt, & ſcribendum θευμορᾳ: Heſychius, Θεομορος, σωφρων: Perbene ad locum hunc: Nam Ησυχῃ præcedit: θεομορος & θευμορος idem, ut ipſi pueri ſciunt: Metricus ipſum θεομορᾳ hic invenit: Inde enim eſt illud in Scala, ἡ

μια

μια αποδοσις αντι της ιαμβιχης συζυγιας την χοριαμβιχην ὡς συſγενη: θεο in unam ſyllabam brevem contraxit, & ſic Choriambicum habuit: Apertum eſt Magiſtri commentum.

125. Εμα μεν πολιαςχον ευωνυμῳ πατρα] Æacum Thebis præfuiſſe, non apparet aliunde; neque hic ipſe locus indicat, ſi ſcribatur, ut ſcriptum fuiſſe ſuſpicor olim, Τεα μεν πολιαρχον ευωνυμῳ πατρα: Præcedit δαπεδον αν τοδε de Ægina, & ſic Τεα ευωνυμῳ πατρα recte ſequitur, ad Sogenem ſe referens, nihilque eſt, quod Pindaro vitio verti poteſt: Inſpice Scholia. 126. Ηςακλεες, σεο δε προπρεωνα Μεν ξεινον αδελφεον τ'] Poſt πατςα diſtinguendum paulo plenius, ut aptior ſit perſonarum diſtinctio: προπςεωνα vox eſt μονηρης, quæ hodie non occurrit alibi: Metrum jubet πρεω in Monoſyllabum contrahere: Et ſic mihi fit perquam probabile, legendum eſſe nunc, & lectum fuiſſe olim προπςωνα: Nam & Metrum ſic rotundius eſt, & vocabuli intellectus apertior: πςων, προπρων: Ita Portus non improbabiliter profecto.

131. Ει δ' αυτο και Θεος αν εχοι] αυτο: ſcilicet φιλησαι νοῳ ατενει γειτονα: ſi illud habeat Deus, neque mortalem ſibi vicinum deſpiciat.

. 133. τας ὁς εδαμασσας, ευτυχως] Ita peſſime Aldus & Calliergus contra Metrum Trochaicum: Alii recte εδαμασας. 134. Ναιειν, πατρι Σωγενης] Cum hoc Ναιειν jungendum eſt Εν: Εθελει ενναιειν τιν πατρι Σωγενης: *tibi*

V 2 *bi*

bi adhabitare, tibi inhabitare. 135. Θυμον, προγονων ευχ]η-] Metrum Jonicum εὐχ]η- vel leviter attendenti ſuggerit ſtatim.
138. Εν τεμενεσι δομον εχει τε-] Imo τεμενεσσι, ut in Anapæſtico Dactylus ſibi appoſitum habeat Dactylum. 139. οις, αμφοτερας ιων χερος. Ω μακαρ] Ne in Jambico ſit Trochæus, legendum χειρος: Hinc apparet, cur Herculis in Ægina meminerit Poëta: Qui id non animadvertebant ſatis, de Hercule Thebano cogitabant, & ſic Τεα mutabant in Εμα, ac ſi Pindarus Thebanus de Hercule Thebano loqueretur. 141. Δυνασαι δε βροτοισιν αλκαν &c.] βροτοι hic ſunt Αιγινηται, non omnes in genere mortales.
146. Ηβα λιπαρω τε γηρα διαπλεκοις] γηρα in Jambico hic eſt pro Dactylo in aliis oppoſitis. 149. Γερας τοπερ νυν, και αρειον οπισθεν] ον οπισθ Anapæſtus in Choriambico non peccat, ſed quia ον οπι Tribrachys aliis accuratius reſpondet, οπιθεν præferatur, per me licet. 152. χυσαι επεσσι. Ταυτα] Scribe, ut Pherecratium habeat numeros, χυσαι επεεσι. Ταυτα: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus. 153. Δε τρις τετρακις τ' αμπολειν] Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut ad Epodum 4. jam indicavimus. 155. μαψιλακας] Ita Schmidius cum Commelino: Aldus, Calliergus, & alii μαψυλακας: Non male: ὑλαω, ὑλακη, μαψυλακας: Vox eſt Analogica, & ita forte Pindarus manu ſua.

ODE

ODE VIII.

Col. 1. Ωρα ποτνια, καρυξ] Metricus, ἡμισου επους καταληκτικον: Recte; & vere etiam Ed. Brubacch. η Φερεκρατειον. 4. σα βλεφαροις, τον μεν ἁμεροις Αναγκας] Epichoriambicum Trimetrum Acatalectum, propter Trochæos pro Jambis: Eodem pertinet Metrici, η χοριαμβικον τριμετρον, ταις εναντιαις καταπλειομενον: Alterum, εγκωμιολογικον, μια πλεοναζον εν αρχη του πενθημιμερους ιαμβικου, ipſo inepto ineptius eſt: ἁμεροις Αναγκας Χερσι Scholiaſtes antiquus & Benedictus recte exponunt: αναγκη eſt in omni amore, & ea ad amandum adiguntur omnes: ſed ipſa illa αναγκη duplex eſt: una ἁμερος, altera βιαιος: ἁμερος ad amores probos ducit blande; βιαιος ad amores improbos rapit violente: Nihil apertius aut convenientius: Apage igitur putidiſſimum illud Schmidii αναγκας, quod ego neſcio ubi adverbialiter invenerit: Quid etiam ejus ἁμειροις pro ἁμεροις? Metrum Trochaicum conſidera, & ride hominis ſtultitiam diducto ore. 5. Χερσι βασταζεις, ἑτερον δ' ἑτεραις] Colon Aſynartetum, vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæſtico: Diximus ad Od. 11. Olymp. 6. Αγαπατα δε, καιρου μη πλαναθεν-] Metricus, λογαοιδικον αρχεβουλειον, η επιωνικον απ' ελαττονος, αταχτον δια τον

σπονδειον: De Epionico ineptit: Nam & Pæonem tertium male pro Jonico habet, & αταξιαν in Jambico admittit, quam fugere debemus omnibus modis: Cur ipſum Jambicum Dimetrum Hypercatalectum non ſumſit bonus? An duo Anapæſti id prohibebant? Mihi certe illa menſura non diſplicet magis, quam altera Archebulea: Vel eam igitur ſume, vel Jambicam. 22. Ικετας Αιακου σεμνων γουνα-] Metricus, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον ταις εναντιαις καταχλεισθεν, ατακτον, Αλκμαϊκῳ ζηλῳ: Hic etiam cum Epionico ſuo αταχτῳ adeſt Magiſter: Non accedo: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo in principio: Pro γουνατων enim legendum eſt γονατων: Neque aliter legiſſe credo ipſum Magiſtrum. 27. Και πατρος Μεγα Νεμεειον αγαλμα] Ita legendum eſt, aut Και πατρος Μεγαο Νεμειον αγαλμα, ut Schmidius conjicit: Nam alias Colon non habet numeros ſuos: Νεμεαιον tamen nitidius, quam Νεμεειον; ipſumque Νεμειον de Nemea Elidis vix ferunt antiqui Grammatici: Verbo indicavi etiam ſupra. 32. 33. Ισταμαι δη ποσσι κουφοις, αμπνεων Τε πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλα λελε-] Utrumque Colon laborat: Recte ſcribi poteſt, ne litera mutata, & puncto appoſito uno, Ισταμαι δη ποσσι κουφοις, αμπνεων τε Πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλᾳ λελεκται: πολλᾳ Elliptice, ut ᾗ, ταυτῃ,

τῃ, & alia id genus: ὁδῳ, σπυδῃ, opportune ſubaudiri poteſt hic: τε poſt αμπνεων pro και eſt, ut ſæpe: Sententia hic incipit nova, quæ viam ſequentibus ſternit; in quibus nihil novum, ſed omnia antiqua, de invidia & maledicentia virtutibusque oppoſitis: Interpretes nugantur, & cohærentiam non videntes, hæc perquam inepte ad Cinyræ hiſtoriam referunt. 34. κ]αι. Νεαρα δε εξευροντα δομεναι] Colon Aſynartetum mutilum eſt, κται ad Colon præcedens translato: Scribendum ſuſpicor plane, Δη· ναρα δε εξευροντα δομεν: Tribrachys eſt pro Trochæo, Spondeus pro Dactylo vel Anapæſto: Nihil facilius: Et vocula excidit ipſa Colorum confuſione. 35. Βασανῳ ες ελεγχον, ἁπας κινδυ- νος οψον Φθονεροισιν] Locus paulo difficilior: Dicam paucis, quod verum eſt, niſi memet egregie fallam: Scribendum, Ες ελεγχον, ἁπας κινδυνος, οψον Δε λογω vel λογῳ Φθονεροισιν: Sic nihil accommodatius aut apertius: Error ex eo, quod in Βασανῳ ες ελεγχον variarunt Libri antiqui, & quidam Ες ελεγχον, quidam Βασανον γ' ες exhibuerunt ſcriptum: Iſta enim diverſitas annotata involavit in contextum: Ες ελεγχον ſine dubio melius, quam alterum: ἁπας κινδυνος, *periculoſiſſimum*; *periculum totum*: λογω & λογῳ dedi, ut eligeres: Mihi prius arridet: Ab iſto λογω nunc Απτεται, Κεινος, & alia ſequentia commode pendent: Aliorum commenta

Digitized by Google

tangere nolo. 41. Η τιν' αſλωσσον μεν, ητορ δ' αλκιμον] Benedictus μιν pro τιν: Perperam, ut aperte probat κατεχει ſequens: Sententia eſt & eſſe debet generalior.

42. θα κατεχει λυſρῳ νεικεϊ μεγιστον] Haud dubie ſcribendum cum Schmidio λυſρῳ εν νεικει: Id enim & Verſus, & ſententia requirit, ut quisque videt ſtatim. 50. Ελκεα ρηξαν, πολεμιζομενοι] An α in Ελκεα producitur a ρ ſequenti? Cras credam, non hodie: Ελκε' ερρηξαν ſine dubio ſcripſit ipſe Pindarus.

51. Υπ' αλεξιμβροτῳ λοſχᾳ] Pendet ab ερρηξαν: πολεμιζομενοι ελκεα ερρηξαν ὑπ' αλεξιμβροτῳ λοſχᾳ: Qui aliter accipiunt, nugantur.

52. Αμφ' Αχιλλει νεοκτονῳ] Vitium apertum in Choriambico: Et legendum Αχιλει pro Αχιλλει. 53. Αλλων τε μοχθων πολυφθοροισιν εν] θων πολυ debet eſſe Dactylus: quod tamen adjunctum φθ prohibet: Scribendum eſt, ne ſyllabarum menſura temeretur, Αλλων τε μοχθων πολυθροοισιν εν: Epithetum non deterius altero. 54. Εχθρα δ' αρα παρφασις ην Και παλαι] Emphaſis eſt in Και παλαι: Sic certe nova non dicebat Pindarus: παρφασις, ut παρφαμεν V. 120. Od. 7. Olymp. Vide ibi. 58. αφαντων κυδος αντεινει σαθρον] αντεινει pro ανατεινει: Optime: Benedictus αντεχει: Languide & effoete: Res & comparatio probant. 59. Ειη μη ποτε μοι τοι- ουτον ηθος, Ζευ &c.] Locus egregius, qui optimi Pindari indolem prodit opti-

optimam: Si futiliſſimi Grammatici ejus Energiam recte penſitaſſent, tot abjectis & ſordidis explicatiunculis memoriam Auctoris non commaculaſſent in Notis ſuis.

68. Αυξονται δ' αρεται χλω-] Ita Editores cum Schmidio: Omnes ante eum, Αυξεται δ' αρετα χλω-: Dicam: Libri diſcreparunt, & in quibusdam fuit, Αυξονται δ' αρεται, χλω-
ραις εεgσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ- σει, σοφοις ανδρων αερθεισαι 'ν δικαιοις: in aliis vero, Αυξεται δ' αρετα, χλω- ραις εεgσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ-
σει, σοφοις ανδρων αεgθεισ' εν δικαιοις: Prius vidit Metricus, qui Colon Dactylicum vocat, poſterius alter, qui Pherecratium eſſe dicit: Tale enim eſt, quod omnes antiquiores Editi habent; & Antiſpaſtus variat ſuo more: Schmidius pluralem ſubſtituens, αιgεθεισ' male retinuit, ut vides; χλωραις εερσαις jungendum cum ὡς ὁτε δενδρον αϊσσει: Scripſi vero, ut Colon illud ſe recte habeat, ὡς ὁτε δενδρον αναϊσσει: Elegantius & ſignatius haud dubie, quam Schmidius, cui ſyllabas numeranti placebat ὡς ὁτε δενδρεον αϊσσει. 71. Τε, προς ὑγρον αιθερα. Χgειαι δε παντοι-] Legendum, ne Choriambus Choriambus eſſe deſinat, Τε, προς ὑγραν αιθερα, vel Τε, πgος ὑγρον γ' αιθερα.

73. Υπερωτατα] Nota pro ὑπερτατα: ὑπεgος fuiſſe olim in uſu, hinc recte colligitur: Υπερος, Υπεριδης, eſt apud Etymologum in V. 74. εν ομμασι θεσθαι Πιστιν] *in oculis gerere fidem*, id eſt, amicum fidum:

πιστον φιλον: Pendet a præcedentibus, & γενικως dicitur: Interpretes perperam.

79. Σευ δε πατρα, Χαριαδαις τε λαβρον] Si Aſynartetum ſumas cum Penthemimeri Dactylico, prima in Χαριαδαις longa eſſe debet; & ſic Χαριαδαις vel Dorice pro Χηριαδαις dictum eſt, vel interpoſita litera ſcribendum Χαιριαδαις: Videndum, an alibi Χαριαδων fiat mentio. 81. καλλι ποδων ευωνυμων] Choriambicum cum Syzygia Jambica επτασημω: In aliis eſt Syzygia Jambica ἑξασημος: De corripienda Diphthongo non neceſſe, ut cogitemus. 82. Δις δη δυοιν] Ut ſupra, Δεινια δισσων σταδιων Και πατρος: δισσων σταδιων patris, & δισσων σταδιων filii; non δισσων σταδιων patris & filii ſimul: Apparet manifeſto ex his, quæ patri δις δυοιν tribuunt ſoli.

83. Επαοιδαις δ' ανηρ νωδυνον και τις καματον Θηκεν] Ineptum eſt επαοιδαις: Sine dubio cum omnibus Editis ante Schmidium ſcribendum επ' αοιδαις: Pueri vident, ſi vel leviter ad verborum cohærentiam attendant: Illud addam: Si επαοιδαις in Libris eſſet, id non intelligerem, ut vulgo intelligunt, ſed pro επῳδῳ ſumerem, eo quod adcantatur καματῳ & ſuavitate ſua το οδυνηρον ex eo eximit: εργον præcedens eſt res læta, quam auget κομπος: καματος hoc res difficilis, cujus moleſtiam tollit επῳδος: Utrumque ad numeros Poëticos pertinet naturales & receptos: ῳδη, επῳδος: αοιδη, επαοιδη: επῳδος, το επᾳδο-

μενον

μενον στροφη και αντιστροφη: Ineptum ſic etiam ſit aptum. 86. Δη παλαι] Iterum cum Emphaſi, ne nova vel dixiſſe, vel feciſſe videatur: Et ſic manet Pindarus in eo, quod dixerat, Νεαρα δε εξευροντα δομεν &c.

ODE IX,

Col. 5. Ξεινων νενικανται θυραι] Ineptum eſt νενικανται, & menti Poëtæ adverſum: Si fores debuiſſent vinci ab hoſpitibus, non fuiſſent indole ſua hoſpitales: Res eſt aperta, & Dithyrambicum hic tollere non poteſt σχηματος ineptias: Non dubito, quin ſcribendum ſit, Εν θ' αναπεπταμεναι Ξεινων μεμυκανται θυραι: ubi hoſpitum fores continuo cum aperiuntur, boant: Αυτομαται δε πυλαι μυκον ουρανου, ας εχον Ωραι, notiſſimum eſt ex Iliade: Alia prætereo. 7. Δωμ'. Αλλ' επεων γλυκυν ὑμνον πρασσετε] Metricus, εγκωμιολογικον, μετατεθεισης της πρωτης επι την εσχατην: Ineptit Magiſter: Diximus ad V. 1. Epod. 1. Od. 9. Pyth. 10. αυδαν μανυει] vocem lætam victoriæ indicat: ſe victorem eſſe adnunciat. 16. Θεσπεσια δ' επεων Καυχας αοιδα προσφορος] Θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, pro επεων καυχωμενων: Hoc aptum & Pindaricum: Qui προσφορος καυχας jungunt, ineptiunt: Et ſic cum Benedicto legendum eſſet καυχαις: Sed minus placet, & ſententia ſic minus apta. 19. Φορμιγγ', ανα δ' αυλον επ' αυταν ορσωμεν] Metrum Anapæſticum,

cum, & Proſodiacum ορσομεν deſiderat: idque ſententia etiam amat propter præcedens Κωμασομεν & πρασσετε. 31. και δειναν στασιν Πατριων οικων, απο τ' Αργεος] Ut τε conveniat, diſtingue, και δειναν στασιν, Πατριων οικων απο τ' Αργεος. 37. Ανδροδαμαντ' Εριφυλαν Ορκιον ὡς ὅτε πιστον Δοντες] Recte Ανδροδαμαν cum copula: ὡς ὅτε peſſime divellit Benedictus: ὡς ὅτε δενδρον habuimus Od. præced. &c: Δοντες, Ταλαου παιδες, ſuadente Adraſto: Et ſic recte Benedictus in Paraphraſi. 43. 44. Αγαγον ανδρων στρατον, αισιαν ου κατ' ορνιχων ὁδον. Ουδε Κρονιων] Locus mutilus & turbatus, quem ſine Libris reſtituere non poſſumus: Legendum donec illi auxilium ferant,

Ανδρων αγαγον στρατον . . . αισιαν
Ου κατ' ορνιχων ὁδον· ουδε Κρονιων,

Poſt στρατον excidit vocula duarum ſyllabarum, quam conjectando quærere nolo, quia ipſa veſtigia deſunt: Επταπυλους Θηβας bonum eſt, & in Dactylico Penthemimeri pro Dactylo recte adhibetur Spondeus: Moneo propter Schmidii ineptias: Alias facillima etiam mutatione ſcribi poſſet, Επταπυλους αγαγον Θηβας ανερων στρατον. 53. γλυκυν Νοστον ερυσαμενοι] Ineptum eſt ερυσαμενοι, & hic locum habere non poteſt: Scribe ocyus meo periculo, γλυκυν Νοστον ερυξαμενοι: ερυκω, impedio: *dulcem reditum ſibi impedientes;*

tes: Emphaticum eſt ερυξαμενοι forma media, & σπευδεν ὁμιλος &c, pulchre excipit. 57. ὁ δ' Αμφιαρῆϊ] Cur non ſcripſit Pindarus Αμφιαρᾳ, ut Μενελᾳ? Αμφιαρηος caſu primo habemus in Pythiis, Αμφιαρηον V. 30. hic: An Αμφιαρηος pro Αμφιαραος dixerunt Dores? Sic Αμφιαρη ab Αμφιαρης etiam aptius eſſet ad Idioma, quam Αμφιαρᾳ ab Αμφιαρας: Sed hæc incerta ſunt propter Amanuenſium inertiam, & in Dialectis hodie ſumus pueri. 66. Ει δυνατον Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων &c.] Locus mendoſus: Nam ει δυνατον Κρονιων cum αναβαλλομαι non poteſt una conſiſtere: Dicam: Legendum vel mutata diſtinctione, Εν γαρ Δαιμονιοισι φοβοις Φευγοντι και παιδες Θεων, Ει δυνατον. Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατου περι και ζω- ας, αναβαλλομαι ὡς Πορσιστα: vel mutata ſcriptura, Ει δυνατον, Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατου περι και ζω- ας αναβαλλεο ὡς Πορσιστα: πειραν &c, αναβαλλομαι ὡς πορσιστα, *ablego quam longiſſime*, ut nec repetendam, nec metuendam, quia ſtrenue Phoenices ſunt repreſſi ab Ætnæis: Hoc bonum: Neque deterius alterum, Κρονιων αναβαλλεο ὡς πορσιστα, quod ſeſe explicat & Interprete non eget: Elige: Prius audacius, & ſic præferendum forte hic: De θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, quod ſupra habuimus, cogita: Si Jupiter Ætnæis concederet,

deret, quod ſequitur; Phoenices & eorum impetum contemnere poſſent: Connexio ευνοιας audaciam juvat: Attende. 78. Απιστον εειπ'] Prout mores ſunt & hodie vivitur: Elegans & Emphaticum. 80. Χρομιῳ κεν] Χρομιῳ δη: *Chromio certe.*
89. Παυροι δε βουλευσαι, φονυ Παρποδιυ νεφελαν &c.] Ordo verborum eſt, Παυροι δε δυνατοι βυλευσαι τρεψαι φονυ παρποδιυ νεφελαν χερσι και ψυχᾳ ποτι δυσμενεων ανδρων στιχας: Pauci conſilium capere & ſuggerere poſſunt, quo nubem præſentis cædis & mente & manu vertant in hoſtium aciem: βουλευσαι τρεψαι arcte cohæret, & poſt βουλευσαι ſententiæ robur eſt in χερσι και ψυχᾳ: Nihil apertius: Si Interpretes ſequaris, Græca balbutiunt. 97. Ενθ' Αρειας πορον ανθρωποι καλεοισι] Locus ambiguus: Aut ſcribendum Ενθα Ρειας πορον, aut Ενθ' αρειας πορον: Marti locus hic nullus: Abhorret enim Αρειας iſta forma: αρειας πορος etiam minus accommodum, quam Ρειας πορος, ſi rationem conſulas: ſed ea in nominibus propriis non ubique obſervatur: Videndum, an alibi mentio fiat loci.
106. αιων ἁμερα] Adjective ἁμερα: Euſtathius Jonicum dixit: Quo jure, vides: Sed ita Grammatici centies: Ea de re diſtinctius forte alias. 111. ουκ ετ' εστι πορσω Θνατον ετι σκοπιας Αλλας &c.] Locus ſine dubio corruptus: Nam ετι ita geminare non potuit Poëta: Scribe, ουκ εξεστι aut ουκ ενεστι πορ-

πορσω Θυατον ετι σκοπιας &c. 125. Πεμψαν θεμιπλεκτοις αμφι] Sine ullo dubio legendum, Πεμψαν θεμιπλεκτοις ἁμα: Nam Colon eſt Jambicum. 128. Ευχομαι ταυταν αρεταν κελαδησαι] In κωμῳ futuro: Initium Odæ, Κωμασομεν παρ' Απολλωνος &c. 129. ὑπερ Πολλων τε τιμαλφειν λογοις Νικαν, ακοντιζων &c] τιμαλφειν eſt τιμᾳν, & τιμαλφειν νικαν cohæret: νικαν caſu patrio ineptit plâne: Et ὑπερ πολλῶν non eſt ὑπερ πολλων νικων, ſed ὑπερ πολλων ᾳδοντων και κελαδουντων: In Como futuro plures laudarent Chromium: eos cantans Pindarus cantu ſuo vincere optat: Ad Syntaxin verborum attende; res eſt perſpicua.

ODE X.

Col. 1. Δαναου πολιν αγλαο-] Metricus, αναπαιστικον μονομετρον καταληκτικον διϲυλλαβον: Imo ὑπερκαταληκτον διϲυλλαβον: Et ita corrigendum. 3. Αργος, Ηρας δωμα θεοπρεπες, ὑ-] Metricus, ιαμβελεγος λειπων μιᾳ· η περιοδος εν αρχῃ: Scribe trajectis vocibus, λειπων μιᾳ εν αρχῃ· η περιοδος: Periodicum a Trochæis incipiens, & in Jambos deſinens: Nos Colon metimur aliter, ut ſupra diximus 6. Μακρα μεν τα Περσεως αμ-] Colon Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Pro Περσεως ſine dubio ſcribendum eſt Περσεος, ut Choriambus adſit: Syzygia Trochaica in Antitheticis variat, & nunc ἑξασημος, nunc ἑπτασημ-

σημος eſt: Ineptiſſime bonus Schmidius hic τȢ Περσεος: An ita Pindarus? an ita Græci? Metricus perquam imperite, περιοδος τροχαϊκη· επιτριτος η χοριαμβος δια την αποδοσιν: Tales Periodi non dantur, & quid Epitritus cum Choriambo? 8. Πολλα δ' Αιγυπτω κατῳκισθεν αστη] Metricus, ιαμβελεγος, μετατιθεμενης της τελευταιας επι την αρχην: Colon eſt aperte corruptum: Scis, quo modo id metiamur: Scribendum eſt, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ῳκισεν αστη Ταις Επαφȣ παλαμαις: ῳκισεν, Αργος, quod præcedit, & hic commode ſubauditur: Erunt, quibus absque Ellipſi placebit, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ῳκισαν αστη Αἱ Επαφȣ παλαμαι: Ego, quod poſui, malo. 11. Ψαφον εν κολεῳ κατασχοισα ξιφος] Metricus, το αυτο. το δε κολεῳ, αντι του κολῳ κατα συνιζησιν: Nugatur: εν κολε Dactylus eſt bonus in Trochaico. 17. Και γυναιξιν καλλικομοισιν αριστευει] Αργος, ut paulo ante ῳκισεν. 19. Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων] Colo deeſt ſyllaba: Non male Schmidius eas numerans, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τȢτον κατεφανε λογον: Potes etiam legere, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τον δε καλεφανε λογον: Locum primum & cæſuram noſti. 23. 24. Θρεψεν δε αιχμαν Αμφιτρυωνος. Ο δ' ολβῳ φερτατος] Metricus, Το α, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το β, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον: In ſuis invenit absque dubio,

Θρεψε

Θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύω-
νος· ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος

Idque probo: Ut vulgo ordinantur hæc, non niſi mutando plura, ad Leges Metricas adaptari poſſunt: Eum ſequemur in Antitheticis. 26. Επει και εν χαλκεοις οπλοις] Metricus, Το δ, ὁμοιον τῳ β. το δε χαλκεοις, αντι του χαλκοις κατα συνιζησιν: Legit certo certius, Επει εν χαλκεοις οπλοις. 27. Τηλεβοας εναρεν, οἱ] Metricus; δακτυλικον τριμετρον καταληκτικον: ρεν, οἱ cæſura, aut olim cum fulcro ſcriptum, εναρεν γ', οἱ: quo pertinere poteſt εναρέν τοι, quod Aldus & Calliergus habent: εναροντι ex eo fingit Rittershuſius; nulla neceſſitate & minus bene: Nam εναρεν ad Ικετό peraccommodum eſt, & perſonam Amphitryonis apte demonſtrat ante οἱ, quod ſic commode ſequitur: Periti vident: Diſtinguendum autem paulo plenius poſt γενεαν, ut Επει apertius ad ſequentia ſeſe referat.

31. Ηρακλεος. Οὐ κατ' Ολυμπον] Metricus; αναπαιστικον Αριστοφανειον, ἡμισυ ακροτελευτου: Verſus Ariſtophanei dimidium & pars poſtrema: ἡμισυ, ακροτελευτον, vel ακροτελευτιον: Ita ſcripſiſſe videtur Magiſter. 32. Αλοχος Ηβα, Τελεια] Colon Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto, Cretico & ſyllaba. 33. Παρα ματερι βαινοι-] Anapæſticum Monometrum Hypercatalectum. 34. σ' εστι, καλλιστα Θεων]

 Euri-

Euripideum Trochaicum. 39. ευχορδον εγειρε λυραν] Animum ſuum alloquitur, non Muſam. 42. Δαμον οτρυνει ποτι θυσιαν Η-] Colon non habet numeros ſuos: Schmidius non inepte, Δαμον οτρυνει ποτι ταν θυσιαν Η-: Articulum tamen non amat alterum ſine articulo ſequens: Et potuiſſet certe melius afferre: Scribendum ſuſpicor, Δαμον οτρυνει ποτι βουθυσιαν Η- ρας, αεθλων τε κρισιν: Eo nihil convenientius: Centum enim boves in iſta feſtivitate mactabantur Jovis conjugi: Antiqui Interpretes hic ubique.

45. ευφορων λαθαν πονων] Alii Libri, teſte Scholiaſta, ευφρονων: Utrumque bonum, ſi ειδικως referas ad Thiæum: ευφρονων, *exhilarantium*, propter victoriam & victoriæ præmia: ευφορων, *portatu facilium*, quia non magno labore vicerat luctator ſtrenuus: Simile habuimus Od. 7. Nemeor. V. 107. & ſeq. Poſterius tamen malo cum pleriſque Libris: Schmidius hic ineptit ſuo more. 46. Εκρατησε δε, και ποθ' Ελ- λανα στρατον &c.] Locus non recte intelligitur, & non recte ſcribitur: Dicam verbo: Εκρατησε δε και ποθ' Ελλανα στρατον Πυθωνι cohæret, & ποθ' ſcriptum pro ποτε: Sequentia copulat τε poſt τυχᾳ, & legendum proinde Μοισαισιν εδωκ' αροσαι pro Μοισαισι τ' εδωκ' αροσαι: Nihil apertius, ſi verba in ordinem Syntacticum cogas, prout decet: De victoria Pythica nihil in ſequentibus; Iſthmica & Nemea ibi referuntur

tuntur ſolæ: Apte, ſi diſtinguas, ut ego diſtinguo: Alias Poëta balbutit: αγοισαι de στεφανῳ, nimis Dithyrambicum eſt, & talia ego probare non poſſum. 51. Τρις δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδραστειῳ νομῳ] Non deterius legeretur, Τρις δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδραστειω νομω, ut Dorismus obſervatus ſit in Libris vetuſtis: εν σεμνοις δαπεδοις Αδραστειυ νομυ. 53. των μαν εραται] Ita legendum, aut των μεν γ' εραται, ne Verſus ægrotet: Scholiaſtes non bene ad initium Odæ, των γε μαν εραται. 57. Γνωτ' αειδω Θεῳ τε, Χ' ὡς τις αμιλλαται περι] Male habent utraque Cola: Haud dubie legendum,

Γνωτ' αειδω Θεῳ τε, και ὁς
Τις αμιλλαται περι

Sic utraque convaleſcunt: Θεῳ patitur Synizeſin, & Θεῳ τε και ὁς Choriambus eſt bonus: Metricum ſequimur, ut noſti. 59. αεθλων κορυφαις] Recte ſcribunt αεθλων κορυφας. 67. εν αγγεων Ερκεσιν παμποικιλοις] De thecis, in quibus vaſa figulina oleo repleta ponebantur, recte intelligunt Schmidius & Benedictus: Neceſſariæ erant illæ thecæ, ut figulina tuto in pompa transferri poſſent; eæque, ne decus abeſſet, extrorſum varie erant pictæ & exornatæ, ſymbolis forte, quæ ad ipſam victoriam pertinebant: Hoc fluit ex iſtis, quæ hic habemus, ſi rite accipiantur: Interpretes antiqui nugantur. 69.

Επεται δε Θειαις μα- τρωων πολυγνωτον γενος ὑ- μετερων Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυν- δαριδαισι θαμακις] In his omnes cæcutiunt: Diſtingue, Επεται δε Θειαις μα- τρωων πο- λυγνωτον γενος ὑμετερων, Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαισι θαμακις: & verte, *Ordine vero ſequitur*, poſt te commemoratum, *Maternorum veſtrorum genus illuſtre, honos certaminum verus Gratiis & Tyndaridis ſæpe:* ευαγων τιμα appoſitio eſt ad γενος ματρωων ὑμετερων, & qui egregie certaverant ſæpe in publicis Græciæ certaminibus, dicuntur ευαγων τιμα perquam Emphatice: non τιμηεντες, ſed ipſa τιμη, & τιμη ευαγων: Quibus vero fuerant τιμη & τιμη ευαγων? Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαις: Gratiis & Dioſcuris; quia non robuſte modo, ſed etiam venuſte certaverant, & corporis robori animi lepores adjunxerant omnigenos: De Gratiis apertum eſt; de Tyndaridis ſequitur Epodo tertia: Locus eſt elegantiſſimus nunc & facillimus: De Metro monere reſtat: Τυνδαριδαισι θαμακις a gemellis ſuis plane divertit: Scribendum eſt, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι θ' ἁμα Και Τυνδαριδαις θαμακις, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τοις Τυνδαριδαις θαμακις: Τοις poſt Χαριτεσσι ἁπλως, ſi ita ſcripſit Poëta, ſibi petiit Metrum. 73. Αξιωθειην κεν, εων Θρασυκλου &c.] In prima perſona hæc commode dicuntur: Pueri vident & ridiculi ſunt Interpretes. 78, τοιο θαλησεν· Κορινθου τ'

εν μυχοις] *θαλησειν* primam producere poteſt: nam *θηλεω* pro *θαλλω* omnes norunt: pro eo Dores *θαλεω*: Schmidius *θαλλησειν* a *θαλλεω*: Si eum ſequi velis, per me licet: Res eſt exigui momenti. 89. *θηκεν, δρομῳ Συν ποδων, χερων τε νικασαι σθενει*] *Συν δρομῳ* jungunt vulgo: Minus bene: Jungendum eſt *δρομῳ νικασαι*, & *Συν* adverbialiter accipiendum: *θηκεν νικασαι δρομῳ ποδων συν χειρων τε σθενει*: *χερων*, an *χειρων* legas, perinde eſt: Schmidii ineptias non curo, quæ hic iterum ſpiſſæ. 91. 92. *Καστορος δ' ελθοντος επι Ξεινιαν παρα Παμφανη*] Scribendum eſt, ut Metro ſatisfiat,

Καστορος δ' ελθοντος επι
Ξενιαν παρ Παμφαη,

Sic cum Metrico Epichoriambicum & Jonicum habemus: Pro *Παμφανη* alii omnes *Παμφαη*: quod ab operis forte mutatum.

95. *Εγγενες εμμεν αθλη-*] Colon Dactylicum Trimetrum Catalecticum mutilatum eſt ſyllaba: Recte alii *Εγγενες εμμεν αεθλη-*: Qui *αθλη-* ſcribebat, *εμμεναι* ſcribere debuiſſet una: Pueri vident; & *εμμεν* præſtat. 97. *Ευρυχωρυ ταμιαι Σπαρτας*] Syllabarum menſor recte *Ευρυχορυ*: De Amphimacro enim cogitare nolo. 101. *Και Μαν Θεων πιστον γενος*] Ad præcedens *ανδρων δικαιων Περικαδομενοι* pertinet. 105. *Διι νεμονται, ταν δ' υπο κευθεσι γαιας*] De ſepulchro accipe,

in quo alternis diebus erant fratres, ut alternis diebus erant in cœlo: Paraphraſis non dicit, quod Pindarus dicit: Διϊ τε eſt Tribrachys pro Spondeo, & Synizeſis non requiritur. 106. ας, εν γυαλοισι Θεραπνας] Colon Proſodiacum legere jubet, ας, εν γυαλοις Θεραπνας: Nihil evidentius. 112. Τον γαρ Ιδας, αμφι βουσιν πως χολωθεις] Languet πως, quod *aliquo modo*, non *forte*, ſignificat hic: An vitium ſubeſt, & legendum αμφι βουσιν πας χολωθεις? *iratus totus*, *iratus toto corpore & toto animo*: Non diſplicet, & Pindari labia reſpirat: Non abſimiliter habuimus Od. 8. præced. απας κινδυνος οψον Φθονεροισι: Alia prætereo, neque ignota eſt locutionis indoles: βουσιν abſolute hic ſunt *boves*, non *puellæ*. 113. Θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας αιχμα] Vitium manifeſtum in Verſu Trochaico: Lege, Θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας ακμα: Ita alibi etiam erratum, & hic in Pindaro errorem ſimilem ſuſtulimus ſupra. 114. Απο Ταϋγετου πεδαυγαζων] πεδαυγαζων aut ποταυγαζων ſcribendum: utrumque haud dubie in Libris antiquis. 116. Ημενον] Id melius, quam Ημενως, propter Τον γαρ Ιδας præcedens, & αυτικα γαρ Ηλθε Ληδας παις. ſequens: Ad loci cohærentiam attende. 119. και μεγα εργου εμνησαντ' ωκεως] Certo certius legendum eſt, και μεγα εργον εμησαντ' ωκεως: Qui dubitat, Helleboro indiget. 124.

τα

τα σταθεν τυμβῳ σχεδον πατρῳῳ] Syllaba deeſt Colo Trochaico, & ſcribendum σχεδον πατρωιῳ cum Schmidio. 125. 126. Ενθεν ἁρπαξαντες αγαλ- μα Αϊδα, ξεστον πετρον] Hic habemus Metrum a Magiſtro indicatum, ſi cum aliis ſcribas, μ' Αϊδα, ξεστον πετρον: Pueri vident. 129. Ουδ' ανεσχασαν. Εφορμα-] Amphimacer pro Dactylo, Ουδ' ανεσχ: neque diſplicet: Sed σχασαν εφ Dactylus eſſe non poteſt: An ſcribendum, Ουδ' ανεσχαξαν. Εφορμα-, ut Dorismus ſit neglectus? Hoc veriſſimum mihi videtur, neque de alia ſcriptura cogito. 134. Αμᾶ δε καιοντ' ερημοι] Αμα Pyrrichius eſſe debet, & hic non circumflectendum. 135. Χαλεπα δ' ερις, ανθρω- ποις ὁμιλειν κρεσσονων] ὁμιλειν ανθρωποις κρεσσονων, & ὁμιλειν κρεσσοσιν ανθρωπων, differunt ne hilum; & ſicuti κρεσσοσιν ανθρωπων eſt *præſtantioribus ex hominibus*, ita ανθρωποις κρεσσονων eſt *hominibus ex præſtantioribus*: Ordo verborum mutatur; ipſa ſententia non mutatur: & unum vulgatius, alterum ſecretius paulo: Hoc certum, ſi attendas, miſſis Interpretibus: Aliud eſt, quod mihi arridet minus in hoc loco: Non cum ſolis hominibus, ſed cum Deorum etiam patre, lis fuit Apharetidis; & ſic γνωμικον hic languet ſane, neque convenit rei: Quare de ſcriptura dubito, & Pindarum dediſſe ſuſpicor, Χαλεπα δ' ερις ανθρω- ποις, ὁμιλειν κρεσσοσιν: Sic enim illud κρεσσοσιν ita opponitur alteri

ανθρωποις, ut & homines præſtantiores, & ipſos Deos includere poſſit, atque ita ſe referre ipſo γενικω ſuo ad negotium præſens: Hoc quisque videt: Scribi etiam poſſet eodem ſenſu, Χαλεπα δ' ερις, ανθρω- πων ὁμιλειν χρεσσοσιν: ſed minus appoſite & minus perſpicue, quia junctum ανθρωπων κρεσσοσιν revera γενικον tollit, & vel ſolos homines, vel ſolos Deos exhibet, utrosque ſeparans: Quare alterum longe præferendum: Si Pindarus voluiſſet, quod Interpretes putant, ανθρωπων ὁμιλειν κρεσσοσιν ſcribere potuiſſet plane, neque id remotius, quam quod circumfertur nunc: Ex quo etiam colligo, aliud voluiſſe Poëtam, & quidem id ipſum, quod commendamus. 139. ασθματι δε φρισσοντ' αναπνοας κιχεν] Colon Proſodiacum laborat, & quidem miſere: Legendum puto trajecta voce, Φρισσοντα κιχεν αναπνοας: Choriambus quinqueſyllabus eſt pro Choriambo quadriſyllabo: Nihil apertius: De ipſa ſententia dubito, an ſic recte habeat: Nam φρισσειν eſt horreſcere, & non dicit, quod hic dicendum erat: Scis, quid Pindarum ſcripſiſſe ſuſpicor? Dicam: ασθματι δε Φρασσοντα κιχεν αναπνοας: φρασσειν, obſtruere, claudere: Id appoſitiſſimum hic: κιχεν ασθματι Φρασσοντα αναπνοας: invenit ipſo Aſthmate ſpiritum ſibi intercludentem, id eſt, animam non redituram efflantem: Ita ipſa mors adumbratur, quam ασθμα φραττον τας αναπνοας præcedit:

dit: Hoc elegans & naturale. 141. Θερμα δε τεſγων δακρυα στοναχαις] δη pro δε ſine dubio requirit Metrum. 144. Εσσεται πενθεων; και μοι θανατον συν] Ita non male plerique: Nam Spondeus pro Dactylo vel Anapæſto eſſe poteſt: Aldus και εμοι θανατον: Sic ipſe Dactylus vel Anapæſtus adeſt: Neque id deterius ſane. 146. φιλων τατωμενῳ φωτι] Rectius legeretur, φιλω τατωμενῳ φωτι: Id fratrem hic deſignat commode, & facit ut aptius ſequatur, Παυροι δ' εν πονῳ πιστοι &c. Idioma facile decepit imperitos & feſtinantes. 152. Σπερμα θνατον, ματρι τεα πελασσαις] Recte Aldus πελασαις: Id enim requirit Aſynartetum, ut ſibi bene ſit: Niſi in Dactylico Amphimacrum ſumas pro Dactylo: Quanquam ſic πελαξαις pro πελασσαις ſcripſiſſet ipſe Pindarus: Multa in his, quæ minus certa ſunt propter Idioma neglectum: Ea de re alias forte plura: Ad aliorum enim Poëtarum etiam pertinet ſcripta. 153. Εσταξ' ηρως. Αλλ' αγε των-] Scribe ob Verſum, Σταξεν ηρως. 157. Αυτος Ουλυμπον εθελεις] Colon mutilum, quod ego reſtituere non conabor absque Libris antiquis. 159. 160. Εστι σοι μεν τουτων λαχος. Ει δε κασιγνητου περι] Scribendum, ut tandem in hac Epodo poſtrema Metrum etiam ſibi conſtet,

Εστι σοι μεν τȣτο λαχος·
Κασιγνητȣ δ' ει περι

Et ſic Metricus invenit in Libris ſuis, ſi Scalam ſequamur: Omnes, qui extant hodie, ſunt turbati. . 161. Μαρνασθαι, παντων δε νοεις] Veriſſime Aldus Μαρνασαι: Nam Colon Epichoriambicum eſt. 170. Χαλκεομιτρα Καστορος] Ita omnes Libri uno ore: Schmidius tamen Χαλκομιτρα: Nihil ſtultius unquam vidi, ubi homo συνιζησεις ubique crepat, & χαλκεομιτρας uſu receptum eſt; Sed ita ſyllabarum paritatem aliquando amabat bonus, bellum ſibi indicens ipſe.

ODE XI.

Col. 1. Παι Ρεας, ἁγε Πρυτανεια λελογχας, Εστια] Metricus, Πινδαρικον. εστι δε ιαμβελεγος, λειπων τη αρχη. και παλιν ιαμβικον πενθημιμερες, λειπον τῳ τελει, ὁ καλειται αμφιλειπες. επει και εν αρχη και εν τῳ τελει λειπει. Ita Naſutuli, qui ſapere volebant ſupra vulgus: Colon eſt Aſynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Dimetro Acatalecto: Nihil facilius aut ſimplicius: Illud Πρυτανεια λελογχας non intellexit Schmidius: Recte Interpres antiquus: Res eſt nota in hac Literarum luce. 2. Ζηνος ὑψιστȣ κασιγνητα και ὁμοθρονȣ Ηρας.] Metricus, συνθεσις απο διμετρου τροχαιȣ, και ἡμισεος επους: Hoc probo: συνθεσιν vocat, quod nos cum aliis vocamus ασυν-

αρτη-

γαρτητον: Aldus Colon hoc diſtinguit in duo Cola, & habet,

Ζηνος ὑψιστε κασιγνητα
Και ομοθρονου Ηρας,

ut prius ſit Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum; poſterius, Anapæſticum Penthemimeres: Neque id improbare poſſum: Imo mihi placet magis, ſi ad Colorum numerum attendo, qui in Strophis & Epodis eſt: Septem enim ad novem videntur melius congruere, quam ſex; & quo Strophicorum numerus ad Epodicorum numerum propius accedit, eo convenientior videtur ordo: Non negligemus igitur in ſequentibus Aldinam ταξιν. 3. Ευ μεν Αρισταγοραν δεξαι τεον ες θαλαμον] Metricus, επος παρα συλλαβην: Malo Proſodiacum Tetrametrum Catalecticum: Periti vident. 5. Οι σε γεραιροντες ος-] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Apte: Alterum, η πενθημιμερες δακτυλικον πλειοναζον μια συλλαβη, ineptit plane. 6. θαν φυλασσοισι Τενεδον] Cum Aldo ſcribe φυλασσουσιν: Nam Colon eſt Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Et ſic recte Metricus. 8. Πολλα δε κνισσα. Λυρα δε σφιν βρεμεται και αοιδα] Aldus duobus Colis,

Πολλα δε κνισσα. λυρα δε σφιν
Βρεμεται, και αοιδα,

Eo,

Eo, quo diximus, Metro. 9. Και Ξενιω Διος ασκειται θεμις αενναοις] Lege αεναοις, ut Proſodiaco bene ſit: αεναοις vix primam producere poteſt: Eadem eſt ratio Dactylici.

11. Δυωδεκαμηνον περα-] Scribendum vel Δωδεκαμηνον, vel Δυοδεκαμηνον: Poſterius reſolvit Choriambum, & quadriſyllabum quinqueſyllabum efficit. 12. σαι, συν ατρωτῳ κραδιᾳ] Ita recte Aldus: Omnes alii male καρδιᾳ: Nam ſic Choriambicum perit.

17. Μορφᾳ παραμευσεται αλλων] Metricus, Ιωνικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Tale poteſt eſſe Colon hoc Epodi primæ; ſed talia eſſe non poſſunt Cola Epodorum ſequentium: Errat igitur Metricus, & Colon eſt Proſodiacum Dimetrum Hypercatalectum; παραμευσεται αλλων mihi perquam ſuſpectum eſt iſta Syntaxi: Scriptum videtur olim αλλως pro αλλους Dorice, indeque enatum αλλων. 19. στευων επεδειξεν βιαν] Jonicum Dimetrum Acatalectum purum. 20. Θνατα μεμνασθω περιστελλων μελη] Metricus, Το η, ὁμοιον τῳ πρωτῳ της στροφης: Nihil falſius; ſed ſcribæ loquuntur: Ipſe Metricus dederat, ὁμοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης: quod, ut hoc, Trochaicum eſt Trimetrum Catalecticum. 23. Και μελιγδουποισι δαιδαλθεντα μελιζεμεν αοιδαις] Aldus iterum,

Και μελιγδουποισι δαιδαλθεν-
τα μελιζεμεν αοιδαις.

Me-

Metricus in Scala ad hoc Colon reſpiciens, ἡ δε αποδοσις το, αοιδαις, ᾠδαις ποιει: quod duriſſimum certe eſt, neque probare poſſum: Ipſe Pindarus ſcripſit, opinor, μελιζεν αοιδαις: In Libris quibusdam forte fuit μελιζεμεν ᾠδαις, & ex iſta diſcrepantia annotata, quod nunc circumfertur vulgo: δαιδαλθεντα ad Αρχεσιλαι referendum, de quo præcedit: De filio Ariſtagora ſequitur: Ad cohærentiam verborum attende; nihil certius: Interpretes tamen aliter. 27. Και μεγαλαυχει παγκρατιῳ] μεγαυχει legendum eſſe puer videat numerans. 29. Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι και Ολυμπιᾳ αεθλων] Hic mutilus fuit Codex, ex quo Aldus Pindarum edidit: Nam a γονεων ad Ναι μα tranſit, relicto tamen ſpatio duorum στιχων: Quare dubitandum non eſt, quin in illo Codice Cola iterum fuerint duo ad hunc modum,

Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι
Και Ολυμπιᾳ αεθλων.

30. Ναι μα γαρ ορκον] *Per ipſam jurisjurandi religionem:* Ita optime Schmidius; & notandum. 36. Κωμασας, ανδησαμενος τε κομαν εμπορφυρεοις] Rectiſſime Aldus & Calliergus, κομαν εν πορφυρεοις: Pleonasmum ipſi pueri tenent: εμπορφυροις, ne ſcilicet ſyllaba abundaret, eſt a mellitiſſimo Schmidio.

38. Τον μεν κενοφρονες αυχαι] Scholiaſtæ κενεοφρονες Colon Proſodiacum aperte ſibi requirit.

rit. 43. Συμβαλειν λιαν ευμαρες ην, το, τε Πεισανδρυ παλαι] Aut αν in λιαν corripuit Pindarus, aut legendum eſt Συμβαλειν μαν ευμαρες ην, ut Verſu bene ſit: Tertium non datur: Id animadvertunt ſtatim periti: Et malo poſterius, quia lapſus eſt facilis, & ſic nihil novatur: Schmidius in λιαν Synizeſin adhibet: Nonne egregie, præſertim ſi ad præcedentia attendas? 44. Αἱμ' απο Σπαρτας· Αμυκλαθεν γαρ εβα συν Ορεστᾳ] Aldus eodem tenore,

Αἱμ' απο Σπαρτας· Αμυκλαθεν
Γαρ εβα συν Ορεστᾳ.

45. Αιολεων στρατιαν χαλκεντεων δευρ' αναγων] Schmidius ſyllabas numerans χαλκεντεα: Dicam: Si Proſodiacum ſumas, ita neceſſario legendum: ſi Dactylicum, εντεων Spondeus eſt bonus, qui Dactylo recte opponitur: Et ſic apparet, quo jure homo vocem mutavit: Si propter mutationem iſtam leviculam Metricum ſequi malis, per me licet, id facias: Vitio enim revera caret ejus dimenſio.

49. Αμφεροντ' αλλασσομεναι γενεαις ανδρων σθενος] αμφεροντ' ενεργητικως accipio: αμφεροντι σθενος, αλλασσομεναι γενεαις ανδρων: Sic accommodatius eſt ſequens de arboribus & arvis.

50. Εν σχερῳ δ' ουτ' ων μελαιναι καρπον εδωκαν αρουραι] Aldus hic etiam duobus Colis,

Εν

Εν σχερῳ δ' ουτ' ων μελαιναι καρπων εδωκαν αρουραι·

εν σχερῳ rectum eſt, & ita legendum: *εν χερῳ* peccat: *σχεω*, *σχερος*; ut *κρατεω*, *κρατερος*; *οχλεω*, *οχληρος*; *οδυναω*, *οδυνηρος*; *ισχυω*, *ισχυρος*, & alia id genus multa, quæ in *ρος* deſinunt: *σχερον*, continuum, perpetuum, *εχομενον*: *εν σχερῳ*, continuo, perpetuo, *εχομενως*: Heſychius, *Σχερον*, *κυμα ἑτοιμον*, *Αμεριας*: Diſtinguendum, *Σχερον κυμα*, *ἑτοιμον*, *Αμεριας*: *σχερον* eſt adjectivum, & *σχερον κυμα* Ameriæ *κυμα ἑτοιμον*, quod ordine continuo volvitur & ſic *ἑτοιμον* eſt naviganti: Idem Heſychius, *Σχερος*, *ακτη*, *αιγιαλος*: ubi *σχερος* etiam cum *ακτη* copulandum eſt adjective: Nam *σχερος ακτη* alicubi *αιγιαλος*, vel quia continua, vel quia firma eſt mari, idque inhibet ac repellit: Homeri *επισχερω* notum eſt vulgo: Pro eo etiam malim *επι σχερῳ*, ut vocis indoles ſit manifeſtior: *επισχερῳ* junctum ut alia, & ſic litera ſubſcripta neglecta uſu: Heſychius, *Ισχερω*, *ἑξης*: Id eodem pertinet: *ισχω*, *ισχεω*, *ισχερος*: *ισχερῳ* pro *εν ισχερῳ*: Supra habuimus in hor. Nemeor. Od. I. V. 106. *να τον ἁπαντα χρονον σχερῳ*: Pro eo, ſi præpoſitionis *μεταθεσις* tibi non diſpliceat, legere etiam potes, *να τον απαντα χρονον σχερῳ εν*. 51. *Δενδρεα τ' ουκ εθελει πασαις ετεων περιοδοις*] Abundat ſyllaba: Schmidius eam reſecans, *πασαις ἐτεων περοδοις* ſcri-

ſcribit: Nihil ineptius: Quis ita locutus unquam? Aut ρεϊ contrahendum in unam ſyllabam, aut legendum πασαις ετεων παροδοις, vel πασαις ετεων προοδοις, niſi tertium adhuc præferas, πασαις ετεων προσοδοις: quod duobus aliis revera non deterius: Et unum illorum videtur certe ſumendum: Nam duriſſima eſt Synizeſis; quanquam ſimiles non deſunt, etiam apud Hephæſtionem in Enchiridio. 52. Ανθος ευωδες φερειν, πλουτῳ ισον] πλουτῳ ισον, *eadem copia, iisdem divitiis:* Locutio eſt Pindarica, & Comma poſt φερειν tollendum: Nam ανθος ευωδες πλουτῳ ισον cohæret. 54. Θνατον ουτω σθενος αγει] Colon ægrotat, & non niſi difficulter curari poteſt: Credo, vocem pro voce irrepſiſſe, & olim fuiſſe in Libris, Θνατον ουτω ισχυν αγει: Θνατον ισχυν, ut alia id genus plura: Θνατον non tuliſſet Metrum: σθενος præceſſit, & in eadem voce hæſiſſe Pindarum minus probabile: Sic tamen ab imperitis potuit hoc pro illo ſcribi, accedente generis diſcrimine: Levius & facilius medicamen non ſuppetit mihi: Nam σθεινος pro σθενος ſcripſiſſe Poëtam, ut Metro ſatisfaceret literam interponens, vix veriſimile eſt profecto: Quanquam in στεινος pro στενος, aliisque gemellis id factum non ſemel: Sed eorum exempla, non hujus: Vide tamen & judica: Ego nihil ſtatuo.

N O-

NOTAE
IN ISTHMIA.

ODE I.

Col. 3. Θασομαι. Μη μοι κραναα νεμεσασαι] Metricus, poſtquam Jambelegum dixerat, addit, γεγενηται δε και παρα τω Σαπφοι ον συσ]ειλαν την παρατελευτον, πλεονασαν μιαν συλλαβην: Et hæc alia eſt metiendi ratio: Sapphicum cum penultima correpta eſt, Θασομαι· μη μοι κραναα νεμεσα: νεμε Pyrrhichius eſt pro Jambo; & hoc eſt συσ]ειλαν την παρατελευ]ον: σαι ſyllaba accedens explicat πλεονασαν μιαν συλλαβην, vel ut legendum potius, πλεονασαν μιᾳ συλλαβῃ. 5. Κεδνων τοκεων αγαθοις] Aldus τοκηων: Recte etiam ad Metrum.

6. Ειξον ω 'πολλωνιας. Αμφοτεραν τοι χαριτων] Metricus, Πινδαρικον. εκ Σαπφικου πλεονασαν χοριαμβῳ. και συστειλαν την παρατελευτον: In Colo tertio una ſyllaba redundat: in hoc ſyllabæ redundant quatuor, quæ Choriambum conſtituunt: Ita Magiſter: Quod dixi ad Colon primum Odæ præcedentis, hic etiam dico: Ita Naſutuli ſuo acumine; quod plumbeum revera: Colon eſt Aſynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Choriambico Dimetro Acatalecto: Nihil planius aut facilius: Pro αμφοτεραν vel αμφο-

τερων Aldus αμφοτεροις: quod ex αμφοτεραιν forte natum. 16. Φριξαν κυνες] Metricus, ιαμβικον μονομετρον, καταληκτικον, δυο συλλαβαις: Illud καταληκτικον, δυο συλλαβαις huc non pertinet, & referendum ad præcedens, η πενταμετρον καταληκτικον δακτυλικον: Multa in his corrupta & turbata. 17. 18. Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευχων Το μεν ἁρματι τεθριππῳ γερας] Colon primum eſt vel Dactylicum Hepthemimeres, vel Proſodiacum Dimetrum Hypercatalectum: Alterum, vel Anapæſticum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum Dimetrum Acatalectum: Metricus, Το γ, δακτυλικον τριμετρον, ακαταληκτον. Το δ, δακτυλικον τετραμετρον βουκολικον: Ex quibus apparet, eum in Libris ſuis hæc ita inveniſſe diſpoſita,

Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευ-
χων το μεν ἁρματι τεθριππῳ γερας,

Idque rotundius mihi videtur, & non negligemus in ſequentibus. 19. Ανα τ' αλλοτριαις ου] Metricus, δακτυλικον, πενθημιμερες: Vitium manifeſtum: Scribendum δακτυλικον τριμετρον: quod ab imperito mutatum: Pro Ανα τ' rectius legeretur Ανα δ', ad μεν præcedens.

20. Χερσι νωμασαντ, εθελω] Metricus, τροχαϊκον, η επιτριτος: Locus eſt vel corruptus vel mutilus, & ſcribendum vel τροχαϊκον επιτριτον, vel τροχαϊκον, η επιτριτος συν χοριαμβῳ: Prius Trochaicum Hepthemimeres deſignat; poſterius, Epichoriambicum Dimetrum Acata-

catalectum cum Syzygia Trochaica ἑπτασημῳ ſeu Epitrito ſecundo. 21. Η Καστορειῳ η Ιολαου εναρ-] Metricus, ιαμβελεγος: Ineptit bonus: Vide modo Antithetica, quæ peſſime neglexit: Colon eſt Epionicum Trimetrum Acatalectum, cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 24. λαται Λακεδαιμονι και Θη-] Metricus, προσοδιχον ἑνδεκασημον, ενδεον συλλαβῃ, του Αρχιλοχειου. η του, Ερασμονιδη χαριλαε: Verba ſunt male diſtincta: Diſtingue, προσοδιχον ενδεκασημον ενδεον, συλλαβῃ του Αρχιλοχειου, η του, Ερασμονιδη χαριλαε: προσοδιχον ενδεον eſt λαται Λακεδαιμονι και, quia Pæon ſecundus eſt pro Jonico: Θη eſt ſyllaba accedens ex Archilocheo; & iſta ſyllaba fit ipſum Archilocheum: συλλαβῃ igitur pro συν συλλαβῃ: In Antitheticis eſt ipſe Jonicus, & ſic πληρες ibi προσοδιχον δωδεκασημον cum ſyllaba: Variatio licita, & alibi jam obſervata. 26. Εν τ' αεθλοισι θιγον πλειστων αγωνων] πλειστοι αγωνες εν αεθλοις, *certamina, in quibus præmia proponuntur, plurima:* certamina in præmiis, certamina cum præmiis, certamina *præmiata*; venia ſit verbo: Interpretes non intelligunt: Similiter ἱππους εν πτεροισιν pro ἱππους πτερωτους habuimus in Od. 1. Olymp.

31. Εν τε γυμνοισι σταδιοις] Curſus haud dubie intelligendi ſine armis: Nam armati ſequuntur per oppoſitionem. 34. Και λιθινοις ὁποτε δισκοις ιεν] Colon habet numeros ſuos: Nam Encomiologicum eſt, ut Metricus mo-

net, & poſtrema in ὁποτε non peccat, quia ſyllaba eſt ad Penthemimeres Dactylicum pertinens: Periti ſciunt, & nihil certius: Colon etiam Proſodiacum Trimetrum Catalecticum eſſe poteſt: Iſtam menſuram ſi præferres, ὁποτε manere non poſſet, & in ὁποτ' αν tranſire deberet: Id perſpicuum: Sed de Proſodiaco non neceſſe ut cogitemus; & ſic nihil mutandum: Syntaxeos & ipſius ſententiæ alia eſt ratio; eaque laborat, & mutationem certe deſiderat: Ut brevis ſim, ſcribendum opinor plane, Οἱα τε, χερσιν ακοντιζοντες αιχμας Και λιθινους ὁποτε δισκους ἱεν! Οἱα τε pro Οἱα τε ην, Ellipſi nota & vulgari: Sic verba ſunt manifeſta plane. 39. παρ' Ευρωτα] Recte: Male quidam παρ' Ευρωτᾳ: Διρκας τε και Ευρωτα cohæret, & pendet a παρα ρεεθροισι. 42. Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις ὑ- ψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος] Cum Metrico malo,

Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις
Υψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος.

46. Ογχηστιαισιν τ' αϊονεσσιν περι-] αϊονεσσιν requirit Metrum Epionicum; Aldus & alii male αϊονεσσι: Sic Jambelegus exit, quem ſequentes Epodi non admittunt. 51. Ορχομενοιο τε πατρῳαν αρουραν] Adſentior illis, qui Aſopodorum Herodoti patrem, Orchomenium fuiſſe ſcribunt: Id enim πατρῳαν αρουραν confirmat aperte: Civis factus Thebis,

ge-

genuit Herodotum, qui ſic Thebanus.

52. *ερειδομενον ναυαγιαις*] *ναυαγιαις* recte tuentur Editores Angli: Ita Pindarus pro *ναυαγιοις* reconditius & Pindarice. 58. *Ει δ' αρετα κατακειται πασαν οργαν Αμφοτερον* &c.] Locus, quem non intelligunt Interpretes: Dicam tribus verbis: *κατακειται* eſt *proſtat*, *propoſita eſt*, *expoſita eſt:* Et verba vertenda, *Si vero virtus in omni eo, quod quis appetit*, & *ſumtibus ſimul* & *laboribus expoſita ſit*; ut comparari poſſit, ſi quis & hos & illos adhibeat; *oportet certe eum, qui virtutem ſic invenerit ſibique comparaverit, laudare* &c. *δαπαναις τε και πονοις* eſt dandi caſus, qui verbo *κατακειται* apponitur eo ſenſu, quo præmium dicitur *κατακεισθαι αθλουντι*; Sic nihil accommodatius aut planius. 62. *Κουφα δοσις ανδρι σοφῳ*] Alii *δοτις*: quod ego neſcio, an adeo rejiculum ſit, præſertim in Lingua Dorica: Videndum.

67. *Μηλοβοτᾳ τ', αροτᾳ τ', ορνι- λοχῳ* &c.] Rectius Metricus,

> *Μηλοδοτᾳ τ', αροτᾳ τ', ορ-*
> *νιλοχῳ τε, και ὁν πονλος τρεφει.*

71. *Ος δ' αμφ' αεθλοις, η πολεμιζων, αρη-*] Illud *πολεμιζων* Jambelegum ablegat longe, & Epionicum ſibi requirit plane: Et ſic *ενδον νεμει* etiam in Epodo poſtrema. 73. *Ευ αγορηθεις κερδος ὑ-*] Ita omnes peſſime: Nam ſic Colon Jambicum crurifragium patitur: Scribe jun-

junctim, Ευαγορηθεις κερδος ὑ-: ευηγορεω, commune: Inde Doricum Ευαγορηθεις: Nihil apertius.

86. Ηροδοτῳ εποςεν ἱπποις] *Herodoto dedit equis:* ἱπποις, ut ἁρματι, eſt pro inſtrumento: Et hoc longe ſignatius, quam Ηροδοτῳ επορεν ἱπποις. 88. Υμνος. Η μαν πολλακι και τε σεσωπαμενον ευ-] σεσωπαμενον pro σεσιωπαμενον dixiſſe Græcos, cras credam, non hodie: Non eſt dubitandum, quin legi debeat σεσιωπαμενον, quod patitur Synizeſin in ſyllaba ſecunda & tertia: Simile exemplum in Verſu Menandreo; aliaque id genus extiterunt plura, in Libris etiam deperditis haud dubie: Si περιοδοις Od. Nemeor. præced. retinere velis, exemplum ibi quoque aliud: Erunt, qui pro σεσιωπαμενον ſcripturi ſunt σεσιγαμενον: ſed illorum audaciam non ſequar abjecta Synizeſi, & contemto omnium Librorum conſenſu, quos conſtanter exhibuiſſe σεσιωπαμενον, probat ipſa detractio literæ, a naſutis Grammaticis facta: Supra in Olymp. Od. 13. V. 130. pro Διασιγασομαι αυτῳ μονον, Aldus, ut vidimus, legit Διασωπασομαι οἱ μονον εγω: Ibi a barbatulis & verbum & alia adjuncta videntur audaciſſime mutata, ne ſyllabæ paulo liberius diſcreparent: Inde enim interpolationes haud dubie violentæ in Pindaro: Hic nihil, quod miſellorum audaciam provocabat: Verbo noto, ne exemplo iſto abutantur Critici inficeti: quorum ſeges eſt & fuit ſemper læta. 92. Πιεριδων,

ετι

ετι και Πυθο- θεν, &c.] Scribe ad mentem Metrici,

> Πιεριδων, ετι και Πυ-
> θωθεν, Ολυμπιαδων τ' εξαιρετοις

Πυθοθεν & Πυθωθεν utrumque dicitur: συστολην reſpuit Metrum ita digeſtum. 94. Αλφεου ερνεσι] Illud ερνεσι non magis pertinet ad Αλφεου, quam ad Πυθωθεν: χειρα Φραξαι εξαιρετοις ερνεσι Πυθωθεν, Ολυμπιαδων τ' Αλφεου: Ita cohærent verba.

ODE II.

Col. 1. Οι μεν παλαι, ω Θρασυβουλε] Metricus, προσοδιακον καταληκτικον: Vitium maniſeſtum: Scribe προσοδιακον υπερκαταληκτον: Dimetrum enim eſt tale, & το, διμετρον etiam excidit forte. 2. Φωτες, οι χρυσαμπυκων] Ita Schmidius: Alii ante eum, Φωτες, οσοι χρυσαμπυκων: Ineptit more ſuo. 3. 4. Ες διφρον Μοισαν εβαινον, Κλυτα φορμιγγι συναντομενοι] Metricus, Το γ, τροχαϊκον εφθημιμερες. Το δ, Πινδαρικον εκ Σαπφικε: Legit & invenit in Libris ſuis,

> Ες διφρον Μοισαν εβαι-
> νον, κλυτα φορμιγγι συναντομενοι,

Sic enim menſuram iſtam habemus, bonam & in Pindaro obviam: Libri noſtri variant, & nunc hanc, nunc illam, quæ in hac Editione eſt, exhibent: Ea vero eſt a Schmidio,

qui Metricum non intelligens, pro antiqua ſumſit novam: Sic Colon primum eſt Trochaicum Dimetrum Acatalectum: Alterum, Anapæſticum Dimetrum Acatalectum cum Jambo in principio: Nos antiquam reducemus ubique.

9. Α Μοισα γαρ ȣ φιλοκερδης Πω τοι' ην, ȣδ' &c.] Quid videtur? Nonne calumniatores ſunt peſſimi, qui optimo & generoſiſſimo Vati φιλοκερδιαν ſordidam exprobrare audent, hæcce legentes contra inimicos vitio iſto inquinatos data opera haud dubie ſcripta? Pro Πω τοτ' ην hic etiam cum Dactylo quidam Πω τοτε εν. 15. Νυν εφιητι δε τ' Ωργειου φυλαξαι] Ita Schmidius correxit ſyllabas numerans: Scribere etiam potes, ut Encomiologico bene ſit, Νυν δ' εφιητι γε τ' Ωργειȣ φυλαξαι, vel Νυν δ' εφιητι τω Αργειου Φυλαξαι: τω pro τȣ: Idioma ſæpe decepit ſcribas, & ubique neglectum eſt varie. 18. Ος φα, κτεανων θ' αμα λειφθε και φιλων] Illud λειφθε eſt a Schmidio: Omnes Libri ante eum conſtanter λειφθεις: Non poterat ineptius: Nam ut nihil aliud dicam, Syntaxin perdidit, ut Metro ſuccurreret, quod ſanum & intemeratum eſt: Dicam verbo: Colon eſt Aſynartetum ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto, & Monometro Jambico: quod promiscue & Dijambum & Epitritum tertium admittit: Hic Epitritum tertium habemus; in duobus aliis oppoſitis habemus Dijambum; vel in ſecundo ſaltem: Nam tertium

am-

ambiguum eſt: Nihil evidentius aut certius: Ne tangas igitur λειφθεις, & mutata diſtinctione ſcribe, Χρηματα, χρηματ' ανηρ, Ος φα, κτεανων θ' ἁμα λειφθεις και φιλων. Ος φα λειφθεις pendet a τ' Ωργειε, ipſaque Parœmia; & peſſime illa divelluntur στιγμη τελεια: Pueri vident: Metricus Colon Πινδαρικον vocat: Quale ſcilicet ſibi confinxerat Pythior. Od. 1. V. 6. & 31. Ego ejusmodi Proſodiaca non probo; & monui ibi. 19. Εσσι γαρ ων σοφος, ουκ αγνωτ' αειδω] Hæc vitio contrario peſſime copulantur cum ſequentibus: Diſtinguendum eſt τελεως poſt αειδω: Et hæc cum Emphaſi Thraſybulo dicit, cui non ignota erat Muſa illa venalis, ut ſic acrius adverſarios & eorum ſordes inſectaretur: Nihil apertius, aut convenientius: Vide tamen, quid boni Interpretes, quorum me miſeret pudetque: Mox novo plane ſpiritu ad rem accedit, & animo exultante canit, Ισθμιαν ἱπποισι νικαν, Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων &c: Et in his error eſt ſcripturæ, quem olfacere poſſunt omnes, qui nares modo admovent propius paulo: Scribe, & ſcribe ocyus, Ισθμια δ' ἱπποισι νικα· Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων οπασαις, Δωριων &c. *Iſthmia eſt victoria currulis, quam ego celebro; quam præbuit Neptunus Xenocrati!* Locus eſt elegans, & vere Pindaricus: αγνωτ' eſt αγνωτα, non αγνωτι: Metricus Colon iſtud Πραξιλλειον vocat: In quo pro tribus Dactylis ſic ſunt duo

Dactyli cum Spondeo: Poteſt etiam eſſe Encomiologicum, neque id deterius.

23. Πεμπειν αναδεισθαι σελιναν] Ita Schmidius, ut in Trochaico haberet Anapæſtum Anapæſto oppoſitum: Ride: Libri omnes ante eum ανδεισθαι. 26. Εν Κρισα δ' ευρυσθενης ειδ' Απολλων &c.] Scribendum cum Metrico,

Εν Κρισα δ' ευρυσθενης
Ειδ' Απολλων μιν, πορε τ' αγλαϊαν.

28. Και τοθι κλειναις &c.] τοθι hic ſine dubio de tempore dicitur: Ita & ποθι ſumitur aliquando. 33. Νωμε πασαις ἁναις] Ita Schmidius, quem Editores ſunt ſecuti: In aliis antea Νωμα & Νωμα: quæ Metro Trochaico vim inferunt: Non aſpernarer Νωμε, ſi ſcirem Græcos ita locutos: Quod neſcio ſane, & vix credo: Quid neceſſe, ad adeo incerta recurrere, ubi aliud certum ſe offert ſtatim: Scribe, & ſcribe meo periculo, Νειμε πασαις ἁναις: A νεμω eſt νειμε, ut ipſi pueri ſciunt; & χειρα νειμε πασαις ἁναις longe ſyncerius, quam χειρα νωμε vel νωμα πασαις ἁναις: Id ſciunt etiam ipſi pueri: Per Nicomachum victoriam Athenis curru reportaverat Xenocrates. 34. Ον τε και καρυκες ὡραν Ανεγνων, &c.] Scribe, ut in Libris ſuis ſcriptum vidit Metricus,

Ον τε και καρυκες ὡ-
ραν ανεγνων, σπονδοφοροι Κρονιδα

Οι

Ον τε, Ξενοκρατην. 42. ἰν' αθανατοις Αινησιδαμου Παιδες εν τιμαις εμιχθεν] αθανατοις etiam *diis* exponi poteſt, poſitum abſolute: Horatii *Dis miſcent ſuperis* quis ignorat? 44. Και γαρ ουκ αγνωτες ὑμιν εντι δομοι Ουτε κωμων &c.] αγνωτες eſt *ignaræ*, & αγνωτες κωμων arcte cohæret: Vide Benedictum, qui hæc, & ſequentia, Ου γαρ παγος &c, recte explicat. 49. Ει τις ευδοξων ες ανδρων Αγοι τιμας &c.] Scribe iterum cum Metrico,

Ει τις ευδοξων ες αν-
δρων αγοι τιμας Ελικωνιαδων.

55. Ιπποτροφιας τε νομιζων Εν Πανελλανων νομω] Equos alere inſtituens eo, quo omnes Græci *ſolent*, *modo*: Optimum eſt νομιζων, ut ſciunt omnes, qui Græce ſciunt: Apage, apage Schmidii κομιζων. 57. Και θεων δαιτας προσεπτυ- κτο πασας· ουδεποτε ξενιαν] Antiqua ταξει hic etiam ſcribendum,

Και θεων δαιτας προσε-
πτυκτο πασας· ουδεποτε ξενιαν

Pro ξενιαν Aldus & Calliergus ξενιοις: quod cum εμπνευσαις cohæreat: Non inepta eſt lectio; præſtat tamen ξενιαν ad αμφι τραπεζαν: ουδεποτε ασυνδετως, non diſplicet, ſed ubi ad præcedentia attendo, non deterius hic ſcripſiſſet Poëta κ' ουδεποτε, cum copula: An excidit forte? 65. Μηδ' αρεταν ποτε σιγαλον

πα-

Digitized by Google

πατρωαν] Recte σιγατω de Thraſybulo, non σιγασον; quia ſequitur mox, Ταυτα Νικασιππ' απονειμον, όταν &c. 67. Ουκ ελινυσσοντας αυτους ειργασαμην] Hic etiam, ut Nemeor. Od. 5., malo ελιννυσοντας: Schmidius facit, quod ſolet. 69. Ξεινον εμον ηθαιον ελθης] ηθαιος pro ηθειος Dores, ut teſtatur Etymologici M. Auctor: Fruſtra igitur hic verba perdunt Interpretes: ηθειος commune, ab ηθος etiam deduco, non a θειος præpoſito η: Plura alibi.

ODE III.

Col. 3. Η σθενει πλουτου, κατεχει] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον: ſive εφθημιμερες cum Dactylo in loco tertio: Colon etiam poteſt eſſe Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum. 4. Φρασιν αιανη χορον] Metricus, ανακλωμενον Ιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe διμετρον καταληκτικον. 8. οπιζομενων] σε: ad Ζευ præcedens. 14. Χαριτεσσι βαστασαι] Peſſime Schmidius contra Libros omnes, Χαριτεσσιν βαστασαι: Sic ανακλασις eſt nulla: Eam non intellexit bonus. 18. τα δε κοι- λα λεοντος &c.] τα δε pro καλα τα δε: *ſimiliter, eodem modo*, Et diſtinguendum paulo plenius poſt στεφανους: Nam καρυξε aliam conſtructionem inducit, & non poteſt arcte cum præcedentibus copulari: Id vident omnes: Locus eſt paulo intricatior, & ſcribendum fere ſuſpicor,

cor, Εστι δε και διδυμων αεθλων Μελισσῳ Μοιρα, προς ευφροσυναν τρεψαι γλυκειαν Ητορ' εν βασσαισιν Ισθμε Δεξαμενος στεφανους ταδε, κοι- λα λεοντος εν βαθυστερ- νε ναπα, κα- ρυξε Θηβαν Ιπποδρομια κρατεων. Nunc Iſthmia vincens, antea Nemea vicerat Meliſſus: ταδε, τονδε χρονον, *nunc, hoc tempore:* Verba & verborum ſtructura commode ſatis indicant victoriarum & temporis ſucceſſionem: Si legeretur, Ητορ' εν βασσαισιν Ισθμε Δεξαμενος στεφανους, ταδε κοι- λα λεοντος εν &c, Nemea viciſſet nunc poſt Iſthmia, & Oda non ad hanc, ſed ad Nemeorum claſſem pertineret: quod opportunum minus & conveniens in Odarum, qui nunc obtinet, ordine. 22. Ανδρων δ' αρεταν] Metricus μονομετρον Ιωνικον, η αναπαιστικον: Recte: Utrumque Monometrum; ſed Anapæſticum ακαταληκτον, Jonicum υπερκαταληκτον. Moneo rudiores. 23. Συμφυτον ου κατελεγχει] Metricus, διμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Imo τριμετρον: Et ita corrige. 26. Και μαθροθεν Λαβδακιδαισι] Metricus, ὁμοιον τῳ, Ερασμονιδη χαριλαε: Certo certius igitur legendum, Και ματροθε Λαβδακιδαισι: Pueri vident: μακροθε a ſcribis eſt, non ab ipſo Poëta.

27. πλουτου διεστι- χον τετραοριαν πονοις] Divites evaſiſſe Meliſſi majores quadrigarum certaminibus, hæc dicunt: Quo jure, ego non adſequor: Niſi ἡνιοχοι fuerint, qui quadrigas pro aliis agitabant, eoque pecuniam ſibi

ſibi comparaverant plurimam: Quod tamen minus honorificum, & minus etiam probabile: Scripturæ mendum forte deliteſcit, & legendum eſt, Και μαθροθε Λαβδακιδαισι Συνομοι, πλουτῳ διεστιχον τετραοριαν πονους: *divitiis ſuis perambularunt quadrigarum labores:* Sic ἱπποτροφους habemus, & divitiæ, ad ἱπποτροφιαν neceſſariæ, abeſſe non poſſunt: Hoc autem egregium, & vel inprimis memorandum: Quid ais? Vitium pronum eſt, & ex Idiomate originem ducit, quo millies ſeducti ſunt ſcribæ: Ipſum διεστιχον πονους etiam magis tibi placebit, credo, quam διεστιχον πλουτον vel πλουτου: τραορι vel Dactylus eſt vel Tribrachys.

ODE IV.

Col. 1. Εστι μοι Θεων εκατι] Ineptiſſime ineptiſſimus Schmidius, Εστι μοι των Θεων εκατι: Nam Spondeus & Trochæus licite variant: Ita hic ubique miſer: Verbo repeto, ne decipiantur rudiores. 4. Γαρ εφανε Ισθμιοις] Colon Jonicum ανακλωμενον requirit, Γαρ εφανας Ισθμιοις: Nam media in εφανες ſine dubio corripitur: Schmidius ſuo more ineptiens, Γαρ εφανας εν Ισθμιοις: Sic ανακλασις non modo tollitur, ſed etiam Jonicus quinqueſyllabus inducitur cum Ditrochæo acciſo: Quid faciebat, eum neſciviſſe credo ipſum: Aldina hic longe aliam lectionem habet:

bet: Legit enim, Γαρ εφανες αρετας Ευφροσυναισι κλυταις ὑμνων διωκειν: Encomiologicum bonum eſt, ſed Jonicum pravum: An in Libris quibusdam fuit Γαρ εφανες αρ' αρετας? αρα primam habet ancipitem, & ſic poſt Jonicum quinqueſyllabum ſequitur Jonici pars major, neque hic αναχλασις fuit in Libris iſtis: Non diſplicet ſuſpicio: Et in αναχλασει variant etiam ſequentia Antithetica: Videbimus progredientes. 14. Κελαδεινας τ' ορφανοι] Hic pro Jonico αναχλωμενῳ eſt Jonicum rectum cum Ditrochæo. 16. Φθιμεναν τε φωτων] Perperam ζωων hic omiſſum eſt ante τε, idque Latina etiam Verſio ignorat. 19. Ανορεαις Δ', εσχατιαισιν οικοθεν στα- λαισιν ἁπτονθ' Ηρακλειαις] εσχαταισιν non male etiam cum ανορεαις jungi poteſt: ἁπτεσθαι hic non eſt *tangere*, ſed *jungi*, *necti*: Et Pindarica eſt locutio. 21. Και μηκετι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν] Subaudiendum εστι: μηκετι μακροτεραν αρεταν σπευδειν εστι: σπευδειν pro σπευδε vix placet hic, ubi verborum Syntaxis eſt generalior: Sed an ipſe Poëta forte ſcripſit, Και μη κ' ετι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν? ετι, ενεστι, ut pueri ſciunt: Vide; ego nihil affirmo. 31. Χθων ατε, φοινικιοισιν ανθησαν ροδοις] Colon in Libris corruptum, & corruptum etiam hic: Nam ἅτε Jambum trucidat: Scribendum autumo, Χθων ᾆτε, Φοινικιοισιν ανθησεν ροδοις: ανθησεν melius, quam ανθησαν, ubi μακαριαν ἑστιαν præ-

præcedit: φ'τε aptum & bonum: Aldus ὤτε: quod bonum quoque, & noſtro gemellum: νικιοι haud dubie eſt Anapæſtus. 35. Προ Κορινθου τειχεων] Jonicum etiam rectum cum Ditrochæo. 36. θαυμαστον ὑμνον] *admirandam victoriam hymno celebrandam:* Metonymia eſt, quam recte Paraphraſis exprimit. 40. Χρωτα λαμπει, Αωσφορος θα-] Alii recte Εωσφορος: Sic Colon Trochaicum ſtat ſuo talo: Nam λαμπει E Dactylus eſt interventu vocalis: ει corripere propter ſequens A, ipſum A propter ſequens ω; aut Αω in unam ſyllabam contrahere; remedia ſunt, quæ non arrident mihi. 45. Σικυωνος, ωπασεν] Jonicum ανακλωμενον: Vide quid bonus Schmidius muſſitet, ανακλασιν non intelligens. 49. δαπανα Χαιρον ἱππων] Ut Od. præced. ſcripſimus, πλυτω διεστιχον τετραοριαν πονους: in hac ἱπποτροφοι τ' εγενοντο etiam præcedit: πανηγυριων ξυναν hic accipio de certaminibus extra ludos publicos & receptos; cum Græci, quotquot vellent, convenirent die ab ἱπποτροφοις indicto, ut & τετραοριας ſuas oſtentarent, & illis certarent inter ſe: Attende; ſic verba Poëtæ Emphaſin habent. 51. αγνωστοι σιωπαι] αγνωστοι ſilentia auget & efficit ſumma: Phraſin Pindaricam nota. 55. Τωνδε γαρ διδοι τελος] Hæc ego non intelligo: neque διδοι ad τυχας referri poteſt: Nam id ne προσωπον quidem habet: Dicam uno verbo, quod verum ſuſpicor

ſpicor plane: Scripſerat Pindarus, Τωνδε γαρ διχοι τελος: διχος, διχοω, διχοι, *anceps eſt:* τωνδε, μαρναμενων, τελος γαρ διχοι: Sententia eſt perſpicua, & τελος repetitum ſic non offendit: Pro Τωνδε plerique Των τε: quod non deterius, præſertim ſi μαρναμενων de veris militibus accipias, quos ſequentia aperte deſignant: De ipſis Cleonymidis etiam præceſſit, Χαλκεω τ' Αρει αδον, & quatuor eorum uno die in bello perierant, ut ibi vidimus: Aldus Των τε γαρ και των διδοι τελος: και των interpretatur των τε, & interpretatio in contextum irrepſit: Talia plura apud Aldum.

62. οσοι Τρωανδ' εβαν] An Dores revera Τρωαν pro Τροιαν? Videndum: Si ita ſit, id reponendum ubique. 64. κε δι' ανθρωπων, ος αυτου] Scribe, ne Colon Trochaicum claudicet, κεν δι' ανθρωπων, ος αυτου.

66. Κατα ραβδον εφρασεν] Jonicum iterum ανακλωμενον: Nam prima in εφρασεν hic longa eſt: Benedictus id ignorans, ſuum ραπτων Metro etiam credidit neceſſarium: Optimum vero ραβδον, & pretii quantivis: Ordo enim verborum eſt, ος αυτου (Αιαντος) ορθωσαις πασαν αρεταν εφρασεν λοιποις αθυρειν κατα ραβδον θεσπεσιων επεων, ut ipſi ραψωδοι intelligantur plane, & ραβδος ad illos, non ad ipſum Homerum pertineat: Vident periti, & hanc expoſitionem veriſſimam ſequentur unice.

76. Στεφανωμ' επαξιον] ανακλωμενον etiam Jonicum: De Pancratio dubitant Interpre-

tes, futurum intelligatur, an præteritum: Poſt hæc ſequuntur; quæ ad luctam & corporis ſpectant robur; idque Meliſſo adſcribit Poëta, exiguo licet, & adſpectu nequaquam robuſto: Addit autem in Ludis Herculeis, qui ισχϋος quoque erant εϱγον, bis virum viciſſe Meliſſum: Quid igitur? Nonne ea, & hæc altera pars hymni, de Pancratio recte intelligi poſſunt, ut præteritum celebraverit Poëta? Certe id improbabile non videtur mihi: Quod ſi λευκωθεις καϱα in Epodo poſtrema, de canis accipias, ut accipiendum ſane eſt naturaliter, Meliſſus jam fuit ſenior, cum hæc pepigit Pindarus; & ſic de futuro ejus Pancratio ſpes erat minor, præteritumque ſeſe commendat magis: Vide & judica: Multa in his ſunt, ut jam indicavi ſupra, quæ hodie ſcire non poſſumus, & ego bonis Grammaticis relinquo; qui nunquam me oblectant magis, quam cum de ambiguis plane & incertis corrugata fronte & attracto naſo diſputant adſeverate & confidenter: Illud addam: Si verum ſit, quod ſuſpicor, Aldus in principio Odæ rectius legit, Γαρ εφανες αρ᾽ αρετας Ευφροσυναισι κλϋταις ϋμνων διωκειν, quam alii, Γαρ εφανες Ισθμιοις, Υμετερας αϱετας ϋμνῳ διωκειν: Nam ſic Ισθμιοις nimis coarctat Poëtæ ſcopum: Id perſpicuum. 77. Εϱνεϊ Τελεσιαδα. Τολμᾳ γαρ εικως] In Encomiologico Proceleusmaticus eſt pro Dactylo: Τελεσια: Nota.

ta. 78. Θηραι λεοντων] Θηραι pro Θηρων, ex Idiomate, ſi vera ſit lectio. 80. Αιετω ατ' αναπιτναμενα Ρομβον ισχει] Nota: Videndum, quid alii ea de re. 86. Συμπεσειν δ' αιχμα βαρυς] Perquam ſuſpectum eſt αιχμα, quia de viribus corporis agitur, & de certamine, in quo locus non eſt αιχμη: Scripſerit Poëta, Συμπεσειν δ' ακμα βαρυς: *corporis vigore:* Corpus non eſt grande, ſed vegetum, & quod menſuræ deeſt, ſupplet vigor: Attende; hoc convenientiſſimum hic: Voces illæ ab Amanuenſium fungis ſæpe ſunt commutatæ. 88. Θηβαν απο Καδμηΐαν] Recte bonus Schmidius Καδμεΐαν: Aldus & Calliergus Καδμειΐαν: Minus bene; niſi ita Dores. 97. Αλος εξευρων Θεναρ] Jonicum rectum cum Ditrochæo: Θεναρ eſt πλατος υποκοιλον, quod & γαιας & αλος regit: In ipſa terra ſunt plura ſubcava, quam excelſa. 98. Ναυτιλιαισι τε πορθμον αμερωσαις] De freto Herculeo accipe κατ' εξοχην: Schmidius in gratiam Verſus πορθμους: Penthemimeres Jambicum ubique Dijambum & Epitritum tertium promiſcue admittit: Id pueri ſciunt, quibus ſe deridendum præbuit ſyllabarum ille menſor. 105. νεοδματα στεφανω- ματα βωμων] Poſt δαιτα πορσυνοντες, στεφανωματα βωμων ſine dubio ſunt coronamenta & ornamenta ararum. 108. Εμπυρα χαλκοαραν οκτω θανοντων] χαλκοαραν vox eſt paulo difficilior: Qui eam deducunt ab

αιρεσθαι & χαλκος, balbutiunt ſtrenue: Nam & adjectiva inde ita non formantur Græce, & ſic θάνοντων inepte accederet: Aliud requiritur: An ab αρω & χάλκος eſt, ut fortes denotet, quibus æs & arma conveniunt? Hoc verba non reſpuunt, ſed reſpuit puerorum interfectorum ætas, cui Epithetum non convenit: Dicam: Scribendum autumo, χαλκοαρων οκτω θανοντων, ut χαλκοαρος habeamus, & χαλκοαρων eos denotet, qui ferro ſunt devoti, ab αρα & χαλκος; ſimiliter ut εναρος dicitur ὁ αραις ενοχος: Sic χαλκοαρων commode ad θανοντων accedit, & fatum, quo perierunt miſeri, indicat: qui perierunt ferro devoti, ferro deſtinati: Quid ais? Hoc bonum haud dubie ſententiæ: quin & Metro: Nam χαλκοάρης ab αρω, pro Dactylo ingereret Amphimacrum; quo non indigemus ſumto χαλκοαρων ab αρα, quia ejus prima eſt anceps: Error autem pronus, ubi in iſta terminatione caſus patrii ſibi non conſtarunt ſæpe ſcribæ. 109. Τους Μεγαρα τεκεν οἱ Κρεοντις υἱοὺς] Recte Κρεοντις: Nec Schmidii Κρειοντις ſumendum hic. 115. ων αεθλων τερμα] Procul omni dubio ſcribendum, ων τερμ᾽ αεθλων: Puer videat. 118. Μυρτοις ὁδ᾽ ανηρ, διπλοαν Νικαν ανεφανατο, &c.] Revera ſignatius eſt, Μυρτοις ὁδ᾽, ανηρ διπλοαν, & ita diſtinguendum. 120. Την

τριταν προσθεν, κυβερνατηρος οιακοστροφου
Γνωμα πεπιθων πολυβουλω] κυβερνατηρ οια-

κο-

κοστροφος haud dubie pertinet ad agones Thebis celebratos, in quibus bis vir, ſemel puer vicerat Meliſſus, quique ισχυος erant εργον, & luſta ac Pancratio conſtabant præcipue: Sic autem apparet, οιακοστροφον Metaphorice dici de eo, cui negotii cura commiſſa eſt, eamque dirigit animo & conſilio ſuo; ut proinde κυβερνατηρ οιακοστροφος hic alius ſit nullus, quam αλειπτης, cujus cura & arte tres illas victorias obtinuerat Meliſſus Thebis: Interpretes, qui aliter accipiunt, hercule ſunt ridiculi: Pro πολυβουλῳ alii πολυβουλῳ: quod magis placet, ne γνωμα ſit ſine Epitheto.

123. Συν Ορσεα δε νιν Κωμαζομαι, τερπναν &c.] Ορσεας ipſe ille κυβερνατης οιακοστροφος, quem una cum Meliſſo nunc celebrat Lyricus poſt tres victorias Thebanas: Quod ſi rite perpendas, eo ipſo confirmatur ſuſpicio, quam ad V. 75. de Meliſſi Pancratio & Pindari ſcopo in hac hymni parte poſtrema attulimus.

ODE V.

Col. 6. Δια τειαν ω 'νασσα τιμαν] Σεο γ' ἑκατι ſimiliter præceſſit: Propter ſplendorem Matris Apollinis honoratur aurum, cujus ſplendor ſplendorem Solis imitatur, & ſic ſplendorem gignit, qualem genuit Thia: Thia Solis ſplendorem genuit; aurum ſplendorem gignit, qui Solis ſplendorem refert: Et Thia igitur, & aurum pro ſplendoris ma-

tre haberi poſſunt; Et propter Thiam honoratur aurum, quod niſi Thia antea genuiſſet ſplendorem Solis, gignere non potuiſſet ſplendorem Solis ſplendori ſimilem: Sententia & εννοια eſt Pindarica: Interpretes balbutiunt; inprimis qui de Chymicis hic cogitant. 7. 8. Ωκυδιναταις εν ἁμιλλαισι θαυμασται πελονται] ναες θαυμασται πελονται, ἱπποι θαυμασται πελονται, δια τεαν τιμαν, ω ανασσα: *& naves exiſtunt admirabiles, & equæ exiſtunt admirabiles, propter tuum, o regina, honorem:* hoc ad unum ſplendorem Thiæ referendum eſt, & Proſaice valet, *& equæ, & naves, ſi elegantia ſua ſplendeant, admirationem cient:* Aurum honoratur propter ſplendorem ſuum: Naves contendentes in mari; equæ certantes in terra; celebrantur itidem propter ſplendorem ſuum, & nihil eſt, quod laudabile videatur cuiquam, niſi ſplendore ſuo conſpicuum ſit, & ejus elegantia afficiat ſenſus; Splendor eſt, quem laudat Poëta, varius pro varia rerum, quæ ſplendent, indole: Aliter ſplendet Sol & aurum: aliter ſplendent naves contendentes in mari; aliter ſplendent equi certantes in terra: aliter ſplendent coronæ, quas reportárunt certantes manuum robore & pedum velocitate: aliter ſplendent alia, quæ inter homines plurimi fiunt; & ſplendor hoc loco id, quod elegans maxime in unaquaque re, ut honos

&

& pretium ab eo pendeat: Talia cum hic enumerentur quatuor, aurum, naves, equi, coronæ; aliaque enumerari potuiſſent plurima; concludit mox Vates egregius, Δυο δὲ τοι ζωας αωτον Μουνα &c: quæ plane ſunt egregia: Iſta antea commemorata ſplendent, & inter homines plurimi fiunt: Sed nihil eſt, quod ſplendeat magis, & pluris fieri debet, quam junctum illud, ευ πασχοντα, λογον εσλον ακουειν: Quid ais? Nonne ineptiſſimi ſunt Interpretes, qui ſententiam adeo egregiam corruperunt ignavia & imperitia ſua? Antiqui ex his etiam eliciebant & probabant Poëtæ Φιλαργυριαν: Homines belli! ἱπποι εν ἁρμασιν ωκυδινατοις εν ἁμιλλαισι, oppoſiti ναεσσιν εριζομεναις εν ποντῳ, aperte indicant, Naumachiam aliquando a Græcis fuiſſe inſtitutam, ut qui vinceret nave, præmium auferret, ſicuti præmium auferebat, qui vicerat curru: Nihil indubitatius: Hoc tamen notandum; neſcio enim, an alibi ejus rei mentio: ἱπποι εν ἁρμασι, ut αγωνες εν αεθλοις, &c: Metricus de Colo 7. τροχαϊκον επιτριτον: vel Hepthemimeres Trochaicum eſt, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Indicavimus etiam ſupra. 9. Εν τ' αγωνιοις αεθλοισι ποθεινον] Peſſime Benedictus, Εν δ' αγωνιοις: Nectuntur, non opponuntur hæc præcedentibus: Res eſt aperta jam. 10. Κλεος επραξεν, ὁν τιν' αθροοι &c.] κλεος hic ſplendor una cum coronis, quæ ſplendent: επραξεν

ξεν antiqui Interpretes ad ναες & ἱπποι peſſime referunt: ὁντινα reſpicit verbum, & ſplendoris hic titulus alius. 13. Κειναι δ' αλκα δια δαιμονας ανδρων] *Hominum fortitudo judicatur per deos*: δια δαιμονας malo, quam δια δαιμονα, ut aperta magis ſit ſententia: Et ita etiam Aldus. 15. Μουνα ποιμαινοντι τον αλ- πνιστον] Ita ſine dubio legendum: ανελπιστον & verſus, & ſententia reſpuit: De voce egimus ad Pythior. Od. 8. neque aliud melius adhuc mihi in mentem venit.

20. Θνατα θνατοισι πρεπει] Metricus, πενθημιμερες δακτυλικον: Amphimacrum ſumſit pro Dactylo, ut vides: Neque diſplicet: Erunt, qui Colon habebunt pro Trochaico Dimetro Brachycatalecto: Et illi etiam non errabunt. 23. Πυθεα τε, παγκρατιυ] Alii Πυθεᾳ: Longe rectius ad αμφοιν: *ambobus*, & *Pytheæ* ſcilicet. 26. Συν χαρισιν δ' εμολον] Metricus, Το, ι, πενθημιμερες: Excidit δακτυλικον. 30. Μη Φθόνει κομπον τον εοικοτ' &c.] Ita perperam ſcribitur: Nam nihil eſt, quo Φθόνει referri poteſt: Scribe Μη φθονεῖ: πολις ευνομος, quod & τετραπται regit.

37. Διος ἑκατι προσβαλλον σεβιζομενοι] Colon Trochaicum certo certius προσβαλον requirit in loco tertio. 39. Οινεϊδαι] Ita Schmidius pro Οινειδαι: quod in omnibus ante eum male extat: Καδμειϊαν habuimus Od. præced. apud Calliergum & Aldum: Sic & Οινεϊδαι habere potuiſſent hic: Vide, quid noto ibi.

ibi. 43. κεος τ' επ' Ευρωτα ρεεθροις] Dores Πολυδευκευς pro Πολυδευκεος: Sic Synizeſi non erat opus: Verbo moneo in tranſitu.

44. Αλλ' εν Οινωνα μεγαλητορες οργαι Αιακε, παιδων τε &c.] Si ad hæc attendas, & ſtudium, quo Pindarus Æginam proſequebatur, rectius & decentius legeretur paulo ſuperius, Ταυδ' ες ευνομον πολιν. Ει δε τετριπ[?]ται Θεοδοτων εργων κελευθος αν καθαρα, Μη φθονει κομπον &c: An ita forte ſcripſerat ipſe Poëta? Vide, ego nihil adſevero. 51. Μεμνονα χαλκοαραν] Hic χαλκοαραν habes ενεργητικως a χαλκοαρης, χαλκοαρων παθητικως a χαλκοαρος, reſtituimus Oda præced. 52. Τις αρ' εσλον Τηλεφον] Ita haud dubie legendum, ut Colon ſit Jonicum. 59. περι κεινων] Recte; & ita etiam Aldus: περι κεινον ad πυργον, ineptit.

60. Κελαδησαι· Και νυν εν αρει] Anapæſtus in principio Colon Trochaicum vitiat: Cum ſyllabarum menſore Schmidio ſcribe, Κελαδεμεν· Και νυν &c. 64. Αναριθμων ανδρων χαλαζαεντι φονω] Refero ad ορθωθεισα ναυταις, & hoſtium cædem intelligo, qua liberata eſt Salamis: Præcedens Εν πολυφθορω Διος ομβρω dictum de calamitate publica, qua Salamis & tota Græcia laborabat, quæque tempeſtas erat magna: Appoſitio, quam Interpretes ponunt, nimis quæſita eſt, nec Pindari ingenium ſapit: Illa ſeparata bona ſunt. 67. Εν δ' ερατεινω Μελιτι, και τοιαιδε τιμαι Καλλινικον χαρμ' αγαπα- ζοντι]

εν ερατεινῳ μελιτι copulandum cum καλλινικον χαρμα, & ſcriptum pro μελιτοεν, ſimile ἱπποις εν ἁρμασι, αγωνες εν αεθλοις, aliiſque id genus, quæ floridius dicta, non intelligunt Interpretes e trivio. 70. Μαρνασθω τις ερδων] Obſerva illud ερδων adjectum, quod intendit, & quidem egregie. 73. ουδ᾽ ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ᾽ οπιν] Locus leviter corruptus, & ſic ſenſu bono orbatus: Dicam paucis, quod res eſt: Scribendum, Ου τοι τετυφλωται μακρος Μοχθος ανδρων· ουδ᾽ ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ᾽ οπις: neque ſumtus, quos fecerunt ingentes *ſpebus ſuis*, ut victorias reportarent, abraſit aut vellicavit vindicta: οπις, inimicorum odium, lingua maledica: Sic poſt μακρος μοχθος aptiſſime ſequuntur eodem tenore δαπαναι, & εκνισε eleganter opponitur τῳ τετυφλωται. 75. Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις, Φυλακιδᾳ πλαγαν δρομον &c.] Quid Pytheas unctor hic, ubi de Pythea victore præceſſit? Nugæ, nugæ: Diſtinguendum haud dubie, Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις Φυλακιδᾳ, πλαγὰν δρομον ευθυπορησαι, Χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον: Pytheam laudo una cum Phylacida: συν omiſſum eſt, & Φυλακιδᾳ ſcriptum pro σὺν Φυλακιδᾳ: Sic recte antea dixit Lyricus, Συν χαρισιν δ᾽ εμολον Λαμπωνος ὑιοις, & hic facit, quod facere obſtrictus erat: γυιοδαμαι ſunt Pancratiaſtæ, quos inter clarus etiam Pytheas, quem χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον vocat cum Emphaſi,

ſic

ſic ut nomen poſterius ſit pro Epitheto egregio: ἀντίπαλος, ut ἀνήρ: vere ἀντίπαλος, vere ἀνήρ: Eruditi ſciunt: Et nihil certius hac expoſitione noſtra. 78. Λαμβανε οἱ στεφανον· Φερε &c.] Non præconi, ſed ſibi ipſi hæc dicit Pindarus: Res eſt certa ex uno Συμπεμψον.

ODE VI.

Col. 2. Δευτερον κρατηρα μοισεων μελεων] Et mihi placet μοισειων μελεων, quod & ſono & ſenſu acceptius: De Metro Interpretes imperite, ut ſolent: Colon eſt τροχαϊκον εἰς ιαμβον καταληγον, ut recte monet Metricus. 5. Μεν πρωτον ω Ζευ τιν, αωτον] Metricus, ιαμβος διμετρος ὑπερκαταληκτος: τιν igitur hic producitur: Supra Nem. Od. 10. V. 55. aperte corripitur: Alia prætereo: Niſi anceps fuerit vocula, ſcribendum hic, Μεν πρωτον ω Ζευ τιν γ', αωτον, appoſito fulcro: Bono Schmidio placebat τεϊν. 8. Νηρηϊδεσσι] Ita plerique: Schmidius cum Aldo Νηρειϊδεσσι: Sic ſcilicet Metro Dactylico proſpicit: Nihil ridiculum magis. 9. κοντα, παιδων ὁπλοτατῳ] Metricus, τροχαϊκον, επιτριτος: Potius τροχαϊκον επιτριτον, ut alibi: Ego Epichoriambicum fere præfero. 10. Φυλακιδα νικωντος. Ειη δε τριτον] Metricus, τριμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe τριμετρον τροχαϊκον καταληκτικον: Bonus Schmidius ſtolide τριτατον, ut fingeret Colon

lon ſuum. 12. πιω, Αιγιναν κατα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum cum Ditrochæo: Metricus id Βακχειακον vocat: quo jure, neſcio. 23. Ο Κλεονικȣ παις. Εγω δ᾽ ὑψιθρονον] Schmidius Metri imperitia, Ο Κλεονικȣ παις. Εγω δ᾽ ὑψιθρονον αυ, contra omnes Libros & ipſius etiam Coli tenorem: Non monebimus porro in ſequentibus. 25. νεπω, σπεσθαι κλυταισιν] Colon ægrotat miſere: Legendum, νεπω, εσπεσθαι κλυταις: Sic convaleſcit ſtatim: Schmidii ποτι- ενεπω, credo, probabunt pauci: Laxum enim & ingratum eſt: Si Idiomatis rationem habere velis, recte ſcribas, Κλωθω κασιγνητας τε πρ[ὀ]εν- vel ποτενεπω, εσπεσθαι κλυταις: De eo reſtituendo nunc vero non ſumus ſoliciti. 26. Ανδρος φιλȣ Μοιρας εφετμαις] Illud Μοιρας nectendum cum εσπεσθαι, & quidem arcte: προσενεπω Κλωθω κασιγνητας τε, εσπεσθαι Μοιρας κλυταις εφετμαις φιλȣ ανδρος: *ſequi ut Parcas*: Conditio earum indicatur, & ipſum illud nomen hic Emphaſin præbet τῳ εσπεσθαι: ſequerentur qua Parcæ & vero Parcarum jure: Phraſis eſt Pindarica, & Hyperbaton, de quo Interpretes, plane ridiculum eſt & ineptum; εφετμαι ſunt ευχαι, ab εφιεμαι, *peto*, *cupio*: εντολαι non conveniunt: niſi intelligeres eas, quas pater dabat filiis ſuis: Attende; hoc non incongruum foret.

27. Υμμε τ᾽ ω χρυσαρματοι Αιακιδαι] Metricus, το α, εκ Σαπφικȣ τȣ ια, Πινδαρικον. ητοι, κοινη εστι:

ἐστι: τυ ια, *Hendecaſyllabi:* Pro ητοι ſcribe ἡ τοι: *Syllaba* τοι in χρυσαρματοι. 30. Ραινεμεν ευλογιαις] Metricus, Το δ, πενθημιμερες: δακτυλικον excidit. 32. Τετμηνθ᾽ ἑκατομπεδοι εν σχερω κελευθοι] Metricus, Το ς, παρα το Αρχιλοχειον, ερασμονιδη χαριλαε. εστι δε συγκειμενον περιττευοντος μια συλλαβη, και ιθυφαλλικυ μεμειωμενου του ιθυφαλλικου ἐνι τροχαιω: Mutilus eſt locus, & ſcribendum haud dubie, εστι δε συγκειμενον εκ προσοδιακου περιττευοντος μια συλλαβη, και ιθυφαλλικου, μεμειωμενου &c: In ερασμονιδη χαριλαε abundat ſyllaba, ut notum: Colon eſt ſimile Colo 18. Od. 2. Iſthmior. & Col. 6. & 31. Od. 1. Pythior. Nam una modo ſyllaba hoc excedit illa: Dixi quid de menſura eorum ſentiam: De hujus menſura idem dico: Colon non eſt Proſodiacum, ſed Aſynartetum, ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Penthemimeri: κελευθοι ἑκατομπεδοι, *viæ lata centum pedes:* πεζα, πεδη, πεδον, πυς, ejusdem omnia ſunt originis: Grammatici balbutiunt: Alibi ea de re diſtinctius: εν σχερω, *certo & continuo ordine.* 35. παλιγγλωσσος πολις] *contralinguis urbs.* 36. Ατις ου Πηλεος αϋει κλεος] Colon Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Dimetro Dactylico: Pro Πηλεος plerique Πηλεως: Πηλεως per Synizeſin eſt Dactylus cum duabus ſyllabis ſequentibus; Πηλεος cum iisdem eſt Proceleusmaticus. 37. Ηρωος, ευδαιμονος γαμ-

βρου

βρου Θεων] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Hepthemimeri Trochaico: Metricus eſt mutilus, & menſura Coli præcedentis apud eum excidit; hoc autem Sapphicum vocat: quo jure, ego ignoro: Nihil enim in eo, quod ad Sapphicum accedit: Colon præcedens, ſi Syzygiam mediam Choriambice metiaris, ad Sapphicum Hendecaſyllabum producta poſtrema accedit proxime, eoque brevius eſt ſyllaba: Quare Amanuenſes forte errarunt, & Sapphicum ſuum non ad Colon undecimum, ſed Colon decimum adſcripſit Magiſter, ut menſura proinde hujus undecimi exciderit. 41. Πϱοφρονα συμμαχον ες Τϱοιαν] In Dactylico pes tertius eſt Spondeus pro Dactylo: Bonus Schmidius hic etiam ες Τροϊαν, ut Dactylum haberet.

42. Ηρωσι μοχθον, Λαομεδοντι-] Synizeſis του Λαο difficilior eſt: Malo igitur vel Anapæſtum in quarto loco Jambi, vel Λαμεδοντι-.

47. Τ' εθνεα, και τον βουβολαν, ιϱεϊ ισον] Duo Tribraches pro duobus Trochæis ſunt in hoc Colo: Vident Tyrones, & moneo propter Schmidii imperitiam. 51. Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον, κηρυξε παντων δαινυμενων] Ab Αλλα hic incipit ſententia plane nova: Id certum: παντων durum eſt & coactum: Mallem ſcripſiſſet Pindarus, Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον κηϱυξεν αϛων δαινυμενων: cum tota civitas epularetur publice, & una cum civibus in epulis eſſet Telamon: Nunc παν-

των

τον ita intelligendum, ſi ſit ab ipſo Poëta.

60. Ο δ' αντεινας ουρανῳ χειρας αμαχυς] Metrum Trochaicum certo certius requirit Ο δ' ανατεινας ουρανῳ &c: Nihil evidentius.

61. Αυδασε τοιουτον τ' επος· ει] Malo τοιοῦτον γ' επος ſtatuminandæ ſyllabæ: Ab Aldo eſt τοιουτον τ' επος hoc: Alii τοιουτον τι επος: quod ipſe Verſus reſpuit: Apud Metricum, quod ſupra monere omiſi, pro ιαμβικον τριμετρον legendum ιαμβικον διμετρον. 67. Μοιριδιον τελεσαι] Heſychius ſuo loco, Τελεσαι, δουναι.

69. Ωσπερ τοδε δερμα με νυν περιπλανάται] Signatius eſſet, Ωσπερ τοδε δερμ', ὁ με νυν περιπλανάται: ſed ſic in Ajace non relinquitur illud vulnerabile laterum, quod pellis Leonina in Hercule tegere non poterat propter pharetram: Et eo reſpiciens, hæc ſtudio ita adornavit ipſe Pindarus: Moneo, ut locum melius intelligas. 77. Και νιν ορνιχος φανεντος Κεκλετ' επωνυμον ευρυβιαν Αιαντα] Imperativus ſine dubio requiritur, & legendum Κεκλευ: καλεω, κλεω, κλητωρ, &c: Heſychius, Κεκλεο, καλεσον: Et Κεκλει, καλει, κελευει: κλεω, κεκλεω, ut δοω, διδοω, & alia id genus ſexcenta, quæ eruditi tenent: Illud επωνυμον ορνιχος Αιαντα notes: Etymon enim exhibet, quod ipſe Pindarus probavit & eruditione ſua non indignum credidit: αω, αετος: αω, αας: & inſerto ι, αιετος, αιας: A velocitate nomen avi, quæ fertur venti & flaminis inſtar. 81. Ως αρα ειπων, αυ-

τι-

τικα] Jambus eſt bonus: Nam prima in αρα eſt anceps, & hic recte producitur: Pueri ſciunt & Schmidius riſum meretur. 82. Εζετ'] *Conſedit* apud & inter convivas: παντων δαινυμενων præceſſit. 83. σας αγησασασθαι αρετας] αγησασθαι non poteſt primam corripere, & Metrum Trochaicum temeratur palam: Scribe σας διαγησασθ' αρετας: vel σας τοι αγησασθ' αρετας: aut etiam σας αφαγησασθ' αρετας: Quod proxime accedit, præſtat. 84. Φυλακιδᾳ γαρ ηλθον Μοισα ταμιας] Non dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit, Φυλακιδᾳ γαρ ηλθον, ω Μοισα, ταμιας: το κλητικον eſt in Scholiis Græcis: Sic Colon Trochaicum habet numeros ſuos, & σα ταμι Trochæus etiam eſt reſolutus. 87. Ειρησεται πυ] Aldus Ειρησεται πα: quod non deterius. 90. Αγλαοι παιδες τε και ματρωες. Αν δ' αγαγον ες Φαος οι-] Et mihi placet ματρως de uno Euthemene: τρως Αν Spondeus eſt, quem in Dactylico nemo mutet ſanus: Schmidius tamen, τρως. ανα δ' αγαγον, ne ſibi fieret diſſimilis. 92. αν μοιραν υμνων! ταν Ψαλυχια- δαν δε πατραν] Schmidius Ψαλυχι- δαν δε πατραν: Quo jure? Tenuitne menſuram vocis, & certo ſcivit λυ in Ψαλυχιαδαν eſſe longam? Ne credas: Dicam: Bonus Tribrachyn pro Jambo noluit in Jambico, ideoque ab omnibus Libris fecit ſeceſſionem arbitrio ſuo: Sic ſcilicet ſe Schmidium probabat iterum vere. 101. Ζυνον αστει κοσ-

μοι

μον ἑῳ προσαγων] αστει διϛυλλαβως & mihi placet, Metrumque Aſynartetum poſcit. 102. Και ξεινων ευεργεσιαις αγαπαται] Colon Trochaicum non poteſt eſſe absque ξενῶν: Pueri vident. 106. Φαιης κε νιν ανδρ' εν αθληταισιν εμμεν] Colon Aſynartetum mutilum eſt: Recte Schmidius ſyllabas ad digitos exigens, φαιης κε νιν ανδρ' εν αεθληταισιν εμμεν: In Penthemimeri Jambico hic eſt Syzygia Jambica ἐπ'ασημος pro ἑξασημῳ: Id male habuit bonum numerando adſuetum, & Metri peritos non morabitur. 108. Χαλκοδαμαντ' ακοναν] τε pro copula haberi poteſt, ut χαλκοδαμαν ſit a χαλκοδαμος: idque malo: Similiter Ανδροδαμαντ' habuimus in Nem. Od. 9.

Ibid. Πισω σφε Διρκας Αγνον ὑδωρ] πισω cum geminis accuſativis nota: Talia apud Pindarum plura: Indicavimus alicubi contra eos, qui mutabant: σφε haud dubie eſt αυτυς 111. τειλαν παρ' ευτειχεσι Καδμυ πυλαις] ut Colo Aſynarteto bene ſit, ſcribendum, τειλαν παρ' ευτειχεσιν Καδμυ πυλαις.

ODE VII.

Col. 2. Καλων επιχωριων μαλιστα θυμον τεον] Metricus, Το β, Ιωνικον τετραμετρον, ιαμβικῳ καταληκτον, βραχυκαταληκτον: Quis talem menſuram probet? Unus modo Jonicus eſt in Verſu, & ille ſæpius Pæon ſecundus, quam ipſe Jonicus: Sic autem & Trochæos plures ſequatur unus Jambus? Hæc ſane non

placent mihi, & Grammaticorum etiam videntur commenta: Verſum eſſe puto Jambicum Trimetrum Hypercatalectum, cum Trochæo vel uno, vel uno & dimidio: Sic habemus oppoſitum Trochaico Trimetro, cum Jambo in fine, quem Steſichoreum vocare ſolent Magiſtri: Id longe facilius certe & decentius. 3. Ευφρανας; η ρα χαλκοκροτου παρεδρον] Metricus, Το γ, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και διμετρου τροχαϊκου καταληκτικον: Non dubito, quin ipſe Magiſter ſcripſerit, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και τροχαικου διμετρου βραχυκαταληκτου: Tale eſt Aſynartetum: quod tamen rectiſſime etiam pro Jambico Trimetro Catalectico haberi poteſt: Periti vident, & hoc alteri non poſtponent. 5. Αντειλας Διονυσον; η] Metricus, δακτυλικον τριμετρον καταληκτικον. ἡ τελευταια βραχεια: Vitium manifeſtum: Scribe, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον: Poteſt etiam eſſe Antiſpaſticum Glyconium: idque ego malo. 8. Τον φερτατον Θεων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud ὑπερκαταληκτον etiam eſt ab imperitis: Ipſe Magiſter ſcripſit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον, vel potius ιαμβικον διμετρον, τὸ αυτο, quia Colon Jambicum ejuſdem menſuræ præcedit. 11. Η ὅτ' αμφι Τειρεσιαο πυκιναις βουλαις] Si Jambicum ſumas mecum, Colon non male ſe habet: Diſcrepat enim ab Antitheticis, ſed licite: Si vero Aſynartetum cum Metrico præferas,

ras, ægrotat, & legendum eſt facta trajectione vocis, Η ὀτ᾽ αμφι πυκιναις Τειρεσιαο βουλαις: Periti vident, & Schmidii inanias non curo: Eadem trajectione Jambicum etiam proxime ad gemella accederet; neque discrepantia in illis remaneret ulla, ſi pro πυκιναις legeretur πυκναις: Sed ita ακριβολογειν ſolent naſutuli, non homines cordati: Η ὀτ᾽ & hic & Colo ſequenti vel in Monoſyllabum coaleſcit, vel, quod ego malo, duæ ſunt breves, quæ in Jambico & Aſynarteto Anapæſtum efficiunt, in Jonico vero Jonicum quinqueſyllabum per reſolutionem. 13. Η Σπαςτων αχαμαντολογχαν] ενεκα, quod ſubaudiendum. 17. Μυριων εταρων, ες Αργος ιππιον] Ita Schmidius pro εταιρων, εις, quod omnes Editi ante eum habent: εις requiritur neceſſario, εταιρων manere poteſt, nec Jambicum reſpuit poſt Antiſpaſtum.

18. Η Δωριδ᾽ αποικιαν ἡνικα ορθῳ] Metricus, παλιαμβικον τςιμετρον ακαταληκτον: Sumſit duo Jambica Penthemimera ex Spondeo & Anapæſto; quæ ſic *recurrunt:* Id tamen durius, & duo Anapæſtica Penthemimera ego malo, propter ipſam Jamborum abſentiam: Duo Penthemimera Jambica efficiunt Trimetrum Brachycatalectum; & ſic apud Metricum pro τριμετςον ακαταληκτον ſcribendum eſt τριμετρον βραχυκαταληκτον: Aldus pro ἡνικα ορθῳ habet minus bene οὑνεκα οςθῳ. 23. Αλλα παλαια γας ευδει] Metricus, δακτυλικον τςιμε-

τρον ακαταληκτον] Nihil ineptius: niſi aliter legerit: quod vix puto: Colon eſt Epichoriambicum Dimetrum, cum Trochæis pro Jambis: Res eſt aperta. 24. Χαρις, αμναμονες δε βροτοι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambus poſtremus eſt reſolutus in Tribrachyn. 27. Κωμαζ' επειτ' αρ' αδυμελει συν ὑμνῳ] Ita recte Aldus: & recte etiam legeretur, Κωμαζ' επειτα ἀδυμελει συν ὑμνῳ: Alii peſſime Κωμαζ' επειτ' εν ἀδυμελει συν ὑμνῳ: Nam εν non poteſt eſſe locus: Scis unde enata ſit lectio illa? Pro επειτα, quod revera in Libris fuiſſe ſuſpicor, ſcripſerunt quidam επειτεν: id ſeparatum ab imperitis: De ειτεν & επειτεν pro ειτα & επειτα nos ſupra etiam verbum. 32. ουκ αισχιον φυας] φυας hic referendum potius ad corpus, quam ad animum: Ad Antitheſin attende. 34. Ματρωϊ θ' ὁμωνυμῳ δεδωκε κοινον θαλος] Bonus Schmidius, ut ſyllabam brevem haberet in principio, pro Ματρωϊ legit Πατρωϊ: Poteratne imperitius, & inconſideratius, ubi ματρωα notum expellit πατρωϊ ignotiſſimo? 36. Τιμα δ' αγαθοισιν αντικειται] αγαθοισιν de factis & rebus intelligo: Sic αντικειται aptius eſt, & aptius etiam ſequitur Ιστω γαρ &c. 37. ὁς τις εν Ταυτα νεφελᾳ χάλαζαν αἱματος προς Φιλας Παῖρας αμυνεται, Λοιγον αμυνων εναντιῳ ϛρατῳ Αστων, γενεᾳ &c.] Locus difficilis & corruptus, tam quod ad ſenſum, quam quod ad Metrum attinet: Dicam tribus verbis,

bis: Scribendum ſuſpicor, ὅς τις ἐν Ταυ-τα νεφελα χαλα- ζαν αἱματος προ Φιλας Πατρας αμειρεται, Λοιγον αρ᾽ αμυνων εναντιω στρατω Αστων, γενεα &c: νεφελα χαλαζαν apte dicitur: Miſſilia in bello, ſunt grandines, & eorum multitudo nubem efficit: προ φιλας πατρας, *pro chara patria*: αμειρεται αιματος, *privatur ſanguine*; ſanguinem effundit: Sequitur Ζωων τ᾽ απο και θανων: Sic ſanguinis effuſio intelligenda duplex: Una, quæ mortem infert; altera, quæ poſt vulnera atrociſſima vitam continuat: Nihil appoſitum magis: αρ᾽ producitur, & facit, ut Λοιγον αρ᾽ α Antiſpaſtus ſit bonus: μυνων εναν eſt Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut in Epodo prima, ſi εταιρων cum omnibus Libris retineas: Et plana ſunt omnia: Si pro Λοιγον αμυνων legere velis Λοῖγον εξαμυνων, ita legere etiam potes. 42. γενεα μεγιστον κλεος αυξων] Ιστω αυξων optimum eſt alibi; ſed neſcio an optimum ſit hic, quia tot participia concurrunt: αμυνων, αυξων, ζωων, θανων: An ipſe Poëta ſcripſit ea de cauſa, γενεα μεγιστον κλεος αυξεν, Ζωων τ᾽ απο και θανων?

57. Οτι τερπνον εφαμερον διωκων] *quod omnia læta cupiens: quod læta quotidie cupiens*: Pertinet ad ſuperius Ετλαν δε πενθος ου Φατον. Αλλα &c: Sic ſententia eſt appoſitiſſima: *Ne mihi invideant Dii, quod læta omnia mihi velim.* 58. Εκαλος επειμι γηρας, ες τε τον μορσιμον Αιωνα] Dele Comma poſt γηρας:

Tranquillus ſector ſenectutem ad ipſum fatale tempus, id eſt mortem: διωκων, επειμι Emphatice ſeſe reſpiciunt. 60. Δαιμων δ' αϊστος. Τα μακρα δ' ει τις] Peſſima lectio: Legendum haud dubie, jubente Verſu, Δαιμων δ' αϊσος. Τα μακρα δ' ει τις: Et hoc ſenſui etiam longe conducibilius: Morimur omnes pariter; ſed non æqualis eſt noſtrum uniuscujusque ſors: αϊσος opponitur τῳ ὁμως, & Antitheſis eſt elegans & aperta. Quod ego ſector, non eſt nimium: Vitam enim lætam mihi tranquillus opto; & nihil aliud: Quare Deos id mihi non inviſuros eſſe auguror: At qui magna ipſumque Coelum cogitant, conditionis humanæ ſunt ignari, & Bellerophontis exemplum lugubre ſibi proponere debent: Omnia ſunt concinna & perſpicua: Interpretes garruli nugantur. 67. Το δε παρ δικαν Γλυκυ πικροτατα μενει τελευτα] Ita ſcribe, ejecto Commate poſt γλυκυ: Notiſſima eſt Græcis locutio: Læta ſectabatur Pindarus, ſed juſta & proba; non injuſta & improba, quorum finis eſt poena: Id præcedentibus provide addit, & voluptatem iſtam honeſtam commode etiam explicant ſequentia: Poëta fuit pientiſſimus, cujus Gnomæ animum meum afficiunt ipſa illa lubentia & voluptate, quam ſibi a Diis precabatur Vir optimus. 69. Αμμιν δ' ω χρυσεᾳ κομᾳ] χρυσεᾳ hic recte corripitur: Et ſic Colon etiam Antiſpaſticum Glyconium eſſe

eſſe poteſt: Simile habuimus antea non longe ab his; Addam aliud: V. 45. & 46. Schmidius bis αινιων repoſuit pro αινεων, ut in Libris eſt, ne Metrum Dactylicum claudicaret: Id etiam non neceſſe, ſi Antiſpaſticum ſumas: Nam Αινεων Με Antiſpaſtus eſt bonus: Colon autem Jonicum ſequens abſque ullo dubio a Pæone ſecundo incipere poteſt: Vide igitur & judica. 72. θεα και Πυθοι στεφανον] Colon Epionicum eſt mutilum: Scribe, θεα και Πυθοθεν στεφανον; quo ſcilicet caput Strepſiadæ cingam, ut nunc illud cinxi στεφανῳ Ισθμοθεν: Præceſſit, Αλλα νυν μοι Γαιαοχος ευδιαν οπασσεν Ex χειμωνος. Αεισομαι, Χαιταν στεφανοισιν ἁρμοζων: Eo ſeſe referunt hæc: Bonus Schmidius Πυθοϊ: Vides, quanto melius ſit ipſum etiam Πυθοθεν ſententiæ.

ODE VIII.

Col. 1. Κλεανδρῳ τις αλικιᾳ τε λυτρον] Metricus, Το α, Φαλαικειον: Ineptit homo: Nam ſic Choriambus excipere non deberet Antiſpaſtum: Res eſt nota: Recte ſcriptum ad marg. Ed. Brubacch. Ηφαιστιων δε Πινδαρικον ονομαζει, συνισταμενον εξ αντισπαστου, χοριαμβου, και ιαμβικης καταχλειδος. εν τῃ τριτῃ μεντοι αποδοσει, αντι χοριαμβου μολοσσος κειται: Vide Hephæſtionem pag. 46. Enchiridii: De εν τῃ τριτῃ &c, videbimus poſtea. 4. Παρα προθυρον ιων, αγειρετω] Metricus, Το δ, ιαμβικον

κον διμετρον βραχυκαταληκτον: Apertum eſt vitium ſcripturæ: Lege ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Pedes omnes non ſunt ſibi conſoni, & quidam variant licite: Singulos confer: Schmidius ineptit ſuo more. 5. Κωμον, Ισθμιαδος τε νικας] Metricus, Το ε, απο εννεασυλλαβε Σαπφικε πλεοναζον του γλυκωνειου μια συλλαβη: quæ male cohærent: Recte Marg. Brubacch. εννεασυλλαβον Σαπφικον πλεοναζον. &c: & additur commode ουτω και Ηφαιστιων: Vide Enchiridion p. 33. τις αγειρετω κωμον, qui celebret Cleandrum ad ædes patris Teleſarchi accedens: Victor præbebat epulas, & læti Comum agebant victoris ſocii & amici: Nihil notius: ω νεοι igitur ſunt juvenes, qui cum Cleandro juvene vivebant amice: De juvenibus Poëtis ridicule cogitant Interpretes: Ad Comum & Comi lætitiam accedebant Poëtæ cum hymnis, & accedebat ipſa Muſa Pindarica. 7. Αεθλων ὁτι κρατος] Metricus, Το ζ, τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: διμετρον videtur excidiſſe: διμετρον τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: Tale Trochaicum a Jambo incipiens ego non probabo, niſi aliud Metrum deficiat plane: quod certe non deficit hic: Colon enim Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum eſt, cujus Antiſpaſtus ſecundus poſtrema producta Ditrochæus eſt mutilus: Et ſic igitur metior, neglecto Magiſtro: Poſt Νεμεᾳ vulgo diſtinguitur plenius: Ego poſt

Αποια

Ἀποινα plenius diſtinguere malo: Κωμον Ισθμιαδος τε νικας Αποινα· και Νεμεα Αεθλων ὁτι κρατος Εξευρε: Sic oratio eſt magis rotunda, & præſentis Iſthmiacæ diſertior ſit mentio. 13. Δε πενθεων λυθεντες] Metricus, Το ιγ, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ineptum hoc: Et ineptum etiam, quod in Ed. Brubacch. additur, Εν ταις αποδοσεσι δε και αντισπαστικον, η τροχαϊκον εξ ιαμβου ἡμιολιον: Nam ita variare non potuit Pindarus: Dicam verbo: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum in omnibus διαιρεσεσι; & Antiſpaſtus ubique variat licite: Hic Antiſpaſtus eſt verus & proprie dictus: Nam πενθεων Synizeſin patitur: In aliis, ubi neceſſe, verbo etiam indicabimus. 17. σαμενοι δ' απρηκτων· κακων] Metricus, Το ιζ, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: Videbimus in ſequentibus. 18. Γλυκυ τι δαμωσομεθα] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Recte: Duo Trochæi ſunt reſoluti: Brubacchii η και παιωνικον ineptit. 19. Και μετα πονον. Επειδη] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. η τον μακρα: Nihil ineptius: Et ita ſine dubio ſtipes aliquis recentior: Rectius Editio Brubachii in marg. ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Id tamen etiam durius revera, & ambiguum: Nam ad Trochaicum æque ac Jambicum accedit: Ego non dubito quin Colon ſit Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Και μετα πονον hic

Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus: De aliis in διαιρεσεσι ſequentibus, 20. Τον ὑπερ κεφαλας] Metricus, Το κ, δακτυλικον πενθημιμερες: Libri variarunt olim & nunc variant: Quidam ſyllabam δη a Colo præcedenti ad Colon hoc tranſponunt, & ſic δη τον ὑπερ κεφαλας Dactylicum eſt Penthemimeres: quos ſecutus proinde eſt Metricus: Qui δη Colo præcedenti relinquunt, Colon hoc pro Anapæſtico Monometro Acatalecto habere debent: Et tale Metrum in hac Editione ubique: quod mihi nequaquam diſplicet: Sic Colon præcedens eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: quod alias δη tranſpoſito, Antiſpaſticum eſt Dimetrum Brachycatalectum: Elige Lector, quod cupis, & in ſequentibus ubique modo vel de Antiſpaſtico Dimetro Brachycatalecto & Dactylico Penthemimeri, vel de Antiſpaſtico Dimetro Catalectico & Anapæſtico Monometro Acatalecto cogita: Poſterius nos ſecuti ſumus in his.

23. αλλ' ε- μοι δειμα μεν παροιχομενων Καρτεραν επαυσε μεριμναν] Pindarum novi, ſed δειμα παροιχομενων vix probare poſſum, & lubens cum Benedicto ſcribo, δειμα μεν παροιχομενον: Sequens, Το δε προ ποδος &c, ab his pendet: Apparet ex μεν, δε. 26. Το δε προ ποδος, αρειον αιει] Scribe, ne numeri deſint, vel ἀρήϊον γ', vel αρειον εστ' αιει: το προ ποδος, quod præſens eſt: futurum enim incertum: Id volunt ſequentia.

29. Ελισσων βιοτε πορον] Colon Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum requirit aperte, Ελισσων βιου πορον, ut Schmidius etiam ſcripſit ſyllabas numerans. 36. Αιγινα χαριτων αωτον] Αιγινα mediam producere ſolet: Et ſic Antiſpaſtus variat. 39. το θυγατερες, Ασωπιδων] Ita Libri omnes: Schmidius θυγατρες: Utrumque bonum: Nam quod ille neſcivit, ανακλασις eſt in hoc Jonico ab ipſa Syzygia Jambica, quæ επτασημος eſt pro εξασημῳ; & ſic utroque modo ſupplet, quod Jonico deeſt: γατερες cum tempore uno in A ſequenti, Jonicum efficit a minore; & γατρες cum A ſequenti, Jonicum etiam efficit ſimilem: Periti vident, nihilque apertius. 40. Θ' οπλοταται, Ζηνι θ' α-] Haud dubie ſcribendum, ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum numeros habeat, Θ' οπλοταται, Ζηνι τε α-: Θ' ante οπλοταται abundat male & delendum eſt, niſi ad γενοντο pertineat & totam Pericopen: ουνεκα γενοντο τε πατρος διδυμαι θυγατερες, Ασωπιδων οπλοταται, Ζηνι τε αδον βασιληϊ: Sed & γ' οπλοταται pro Θ' οπλοταται ſcriptum eſſe potuit: Nam iſtæ voculæ confunduntur ſæpe. 41. δον βασιληϊ. Ο ταν μεν] Antiſpaſtus etiam quinqueſyllabus: η ante ι corripitur. 57. το, πινυτοι τε θυμον] Antiſpaſtus quinqueſyllabus: oppoſiti ſunt quadriſyllabi in præcedentibus.

61. Τ' εριστας Ποσειδαν γαμῳ] Hic etiam eſt ανακλασις in Jonico a Syzygia Jambica:

εϱισας participium eſt pro verbo, neque ſic θελων incommode ſequitur: Talia enim plura apud probatiſſimos: Quare non neceſſe, ut vel εϱισαν, θελων ἑκατεϱος, vel εϱισας, θελον ἑκατερος ſcribas. 63. λων ἑκατεϱος ἑαν εμ-] Antiſpaſtus iterum quinqueſyllabus.

64. μεν᾽ ερως γαρ εσχεν] Ut Anapæſtus ſequatur Anapæſtum, pro εσχεν haud dubie ſcribendum eſt εχεν. 67. Επει θεσφατων ηκουσαν. Ειπε] Ad hanc αποδοσιν pertinet illud Metrici apud Brubach. εν τη τελαϱτη αποδοσα, αντι χοριαμβυ μολοσσος κειται: Nam ita ſcribendum eſſe hæc ipſa probant, in quibus Moloſſus ille eſt: Perperam haud dubie: Nam talem licentiam nemo probabit, rei Metricæ gnarus: Locus eſt corruptus: Fallor, aut ſcribendum, Επει θεσφατων ακοησαν. Ειπε: ακουω, ακοη, ακοαω, ακοαζω: ab ακοαω eſt ακοησαν & ακοασαν: quod non intellexerunt ſcribæ: ακοησομαι ab eodem ακοαω eſt: Id extra dubium, quicquid Grammatici crepant: Rariora autem illa ſunt reducenda, ubi id commode fieri poteſt, ut ſic Lingua ditior evadat.

70. τερον γονον αναχτα πατρος τεχειν] Verſus Jambicus claudicat: Fulcrum appone & ſcribe, τερον γονον γ᾽ αναχτα πατρος τεχειν. 73. Διωξει χειρι, τριο-] Recte ſyllabarum menſor χερι: Pueri vident. 75. Διϊ μισγομεναν] Antiſpaſtus a Pyrrichio incipiens: In aliis a Trochæo incipit: Variatio eſt licita: Schmidius Ζηνι: Audacter & imperite: Διος ſequitur,

tur, ut vides. 79. Δε λεχεων τυχȣσα]
Antiſpaſtus quinqueſyllabus, & nulla hic Syn-
izeſis. 82. Χειρας εναλιγκιον] Χερας Colon
Jambicum mavult absque dubio. 83.
Στεροπαισι τ' ακμαν ποδων] Hic etiam ανακλασις
eſt in Jonico a Syzygia Jambica επτασημω,
neque neceſſe ut Στεροπαισιν τ' ακμαν ποδων
ſcribas. 84. Το μεν εμον, Πηλει Θεο-] In a-
liis Πηλεϊ: Πηλει Θεω non improbo: Pro Tri-
brache enim Dactylus eſſe poteſt in Colo
Trochaico: ſed quia in aliis διαιρεσεσι Tribra-
chys eſt, isque facile haberi poteſt, magis
etiam arridet mihi Πηλεϊ Θεω: Sic Idiomatis
etiam ratio habetur: Το μεν εμον, *ſententia*
quidem mea. 85. μοιρον οπασαι γαμȣ Αι-]
Colon Antiſpaſticum ægrotat: Vox loco mo-
ta eſt, & ipſe Pindarus ſcripſit, μοιρον γαμȣ
οπασαι Αι-: Antiſpaſtus hic etiam eſt quinque-
ſyllabus, ut vides: Το μεν εμον οπασαι opti-
mum: Schmidius ineptit. 87. Τε ευσε-
βεστατον φασ' Ιαωλ-] An φασ' corripuit Pin-
darus? Vix ac ne vix credo: Legendum,
vel Τε ευσεβεστατον φαν Ιαωλ-, ut præteritum
tempus ſit pro tempore præſenti: vel trajecta
voce, Τε φασιν ευσεβεστατον Ιωλ-: Utrumque
bonum: Poſterius tamen præfero. 88.
κȣ τραπειν πεδιον] Ita Editores cum Benedicto:
Nihil abſurdius, ſive verba, ſive ſententiam
ſpectes: πεδιον Ιαωλκȣ τραπειν non poteſt in-
telligi, ut illi putant, de urbe expugnata,
ſed ipſum ſolum everſum & converſum ex-

primit perabſurde: Quid autem urbis expugnatio ſola hoc loco? Eane probabat Pelei ευσεβειαν? Nugæ, nugæ: Longe aliter locuta fuiſſet Themis, ſi innocentiam illam Pelei habuiſſet in animo: Id certum & dubii expers: Alii omnes, uno Librorum conſenſu, κυ τραφειν πεδιον: quod optimum eſt, ſi notam temporis mutes, & pro τραφειν ſcribas τρεφειν: Nam præteritum hoc ab indole loci plane abhorret: quem piiſſimum alit Jolci ſolum: Nihil planius aut facilius. 89. αφθιτον αντρον] antrum incorruptum, intemeratum, purum, nulla vitiorum labe commaculatum: Ad ευσεβεστατον hoc commode accedit: *immortale antrum* hic ineptit palam: Junge V. 101. Od. 8. Pyth. 101. ειν. Επεων δε καρπος] Antiſpaſtus iterum quinqueſyllabus. 105. Νεαν ανεδειξαν σοφων] Male habet Colon Epionicum: Non male Schmidius ſyllabas numerans, Νεαραν εδειξαν σοφων: Præfero tamen trajecta voce, Ανεδειξαν νεαν σοφων: Et ſic in Jonico non eſt ανακλασις a Syzygia Jambica; quæ ἑξασημος, ut vides. 106. Στοματ' απειροις αρε-] Ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum habeat numeros, legendum haud dubie Στοματ' απειροισιν αρε-: Eo pertinet Aldinum στομασ' πειροισιν αρε-.
107. ταν Αχιλλεος· ὁ και Μυ-] Antiſpaſtus quinqueſyllabus ſibi requirit Αχιλεος.
111. Ατρεαδαισι] Recte ab Ατρευς: Benedicti Ατρεϊδαισι non indigemus: Et alterum ejus Α-

τρει-

Digitized by Google

τρειδαισι Metro vim inferret: Verbo noto propter rudiores. 112. Ελευαν τ' ελυσατο, Τρωϊας] Bonus Schmidius hic etiam Τροϊας: An credidit, ω ante ι corripi non poſſe? 114. Ρυονσο ποτ' εκ μαχας εναριμβροτυ] Schmidius Metrum curans ſuo more, ſententiam corrupit; quæ male ambigua eſt, ſi εκ tollas, & μαχας εναριμβροτυ εργον jungas: Cave igitur mutes, & poſt εναριμβροτυ diſtingue ſedulo. 123. Τε ριζαν προφαινε] Antiſpaſtum hic habemus quadriſyllabum in Antiſpaſtico. 127. Θ' Ελικωνιαι παρθενοι] Hic iterum in Jonico eſt ανακλασις a Syzygia Jambica επλασημω.
128. 129. Εσταν, επι θρηνον τε πο- λυφαμον εχευαν. Εδοξεν] Utrumque Colon manu medica indiget: Scribe, Εσαν, επι θροον τε πολυφαμον εχευαν. Εδοξεν: Εσαν ε Tribrachys eſt, quem hic malo, quam Dactylum Εσταν ε, quia duo alii pedes etiam non ſunt Trochæi: Appoſitiſſimum autem παρα ταφον εσαν οι: πι θροον Anapæſtus eſt pro Spondeo: Et θροος idem, quod θρηνος: θρεω, θροος, θρηνος: Eadem origo utrique voci; & pro voce irrepſit interpretamentum vocis: φαμον εχευαν eſt Antiſpaſtus quinqueſyllabus, & Diphtongus ante vocalem corripitur. 133. Το και νυν φερει λογον] Hoc ita ad præcedentia referendum, ut ſequentia etiam vel præcipue reſpiciat: Eadem enim ratio nunc impellebat Poëtam ad laudandum Nicoclem, qui mortuus quoque re bene geſta: Imperite Schmidius mutata

tata diſtinctione & adverſante particula, Εσσυταις δεῖ Sententiæ nexum non vidit: Tu ſcribe, ut alii omnes ante Schmidium, Το και νυν φερει λογον, εσσυταις τε Μοισαιον &c 136. Γεραραις τε μιν· ὅς Ισθμιον αν απο] Colon Jambicum patitur crurifragium: Scribendum eſt, Γεραίσαι τε μιν γ᾽, ὅς Ισθμιον αρ᾽ απο: γεραιζω idem, quod γεραιρω: Ισθμιον pro Ισθμιον στεφανον non diſplicet: Fors tamen aptius ſubaudiri poteſt γερας, ex ipſo γεραισαι, quod præcedit: Ita enim Auctores plus ſemel, ut Eruditi ſciunt: αν flaccescit miſere: Pro eo αρ᾽ ſumſi; quod certum & planum: Schmidii αν ambiguum eſt, quia ipſi περικλυονες ſunt ambigui. 137. Δωριων ελαχε σελινων] Scribe in gratiam Verſus, Δωριων ελαχεν σελινων. 142. Τον μεν ου κατελεγχει κριθε γενεα Πατραδελφεν] Nicocles & Cleander fuerunt patrueles, ſed ita, ut ætate longe provectior fuerit Nicocles mortuus Cleandro: Sententia probat. 145. λικων τω ἵις αἴβρον] Hic etiam eſt Antiſpaſtus quadriſyllabus in Antiſpaſtico.

149. καθος τ᾽ αγων συν τυχα] ανακλασις iterum in Jonico a Syzygia Jambica: Primam in αγων producere non neceſſe. 151. τας πριν εδεκτο· τον αινειν] Antiſpaſtum quinqueſyllabum cum Dactylo in principio, hic ſumo: Erunt, qui ſcribent, τας πριν δεκτο; ſed nulla neceſſitas: νεοτας ſunt νεοι, qui in Epidauro antea exceperant Cleandrum, ut nunc illos in Ægina eum excipere volebat Pindarus.

152. Αγαθω παρεχει] παρεχει eſt imperſonale: *bono licet:* jure poteſt bonus: Interpretes non bene.

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google

00565292 Digitized by Google

Digitized by Google